AURORA INOAN

COLECTIA

„A 13-A ZODIE"

Cartea științelor oculte

Volumul I

I.S.B.N. 973-95848-0-2

Lei ~~345~~ 900

Cartea științelor oculte

Volumul I

Texte, selecție și prelucrare de
Aurora Inoan

Editor: Societatea Comercială
"Tineretul liber" S.A.

"A 13-a zodie" este o colecţie care propune cititorilor un demers pe drumul cunoaşterii de sine. Căţile, tratînd subiecte ca, de pildă, astrologia, numerologia, caracterologia, în general, vor încerca să-l apropie şi să-l împace pe cititor cu el însuşi, cu semenii săi, şi cu rostul nostru în această lume. Iată pentru ce "A 13-a zodie" se constituie într–o autentică zodie spirituală a cărţii.

Grafică şi ilustraţie
Ioana Doina Florescu

Sub Neptun

Păstrez de mulți ani în rafturile bibliotecii exemplare din literatura ocultă de altă dată. Scrise în limbajul, ușor desuet astăzi, al epocii, și pe care l-am menținut în unele texte din această carte, ele au avut pînă nu demult savoarea lucrurilor interzise, de negăsit aproape pe piața comunistă a cărții. Astrologie, spiritism, teozofie, în general, noțiuni de radiestezie, metode de divinație, în două vorbe- literatură ocultă, adunată mai ales în ceea ce s-a numit întocmai așa - "Almanahul științelor oculte", apărut cu intermitențe între 1928 și 1940.

Spui ocult de parcă ai spune mister. Trimiterea este oricum, prin tradiție, încărcată de un anume soi de confuzie, menită să învăluie într-o aură de fantastic și de inaccesibil, o sumă de noțiuni, de științe chiar, care nu erau decît ASCUNSE, căci asta și înseamnă ocult: ascuns. Firește, în sensul unei accesibilități limitate. Căci, ținînd seama, în primul rînd, de factorul psihologic, comun tuturor acestor științe și hai să le zicem preocupări, era normal să nu se îngăduie accesul oricui la un asemenea mijloc de influențare în particular a psihicului, ba chiar a comportamentului de masă.

Și-apoi încă ceva. Ocultiștii, ca grup social, se constituiau și ei într-o elită, interesul pecuniar, alternînd cu cel pur spiritual, în funcție de evoluția fiecăruia.

Se organizau întîlniri, se țineau congrese, se scoteau almanahuri, se edita literatură de serioasă abordare. Sigur că pentru uzul pensioanelor și-al jururilor dansante erau almanahurile, cu un conținut mai mult relatativ, descripriv decît științific. Pe atunci, Neptun, patronul acestor preocupări, se afla și mai departe de domiciliul său din Pești ca astăzi, cînd, apropiindu-se, își face manifestă influența tot mai puternică prin augmentarea fenomenelor paranormale și prin abordarea tot mai științifică dar și literară și gazetărească a acestora.

Această carte din cărți este, așadar, un divertisment. Această carte din cărți este, așadar, o invitație. Această carte din cărți este, așadar, o confirmare. Ea poate fi citită seara în pat sau în tren, pînă la Ploiești. Ea te invită la reflecție pe marginea inevitabilei întîlniri cu paranormalul. Ea este o confirmare că paranormalul există, astăxi ca și ieri, astăzi mai abitir ca ieri, din ce în ce mai pregnant, atît de evident încît aproape că ar trebui să ne punem în colectiv întrebarea: pentru ce PARA?

Un posibil răspuns ar fi acesta: că nu LE ESTE DAT tuturor! Că nu oricine ARE ACCES. De fapt, citind și această carte, mulți vor înțelege cît de buni cunoscuți sînt ei, cu ceea ce ne-am obișnuit să denumim paranormal. Motiv pentru care îi și invităm să se adreseze în scris editurii noastre; cele mai interesante relatări își vor afla locul binemeritat în al doilea volum al acestei cărți. A cărei lectură sperăm să satisfacă gusturile eterogene ale cititorilor.

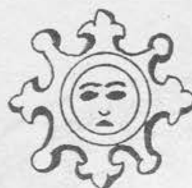
Aurora Inoan

Astrologie

I

- **Ce este astrologia ?**
- **Stelele predispun nu dispun**
- **Portretistică astrologică**
  - Zodiile
  - Stele şi chipuri (decanii)
  - Caracteristica zilelor
- **Horoscop planetar**
- **Zodii şi indivizi**
- **Astrologie aplicată**
  - Cu "cerneala" cărei planete scriem ?
  - Săruri care ne pot vindeca

Ce este astrologia ?

Astrologia este arta de a prezice evenimentele după aspectele şi poziţia planetelor în raport cu cele 12 zodii ce parcurg pămîntul.

Fixarea sau aşternerea pe hîrtie a acestor aspecte şi poziţii, cu explicarea lor în sens divinatoriu sau de prezicere, a luat numele de horoscop.

Astrologia născută în Persia, perfecţionată în Chaldea, pătrunde în Egipt, în Grecia, în Italia. Deşi nu mai e azi la înălţimea ştiinţei antice, ea a avut reprezentanţi de seamă şi în evul mediu.

Junetin din Florenţa, Robert Fludd şi Medicul Morin de Villefranche (1583-1656) pun din nou ordine în zăpăcelile care cuprinseseră vechea ştiinţă căci venise un timp de scădere a priceperii pentru astfel de teme. Junetin fusese în graţiile Caterinei de Medicis prin remarcabilele sale preziceri astrologice. Fludd îmbogăţeşte ştiinţa prin mulţimea observaţiilor sale, Villefranche stabileşte că momentele naşterii normale a omului sînt determinante în Destinul său. El precizează influenţele binefăcătoare şi răufăcătoare ale planetelor Mercur, Luna, Venus, Marte, Soarele, Jupiter, Saturn, celelalte corpuri cereşti exercitînd mai puţină înrîurire din cauza depărtării lor 3).

Nu trebuie să primim aceste înrîuriri drept cauze ci mai degrabă ca nişte indicaţii. Omul nu se naşte decît acolo unde trebuie şi la timpul hotărît 4), cînd constelaţiile iau poziţia ce corespunde soartei lui. Fazele marcante ale Destinului tind a se produce cum le prezintă aspectele astrelor, dar nu trebuie neapărat să se producă. Nu avem anumite înclinări pentru că sîntem născuţi sub un anume cer, din contră, ne naştem sub acest cer tocmai fiindcă avem aceste înclinări, poate din altă viaţă.

Unele evenimente mondiale par a fi văzute cu sute de ani înainte. Johan Müller, născut în 1456, prezice revoluţia franceză din 1789.

Moartea lui Carnot este prezisă prin horoscop iar un astrolog merge pînă acolo să spună că şi misiunea lui Caillot trebuia să dea greş, fiind, ca şi lansarea Titanicului, îndeplinite sub aspecte rău prevestitoare. Bruck în 1858 prezice războiul din 1870.

De admirat sînt profeţiile lui Nostradamus de prin anul 1550, care prezice tăierea capului unui rege englez (Carol I), revoluţia franceză din 1792, urcarea pe tron a "unui împărat născut lîngă Italia" (Corsica) care va fi "mai puţin prinţ ca măcelar", întemniţarea şi ghilotinarea regelui şi reginei Franţei. Nostradamus atinge evenimentele trecerii la republică şi la regalitate şi iarăşi la republică, marcînd în chip lesne de întrevăzut pe Napoleon - cap ras - cu expediţiile sale. Războiul de la 1870-71 îl localizează lîngă Pădurea Ardenilor cu durata de şapte luni, iulie-februarie; nu omite incendierea Parisului de către Comună şi trecînd în revistă o mulţime de întîmplări, în legătură cu guvernele, descrie fazele războiului mondial izbucnit în 1914 cu Seina şi Marna şi rezultatele lui.

Morin ne mai spune: "cel care va fi să moară într-o luptă, îşi va găsi omorîtorul său, întrucît fiecare va fi urmat propriile lui impulsuri astrale, căci fiecare e liber şi poate să nu asculte, dar în acest caz, va trebui să biruiască înclinarea lui naturală, ceea ce în majoritatea cazurilor este mai greu".

Astrologul H.Selva 5), vorbeşte de influenţa cerească care creează predispoziţii pentru anumite mişcări ale sufletului, ale sugestiilor cărora omul se supune dar că horoscopul nu prevesteşte un act determinat de sine ci numai putinţa de a se realiza şi nu la o dată fixă ci într-un spaţiu de timp. În hotărîrile omului, el poate avea iluzia că lucrează în toată libertatea dar aceasta poate să fie o înşelăciune. Totuşi trebuie să se atribuie o parte voinţei umane. Dar cînd e vorba de cauze generale de ordin teluric, meteorologic, social, politic, de cutremur de pămînt, de foamete, de epidemie, de războaie şi alte cataclisme, soarta individului depinde mult de soarta comună, astfel că tema natività̆ţii individului singuratic nu mai are o bază sigură. Starea cerului la naştere va fi semnul numai al tendinţei psihice pe care copilul o poartă în germen căci astrele predispun dar nu forţează.

Selva mai afirmă 6) că naşterea fizică are loc în momentul în care configuraţiile planetare şi poziţiile siderale sînt în armonie cu virtualităţile psihice

proprii noii ființe. Cu alte cuvinte cînd starea influențelor astrale este astfel că mișcarea de atracție psihică corespunde virtualităților cu care corpul vine pe lume.

I.Ch.Barlet spune și el că astrele nu impun printr-un fel de capriciu binefăcător sau vătămator, la nașterea pruncului, un anumit temperament sau anumite evenimente, căci ele nu sînt cauza ci mai mult proba în sensul că copilul se naște prin efectul antecedentelor sale la momentul și în mediul corespunzător. Preoții de acum cîteva mii de ani care îndeplineau oficii de stare civilă se zice că dădeau numele copiilor după aspectul cerului în momentul nașterii ca unii ce erau convinși de corelația nașterii cu Destinul și caracterul viitorului cetățean.

Repetăm că influențele planetare nu pot imprima direcții ci sînt numai semnalizatoarele Destinului în general. Aceste semnalări nu puteau fi identice pentru toți născuții din același moment și cu modificările adaptabile mediului și poziției în care ei vedeau lumina zilei. Amănuntele nu puteau fi indicate căci jocul voinței, în desfășurarea mediului înconjurător, nu este dat la o parte; nu era zis și nu e zis nici acum că factorul astral guvernează pe toți ceilalți factori.

Conjuncția Soarelui cu Jupiter a putut să fie caracteristică oamenilor celebri dar nu toți născuții în acel moment au devenit celebri. Numai statistica poate să confirme majoritatea realizării predicțiunilor astrologice și astrologii pretind că verificarea ar da un procent de peste 60 la sută. Se va vedea atunci de ce o familie e mai lovită în destinul membrilor ei decît alta și pe ce se bazează "atavismul", acele asemănari dintr-o generație în alta. Paul Flambert ne dă o serie de horoscoape a diferite personalități cunoscute 7). E de remarcat marea asemănare ce se constată în semnele așa de apropiate ce caracterizează pozițiile planetare aflate la data nașterii unde asemănările sînt predominante, căci nu toți copiii seamănă în neam.

Ne întrebăm dar, să fie acestea simple coincidențe, întîmplări sau credințe de care ar avea dreptul să rîdă unii cărturari? O rezervă e de recomandat: Știința nu și-a zis ultimul cuvînt.

---

1) Astronomia tratează despre compunerea și calitatea fizică a corpurilor cerești, despre mișcările și depărtările lor.

2) Evenimentele din viață ale omului, ale popoarelor, ale pămîntului în genere, precum și rezultatele unor întreprinderi.

3) Luna și Soarele erau privite ca planete din punct de vedere astrologic.

4) La o consultație se dăduse astrologului ora nașterii greșit cu un număr de minute, astrologul a răspuns rectificînd greșeala.

5) "Les Génies Planétaires" de H.Selva.

6) "Traité d'Astrologie Généthliaque" de H.Selva. V și interesantul articol: "L'Astrologie Ressuscitée" din "Les Annales" pag. 363, anul 1927. Dar Olivier Lodge spune: Se poate calcula "orbita unei planete dar nu putem calcula pe aceea a zborului unei muște, fiindcă musca are libertatea de acțiune care îi lipsește planetei".

7) Paul Flambert: "Etude Nouvelle sur l'Hérédité"

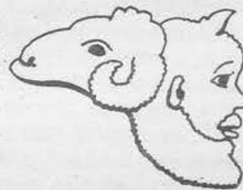

Stelele predispun, nu dispun

- predicții generale - octombrie 1992 - ianuarie 1993 -

BERBECUL (21 mart. 20 apr.) - Cu Venus, planeta iubirii dar și micul benefic, în opoziție la zodia lor, guvernată de Marte, nativii se vor confrunta cu o situație paradoxală: vor iubi din suflet, fără să și tînjească după dragostea carnală cu aceeași persoană și se vor angrena în pasiuni trupești mistuitoare, fără să-și dăruiască însă și inima. Este posibil ca, față de aceeași persoană, să alterneze între ură și iubire. Din septembrie începînd, circa 7 luni de zile, agresivitatea marțiană va fi cauza unor eforturi considerabile în orice întreprindere, amplificînd, de fapt, piedicile numeroase pe care planetele grele, aflate în Capricorn, le pun nativilor de cîțiva ani încoace. Finele lui octombrie și începutul lui noiembrie vor aduce o înseninare, cel puțin în viața amoroasă, unde vor apărea măcar unele bune intenții.

TAURUL (21 apr.-21 mai) - Pentru acești nativi continuă opoziția îndelungată pe care le-o face Pluto din Scorpion. Învățați deja cu crizele, poate că le vor depăși mai ușor. Conștiința morală și pulsiunile primitive vor fi în război, modelînd caractere. Asta pe de o parte; pe de altă parte, trigonul cu planetele grele, Uranus și Neptun din Capricorn va continua să ofere nativilor originalitate și intuiție. Vreme de 7 luni de zile, sextilul cu Marte îi va antrena într-o viață amoroasă reală, împlinită, cînd trupul și sufletul vor fi la unsion. În august, voința lor a fost ceva mai slabă, însă tranzitul lui Venus prin Fecioară îi compensează cu favoruri. Pînă în octombrie, tot din Fecioară, Jupiter le acordă o protecție reală împotriva tuturor relelor.

GEMENII (22 mai - 21 iun.) - Dacă acești nativi doresc să întreprindă ceva în plan estetic, artistic atunci octombrie e o lună mai mult decît propice! Animați de un spirit agresiv, penetranți și pasionați, nativii aceștia, oricum campioni ai inteligenței, îi vor inunda pe ceilalți cu produsul unei minți strălucitoare, aflate la cea mai înaltă tensiune. Din păcate, recunoașterea și reușita nu sînt de așteptat, concomitent cu demersurile pe a le dobîndi; asta îi va face pe nativi caustici și ireverențioși. Vor veni însă, vești bune. În dragoste și în toate cele. Acum

în octombrie va fi ceasul marilor creații.

RACUL (22 iun.-22 iul.) - Începînd din a doua jumătate a lui septembrie, timp de mai bine de 7 luni de zile, nativii acestei zodii vor fi în exces de energie, o situație cu consecințe mai mult neplăcute. Certuri, nereușite la drumuri, accidente chiar pot, din păcate, interveni mai ales în octombrie, cînd Jupiter nu mai poate acorda protecție. Trigonul cu Venus din Scorpion va echilibra influențele negative. E bine de reținut că îndelungata perioadă de staționare a lui Marte în Rac presupune și opozițiile acestuia cu planetele grele din Capricorn. Anarhie, scandaluri, fraude, tiranie, accidente, în două vorbe - un dinamism brutal.

LEUL (23 iul.-22 aug.) - Luna august a fostde mare încercare pentru lei. Opoziția soarelului natal și a celui în tranzit cu Saturn și cu Lilith din Vărsător va face ca, în primul rînd, tot ceea ce întreprind să fie, în fapt, o conduită de eșec. În mod special, vor fi negativ marcate relațiile cu tatăl; oricum influența paternă va fi resimțită ostil, nativii fiind măcinați de scrupule sufocante. Bărbații vor tinde către femei perverse, adîncindu-se în pasiuni tulburătoare, iar femeile zodiei vor căuta zadarnic idealul masculin. Dificultățile afective și sentimentale vor fi însoțite de o volubilitate obositoare dar și de absență spontaneității. Septembrie e lună mai bună, de favoruri, inclusiv amoroase iar octombrie le va aduce nativilor din nou un car de piedici, ameliorate, poate, de sextilul cu Jupiter, de acțiune benefică, cel puțin pentru nativii primului decan. Cuadratura îndelungată cu Pluto continuă să-i țină pe nativi în criză, angoasați, obsedați, tinzînd spre distrugere și auto-distrugere, oscilînd între moralitate și impulsuri primitive.

FECIOARA (23 aug.- 21 sept.) - Din octombrie, Jupiter părăsește pe nativii acestei zodii. Cele două sextile însă, de durată ambele, unul cu Pluto și altul cu Marte le va conferi nativilor abilitate mentală, inteligența lor, mai penetrantă ca altă dată, aprofundînd pînă la ultimul detaliu fiecare problemă abordată. Marja de intuiție și originalitate va continua să alimenteze din trigonul cu Capricorn inteligența practică a acestor nativi. Cuadraturile cu Capul și Coada dragonului crează posibilitatea ca, în lipsa unui auto-control ferm, să-i pună în situația de a intra în dezacord cu modelele societății ; vor fi momente cînd vor vorbi la timpul și în locul nepotrivit.

BALANȚA (22 sept.-22 oct.) - În octombrie ar trebui să vină marea dragoste. Probabil că așa se va și întîmpla, însă cuadratura zodiei cu Marte, precum și a lui Venus, stăpînul zodiei, tot cu Marte vor aduce, bineînțeles, probleme emoționale. Este posibil ca relațiile cu sexul opus să vizeze, pînă la urmă, doar simpla satisfacție sexuală, bunul simț și rafinamentul social absentînd. Bărbații zodiei probabil că, prin maniere grosolane, vor ofensa femeile, iar femeile Balanță, prin exagerări emoționale, își vor exaspera partenerii. Înainte de aceasta, în august, însă, o infuzie de voință se va scălda pe nativii zodiei, aducîndu-le, totodată, noroc în dragoste și artă. Din octombrie, Jupiter pășește în constelația Balanței. Planeta succesului, marele benefic, va acționa, prin urmare, ca atare, asupra nativilor. Multă vreme și cu unele intermitențe.

SCORPIONUL (23 oct.-21 nov.) - Octombrie, prin tranzitul micului benefic, Venus, va aduce nativilor un pic de dragoste și un pic mai multe favoruri. La fel, tranzitul lui Mercur va favoriza drumurile, comerțul, relațiile publice, relațiile cu copiii șicu tinerii, agerimea mentală.

SĂGETĂTORUL(22 nov-20 dec.) - Septembrie vine cu ilegalități și cu o moralitate foarte scăzută. Concomitent, hipertrofia eului va deveni manifestă, nativii vădind înfumurare, motiv pentru care e posibil să intre în conflict cu autoritățile, cu șefii, cu tații. Totodată, hipertrofia unor organe este posibilă. Din octombrie, situația se îmbunătățește, nativii devenind mai maturi, mai organizați, și de o moralitate crescîndă. Tendințele fiind combinate, probabil că nativii vor lucra pe liberul arbitru, în funcție, desigur, de stadiul lor de evoluție spirituală. Octombrie-noiembrie, pe jumătate fiecare, le va duce vizita micului benefic, Venus. Deci dragoste și oarecari favoruri. .

CAPRICORNUL (21 dec.-19 ian.) - Favorizați, în general, de intuiție și originalitate, din a două jumătate a lui septembrie, acești nativi se confruntă cu numeroase neplăceri. Va exista probabil tentația de a uza de mijloace frauduloase; scandalurile și imoralitatea vor fi prezente, convulsiile, distrugerea, la fel. Abia în noiembrie oarecare îmbunătățire în domeniu făcîndu-se simțită, cînd, de altminteri și voința nativilor va fi mai puternică, în paralel, cu un mental propice marilor idei, intuițiilor rarissime. Finele lui septembrie reduce, prin intrarea lui Mercur în Balanță, din aplombul ideatic, mărind confuziile. Demagogia și dezordinea, evaziunea, inhibiția și indapatibilitatea , chiar oportunitatea unor catastrofe sînt pentru ei "apanajul" lui octombrie.

VĂRSĂTORUL (20 ian.-18 febr.) - Dorința lor de acțiune îi va face pe nativi să-și asume

responsabilitățile, să fie prezenți și să facă față încercărilor cu sînge rece și cu o gîndire pozitivă. Din a doua jumătate a lui octombrie, trigonul cu Jupiter în Balanță va contribui la o revigorare socială dar și în plan personal a tuturor treburilor acestor nativi. Prezența lui Venus în Balanță le va aduce favoruri și succese amoroase, în care însă fatalitatea își va spune cuvîntul. La fel, rigoarea. În prima jumătate a lui octombrie, cuadratura cu Venus dar și aceea cu Mercur vor aduce piedici în amor și în gîndire. În decembrie, micul benefic intră în zodie. Sfîrșitul anului va fi, așadar, mai plin de promisuni frumoase.

PEȘTII (19 febr-20 mart.) - August nu a fost o lună benefică pentru nativii din Pești. Scandalurile, imoralitatea, mijloacele frauduloase, dezordinea-iată care sînt caracteristicile pe care disonanța Neptun-Marte le vor... face cadou nativilor. Din septembrie însă, aspectul benefic intervenit între aceleași planete îi implică pe aceștia unui ideal colectiv, unor acțiuni de masă chiar.

Nativii, vreme de aproximativ 7 luni de zile, vor fi magnetici, insistenți, fascinanți, dar atenție, și nestatornici. Din octombrie, ieșirea lui Jupiter din Fecioară îi salvează pe Pești de consecințele drastice ale ilegalităților pe care ei le-ar putea comite. Aceeași lună le aduce noroc în dragoste și o sumă de favoruri. Finele lui noiembrie și prima parte a lui decembrie se caracterizează pentru acești nativi cu un aport de imaginație, literară inclusiv. Deplasările scurte sînt posibile și unele sume de bani pot umple buzunarul nativilor. Finele anului îi va găsi însă pradă utopiei și confuziei.

NOTA: Predicțiile sînt, așa cum le arată și titlul, generale. Ele indică o predispoziție, o oportunitate probabilă și posibilă drept consecință a unui aspect astral. Influența planetelor asupra nativilor este însă aleatoare. Ea depinde în mod cert de conștientizarea și cultivarea liberului arbitru. Asta pentru că prin auto-disciplină și prin evoluție spirituală un om își poate depăși planetele. Pe lîngă acest adevăr, trebuie să mai amintesc încă unul. Acela că radiațiile astrale acționează diferit asupra fiecărui nativ, în funcție de Ascendentul acestuia, mai precis în funcție de ora venirii sale pe lume, care conferă fiecăruia tipul predominant de personalitate, precum și dispoziția caselor în horoscop. Deci nu trebuie să ne mire că, deși doi nativi pot avea Soarele în aceeași zodie, ei vor resimți tranzitele planetare în mod diferențiat. De reținut este, repet, că STELELE PREDISPUN, NU DISPUN și că menirea horoscoapelor este, în primul rînd, una de profilaxie. A conduitei personale dar și a celei sociale.

Portretistică astrologică Stele și chipuri

ZODIACUL SAU STELELE FIXE

BERBECUL

Anticii au numit prima constelație "Berbecul" pentru că aceasta era atunci cea mai apropiată de noi și primea de la Soare toată puterea primăverii. Ea era închipuită prin figura unui "Berbec", animal înfierbîntat, zvăpăiat, capricios, la fel ca prima lună a Primăverii, principiul oricărei creațiuni. Marte este planeta stăpînitoare a acestui semn, domiciliul său diurn.Soarele îl ocupă de la 21 Martie la 19 Aprilie. Berbecul este un semn al Focului, pozitiv, schimbător, cardinal, cu o influență rea, violent, cald și uscat, septentrional. 1) El este simbolul instinctelor, voinței impulsive și luptei.

Pe planul fizic: Dă o statură mijlocie, un corp slab, nervos, însă osos, pieptul dezvoltat îndeajuns. Fața formată sub influența sa este ovală, părul negru sau roșcat, sprîncenele stufoase, privirea pătrunzătoare.

Pe planul moral: Produce o îmbelșugare de fluid vital care înclină spre vioiciune, energie combativă, entuziasme repezi, înflăcărare.

Persoanele născute sub acest semn sînt foarte independente și caută să ocupe pretutindeni primul loc, pentru ca să poată lucra în mod liber, după

ideile lor. Ele au numeroase proiecte în cap, însă nu le duc pînă la sfîrşit fiind schimbătoare. Entuziasmul şi impulsivitatea care stăpînesc toate actele lor sînt trecătoare ca de altminteri şi mînia. Totul este foc de paie şi au nevoie de sfatul altora pentru a desăvîrşi ceea ce ;au început. Pe de altă parte, sînt deschise la suflet, sincere, nobile, mărinimoase, gata în orice moment de a-şi arăta iubirea. Cu toate acestea faţă de ele trebuiesă ştii să profiţi de momentul în care sînt însufleţite de asemenea sentimente deoarece nestatornicia sau capriciul vin să ocupe foarte repede spiritul lor.

Fondul caracterului le este bun, cu toate că au uneori accese de violenţă. La asemenea persoane nu există nici o idee de răzbunare, nici o gelozie; sufletul le este mărinimos, compătimitor, binefăcător. Dacă semnul Berbecului este influenţat în rău prin prezenţa unei planete violente, subiectul devine mînios, violent, bătăuş, neclintit, gelos, mincinos, risipitor şi înclinat spre pasiuni amoroase. În toate manifestările vieţii sociale, fie că este vorba despre căsătorii, tovărăşii materiale sau morale, prima grijă a omului cumpătat este de a căuta la aceia care sînt chemaţi să intre în relaţie cu el simpatia şi armonia caracterelor.

Aptitudini: Nota principală a caracterului "Berbecului" este intelectul şi dragostea de a şti. Spiritul este vioi, scăpărător, fiind înclinat să vadă toate lucrurile din punct de vedere logic şi ştiinţific, în afară de orice sentiment 2) .El este iscusit, întins în afaceri. Datorită uşurinţei sale de asimilare şi facultăţii de a judeca lucrurile este în stare să-şi formeze o idee, o părere proprie faţă de gîndirea altuia.

Într-un domeniu şi mai înalt, aceste calităţi se manifestă printr-un spirit întreprinzător, îndrăzneţ, poruncitor. Cu toate acestea, influenţa Berbecului dă aptitudini mai mult variate decît profunde. Presupunerile care pot fi deduse, prin analogie cu caracterul moral şi aptitudinile 3) indică pentru viitor o bogăţie foarte schimbătoare, lupte cauzate de sine însuşi, nenumărate neprevederi, schimbări şi călătorii numeroase, nereuşite din cauza nerăbdării şi lipsa de statornicie în sforţări, într-un cuvînt o viaţă zbuciumată cu unele perioade excelente.

Sănătatea: Berbecele stăpîneşte capul şi faţa. El face temperamentul bilioso nervos şi foarte emotiv. Are predispoziţii la tulburări mentale, violente dureri de cap, răniri. Naturile supuse Berbecului trebuie să înlăture grijile, oboselile care zdruncină adînc sistemul nervos.

---

1) Aceşti termeni reprezintă natura grupelor care despart cele douăsprezece semne zodiacale.

2) Reamintim că aceste caracteristici există la acei care sînt stăpîniţi de influenţa pură a semnului zodiacal, fără nici o radiaţie din partea planetei nefavorabile. Aspectul unei planete puternice, cum este de exemplu Soarele, măreşte aceste facultăţi.

3) Se ştie că destinul este consecinţa caracterului. Astrologia nu poate să tragă alte precizări decît acelea care decurg din cunoaşterea temperamentelor. Considerată astfel, astrologia este ştiinţa psihologică.

TAURUL

Al doilea semn al zodiacului este "Taurul" numit astfel pentru că reprezintă puterea şi rodnicia care stăpînesc în epoca cînd Soarele parcurge orbita sa de treizeci de grade de la 20 Aprilie la 19 Mai. Acest semn a cărui planetă stăpînitoare este Venus în domiciliu nocturn, este terestru, bun, negativ sau feminin, rece şi uscat, septentrional, cu influenţe binefăcătoare. El este semnul fecundităţii şi al continuităţii în sforţare.

Pe planul fizic: Face pe om de o statură mijlocie, cu un corp greu, gras, un gît gros şi uscat, ochii mari, nasul şi gura largă, ochii şi părul negru şi uneori cu părul creţ. Femeia născută sub acest semn este grăsulie, mai bine armonizată decît bărbatul, iar ochii şi părul îi sînt negri.

Pe planul moral: Semnul Taurului dă simţul practic bazat pe senzaţie şi trebuinţă. Astfel, persoanele născute sub influenţa sa sînt hotărîte, încăpăţînate, aproape dogmatice. Ele sînt uşoare, însă răbdătoare şi rezistente, fataliste. La ele toate energiile voinţei rămîn ascunse pînă cînd o ocazie, o provocare le fac să se manifeste. Aceste energii odată eliberate din concentrarea lor, ca de exemplu o mînie ce vine cu încetul, nu mai are margini. Aceasta se întîmplă persoanelor ranchiunoase, greu de împăcat, care fac să se nască în ele vrăjmăşii puţin dorite. Pe de altă parte, ele sînt cinstite, prudente, demne de încredere, credincioase, cu legături plăcute atunci cînd sînt prietenoase. Dacă acest semn este influenţat în rău, subiectul stăpînit de influenţa sa este violent iar cînd este mîniat iese din el însuşi şi devine invidios şi răzbunător. Este înzestrat cu atîta îndărătnicie încît este de prisos a căuta să-l convingi sau să fie povăţuit.

Aptitudini: Semnul distinctiv al acelora care sînt stăpîniţi de "Taur" este dragostea de muncă şi o mare înclinare către afacerile economice şi comerciale. Răbdarea şi simţul practic care îi caracterizează îi conduce de la o zi la alta la dobîndirea de foarte mari situaţii şi chiar bogăţii. Cu toate acestea, natura lor îndărătnică, adesea încăpăţînată îi face să respingă orice sfat şi îi încurcă în pierderi serioase de bunuri. Această presupunere devine pentru unii o realitate surprinzătoare. Persoanele născute sub acest semn au de obicei noroc în speculaţii, dacă ştiu cum să devină mai înmlădioase, mai puţin independente. Luptele pe care le pot avea în jurul lor vin din ciocnirile contra rezistenţelor tăriei şi încăpăţînărilor lor. Dacă sînt influenţate în rău, fatalismul care stăpîneşte în ele

le conduce la inerție, la lene și atunci destinul le este alcătuit printr-o succesiune de nenoriciri și prin lipsa de prieteni. În general, "Taurul" face pe oameni întreprinzători, industriași, comercianți și înclinați spre profesiuni unde este nevoie de o îndemînare liniștită, practică și un spirit de determinare hotărîtă.

Sănătatea: "Taurul" stăpînește gîtul și rinichii. Dă un temperament limfatico-nervos, lent. Are predispoziție la boli de inimă și afecțiuni pletorice. Toate excesele de muncă și masă bună spre care dă înclinare trebuie să fie înlăturate cu mare grijă. Constituția nașterii sub această influență este puternică însă suprabelșugul vitalității îi expune la o moarte neașteptată.

GEMENII

La vremea cînd Soarele intră în acest semn, adică la 20 Mai, atmosfera și Soarele își unesc puterile ca și forțele producătoare, de unde numele de Gemeni, adică Puterea prin Unire, dat acestui semn zodiacal.

Gemenii simbolizează deci unirea, unirea forțelor coalizate, afecțiunea. Acest semn este sediul diurn al planetei Mercur. El este aerian, pozitiv sau masculin, influențabil în rău, dublu, cald și umed, septentrional.

Pe planul moral: Acest semn dă acelora pe care îi influențează expresiile Berbecului și ale Taurului, adică partea intelectului și partea solidă, totodată practic. Cu toate acestea își amestecă partea care face pe subiect nehotărît înainte de a începe să lucreze nervos, dualist, înclinat să facă mai multe lucruri deodată. Cei născuți sub "Gemeni" sînt foarte sensibili și impresionabili. Există în ei o mare dezvoltare a facultăților afective, cu o dispoziție de a se sacrifica pentru alții. Mentalul îi preocupă tot atît cît și sentimentul. Această dualitate de natură îi face totdeauna mai mult sau mai puțin nervoși, neliniștiți, supărăcioși și cu toate acestea uneori repede liniștiți. În afară de cîteva emoții trecătoare se găsește în ei multă sociabilitate, blîndețe, bunăvoință, expansiune și aceasta numai atunci cînd se află într-un mediu simpatic. Se mai poate observa la ei o migală pentru toate mărunțișurile și lucrurile neînsemnate, însă fără ca această cauză să poate face pe altul să sufere. Caracterul le este puțin ușuratic și schimbător însă cu toate acestea sînt cinstiți și buni.

Aptitudini: Ele sînt nenumărate și se manifestă mai ales pe planul ideal, intelectual și executiv. Darul de asimilare este în mod particular dezvoltat, spiritul este foarte fin, rafinat, înclinat spre toate varietățile artistice și ocupații liberale. Persoanele născute sub semnul Gemenilor, devin foarte buni literatori, conferențiari, muzicanți, pictori, calculatori, jurnaliști, notari, secretari. Ele reușesc ocupîndu-se mai bine de lucrurile mici sau chiar îndeletniciri diferite decît prin întreprinderi mari. Spiritul lor de detaliu și de migală nu le dă îngăduință să se ocupe de planuri întinse. Marea lor sensibilitate le rezervă multe griji și preocupări în afecțiunile lor. Lăsîndu-se ușor stăpîniți, prin dragostea de liniște, voința lor fiind puțin autoritară, se vor simți adeseori destul de mîhniți și nemulțumiți. Totalul destinului lor se va asemnăna naturii lor nestatornice și va fi alcătuit din alternative continue de lipsuri și belșug. Funcțiile ce vor îndeplini vor fi numeroase, ceea ce le va preocupa o mare varietate în relațiile lor.

Sănătatea: Gemenii stăpînesc membrele superioare, toracele, coloana vertebrală și partea sistemului nervos care le însoțește. Dă un temperament bilioso-sanguin la unii și bilioso-nervos la alții, avînd predispoziție la boli de inimă, nervozitate și debilitate generală. Constituția nu le este puternică și se obosesc foarte repede.

RACUL

Între 21 Iunie și 21 Iulie, Soarele care a părut că se apropie de noi, din zi în zi, pare că începe să se întoarcă înapoi spre emisferul austral. Închipuie astfel mersul Racului sau Scopiei.

Acest semn zodiacal, domiciliul Lunii este simbol de dare înapoi, de capriciu, de schimbare. El este cardinal ca Berbecele, apos, mobil, aducător de nenoroc, negativ sau feminin, rece și umed, septentrional.

Pe planul fizic: Dă o statură mijlocie, o față palidă, rotundă, trăsături fine, părul castaniu, ochii mici, de culoare cenușiu-albastru, un total plăcut, însă de constituție slabă.

Pe planul moral: Nota caracteristică a acestui tip este sensibilitatea protejată de puțin egoism care îl face să se agațe ca racul de situația pe care o ocupă. Fără această ocrotire, extrema sa sensibilitate l-ar face victima tuturor influențelor exterioare. Sfiiciunea sa îl face izolat, retras, tăcut, neliniștit și cînd se arată în lume, apare contradictor, flegmatic, însă fără intenții rele, deoarece natura sa este dulce, bună, milostivă. Acest caracter este un curios amestec de capricii contradictorii neraționate, nevoite. Imaginația foarte fecundă pe care o posedă ca și firea sa schimbătoare sînt cauzele acestui temperament complicat. Dacă "Racul" este favorabil prin bune aspecte planetare, nervozitatea celui născut sub influența sa îl face stăruitor și hotărît în ideea de față pînă ce el însuși își va schimba felul său de a vedea. În caz contrar, devine leneș, de o timiditate excesivă, de o nestatornicie descurajatoare. În general, persoanele născute sub acest semn sînt, prin ciudățenia lor, greu de înțeles; nu trebuie să vă încredeți prea mult în cuvîntul lor, și aceasta nu pentru că veți aștepta vreo necuviință din partea lor, însă ele sînt visătoare, cu toane, schimbătoare prin impresionabilitate. Acestea sînt marile slăbiciuni ale naturii lor corijate de altminteri prin sentimente de

devotament şi prin o mare moralitate.

Aptitudini: Facultăţile imaginative sînt foarte dezvoltate şi dacă trîndăvia nu a pus stăpînire pe o asemenea natură ca a "Racului", persoanele care aparţin acestui semn sînt foarte puternice pe planurile de acţiune intuitive şi materne. Imaginaţia lor bogată şi spiritul lor de asimilare contribuie în a se întinde în afaceri şi îi conduce repede la cele mai bune situaţii. Dacă sînt foarte senzitivi, întîrzie cu reuşitele, întrucît ajung foarte preocupaţi de trecut şi de impresiile celor de care sînt înconjuraţi. Influenţele "Racului" fac foarte bun marinari, iscusiţi neguţători şi călători, excelenţi directori în afacerile publice. Femeilor le dă aptitudini materiale, calităţi de bune surori de caritate, de conducătoare de copii. Pentru a scăpa frămîntărilor vieţii toţi cei născuţi sub acest semn trebuie să-şi pună stăpînire pe sentimentele şi senzaţiile lor, întrucît norocul le este foarte nesigur.

Sănătatea: "Racul" stăpîneşte plămînii şi organele digestive şi dă un temperament limfatico-nervos. Predispune la boli de stomac, la reumatisme, constipaţii şi la defectuoasa circulaţie a sîngelui. Toate acestea sînt produse din cauza neliniştilor şi emoţiilor care stăpînesc acest temperament.

LEUL

Numele dat acestui al cincilea semn zodiacal este foarte expresiv. El reprezintă forţa pe care o are Soarele în timpul trecerii sale prin acest semn, unde îşi are domiciliu, de la 22 Iulie pînă la 22 August inclusiv. Leul este aici simbolul puterii, curajului şi generozităţii.El este împreună cu racul, cel mai important dintre semnele zodiacale. După cum am văzut "Racul" are sediul Lunii, iar "Leul" acela al Soarelui. Luna şi Soarele, numit Luminătoare, sînt adevăratele izvoare ale vieţii vitale omeneşti. Soarele stăpîneşte această forţă la bărbat şi dragostea la femeie. Ori, semnele zodiacului posedă o putere proprie, ca mijlocitoare. Ele determină condiţiile în care se va manifesta mecanismul stăpînit de ele. Racul şi Leul, din domiciliile Lunii şi Soarelui, au cel mai mare potenţial de energie, dau deci, condiţiile cele mai puternice ale dragostei şi vieţii. Pentru aceasta, de exemplu, un născut sub influenţa Leului va avea mai mare vitalitate decît un alt copil născut în Octombrie sau în Noiembrie. Această putere vitalizantă a Soarelui începe să se facă simţită chiar de la 21 iulie. Aceste cîteva observaţii sînt importante de reţinut pentru a formula o judecată asupra naturii unui temperament. Semnul Leului este de Foc, fix, cald, pozitiv sau masculin cu influenţe bune, septentrional.

Planul fizic: Acest semn zodiacal arată pînă la extrem facultăţile paşnice. Persoanele născute sub influenţa bună sînt foarte îndatoritoare, generoase, cu o manieră nobilă şi înaltă, însă sînt uşor bolnave de inimă, ale căror emoţii le izvorăsc din adînc. Din această cauză ele sînt în mod uşor idealiste, impulsive, arzătoare în concepţiile lor. Năzuinţele lor sînt foarte înalte şi întrec cu uşurinţă mijloacele lor de acţiune. Cu toatea acestea ele au facultatea de a face practică această exaltare a sufletului lor. Pe de altă parte, sînt mîndre, ambiţioase, capabile să conducă, de a fi în capul lucrurilor şi de a stăpîni printr-un fel de magnetism personal datorită influenţei Soarelui în acest semn al Leului. Cînd o idee a pus stăpînire pe spiritul lor, ea devine fixă, chiar exagerată. Caracteristica acestui semn este de a înclina spre extreme, şi dorinţa fierbinte care îl însufleţeşte pe cel născut sub "Leu", îl împinge să lucreze cu prezumţie, la riscul oricărui pericol. Trăsătura cu totul particulară, remarcabilă la acest tip, este încrederea sa nezdruncinată ce o are în tot ceea ce face că e bine, pînă în momentul cînd un motiv serios nu vine să o distrugă. În acest caz, decepţia este foarte profundă, deşi fără ranchiună, fără dorinţa de răzbunare, Leonianul rămîne de aici înainte inflexibil închis.

Aptitudini: Am văzut că influenţa atotputernică a Soarelui în semnul Leului face pe Leonian foarte ambiţios, foarte magnetic. Aceasta constituie în el o putere care îl conduce repede la cele mai înalte lucruri ca şi la cele mei înalte situaţii. Inteligenţa remarcabilă, caracterul hotărît. Posedă deci toate elementele pentru a putea ajunge la situaţiile cele mai înalte. Leul conduce mai mult spre carierele liberale decît către afaceri şi mai ales către ocupaţiile de artă. Cu toate acestea succesul nu favorizează pe Leonian în prima parte a vieţii sale. Natura sa impulsivă, impresiile sale uneori exagerate, sentimentul foarte dezvoltat au nevoie de a fi echilibrate prin experienţă. Astfel, tinereţea acestuia este adesea grea, plină de frămîntări, străbătută de nereuşite datorate fie imprudenţelor, fie unei prea mari încrederi în sine. Leonienii sînt sortiţi unui destin fericit, însă întîrziat. Influenţele care îl înconjoară şi care constituie polarizarea lor, le asigură serioase ajutoare şi relaţii înalte.

Sănătatea: "Leul" stăpîneşte inima şi coloana dorsală cu vasele sale. Dă un temperament sanguin-nervos, vioi. Constituţia este puternică, chiar cu belşug de vitalitate, ceea ce dă putinţă Leonianului de a fi rezistent în faţa bolii sau de a se însănătoşi foarte repede. Bolile inerente ale acestui semn sînt cele ale inimii şi ale articulaţiilor.

FECIOARA

Cînd Soarele parcurge semnul zodiacal "Fecioara", de la 23 august la 22 septembrie, atunci este perioada secerişului. Odinioară, această epocă era reprezentată sub imaginea unei fecioare ţinînd în mînă spice coapte. Aceasta a dat numele de "Fecioara" celui de al şaselea semn zodiacal. Acest semn, sediul nocturn al lui Mercur, este simbolul economiei, al bunurilor dobîndite sub toate formele lor şi în acelaşi timp al înclinărilor

spre economie şi administrarea practică a afacerilor. "Fecioara" este un semn terian, rece şi uscat, negativ sau feminin, cu duble influenţe binefăcătoare, septentrional.

Pe planul fizic: "Fecioara" dă o statură obişnuită, adesea subţire, o faţă rotundă cu o culoare uşor închisă. Părul este negru iar ochii negricioşi.

Pe planul moral: Caracteristica cu totul specială a celui născut în "Fecioară" este egoismul, o înclinare de îndoială, de scepticism şi către critică, datorită spiritului său de cercetare şi discriminare. Cu toate acestea, egoismul este mai mult mental şi se manifestă în acest mod fiindcă pentru el numai simţul practic are singur valoare şi că totul trebuie să fie readus la nivelul lucrurilor admise pentru toată lumea, în interesul "Eului". Altminteri, persoana influenţată de acest semn rămîne simplă, îndatoritoare, prudentă. Natura sa este stăpînită de spiritul de dreptate şi de cinste. Cu toate acestea, este adesea supărăcioasă şi nemulţumită totdeauna de ea însăşi. Simţul critic este lipsit de continuitate şi de concentrare, din cauza sentimentului care sacrifică intelectul.

Aptitudini: "Fecioara" dă un creier perfect organizat pentru conducerea afacerilor. Spiritul este mai îndemînatic în execuţie decît în invenţie, căci simţul metodic, practic, domină; judecata, adică arta de a discerne pro şi contra este bine dezvoltată. La persoanele născute sub acest semn se găseşte mult sînge rece şi calm atunci cînd este vorba de afaceri, afecţiune şi despre repeziciunea de a se folosi de cele mai bune împrejurări. Ambiţia lor tăcută este reţinută pentru gustul pentru o muncă liniştită, discretă, silitoare. Cel născut sub semnul "Fecioarei" fiind foarte receptiv, sfios din fire şi mai mult executiv decît conceptiv, depinde mai mult de alţii în toate întreprinderile sale. Nu va trebui să se aventureze niciodată singur, altminteri îşi pregăteşte lupte, greutăţi, care, cu toate sforţările sale stăruitoare îl vor face să ajungă la rezultate foarte slabe şi chiar la pierderea bunurilor dobîndite. Viitorul său atîrnă de aplicaţia sa practică şi de o mare măsură în impulsurile sale, deoarece este lipsit adesea de hotărîre. Este predestinat să reuşească în întreprinderile comerciale.

Sănătatea: Semnul zodiacal al "Fecioarei" stăpîneşte stomacul, ficatul şi intestinele. Dă un temperament limfatico-nervos şi are predispoziţie la diferite suferinţe ale organelor mai sus numite.

BALANŢA sau CUMPĂNA

Am ajuns la această perioadă de la 23 Septembrie la 22 Octombrie în momentul cînd zilele sînt aproape egale. Această egalitate este reprezentată prin "Balanţa" . Acest semn , sediul diurn al lui Venus este simbolul echilibrului, al repartiţiei echitabile a lucrurilor. El este aerian, cardinal, pozitiv sau masculin, mobil, influenţabil în rău, violent, cald şi umed, meridional.

Pe planul fizic: Face pe om de o statură înaltă deasupra celei mijlocii, un corp bine alcătuit, figura rotundă, cu o culoare limpede de alabastru. Părul fin, brun, adesea negru, ochii negri, foarte vioi.

Pe planul moral: Influenţa lui Venus care are domiciliul său diurn în acest semn, îi va face pe acei care sînt influenţaţi de această astralitate, foarte iubitori, foarte îndrăgostiţi. Femeia mai ales suferă acest influx, primind în plus calităţi artistice. Cei născuţi sub semnul "Balanţei" sînt, deci, foarte geloşi de tot ceea ce-i poate face mulţumiţi şi foarte doritori de plăceri. Cu toate acestea ei caută în mod egal armonia, din necesitatea de echilibru. Ei posedă un simţ limpede de comparaţie, deşi părerile lor sînt adesea nestatornice. Cele mai frumoase idei de dreptate, de egalitate se manifestă în mod foarte uşor la ei, dar numai în teorie căci energia nu le este stimulată decît pentru interese personale. Se observă de asemenea o tendinţă de a intra în mărunţişuri, de a calcula totul, fiind însă lipsiţi de stabilitate. Aceasta este combinaţia cea mai rea a Balanţei cînd este influenţată în mod nefavorabil: Balanţa dă în general un caracter mînios, însă deschis, comunicativ, ospitalier, înclinat totdeauna spre cei slabi, dintr-un sentiment de emotivitate, din milă.

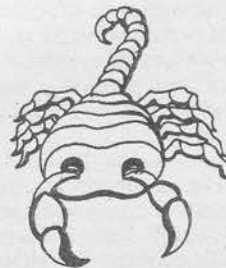

Aptitudini: Subiecţii născuţi sub această influenţă au înclinări artistice (muzica şi cîntul) dacă Venus ocupă domiciliul său sau dacă această planetă este prevăzută în zodiac. În general, sînt foarte îndemînatici; foarte potriviţi în afaceri. Cu toate acestea preferind un just mediu şi linişte nu au suficientă ambiţie pentru a se încumeta să urmărească poziţii înalte. Îşi fac multe planuri, însă nu le realizează singuri. Viitorul lor depinde de căsătorie sau de tovărăşii.

Sănătatea: Acest semn zodiacal stăpîneşte rinichii şi predispune la boli de intestine, rinichi şi vezică. Dă un temperament bilioso-sanguin temperat.

SCORPIONUL

De la 23 Octombrie la 21 Noiembrie intrăm în anotimpul Toamnei, perioadă vătămătoare, trădătoare, pentru că amplifică bolile şi ridică voinţa celor care sînt suferinzi. Este astfel imaginea Scorpionului, animal periculos, care înţeapă, cînd te aştepţi mai puţin. Acest semn zodiacal, domiciliul nocturn al lui Marte, este simbolul dezamăgirilor, trădării şi al morţii. El este apos, negativ sau feminin, fix, influenţabil în rău, violent, rece şi umed, meridional.

Pe planul fizic: Face pe om de statură mijlocie, cu o faţă de culoare închisă, ochii mici, părul bogat, negru şi creţ, picioarele lungi, nasul adesea coroiat, o vitalitate foarte mare.

Pe planul moral: Scorpionul în puterea sa, fără amestecul nici unei

alte influențe dă mîndrie, concentrare, gelozie, invidie, egoism și spirit de răzbunare vicleană. Caracteristica acestui semn este nepăsarea și forța inerției care ascund uri nestrămutate. Cu toate acestea însă, această natură nu există totdeauna atît de aspră. Caracterul fierbinte, supărăcios, gîlcevitor și încăpățînat care se întîlnește la Scorpion este în același timp al celui care este și cel mai puternic, cel mai capabil de lucruri mari, atunci cînd aceste asprimi slujesc unor cauze bune, după ce inițial au fost modificate prin educație. Avem atunci pe omul hotărît, încăpățînat, demn, cu sînge rece, îndrăzneț, semeț. Cu toate acestea este bine să nu-l scoateți din calmul său, căci actele sale pot deveni extrem de violente și cuvintele sale teribile ca și înțepătura Scorpionului. Cel născut sub această astralitate este totdeauna gata să se arunce contra piciorului care îl calcă. Pe de altă parte, influența acestui semn, care stăpînește, în particular, organele sexuale dezvoltă facultăți amoroase de care este înclinat a abuza.

Aptitudini: Scorpionul dă spiritul critic, răutăcios și pătrunzător, permițînd studiul lucrurilor cele mai grele. Favorizează judecata, forța mentală convingătoare, științifică și calmă dînd buni chimiști, excelenți chirurgi și specialiști îndemînatici în artele mecanice. Cu toate acestea nu sînt deloc fericiți în prima parte a vieții lor. Natura lor, care cere să fie regenerată, să fie dezbrăcată de înțepătura Scorpionului, suferă mai toate influențele defavorabile ale polarizării nativității. Numai printr-o răbdătoare aplicativitate se vor putea transforma defectele în calități pentru ca să ajungă a stăpîni violența astralității lor. Dezvoltați din punct de vedere moral vor putea deveni atunic superiori, prosperi, remarcați și aceasta numai în a doua perioadă a existenței lor. Înainte de toate trebuie să li se smulgă din gînd ideea de fatalism, care îi urmărește pretutindeni.

Sănătatea: Scorpionul stăpînește organele genitale și predispune la friguri, dureri de cap, boli provocate de excesele veneriene. Dă un temperament limfatico-sanguin.

SĂGETĂTORUL sau ARCAȘUL

Perioada care merge de la 22 Noiembrie la 21 Decembrie este una dintre cele mai potrivite pentru vînătoare Animalele fiind silite să iasă departe de vizuinele lor, pentru a-și căuta hrana, mai greu de găsit în această perioadă în care natura începe să adoarmă. Pentru aceasta vedem acest al nouălea semn zodiacal reprezentat printr-o săgeată sau un centaur, jumătate om, jumătate cal, slobozind un arc. Acest monstru, închipuit de egipteni, era după legendă, totdeauna în vînătoare contra popoarelor vecine. Acest semn, semnul diurn al planetei Jupiter, este simbolul dualității naturii și complexităților ce decurg. El reprezintă în mod egal spiritul de urmărire, de cercetări și explorări în domeniul moral și mental. El este un semn de foc, cald și uscat, pozitiv sau masculin, influențabil în bine, dublu, meridional.

Pe planul fizic: Face pe om înalt sau deasupra taliei mijlocii, de o înfățișare impunătoare, cu o față ovală, un ten curat, cu fruntea înaltă, părul castaniu, ochii cenușii, un nas mare și bine făcut.

Pe planul moral: Acest semn face persoanele foarte demonstrative în afecțiuni, însă foarte împrăștiate printr-o exagerare de entuziasm și de impresionabilitate. Acestea sînt expuse a se zăpăci cu ușurință datorită încordării nervoase. Caracterul este, în general, cinstit, vesel, totdeauna tînăr, binevoitor, mînios dar fără durată și fără gînd de răzbunare, foarte liberal, foarte independent, dar cu toate acestea prieten al bunei înțelegeri cu toți. Aceste calități nu se arată deodată la cei născuți sub semnul Săgetătorului, timiditatea îl face puțin prefăcut, îl împiedică adesea să se manifeste și-l face greu de cunoscut de la prima vedere. Firea Săgetătorului este religioasă și filosofică.

Aptitudini: Săgetătorul dă excelente calități de control și direcție și înclină spre studiile filosofice în același timp cu partea practică a vieții. Săgetătorului îi place să cerceteze, să discute, metalul său fiind pătrunzător și spiritual; este însuflețit de o mare dorință de a învăța mereu. Cînd planeta Jupiter ocupă domiciliul său, el posedă multă înțelepciune, autoritate, judecată și cinste. Aceasta este partea superioară a semnului. De obicei însă, ajunge destul de greu să-și fixeze situația, mai întîi din cauza împrăștierii la care dă naștere entuziasmul său, apoi prin independența care îl face să neglijeze ocaziile de a reuși. Se întîmplă chiar, mai curînd sau mai tîrziu ca acest entuziasm să nu-l facă să se descurajeze chiar în fața unei nereușite.Norocul pare că-l slujește mai mult decît propriile sale forțe.

Sănătatea: "Săgetătorul" stăpînește membrele inferioare și în particular coapsele și anusul. El are predispoziție la bolile acestor regiuni și dă un temperament nervoso-bilios.

ȚAPUL sau CAPRICORNUL

Semnul zodiacal pe care îl parcurge Soarele de la 22 Decembrie la 20 Ianuarie a primit numele de "Țapul" pentru că în acest moment , în mod capricios Soarele pare să se urce spre mijlocul cerului, asemenea unui țap sau capre a cărei natură este foarte capricioasă sau pentru că ascensiunea Soarelui reamintește că țapii și caprele se simt în largul lor pe locurile ripoase și înalte. Acest semn este domiciliul nocturn al lui Saturn și este desemnat ca semn pămîntean, rece și uscat, negativ sau feminin, aducător de nenoroc, mobil, meridional. Este simbolul ambiției pentru urmărirea înălțării și al servituții materiale pentru a ajunge, oricît ar costa, scopul urmărit.

Pe planul fizic: Țapul face pe om de o statură mijlocie, adesea mărunțel, slab, nervos, cu o față prelungă, culoarea brună sau închisă pe un gît lung și subțire, părul negru sau gălbui, ochii mici și pătrunzători, un nas ascuțit și o frunte țuguiată.

Pe planul moral: Caracteristica "Țapului" este

egoismul unit cu un simț practic și cugetat. Cel născut sub acest semn se arată adesea retras, trist, viclean, gelos, critic, supărăcios și cu o atitudine tăioasă, însă posedă o mare putere de cugetare, multă prevedere, stăruință și economie care-l fac puțin cîte puțin, în cazul cînd știi să pătrunzi adînc în natura sa greoaie de cunoscut. Cînd "Țapul" este influențat în rău, subiectul devine gelos, răzbunător și nu dă înapoi în fața nici unui mijloc de tortură și viclenie pentru a-și satisface sentimentul său din care cauză devine adesea victima propriului său exces. De altminteri, este sincer, credincios, cinstit, fără ca să arate pe față toate aceste sentimente. Această înclinare de a se închide în sine însuși nu dau putința ca să fie apreciat de la prima vedere.

Aptitudini: La cei care aparțin semnului "Țapul" se întîlnește multă îndemînare și multă iscusință. Foarte muncitori, le place să conducă pe alții. Ei arată însă încetineală în toate acțiunile lor, ceea ce-i conduce încetul cu încetul, însă, sigur, la un viitor mai bun. Ambiția lor nu-i zorește, ci merg pe tăcute, fără grabă, spre scopul urmărit și vor încerca totul , cu o răbdare care face parte din firea lor pentru a-și îndeplini planurile. Firea lor destul de greoaie, umbrită, susceptibilă, creează lupte, dușmănii în jurul lor și contribuie la marile schimbări ale existenței lor.

Sănătatea: "Țapul" stăpînește femurul, genunchii, stomacul și are predispoziție la reumatisme gutoase și articulare, la slăbiciunile de stomac prin tristețe, melancolie și pesimism.

Dă un temperament limfatico-nervos.

VĂRSĂTORUL

Cind în Cer, apăreau anumite constelații în lunile Ianuarie și Februarie, pentru Egipteni era anunțarea inundațiilor Nilului, în urma ploilor. Această perioadă era reprezentată în timpul de la 21 Ianuarie la 19 Februarie sub figura unei amfore din care curgea apă, de unde numele "Vărsătorul". "Vărsătorul" sediul diurn al lui Saturn, este un semn al aerului, cald și umed, pozitiv, masculin, nefavorabil violent, fix și meridional. El este simbolul bunăvoinței și al supunerii.

Pe planul fizic. Face pe om de statură mijlocie, cu figura ;prelungă, ochii și părul de un negru frumos, cu pielea foarte curată și un corp bine proporționat.

Pe planul moral: Dă bunăvoință acelora care ocupă o situație de conducere și supunere la cei mici. Caracterul este bun, devotat, de o dispoziție totdeauna egală, simpli, drepți, statornici în afecțiuni, foarte iuți la supărare însă se liniștesc repede. Cu toate acestea să se ferească de a se mînia moderîndu-și natura emotivă, spre a nu fi expuși la neajunsuri de pe urma cărora au să se căiască pe urmă. Impresile sînt puternice, spontane, fixe și aici este partea periculoasă a acestei firi deobicei îndatoritoare, liniștită, însă voluntară și vioaie atunci cînd întîlnește un obstacol.

Aptitudini: Aici găsim știința intuitivă sau instinctivă, limitată la ceea ce este demonstrabil simțurilor. Acest semn reprezintă gîndirea, partea intelectuală și rafinată, artele, o mare înclinare spre învățătură și o mare curiozitate. Cei născuți sub acest semn posedă bune însușiri ca să cîștige un bun folos din relațiile lor ceea ce le este de un real ajutor cînd se vor retrage din afaceri. Această facultate este pentru ei o binefacere, deoarece din fire prea idealiști, prea rafinați, prea impulsivi, sînt în stare să comită cele mai mari prostii în domeniul practic și să aibă în urmă dezamăgiri crude. Pentru a izbîndi le trebuie ajutorul altora. Viața le este sortită să fie o serie de alternative , de înălțări și de căderi, a căror cauză este în firea lor adesea necugetată.

Sănătatea: "Vărsătorul" stăpînește circulația sîngelui și predispune la anemie și nervozitate. Dă un caracter sanguino-nervos, după climat.

PEȘTII

Soarele trece în acest al douăsprezecelea și ultim semn zodiacal de la 20 Februarie la 20 Martie. Acest semn a fost numit "Peștii" deoarece corespunde perioadei celei mai favorabile a pescuitului. Este semnul nocturn al planetei Jupiter și este considerat ca apos, rece și umed, negativ sau feminin, cu bune influențe, dublu, meridional. "Peștii" reprezintă simbolul agitației, al nehotărîrii și al pericolelor. Ca și valurile trădătoare ale mării, atrage neprevăzutul aducător de influențe nefavorabile.

Pe planul fizic: Face pe om de statură mică, de constituție slabă și bolnavicioasă, fața largă și un ten palid și mat, cu păr castaniu, ochii cenușii și o privire rece, puțin somnoroși și voce slabă.

Pe planul moral: Dă o fire foarte stranie, impresionabilă, emotivă, înclinată spre a-și crea neliniște și griji imaginare. Posedă o mare mobilitate de impresii. Nehotăriți, fără voință, leneși, flecari, influențabili, fără inițiativă și totdeauna sub înrîurirea altora. Dacă însă cei născuți sub acest semn reușesc să se elibereze de griji și neliniști, devin veseli, îndatoritori, galantoni cu tendință spre ironie ințepătoare, însă fără nici o răutate la bază.

Aptitudini: Cei născuți sub acest semn sînt bine înzestrați ca inteligență, fără însă ca să poată trage vreun folos din aceste calități. Slăbiciunea lor pe care am semnalat-o sub numele de nehotărîre, nepăsare, îi aruncă cu totul în miinile soartei oarbe.

Existența lor se aseamănă cu fluxul și refluxul mării, iar voința lor nu este în stare să se opună.

Sănătatea: "Peștii" stăpînesc tălpile picioarelor și plămînii. Au predispoziție la bolile de piept și buboaie. Dau un temperament limfatico-nervos. Cei născuți sub acest semn, trebuie să se ferească, cu mare grijă de necumpătare și orice excese.

Decanii

IANUARIE

La 20 ianuarie Soarele intră în zodia Vărsătorului (Aquarius).

Ianuarie vine de la latinescul Januarius, lună consacrată lui Janus, unul din principalii zei romani. Januarius era divinitatea păcii și a războiului, figurată printr-un chip cu două fețe.

1 - 9 I

Zodia: Capricorn - al II-lea decan stăpînit de Marte

Horoscop: Copilul care se va naște sub influența acestui decan va avea corpul bine făcut. Ambițios și stăruitor. Dacă se va naște noaptea, va deveni răutăcios.

10 - 19 I

Zodia: Capricorn - al III-lea decan stăpînit de Soare

Horoscop: Copilul ce se va naște în această perioadă de timp va deveni mîndru, autoritar, discret. De constituție delicată. Va ocupa situații înalte, însă nesigure.

21 - 29 I

Zodia: Vărsător - primul decan stăpînit de Venus

Horoscop: Copilul care se va naște va fi mic de statură. Simpatic peste fire, cu sufletul deschis, încrezător, drăgălaș, însă neprevăzător.

FEBRUARIE

Februarie derivă de la Februarius, adică "a face ispășiri". În februarie, romanii, înainte de a intra în noul an care începea la 1 martie, se pregăteau prin post spre a conjura spiritele.

1 - 8 II

Zodia: Vărsător - al II-lea decan stapînit de Mercur

Horoscop: Copilul ce se va naște va fi cu corpul bine făcut, fața frumoasă și vorba curgătoare, elegantă și dulce. Foarte sociabil și apt pentru orice afaceri comerciale.

9 - 18 II

Zodia: Vărsător - al III-lea decan stăpînit de Lună

Horoscop: Copilul va avea fața prelungă, pielea roșie și expus la mii de schimbări ale soartei.

19 - 28 II

Zodia: Pești - primul decan stăpînit de Saturn

Horoscop: Corpul molatic, pielea albă, spînatic, ochii mari, fruntea lată și barba rară. Cinstit peste fire.

MARTIE

Romanii numeau astfel prima lună a anului în onoarea zeului Marte, pe care îl adorau ca zeul războiului și tatăl lui Romulus și Remus, fondatorii Romei.

1 - 10 III

Zodia: Pești - al II-lea decan stăpînit de Jupiter

Horoscop: Copilul ce se va naște în acest interval de timp va fi mic de statură, păros, ușuratic și cu fire veselă.

11 - 20 III

Zodia: Pești - al III-lea decan stăpînit de Marte

Horoscop: Chipul frumos și corpul bine făcut. Cinstit. Glas răsunător. Fire originală.

21 - 31 III

Zodia: Berbec - primul decan stăpînit de Marte

Horoscop: Corpul slab din fire, abdomenul mic. Vioi, energici, încăpățînați, cinstiți, nerăbdători, îndrăzneți și curajoși.

APRILIE

Aprilie - din latinește Aprilis - era consacrată Afroditei, zeița prosperității. Numele acestei luni vine de la "aperire" (a deschide), pentru că în această lună de primăvară se deschid mugurii.

1 - 9 IV

Zodia: Berbec - al II-lea decan stăpînit de Soare

Horoscop: Copiii ce se nasc sînt oacheși, frumoși, îndatoritori și cinstiți. Curajoși și gata la mînie și ceartă. Vor avea mulți dușmani.

10 - 19 IV

Zodia: Berbec - al III-lea decan stăpînit de Venus

Horoscop: Cu părul roșu sau blond. Melancolici. În continuu fricoși de trădare, curse sau lovituri. Caută mereu singurătatea.

20 - 29 IV

Zodia: Taurul - primul decan stăpînit de Mercur

Horoscop: Ochii mari, buzele groase. Negustoroși. Iubesc plăcerile. Necumpătați și nestatornici.

MAI

Mai își trage numele de la zeița Maïa, fiica mai mare a lui Atlas.

1 - 10 V

Zodia: Taur - al II-lea decan stăpînit de Lună.

Horoscop: Aceleași caractere ca și în primul decan, însă cu mai puțină tarie.

11 - 20 V

Zodia: Taur - al III-lea decan stăpînit de Saturn

Horoscop: Temperament rece și calculat.

21 - 30 V

Zodia: Gemeni - primul decan stăpînit de Jupiter

Horoscop: De statură mijlocie, bine făcut. Plăcut

şi îndatoritor. Nenorociri din partea femeilor.

IUNIE

Iunie derivă de la Junona, zeiţa protectoare a femeilor, fiica lui Saturn şi soţia lui Jupiter.

1 - 9 VI
Zodia: Gemeni - al II-lea decan stăpînit de Marte
Horoscop: Mic de statură. Gîlcevitor. Bun vorbitor.

10 - 20 VI
Zodia: Gemeni - al III-lea decan stăpînit de Soare
Horoscop: Bine făcut. Suflet bun. Amator de intrigi. Neserios.

21 - 30 VI
Zodia: Rac - primul decan stăpînit de Venus
Horoscop: Corpul şi părul frumos. Sprîncene subţiri. Bun la suflet şi inteligent. Prietenos cu toţi.

IULIE

Iulie purta la început numele de Quintilis, adică a 5-a lună, pînă în anul 45 înainte de Christos, cînd această lună a început să se numească Iulie, în onoarea lui Julius Cezar, născut în această lună.

1 - 11 VII
Zodia: Rac al II-lea decan stăpînit de Mercur
Horoscop: Mic de statură. Părul blond, barba rară. Nenorocos în afaceri.

12 - 22 VII
Zodia: Rac - al III-lea decan stăpînit de Lună
Horoscop: Gras. Impunător. Sprîncenele stufose. Legături sociale înalte.

23 - 31 VII
Zodia: Leu - primul decan stăpînit de Saturn
Horoscop: Corpul drept şi frumos. Pielea albă. Ochii fascinanţi. Expus bolilor de picioare. Energic şi nobil.

AUGUST

August era cunoscut la început sub numele de Sextilis, adică a şasea lună. Apoi i s-a dat numele împăratului roman Augustus.

2 - 11 VIII
Zodia: Leu - al II-lea decan stăpînit de Jupiter.
Horoscop: Pieptul larg, membrele diforme. Cinstit, prudent.

12 -22 VIII
Zodia: Leu - al II-lea decan stăpînit de Marte
Horoscop: Statură mică, bolnăvicios.

23 -31 VIII
Zodia: Fecioara - primul decan stăpînit de Soare.
Horoscop: Statură mijlocie, faţa frumoasă, părul abundent.. Glasul puternic. Inteligenţă pătrunzătoare. Nu va avea copii.

SEPTEMBRIE (VII SEPTEM)

Septembrie înseamnă a 7-a, fiindcă era a şaptea lună a anului roman (vezi la "sistemul nostru cronologic").

1 - 11 IX
Zodia: Fecioara - al II-lea decan stăpînit de Venus
Horoscop: Figura plăcută, nasul frumos, ochii mici. Bun, înţelept, bisericos. Apărător al dreptăţii şi iubitor de glorie.

12 - 21 IX
Zodia: Fecioara - al III-lea decan stăpînit de Marte
Horoscop: Frumos, modest, bun, temător, inteligent. Învaţă totul cu uşurinţă.

22 - 30 IX
Zodia: Cumpăna - primul decan stăpînit de Lună
Horoscop: Frumos, simplu, muncitor. Modest, serios, metodic. Va fi rănit la cap.

OCTOMBRIE (VIII OCTO)

Octombrie şi-a păstrat numele pe care l-a avut în timpul romanilor, cînd era a 8-a lună a anului.

1 - 11 X
Zodia: Cumpăna - al II-lea decan stăpînit de Saturn
Horoscop: Corpul bine făcut. Ochii jalnici, clipesc continuu. Expus nebuniei şi desfrînării.

12 - 22 X
Zodia: Cumpăna - al III-lea decan stăpînit de Jupiter
Horoscop: frumos, inteligent, va ajunge la cele mai înalte demnităţi, însă la bătrîneţe va face nenumărate prostii.

23 - 31 X
Zodia: Scorpion - primul decan stăpînit de Marte
Horoscop: Corpul diform, abdomenul voluminos. Povestitor obscen, simpatic, dar adesea tăcut.

NOIEMBRIE (XI NOVEM)

Noiembrie după calendarul romanilor era a 9-a lună a anului. (a se vedea "Sistemul nostru cronologic")

1 - 10 XI
Zodia: Scorpion - al II-lea decan stăpînit de Soare
Horoscop: Capul mare, părul des, faţa veselă, dinţi puternici. Buni oratori. Vor ajunge la o vîrstă înaintată.

11 - 20 XI
Zodia: Scorpion - al III-lea decan stăpînit de Venus
Horoscop: Mici de statură. Lacomi, afemeiaţi. Femeile vor fi răutăcioase.

21 - 30 XI

Zodia: Săgetător - primul decan stăpînit de Mercur
Horoscop: Înalţi de statură. Inteligenţi şi cu aplicaţii la învăţătură.

DECEMBRIE (X DECEM)

Decembrie - a 10-a lună a anului, care în prezent este ultima lună a anului (vezi "Sistemul nostru cronologic").
1 - 10 XII
Zodia: Săgetător - al II-lea decan stăpînit de Lună
Horoscop: Statură mijlocie. Sprîncenele lungi. Privirea plăcută. Hotărît în afaceri.
11 - 20 XII
Zodia: Săgetător - al III-lea decan stăpînit de Saturn
Horoscop: Mari de statură. Spătoşi. Hotărîţi.
21 - 30 XII
Zodia: Capricorn - primul decan stăpînit de Jupiter
Horoscop: Statură mijlocie. Iubitori. Inteligenţi. Uneori răutăcioşi. Delicaţi.

Caracteristica zilelor

IANUARIE 31 zile

HOROSCOP GENERAL
pentru toţi cei născuţi în fiecare din zilele lunii Ianuarie a oricărui an.

M 1 Legături cu cei mari - Situaţii înalte
J 2 Stăruitor în acţiuni - Expatriere
V 3 Indiferent - Viteaz - Sincer
S 4 Gîlcevitor - Nervos
D 5 Influenţabil - Religios - Susţinut
L 6 Întreprinzător - Mînios - Sportiv
M 7 Iubitor - Supus - Elocvent
M 8 Fricos - Accidente - Tainic
J 9 Robust - Statornic
V 10 Simpatic - Vioi - Gust muzical

S 11 Aplicaţii instruire şi ştiinţe.
D 12 Muncitor - Cîştiguri agricole.
L 13 Sentimental - Decepţii dragoste.
M 14 Iscusit - Cîştiguri comerciale
M 15 Va avea situaţii înalte - Uşuratic
J 16 Amator călătorii - Cugetător
V 17 Liniştit - Retras de viaţa zgomotoasă
S 18 Călătorii îndepărtate - Exploator
D 19 Visător singuratic - Liniştit
L 20 Superficial - Optimist

M 21 Nehotărît - Pagube materiale
M 22 Cugetător - Cercetător - Inventiv
J 23 Supus - Neajunsuri în viaţă
V 24 Norocos - situaţii înalte
S 25 Expus ademenirilor - simpatic
D 26 Îmbogăţire prin muncă manuală
L 27 Expus accidente, răniri
M 28 Fire independentă
M 29 Robust - Autoritar - Nervos
J 30 Expus infirmităţii
V 31 Energic dar neprevăzător

FEBRUARIE 28 zile

HOROSCOP GENERAL
pentru toţi cei născuţi în fiecare din zilele lunii Februarie ale fiecărui an.
S 1 Refractar - Persecutat - Expatriere
D 2 Situaţii îmbelşugate
L 3 Nenorociri neprevăzute - Răniri
M 4 Înstărire - Călătorii - Întovărăşiri
M 5 Bunuri materiale prin meserie
J 6 Infirmităţi - Boli grele şi lungi
V 7 Tăcut - Invidios şi plin de ură
S 8 Distrugeri şi refaceri - Expatriere
D 9 Longevitate - Fericire

L 10 Indiferent şi nehotărît
M 11 Furios - agresiv
M 12 Pătrunzător - Muncitor - Neplăceri
J 13 Greutăţi în lupta pentru viaţă
V 14 Porniri dăunătoare - Agresiv
S 15 Îngîndurat - Expus accidente
D 16 Casnic - Bunuri rurale
L 17 Iubitor plăceri şi chefuri
M 18 Situaţii şi bogăţie
M 19 Funcţii înalte.

J 20 Fericire căsătorie
V 21 Inactiv - Pagube materiale
S 22 Îmbogăţire profesii lucrative
D 23 Hotărît în acţiuni
L 24 Înclinaţii plăceri - Prieteni devotaţi
M 25 Expus sărăcirii prin afaceri
M 26 Evlavios. Şanse îmbogăţire
J 27 Pagube neprevăzute. Accidente apă
V 28 Expatriere, lipsuri - Călătorii

MARTIE 31 zile

HOROSCOP GENERAL
pentru toţi cei născuţi în fiecare din zilele lunii Martie a oricărui an

D 1 Aventurier - îndrăzneţ - bun vorbitor
L 2 Stare cu averea altora
M 3 Liniştit - Iubitor - Bun soţ
M 4 Muncitor
J 5 Agresiv - Călătorii
V 6 Stăruitor în afaceri - devotat - familiar
S 7 Expus accidentelor pe apă
D 8 Sportiv
L 9 Accidente - primejdii de arme
M 10 Posomorît - nestatornic - nervos

M 11 Scandalagiu, bătăuş

J 12 Pierderea averii prin femei
V 13 Nepăsător - ajutat de întîmplări
S 14 Senzual - neajunsuri de la femei
D 15 Agresiv - Reuşită contra duşmanilor
L 16 Pătrunzător - prevăzător
M 17 Ruină neaşteptată - Vagabondaj
M 18 Diplomatic - misterios - studios
J 19 Lipsuri - nenorociri - moarte violentă
V 20 Încrezut - egoist - materialist

S 21 Muncitor - stăruitor - plictisitor
D 22 Îndărătnic - agresiv - rău văzut
L 23 Împăcuitor - prieteni de ajutor
M 24 Nemanierat - cheltuitor - petreceri
M 25 Ridicare prin sine însuşi
J 26 Situaţii înalte înaintea altora
V 27 Prevăzător - înţelept
S 28 Mînios - primejdii la furie
D 29 Îndrăzneţ - încrezător în sine
L 30 Om de cuvînt - reuşite - sportiv
M 31 Iubitor în taine - Binevoitor

APRILIE 30 zile

HOROSCOP GENERAL
pentru toţi cei născuţi în fiecare din zilele lunii Aprilie a oricărui an

M 1 Viaţă familială
J 2 Stăruitor - Activ - Considerat
V 3 Neajunsuri - Călătorie - Expatriere
S 4 Încrezător în alţii. Neajunsuri
D 5 Aplicaţii ştiinţă - Viaţă patriarhală
L 6 Îmbogăţire neaşteptată - Luxos
M 7 Liniştit - Fericire conjugală
M 8 Avar - Expus pagube
J 9 Nestatornic - Veşnic călător

V 10 Cinstit - Generos - Conştient
S 11 Inactiv - Expus pierdere bunuri
D 12 Prieteni răi şi duşmani mulţi
L 13 Senzual - Neajunsuri prin femei
M 14 Energic - Reuşite - Neajunsuri
M 15 Situaţii înalte prin protecţie
J 16 Lipsuri, cauza părăsire protectori
V 17 Situat prin avere, femei bogate
S 18 Greutăţi în viaţă
D 19 Pierdere avere prin femei

L 20 Reuşite prin concursul altora
M 21 Greutăţi în viaţă. Duşmani puternici
M 22 Căsătorie nepotrivită
J 23 Nervos. Certuri conjugale.
V 24 Liniştit - Înclinaţii agricultură.
S 25 Aplicaţii spre ştiinţe
D 26 Simpatic - Căsătorie fericită.
L 27 Nenorociri pierderea averii prin femei
M 28 Apostolat. Copii mulţi.
M 29 Senzual
J 30 Situaţii - Avar - Interesat

MAI 31 zile

HOROSCOP GENERAL
pentru cei născuţi în fiecare din zilele lunii Mai a oricărui an

V 1 Binevoitor - Bine văzut
S 2 Nervos - Gelos
D 3 Sincer - Iubitor de dreptate
L 4 Mistic - Evlavios
M 5 Bogăţie prin căsătorie
M 6 Luptă pentru existenţă
J 7 Nervos - Agresiv
V 8 Blind - Muncitor
S 9 Invidios - Îndrăzneţ - Impulsiv

D 10 Neplăceri cauza duşmanilor
L 11 Speculaţiile norocoase - Prieteni
M 12 Expus accidente, răniri, căderi
M 13 Să nu fie încrezător
J 14 Iscusit - Izbînzi inamici
S 15 Binevoitor - Liniştit
D 16 Bogăţie prin muncă - Econom
L 17 Ambiţios fără mijloace ridicare
M 18 Despotic - Plin de ciudăţenii
M 19 Iubitor lux şi bună stare

J 20 Înalte situţii prin protecţia prietenilor sinceri
V 21 Înalte situţii prin protecţia prietenilor sinceri
S 22 Înclinaţii spre militărie
D 23 Însuşiri artistice, poetice şi muzicale
L 24 Mărinimos - Înalte situaţii
M 25 Cariera strălucită prin armată
M 26 Om de legi - Iubitor de dreptate
J 27 Liniştit - Iubitor de viaţă familială
V 28 Disciplinat - Neplăceri conjugale
S 29 Bunăstare - Funcţionar destoinic
D 30 Binevoitor, Milos - Înclinaţii medicale
L 31 Binevoitor, Milos - Înclinaţii medicale

IUNIE 30 zile

HOROSCOP GENERAL
pentru toţi cei născuţi în fiecare din zilele lunii Iunie a oricărui an

L 1 Egoist. Acaparator. Devotat familiei
M 2 Izolare, Neajunsuri, decese
M 3 Acaparator - Ascuns
J 4 Versat - Şiret - Acaparator bunuri
V 5 Dezordonat - Riscant
S 6 Neajunsuri materiale. Uşuratic
D 7 Inactiv - Expus infirmităţii
L 8 Activ - Isteţ - Şiret - nereuşite
M 9 Întreprinderi riscante - Lipsuri
M 10 Tainic - Influenţabil

J 11 Sportiv - Bizar - Dependent
V 12 Liniştit -Înclinaţii muzicale
S 13 Neajunsuri familiale la bătrîneţe
D 14 Spiritual - Vesel - Prieteni
L 15 Inteligent - Aplicaţii învăţătură
M 16 Fire deschisă - Agresiv
M 17 Neajunsuri conjugale. Părăsire
J 18 Cultivator pămînt - Copi numeroşi
V 19 Nestatornic - Caută veşnic fericirea
S 20
D 21 Cămătar - Bancher - Comerciant

L 22 Simpatic - Fericire conjugală
M 23 Leneş - Invidios - Frivol
M 24 Va suferi dominaţia conjugală
J 25 Dezordonat - Desfrînat
V 26 Neajunsuri din partea femeilor
S 27 Extravagant
D 28 Asupritor cu cei fără apărare
L 29 Neajunsuri conjugale
M 30 Activ - Liniştit - Simplu

IULIE 31 zile

HOROSCOP GENERAL
pentru toţi cei născuţi în fiecare din zilele lunii Iulie a oricărui an

M 1 Activ - Beneficii muncă proprie
J 2 Acţiuni păgubitoare - Călătorii
V 3 Impulsiv -Înclinaţii crime
S 4 Precocitate - Aptitudini serioase
D 5 Situaţii înalte - Fire nobilă
L 6 Ambiţios - Parvenire viclenie
M 7 Stăruitor - Izbînzi inamici
M 8 Dezinteresat - Fără iniţiativă
J 9 Manie jocuri noroc - Pagube
V 10 Aptitudini muzicale - Viteaz
S 11 Vioi - Situaţii modeste

D 12 Nestatornic - Pagube călătorii
L 13 Lipsă iniţiativă - Indiferent la toate
M 14 Veşnic călător - Viaţă rurală
M 15 Ambiţios - Înlăturare duşmani
J 16 Independent - Rebel - Primejdios
V 17 Nestatornic - Expus căderi
S 18 Supus - Timid - Influenţabil
D 19 Simpatic - Liniştit - Cugetător
L 20 Expus primejdii
M 21 Fire nehotărîtă

M 22
J 23 Curajos - Vînător
V 24 Expus pericole nautice
S 25 Necazuri - Izolare - Doliuri
D 26 Isteţ - Diplomatic
L 27 Înclinaţii viclenie - Silitor
M 28 Viteaz - Agresiv
M 29 Curajos - Voinţă tare
J 30 Inteligent - Înclinaţii spre meserii metalurgice
V 31 Inteligent - Înclinaţii spre meserii metalurgice

AUGUST 31 zile

zodia "Fecioarei" (Virgo)
HOROSCOP GENERAL
pentru toţi cei născuţi în fiecare din zilele lunii August al oricărui an

S 1 Mîndru - Norocos - luxos
D 2 Neajunsuri - Pericole moarte
L 3 Senzual - Afemeiat
M 4 Cumpătat - Căsătorie bogată
M 5 Stăruitor, Reuşită în proiecte
J 6 Molatic - Pagube materiale
V 7 Calităţi superioare
S 8 Cumpătat - Nesupus - Îndărătnic
D 9 Călătorii îndepărtate - Griji
L 10 Inteligent - Născocitor
M 11 Duşmănii înverşunate, Voinţa slabă
M 12 Autodidact - studii superioare

J 13 Secretos - Pătrunzător
V 14 Suferinţe neaşteptate - Neajunsuri
S 15 Inteligent - Diplomatic
D 16 Muncitor - Inventiv
L 17 Expus pericole de moarte - Lupte
M 18 Greutăţi în viaţă. Iubitor natură
M 19 Ieşiri periculoase. Răutăcios
J 20 Prietenos. Fire blîndă
V 21 Căsătorie fericită - Iubitor
S 22 Fire neînţeleasă - Sportiv

D 23 Lacom - Luxos - Bogăţie
L 24 Nepăsător
M 25 Muncitor. Foloase prin muncă
M 26 Bogăţie prin muncă, viaţă rurală
J 27 Îmbogăţire neaşteptată. Viteaz
V 28 Luxos - Iubitor
S 29 Neîngrijit. Neajunsuri femei
V 30 Fire meditativă şi cugetătoare
S 31 Viaţă liniştită

SEPTEMBRIE 30 zile

HOROSCOP GENERAL
pentru toţi cei născuţi în fiecare din zilele lunii Septembrie a oricărui an

M 1 Molatic - Neînţelegeri conjugale
M 2 Bogăţie neaşteptată
J 3 Activ - Situaţii înalte
V 4 Încurcături în viaţă
S 5 Avere prin muncă - Liniştit
D 6 Muncitor - Expus accidente
L 7 Timid - afemeiat - iubitor
M 8 Norocos - Dornic îmbogăţire
M 9 Cumpătat - Viitor sigur
J 10 Longevitate - binevoitor
V 11 Fire neînţeleasă - Sportiv
S 12 Greutăţi în viaţă din partea altora

D 13 Îmbogăţire timpurie - Situaţii înalte
L 14 Afemeiat - Pericole amoruri
M 15 Averi dobîndite prin negoţ
M 16 Neprevăzător - Neajunsuri
J 17 Viteaz - Izbînzi asupra inamicilor
V 18 Prietenos - Amici devotaţi
S 19 Lipsă de iniţiativă. Pagube
D 20 Fire aleasă. Bune prietenii
L 21 Nepăsătoar. Familie numeroasă
M 22 Pericole răniri. Expus boli
M 23 Mînios - Viteaz pericole
J 24 Religios - Filozofie - Viaţă clericală
V 25 Neajunsuri în viaţă
S 26 Muncitor - Carieră greşită
D 27 Liniştit - Viaţă modestă
L 28 Greutăţi mici. Viaţă zbuciumată
M 29 Prieteni - Accidente - Pericole
M 30 Necazuri în viaţă

OCTOMBRIE 31 zile

HOROSCOP GENERAL
pentru toţi cei născuţi în fiecare din zilele lunii Octombrie a oricărui an

J 1 Agresiv - Expus porniri
V 2 Neajunsuri - Mînios
S 3 Ascuns - Părinţi de al doilea
D 4 Neprevăzător - Nesigur ziua următoare
L 5 Glumeţ - Poznaş - Fire deschisă
M 6 Nestatornic, căsnicii trecătoare
M 7 Fire activă - cercetător
J 8 Ironic - Cinic - Deziluzii
V 9 Reuşite - căsătorie fericită
S 10 Voinţă fermă - Situaţii sigure
D 11 Spirit religios - Ajutor providenţial
L 12 Nereuşite - Neajunsuri
M 13 Pagube materiale - încrezător
M 14 Inteligenţă - Voinţă - studii pozitive
J 15 Duşmănii ascunse - Încrezut
V 16 Bogăţie mare - Fizic plăcut
S 17 Curajos - Izbînzi duşmănii
D 18 Proteguitor - Binevoitor cu toţi
L 19 Îmbelşugare - Munceşte de toate
M 20 Molatic - Neajunsuri
M 21 Încrezător - Duşmănii periculoase
J 22 Izbînzi în viaţă - Agresiv
V 23 Bună situaţie - Lipsă scrupule
S 24 Singuratic - Tăcut - Îngîndurat
D 25 Fire idealistă - Mulţumire în viaţă
L 26 Inteligent - delăsător - literat
M 27 Veninos - nu termină ce începe
M 28 Supus - Activ - Moderat
J 29 Îmbogăţire afaceri - situaţii înalte
V 30 Neajunsuri tinereţe - Doliuri familiare

NOIEMBRIE 30 zile

HOROSCOP GENERAL
pentru toţi cei născuţi în fiecare din zilele lunii Noembrie a oricărui an

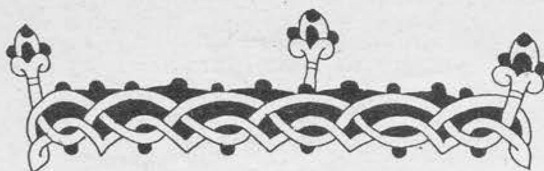
D 1 Ursuz - Tainic
L 2 Îndrăzneţ - Neprevăzător
M 3 Duşmănii multe - Prevăzător
M 4 Situaţii statornice. Tăcut. Diplomatic
J 5 Sincer - Darnic - Pagube
V 6 Molatic - Nepăsător
S 7 Îndatoritor - Binevoitor
D 8 Neajunsuri - Duşmani mulţi
L 9 Bănuitor - Gelos de bunul altuia
M 10 Neastîmpărăt - Lacom
M 11 Călătorii îndepărtate. Situaţii înalte
J 12 Fire independentă - Neajunsuri
V 13 Neşanse - Zbucium zadarnic
S 14 Nestatornic - Foloase puţine
D 15 Activ - Fără îngîmfare
L 16 Tăcut - Îmbogăţire nelegală
M 17 Rîvneşte bunul altuia - Pericole
M 18 Simpatic - Convingător
J 19 Statornic - Înclinaţii clericale
V 20 Aplicaţii învăţătură
S 21 Prevăzător - Elocvent
D 22 Tovărăşii păgubitoare
L 23 Fire agresivă - Pericole, răniri
M 24 Liniştit - viaţă aşezată - Copii mulţi
M 25 Caracter hotărît - Ocultisme
J 26 Nenorociri casnice - Bunuri jefuite
V 27 Activ. Inventiv - Deschis acţiunii
S 28 Liniştit. Viaţă modestă familială
D 29 Nestatornic. Viaţă zbuciumată
L 30 Fire aleasă. Accidente - Pericole

DECEMBRIE 31 zile

HOROSCOP GENERAL
pentru toţi cei născuţi în fiecare din zilele lunii Decembrie a fiecărui an

M 1 Intelectualitate - Bogăţie
M 2 Şiretenie - Sfidare - Reuşită
J 3 Egoism - Îngîmfat
V 4 Neajunsuri şi pericole
S 5 Inteligent - Stăruitor - Studios
D 6 Poziţii înalte dar nesigure
L 7 Voinţă slabă - Lipsuri materiale
M 8 Pericole jumătatea vieţii - Izolare
M 9 Spirit ciudat, original
J 10 Neajunsuri. Greutăţi - Pagube
V 11 Prietenii sincere - Cîştiguri
S 12 Spirit excepţional - Întreprinzător
D 13 Agresiv - Lupte - Primejdii
L 14 Chinuri sufleteşti - Invidie
M 15 Tristeţe - expus pericole
M 16 Necumpătare - Excese
J 17 Neglijent - Iubitor distracţii
V 18 Lipsuri materiale - Duşmănii
S 19 Statornicie - Reuşite
D 20 Îndeminatic - Credul
L 21 Muncitor - Reuşite meserii
M 22 Fire ascunsă - Viclenie
M 23 Neajunsuri - Lipsuri ajutoare
J 24 Prevăzător - Silitor
V 25 Desăvîrşit - Pătrunzător taine
S 26 Primitor - Expus furturi
D 27 Devotat - Drept - iubitor
L 28 Supărări sufleteşti - Rivali
M 29 Fire aleasă situaţii - Decăderi
M 30 Neajunsuri materiale - Accidente
J 31 Înţelept - Expus accidente.

Horoscop planetar

Planetele stăpînesc destinul oamenilor și imprimă influențele lor asupra moralului, psihicului și fizicului lor în tot cursul vieții pămîntești.

Corpurile cerești sînt împărțite în două categorii: planetele rătăcitoare și stelele fixe.

Printre planetele rătăcitoare sînt considerate în mod convențional, în astrologie, Soarele și Luna. Aceste două astre sînt numite și "luminătoare" pentru că acțiunea lor are o însemnătate primordială în constituția mentală a omului. Ființa omenească va poseda o putere cu atît mai mare cu cît armonia dintre aceste două astre va fi mai puternică în momentul nașterii.

Dacă în momentul nașterii stăpînește forța Soarelui care este electrică și din această cauză repulsivă, omul supus influenței sale va fi refractar tuturor bolilor, iar dacă stăpînește forța Lunii, care este magnetică, deci atractivă, ea va da acelora pe care îi influențează o sănătate bolnăvicioasă. Aceste observații își au însemnătatea lor și le întîlnim adesea ori de cîte ori se vorbește în astrologie despre influențele astro-magnetice asupra sănătății omului.

Celelalte planete rătăcitoare sînt în legătură cu Soarele și acțiunea lor este cu totul reflexă. Ele au proprietatea de a o transforma într-o energie polarizată de un mod cu totul deosebit și de a o retrimite asupra celorlalte corpuri cu toate principiile pe care le absorb din lumina solară. De aici decurg influențele particulare ale căror efecte fac obiectul studiului astrologic. Aceste planete sînt în număr de cinci. Numele lor, cunoscut tuturor, în ordinea locuinței sau domiciliului lor zodiacal sînt: Marte, Venus, Mercur, Jupiter și Saturn, la care se adaugă cele două luminătoare: Soarele și Luna.

Celelalte două planete: Uranus și Neptun nu intră în majoritatea studiilor astrologice. S-au făcut, într-adevăr, unele cercetări cu privire la natura și acțiunea lor asupra planului nostru fizic și asupra omului, însă valoarea exactă a influențelor lor nu a fost demonstrată cu aceeași autoritate pe care o avem asupra celorlalte planete.

Cele șapte planete se împart în planete pozitive sau electrice și în planete negative sau magnetice. Soarele, Jupiter și Marte sînt pozitive, iar Saturn, Venus și Luna sînt negative. Unele se numesc favorabile ca: Soarele, Jupiter și Venus, iar Saturn și Marte nefavorabile, pe cînd Mercur este considerat ca neutru.

Înainte de a defini influența fiecărei planete asupra individului chiar din momentul nașterii, nu este lipsit de interes să expunem baza acestei influențe, după explicațiile mistice, care nu sînt lipsite de logică, pentru cei care admit, în astre, manifestarea unei prime cauze.

Max Heindel, în lucrarea sa "Astrologie Scientifique" ne reamintește că orice act are ca origine o gîndire și că în spatele fiecărui fenomen vizibil este o cale invizibilă. "Tot astfel este - spune el - și cu formarea planetelor într-un sistem solar Există o rațiune spirituală și o explicație materială a existenței lor. Fiecare planetă vizibilă este o încarnare de forțe care au fost proiectate din centru și care sînt Spirite planetare exercitînd o influență particulară asupra ființelor evoluînd asupra planetei care le personifică și tot asemenea asupra acelora care ocupă alte planete, în măsura dezvoltării pe care au atins-o acele ființe". Toate religiile ne vorbesc despre cele șapte Genii planetare și religia creștină despre "cele șapte spirite în fața tronului".

După Heindel, Soarele ar fi încarnarea celei mai înalte inteligențe spirituale a sistemului nostru...Or, dacă admitem că celelalte planete născute din Soare nu sînt altceva decît încarnarea Forțelor devenite incapabile de a rămîne în armonie cu mișcarea vibratorie a Soarelui și proiectate în afară prin forța centrifugă, vom înțelege sensul simbolurilor planetelor.

Semnăturile planetelor explicate mai jos reprezintă cu o exactitate uimitoare temperamentele corespunzătoare ale indivizilor care ne dau putința de a ne face o idee cît mai completă despre știința astrologică.

Iată acum care sînt calitățile fiecărei planete și diferitele lor influențe asupra omului.

SATURN

Ieroglifa sau simbolul acestei planete ne oferă imaginea semicercului stăpînit de cruce. Sentimentul este aproape desființat. Pentru aceasta saturnianul este rece , singuratic, rezervat, concentrat. Saturn este masculin, negativ, rece, uscat. El este principiul stabilității, al tenacității și al concentrării. Sediul său diurn este Țapul sau Capricornul sub care se manifestă în întrega sa influență negativă, iar sediul său nocturn este Vărsătorul unde puterile sale sînt mai în legătură cu anumite calități ale lui Jupiter.

Pe planul fizic această planetă dă un corp mare și slab, o față prelungă, osoasă, și un ten gălbui sau pămîntiu. Ochii mici și vioi au irisul complet gălbui. Fruntea înaltă, sprîncenele împreunate, urechile mari, nasul lung și ascuțit cu nările strîmte și puțin deschise, părul negru, uneori des dar căzînd de timpuriu, iar alteori lung și lucios. Semnul particular al Saturnianului este de a fi osos, cu degetele

noduroase, aplecat de spate ori cu mersul într-un fel mai mult lugubru decît impozant.

Pe planul moral-În general Saturnianul este serios, gînditor şi cumpătat. El nu rîde niciodată, sau foarte puţin. Surîsul său este totdeauna calculat şi greoi cu o rezervă bine îngrijită.

Cînd Saturnianul primeşte la naştere aspecte planetare favorabile, subiectul născut sub influenţa sa este chibzuit, silitor, cu o judecată adîncă, muncitor în tăcere şi singurătate. Obiceiurile sale sînt severe, pustnice şi este puţin simţitor la amoruri, în care caz ia tipul monahului sau preotului muncitor şi mistic, fără iertare. Acest caracter prea virtuos are darul de a crea antipatia.

Saturn fiind nefavorabil prin sine insuşi, dacă mai primeşte şi alte aspecte, tot nefavorabile, face pe om egoist, bănuitor, încăpăţînat, singuratic, vicios, solitar şi înclinat spre remuşcări, avariţie, contradicţii şi invidie, spre lipsă de ordine, de curăţenie şi trîndăvie.

Aptitudini-În mod mental Saturn stăpîneşte tendinţele de ştiinţă la studii şi meditaţii. El dă răbdarea şi stăruinţa care sînt necesare studiului ştiinţelor abstracte, filosofiei religioase, matematicii, medicinei şi în alte domenii ca agricultura şi exploatarea minelor. Încercările şi nereuşitele nu descurajează pe Saturnian, chiar atunci cînd este sub influenţe nefavorabile. Răbdarea şi stăruinţa îi dau puterea de a-şi reîncepe studiile, cercetările şi lucrările pînă ce va obţine un rezultat. Are de altminteri destul timp fiindcă este destinat să trăiască pînă la adînci bătrîneţe.

Ca sănătate, Saturn stăpîneşte osatura, articulaţiile, splina, dinţii şi picioarele. El face pe om de un temperament limfatic, nervos. Predispune la boli lungi, prin degenerescenţă celulară şi lipsă de nutriţie, spre paralizii, infecţii grave cum sînt cancerul, şancrul, lepra şi hidropizia.

Vegetalele Saturnianului sînt: aconitul, pelinul comun, ţintaura, coada calului, iedera agăţătoare, mătrăguna şi în special toate plantele cu gust amar.

Analogii-Pietrele corespunzătoare sînt onixul, safirul, mărgeanul şi toate pietrele de culoare închisă. Culori: cafeniu, albastru închis, negru. Parfumuri: tămîia şi merişorul. Număr: 8. Talisman: Un pentagram al cărui centru şi cele şase puncte cuprind simbolul lui Saturn şi literele care compun cuvîntul REMPHA, geniul acestei planete.

JUPITER

În ieroglifa lui Jupiter vedem semicercul stăpînit de cruce. Aici nu mai este vorba de spirit, ci de suflet, adică de sentiment, care este superior.

Astrul Jupiter este masculin, pozitiv, cald şi umed-temperat. El este principiul echilibrului şi al judecăţii. Sediul său diurn este Săgetătorul în care se manifestă atributele sale pozitive, iar sediul său nocturn este semnul zodiacal al Peştilor, care reprezintă partea negativă sau receptivă a acestei planete.

Pe plan fizic: Jupiterianul se apropie întrucîtva de tipul solar, cu mai puţină măreţie însă, dar cu mai multă simpatie. Fiinţele influenţate de această planetă sînt de statură înaltă, puternică. Ţinuta lor

este mîndră, însă fără a fi îndrăzneaţă ca aceea a solarienilor. Faţa le este rotundă, trandafirie, fruntea largă şi înaltă, ochii mari şi bine deschişi, sinceri, adesea albaştri, părul variază de la castaniu închis la blond roşcat, dar foarte rar la partea de sus a frunţii şi la tîmple din cauza transpiraţiei care se produce foarte uşor în aceste părţi ale craniului. Buzele sînt cărnoase şi rumene iar dinţii din faţă mari şi nepotriviţi. Nasul le este moderat.

Pe plan moral-Jupiter favorabil dă un caracter drept, cinstit, sincer, mărinimos, îndatoritor, dar foarte uşor supărăcios fără însă cu toate acestea să fie ranchiunos. Jupiterianul este de obicei vesel şi totdeauna bine dispus. Firea sa este religioasă din dragoste pentru strălucire, decor şi ceremonii.

Cînd Jupiter este de natură nefavorabilă calităţile enumerate mai sus sînt micşorate şi subiectul devine de o fire nedreaptă, înşelător, obraznic, superstiţios, înclinat spre orice pornire neregulată, galant, mincinos, senzual şi risipitor al averii sale şi a altora în desfrînări.

Aptitudini - Ambiţia Jupiterianului şi calităţile sale fizice îl fac să ajungă cu uşurinţă în funcţiile cele mai înalte şi mai de cinste. Înalte emoţii preocupă mentalul său şi-l împing spre acţiuni mărețe, către devotament şi sacrificiu, fără dorinţa de răsplătire. Aici este vibraţia cea mai înaltă a influenţei lui Jupiter. Printre acei care primesc acest influx se întîlnesc adesea persoane care îşi consacră viaţa ideilor religioase ca: prelaţi, preoţi ai tuturor religiilor, judecători şi legislatori.

Din punct de vedere şi mai general Jupiterianul este foarte apt în afacerile unde este nevoie de a comanda, de a vorbi cu autoritate ca de ex.: la bara justiţiei şi amvonul bisericii etc.

Ca sănătate, Jupiter stăpîneşte circulaţia arterială, funcţiile respiratorii. El face temperamentul uşor bilioso-sanguin. Predispune la pneumonii, pleurezie, angină, cafalalgie şi bolile de ficat. Plantele folositoare contra acestor suferinţe sînt: Turicioara sau turiţa mare (Agrimonia eupatoria), seminţele de anason, betonia, limba mielului, arţărelul sau ostrăţelul (Borrago officinalis), hasmatuchi sau astmaţucul (Athrisscus cerefolium), stejarul comun şi jalesul, cioroveticul

sau salvia (salvia officinalis) și carexul (Carex arenaria).

Analogii-Pietrele prețioase corespunzătoare sînt: grenatul, diamantul și ametistul. Culori: roșu scînteietor, violet și albastru ca cerul. Parfumuri: moscul și garoafa. Zile: în naștere diurnă: joi; nocturnă: luni. Număr favorabil: 3. Talisman: O pentagramă al cărei mijloc și cele cinci colțuri poartă simbolul lui Jupiter și numele PI ZEOUS, geniul acestei planete.

MARTE

Semnul ieroglific sau simbolul planetei Marte este un cerc avînd deasupra o cruce sau o săgeată. Aceasta arată că spiritul este stăpînit de materie, instinctele de violență dezvoltate ca la animal, însă avînd totodată energia, forța și îndrăzneala sa.

Planeta Marte este masculină, pozitivă, uscată și caldă. Ea este principiul activității violente și își are sediul diurn în Scorpion iar cel nocturn în Berbec.

Pe plan fizic-Marte face pe om de o puternică constituție musculară, de statură mijlocie, cu o figură rotundă, culoarea pielii roșiatică, ochii mici și vioi, străpungători și de culoare cafenie, buzele subțiri, părul creț și roșcat, sprîncenele drepte, stufoase, iar urechile îndepărtate de cap. Ca semn particular, Martianul merge puțin încovoiat de spate și cu pași mari.

Pe plan moral-Martianul este curajos, îndrăzneț, impulsiv, lăudăros, înclinat imediat spre mînie, însă se liniștește repede. Dacă poziția planetei este favorabilă poate fi generos, iar în caz contrariu el devine brutal, crud, stricător, gîlcevitor, contrazicător, supărăcios,mincinos, risipitor.

Martianul poate deveni un erou sau o brută periculoasă după poziția planetei Marte în momentul nașterii. Marte în Berbec își are influența cea mai puternică și cea mai combativă, în Scorpion influența sa devine negativă și înclină spre simțul emotiv și către mania rece, răzbunătoare. Această distincție este foarte importantă pentru a stabili cu exactitate caracterul martianului.

Aptitudini - Marte are o mare influență asupra mentalului și-l face pe subiect fin, pătrunzător și critic. Dă o mare putere magnetică și face buni vindecători ca și excelenți medici și chirurgi, mai ales dacă se găsește în bună înfățișare cu Venus. În plus, această planetă îl face îndemînatic în lucrările de fier, aramă precum și la turnătorii și mașinării. Caracteristica persoanelor născute sub această influență este de a ajunge mai curînd sau mai tîrziu să-și creeze viitorul prin propriile osteneli.

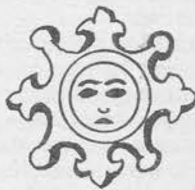
Sănătate-Marte stăpînește capul,intestinele, organele genitale ale omului, circulația venoasă și dă temperament bilioso-nervos. Predispune la friguri, buboaie, hemoroizi, boli venerice și răniri.

Plantele în corespondență cu constituția cosmică a Martianului sînt: pelinul, usturoiul, saburul, arnica și rădăcina de revent.

Analogii - Pietrele prețioase corespunzătoare sînt rubinul și ametistul. Culoarea:roșu. Parfum: garoafa. Zile: naștere diurnă:marți; nocturnă: sîmbătă. Număr: 9. Talisman: O pentagramă avînd în mijlocul său simbolul lui Marte și cuvîntul ETOSI, numele geniului acestei planete.

SOARELE

Este reprezentat în astrologie prin figura ieroglifică a unui cerc. Cercul care este o figură fără început și fără sfîrșit reprezintă roata perfectă, spiritul prin excelență care cuprinde totul și este principiul totului.

Soarele este un astru masculin pozitiv și uscat. El este principiul vieții și stăpînește semnul zodiacal al Leului. Însă pentru a fi sub influența sa nu este de ajuns să te fi născut între 22 iulie și 21 august,ci trebuie ca acest astru să ocupe în tema nativității prima casă zodiacală care formează temperamentul și personalitatea. Dacă această primă casă zodiacală este Leul, influențele Soarelui se vor desfășura atunci din plin astfel cum sînt expuse mai jos.

Se poate întîmpla ca mai multe planete să ocupe primul semn al zodiacului. În acest caz se va ține seama de deducțiile ce trebuie făcute la tema horoscopică pentru a defini influența preponderentă.

Din punct de vedere fizic: Soarele face pe subiect de statură mijlocie, cu o înfățișare de eleganță, curat, impunător, cu multă demnitate, o autoritate susținută și gesturi hotărîte. Fața sa este impunătoare și frumoasă însă adesea ușor palidă. Ochii sînt limpezi, mari, de o culoare făcută dintr-un amestec de albastru închis și galben, iar privirea are expresia blîndeții dublată de severitate. Sprîncenele sînt lungi și armonios arcuite iar părul are un reflex auriu, amestecat uneori cu fire roșii. Buzele foarte egale au o ușoară expresie de dispreț.

Din punct de vedere moral: Soarele înnobilează, adică în poziție binefăcătoare cu planeta favorabilă și situată într-un semn zodiacal favorabil, dă simțul de dreptate, bunătate de suflet, o dispoziție egală, bunăvoință și mîndrie, dispreț față de tot ceea ce pare slugărnicie și josnicie. Același semn planetar în înfățișare nefavorabilă face pe om mîndru, grosolan, îndrăzneț, înșelător, mînios și stăpînitor. Bucurați-vă și înveseliți-vă dacă un astfel de solarian vă este superior, țineți-l sub observație dacă vă este egal, însă temeți-vă de el dacă vă este subaltern.

Aptitudini-Persoanele născute sub influența Soarelui sînt foarte capabile să devină apreciatori de artă și înclinate spre tot ceea ce constituie lucrări de aur și pietre prețioase. Iubesc munca și măririle. Calitățile lor îi fac să dobîndească simpatia acelora care îi înconjoară și le înlesnesc un viitor fericit și onorabil.

Sănătatea - Soarele stăpînește în special inima, creierul și ochii. Predispune la sincope și boli ale

acestor organe şi face temperamentul bilioso-nervos.

Plantele medicinale influenţate de Soare şi în legătură sau corespondenţă cu temperamentul solarian sînt: angelica officinalis (Bucineşul sau anghelina), muşeţelul, călinica, ţintaura, pojarniţa sau sunătoarea (Hypericum perforatum) şi portocalul.

Analogii-Pietrele şi metalele corespunzătoare influenţei solarianului sînt: aurul, onixul, chrisolita şi rubinul.

Culorile ale căror vibraţii concordă cu constituţia subiectului sînt auriul şi galbenul. Parfumurile sînt: heliotropul şi levănţica. Zilele în naştere diurnă: duminica; nocturnă: joia. Numere: 1. Talismane: o pentagramă formată dintr-un cerc şi o stea interioară cu şase colţuri. Centrul cuprinde în cerc simbolul Soarelui şi fiecare punct este ocupat de una din literele care compun numele geniului Soarelui, PIRE.

VENUS

Ieroglifa planetei Venus este contrară aceleia a lui Marte şi este reprezentată printr-un cerc avînd dedesubt o cruce. Ca interpretare, crucea dedesubtul cercului arată că cercul sau spiritul stăpîneşte materia, adică crucea. Aceasta este precumpănirea bunătăţii şi blîndeţii asupra violenţei.

Planeta Venus este de natură feminină, negativă. Ea reprezintă principiul sentimentelor, afecţiunilor şi al atracţiei reciproce a fiinţelor. Sediul său diurn este în Taur, iar cel nocturn în Balanţă sau Cumpănă.

Pe planul fizic-Această planetă face pe cei născuţi sub influenţa sa de o statură mijlocie, cu un ten alb, faţa rotundă şi obrajii plini cu gropiţe foarte pronunţate în timpul cînd rîd. Nasul este rotund şi puţin ridicat în sus, iar gura mică şi buzele puţin cărnoase şi de o culoare roşiatică. Ochii sînt mari, de o culoare închisă, aproape negri ; au o înfăţişare foarte drăgăstoasă şi puţin nehotărîţi. Părul este des, ondulat, de un negru frumos, ca de altminteri şi sprîncenele. Observaţie specială: şoldurile sînt bine dezvoltate şi piciorul mic. Urechile sînt de asemenea mici, roşiatice şi bine arcuite.

Pe plan moral- Persoanele venusiene sînt conduse mai curînd de sentimente decît de raţiune şi mai ales atunci cînd domiciliul lui Venus este în Taur.

Venus sub înfăţişare favorabilă dă o fire veselă, dulce, iubitoare şi încîntătoare, deşi puţin naivă, prin aceea că se lasă înşelată cu uşurinţă şi geloasă fără exagerare. Sub înfăţişări nefavorabile dă inclinaţii spre nestatornicie, desfrînare, minciună, gelozie bolnăvicioasă, depavarea simţurilor şi neorînduiala pasiunilor.

Aptitudini-Această planetă dă desăvîrşite inclinări spre artele frumoase, cînt, muzică şi pentru profesiunile în care este necesară îndemînarea de a monta. Venusienii sînt artişti ai cuvîntului, ai cîntului şi ai formei.

Sănătatea-Venus stăpîneşte organele feminine ale generaţiunii, ovarele, uterul, sînii, muşchii, gîtul şi predispune la îmbolnăvirea acestor organe. Temperamentul venusianului este bilioso-sanguin temperat.

Plantele apropiate sînt: urechelniţa sau verzişoara (Sempervivum tectorum), brusturele sau lipanul, (Lappa major), nalba mare sau nalba albă (Althaea officinalis), iedera (Hedera Helix), isma bună (Mentha piperita) şi isma verde, limba mielului-arţărelul sau otrăţelul (Borrago officinalis), coada şoricelului, alunelele sau sorocina (achillea millefolium), urzica moartă (laminum album), socul (Sambucus nigra), arnica (arnica montana) şi verbina.

Pietrele preţioase corespunzătoare sînt agata şi safirul. Culori: verde, albastru deschis şi roz închis. Parfumuri: verbina şi liliacul. Număr: 6. Talisman: o pentagramă cuprinzînd simbolul lui Venus şi numele SUROTH, geniul acestei plante.

MERCUR

Mercur este imaginea spiritului, a sufletului şi a corpului. A spiritului prin cerc, a sufletului prin semicerc şi a corpului sau naturii prin cruce, care a fost totdeauna simbolul sacrificiului şi suferinţei. Aceasta explică natura cu totul particulară, sentimentală şi fină a mercurianului stăpînind natura după cum arată crucea stăpînită de cerc şi semicerc.

Această planetă este de natură convertibilă, devenind bună , rea sau neutră, după influenţa pe care o primeşte de la celelalte planete. Ea este electro-magnetică, uscată şi temperată. Sediul său diurn este în Gemeni, iar cel nocturn în Fecioară.

Pe plan fizic-Această planetă dă o statură deasupra celei mijlocii, sprintenă şi o fizionomie în general continuu tînără pe care şi-o păstrează timp îndelungat. Faţa sa este prelungă, capul mic, culoarea feţei palidă, ochii mici şi foarte vioi, fruntea bombată, iar mersul lung şi drept. Părul le albeşte de timpuriu, sprîncenele arcuite şi împreunate la rădăcina nasului, iar buzele subţiri.

Semn particular: Mercurianul mai mult fuge decît merge. El merge cu paşi mărunţi şi grăbiţi.

Pe plan moral- Mercur în poziţie favorabilă dă o fire simpatică şi face neguţători plăcuţi, subtili, şireţi şi foarte împăciuitori. În poziţie nefavorabilă:

palavragiu, fanfaron, mofturos, prefăcut, înclinat spre minciună, nestatornic şi lacom. Calităţile mercurianului înclinate spre defecte devin periculoase.

Aptitudini- Această planetă prezidează facultăţile intelectuale şi dă calităţi de intuiţie şi de asimilare foarte dezvoltate. Memoria este excelentă, gîndirea rapidă ca şi replica. Mercurianul excelează în lucrările literare, în studiile metapsihice şi în ştiinţele matematice. Are vorbirea uşoară, îmbelşugată şi convingătoare. Ştiinţele şi profesiunile care se adaptează acestui mental sînt filosofia, matematica, chimia, literatura, invenţiile, arta oratorică şi profesoratul.

Sănătatea-Mercur stăpîneşte sistemul nervos central, facultăţile psihice, plexul solar, plămînii şi organele simţurilor. Temperamentul ce-l dă este limfatico-nervos. El produce boli mentale, epilepsie, tulburări psihice, tusea şi răguşeala. Plantele ce sînt sub influenţa acestei planete şi care se pot întrebuinţa în aceste diferite cazuri sînt: iarba mare (inula helenium), ovăzul, morcovul sălbatic, mărarul, lăsniciorul, buruiana de dalac sau zirna (Solanum dulcamara) şi valeriana.

Analogii-Pietrele preţioase corespunzătoare sînt: berilul, mărgeanul şi cornalina. Culori: argintiu, albastru aprins şi culorile strălucitoare. Parfumuri: verbina. Zile de naştere: diurnă: miercurea; nocturnă: duminica. Numere: 4. Talisman: pentagramul cuprinzînd simbolul lui Mercur şi numele PI-HERMI, geniul acestei planete.

LUNA

Această planetă are ca semn ieroglific sau simbol un corn sau semicerc. Aceasta este calitatea cea mai apropiată a spiritului şi sufletului, mentalul fiind influenţat cu totul de Lună.

Luna este un astru feminin, negativ, rece şi umed. Ea este elementul principal al generaţiunii şi stăpîneşte semnul zodiacal al Cancerului. Prezenţa sa în prima casă zodiacală a temei de nativitate face pe cei născuţi cu totul sub influenţa sa. Spunem acestea nu numai pentru această planetă ci pentru toate celelalte.

Pe plan fizic-Cînd este în creştere face pe subiecţii săi de o statură destul de mică, cu un corp robust, o figură rotundă şi surîzătoare. Cînd este în descreştere ea face pe om de o constituţie slabă, cu o faţă prelungă şi palidă. În ambele cazuri ochii lunarului sînt rotunzi, albaştri şi scînteietori, privirea pierdută, părul blond, nasul scurt, buzele groase.

Pe plan moral-Această planetă face pe om receptiv, nervos, impresionabil, timid, capricios ,schimbător şi visător. Rînd pe rînd trece pe subiectul său de la entuziasmul cel mai mare la descurajările cele mai repezi, provocate de o închipuire foarte activă care conduce la iluzii. Dacă Luna este nefavorabilă, subiectul devine nestatornic, leneş, pasiv, fără inteligenţă şi înclinat către slăbiciunile simţurilor.

Aptitudini-Înclinările sînt marcate în mod precis către invenţii, poezie, călătorii pe ape şi pescuit. Lunarienii puri sînt toţi marinari.

Sănătate-Luna stăpîneşte sistemul limfatic, digestiv, generator. Ea dă un temperament limfatic, rece şi predispune la bolile de nervi, creier, stomac şi intestine. Plantele medicinale corespunzătoare sînt: trandafirul mirositor, varza roşie, dovleacul,lăptuca şi macul de cîmp.

Analogii-Pietrele preţioase simpatice lunarilor sînt: perla şi smaraldul. Culori: alb şi albastru. Parfumuri: lăcrămioara, crinul alb şi stînjenelul. Zile de naştere: diurnă: luni, nocturnă: vineri. Număr: 2. Talisman: o pentagramă avînd în mijloc un semicerc, simbolul Lunii şi cuvîntul: PIIOH, numele geniului planetar al acestei planete.

Tipul planetar TERIAN

În afară de influenţele celor şapte planete astrologice, unele fiinţe omeneşti primesc o a opta influenţă planetară, aceea însăşi a planetei pe care ne naştem, Pămîntul, constituind cel de al optulea tip planetar, "tipul terian". Acest tip este inferior tuturor celorlalte tipuri planetare sub toate raporturile. În tipul planetar terian predomină animalitatea, şi cu drept cuvînt dacă admitem afirmaţia lui Leon Denis că "Pămîntul este o treaptă inferioară din scara lumilor".

Terianul are umerii obrazului ieşiţi foarte mult în afară, nasul cîrn sau drept, însă scurt şi cu nările largi. Gura strînsă, cu încreţituri la colţuri, buzele colţuroase fără formă, maxilarele mari, gîtul larg şi scurt, umerii spătoşi şi pătraţi, corpul păros, bine legat şi îndesat. În general trăsătura elementară este pătrată, osoasă. Impresia generală ce se degajă din înfăţişarea sa generală este aceea a unei fiinţe îndesate şi formată din pătrate grosolane.

Acestea sînt caracteristicile tipului mijlociu. Moderate la individualităţile bune şi inteligente, iau o înfăţişare bestială şi degenerată la fiinţele vicioase şi rele. La femeie sînt mai puţin accentuate, însă nu-şi pierd nota marcantă a tipului care la ele este asprimea.

Ca înfăţişare morală, inteligenţa tipului terian este strîmtă, minuţioasă. Lipsit de spiritul de sinteză, nu are aptitudini organizatoare, nu se avîntă în filosofie şi este cu totul refractar ştiinţelor oculte, a căror existenţă nici nu o poate măcar concepe. Lipsit de imaginaţie, cititul îl plictiseşte. Incapabil a înţelege ceea ce este dincolo de tangibil şi de o orientare a spiritului spre util şi imediat, idealul lor se mărgineşte la căutarea a tot ceea ce îi poate aduce foloase solide şi materiale. Din religie, cînd nu este incredul şi superstiţios, nu cunoaşte decît practicile şi actele de cucernicie. În viaţă nu se poate conduce decît de lucruri mărunte din care cauză este predestinat să ocupe situaţii subalterne.

Lipsa de intuiţie îl face neîncrezător şi bănuitor, este tăcut, iar cînd spune cîte ceva, vorbirea îi este plină de trivialitate şi răutate, iar veselia nu şi-o exprimă decît prin cuvinte vulgare şi grosolane. Are o voinţă puternică şi răbdătoare.

Sentimentele terianului sînt personale. Mintea lui îngustă, dublată de o mîndrie neînduplecată, nu-i dă răgaz de a-şi da seama de inferioritatea sa şi îl face să vadă numai defectele altora.

Acest tip se întîlneşte adesea printre ţărani şi acei care se ocupă cu exploatările agricole şi miniere, printre lucrători, servitori şi, cu mici atenuări, printre artiştii de comedie şi micii funcţionari. În timpul marii revoluţii franceze din 1789 acest tip planetar a exercitat o influenţă preponderentă. Danton şi Marat au fost două tipuri teriene distincte.

În epoca actuală acest tip predomină în Europa. Predominării tipului terian i se datorează lipsa adevăratului sentiment artistic, realismului în literatură, extensiunea maşinismului şi artelor mecanice cum din nenorocire şi dezvoltarea sentimentelor inferioare ca îndepărtarea de bunele moravuri, lăcomia de bani şi decăderile în conduita vieţii, defecte grave care fac să se prevadă şi după marele război ciocnirea pasiunilor rele, lupte intense şi vărsări de sînge.

Zodii şi indivizi

Ca reper pentru o investigaţie sumară, vă oferim elementele: FOC, APĂ, AER, PĂMÎNT - ce grupează fiecare cîte trei semne zodiacale, fiecare la rîndul său concretizîndu-se în particularităţi individuale bine distincte.

La nivel individual, elementul semnului solar (al zodiei) în care ne-am născut indică atît forţa (chemarea) interioară ce ne determină şi motivează acţiunile (drive sau trieb în psihologia anglo-saxonă), cît şi domeniul de existenţă şi activitate în care individualitatea se poate desfăşura cu eficienţă maximă. Astfel, pe cei născuţi cînd soarele parcurge semne de FOC vor antrena INSPIRAŢIA şi ASPIRAŢIA. Instinctivi, dinamici şi curajoşi se vor implica în ACŢIUNE, unde vor dovedi iniţiativă creatoare şi spirit organizatoric, dar şi egoism (BERBECUL), capacitate de conducere, demnitate, însă şi orgoliu (LEUL), optimism şi generozitate, gustul riscului şi superficialitate (SĂGETĂTORUL).

Vor prezenta tendinţa nedeghizată de a se afirma (BERBECUL), de a domina (LEUL), de a se autodepăşi (SĂGETĂTORUL). Şi îi vor judeca aspru pe cei pasivi, excesiv de sensibili sau prea precauţi (cotîndu-i drept leneşi, fandosiţi sau fricoşi). Pe nativii cu soarele în semne de AER îi va mobiliza mai degrabă căutarea (raţională) a CONCEPTELOR, interesul pentru CUNOAŞTERE. Ei vor investiga cauzele şi efectele fenomenelor, vor construi raţionamente, vor acumula cunoştinţe cu pătrundere şi dibăcie dar şi fără profunzime (GEMENII), cu sensibilitate şi rafinament, cu respect faţă de adevăr şi justiţie (BALANŢA), cu deschidere către universal, cu originalitate şi simţ al noului, dar riscînd să se piardă în noianul cunoştinţelor la care rîvneşte (VĂRSĂTORUL). Nu vor avea însă răbdare nici să imagineze implementarea ideilor pe care le-au lansat. Persoanele născute în zodii de APĂ vor fi mînate de propriile DORINŢE şi EMOŢII. Se vor refugia în AFECTIVITATE şi IMAGINAŢIE, acuzîndu-i pe pragmatici de insensibilitate. Conservatori şi tenaci, deşi susceptibili şi cam indolenţi (RACUL), receptivi, capabili şi puternici dar ambiţioşi şi impulsivi (SCORPIONUL), miloşi, extrem de sensibili, adesea contradictorii şi complăcîndu-se în echivoc (PEŞTII), toţi se vor lăsa influenţaţi de intenţii (sau sentimente) ce le rămîn, adesea , lor înşile obscure. În sfîrşit, cei născuţi cînd Soarele se află în zodii de Pămînt vor fi stăpîniţi de NECESITĂŢILE PRACTICE, MATERIALE.

Prudenţi, îi va irita incertitudinea, vor căuta aşadar un sprijin în CONCRET, în REALIZĂRILE LUMII MATERIALE, palpabilă şi solidă în care se vor ancora pentru a funcţiona cu discernămînt şi prudenţă, cu statornică răbdare (TAURUL), cu metodă, meticulozitate, spirit analitic, uneori în exces, cu simţ practic şi respect faţă de muncă (FECIOARA), cu concentrare şi spirit organizatoric (de avengură chiar), cu simţ înnăscut al strategiei, cu ambiţie şi cu o fermitate împinsă pînă la încăpăţînare (CAPRICORNUL).

Pentru a evita însă caracterizările pripite şi superficiale trebuie să menţionăm că elementul semnului solar (zodiei) conferă personalităţii doar una din trăsăturile definitorii, fie ea trăsătura principală! Soarele reprezentîndu-l pe individ cu maniera sa de a fi, de a privi viaţa, de a se raporta la existenţă, constituind expresia exterioară (şi deci cea mai evidentă) a personalităţii, manifestarea ei explicită.

Informaţia complementară, referitoare la modul în care individul reacţionează (în confruntările cu lumea şi în faţa obstacolelor pe care le prezintă existenţa) în funcţie de determinările sale interioare şi inconştiente, o oferă LUNA. Ori, dacă Soarele şi Luna se află în zodii dominate de elemente diferite, influenţele exercitate de acestea din urmă, fie se vor conjuga accentuînd o anumită trăsătură a personalităţii, fie se vor opune tinzînd să slăbească personalitatea pînă la dizolvare. Astfel, o sensibilitate reală şi acută (indicată de prezenţa Lunii în semne de APĂ) îşi poate găsi o expresie inadecvată (cu Soarele în semn de FOC) ori poate întîmpina mari dificultăţi de expresie (cu Soarele în semne de PĂMÎNT) după cum sub o aparenţă

extrem de emotivă (Soarele în semn de APĂ) se poate ascunde o rezistență tacită remarcabilă (Luna în semn de PĂMÎNT) sau o afectivitate superficială şi inconstantă (cu Luna în semn de AER sau FOC).

Desigur, nu întîlnim în viaţă caractere schematice apte să corespundă unei descrieri sumare şi e firesc să fie aşa, deoarece structurarea unei personalităţi mai depinde şi de alţi parametri: Ascendentul, de exemplu, care prezintă ceea ce am putea numi elementul de continuitate în atitudinea individului faţă de semeni, şi care, extrem de frecvent reflectă în mai mare măsură decît semnul zodiacal, felul în care individul este văzut de ceilalţi; planetele marcînd modalitatea de rezolvare a integrării omului în societate, raporturile lor care indică aptitudinile, semnul în care acestea se află indicînd sectorul preferenţial al desfăşurării aptitudinilor individuale. De aceea pentru cunoaşterea trăsăturilor psihice şi capacităţilor intelectuale, a înclinaţiilor şi posibilităţilor unui individ , o temă completă, analizată atent este absolut indispensabilă. Nici un detaliu nu este întîmplător, nici un amănunt nu este semnificativ, întrucît numai o cunoaştere profundă a naturii umane poate conduce la valorificare completă a capacităţilor creatoare - utile în egală măsură insului cît şi grupului (socialului) căruia acesta i se circumscrie.

Astrologie aplicată

Săruri care ne pot vindeca

Nu avem aici cum şi nici nu sîntem în măsură să elaborăm un tratat despre vindecarea cu ajutorul horoscopului. Totuşi metoda-şi anume cea homeopatică-există şi nu de azi de ieri, ea fiind şi ieftină şi la îndemînă, cea mai puţin nocivă şi pe înţelesul oricui ar dori să apeleze la ea.

Ideea de bază ar fi că atunci cînd starea sănătăţii se alterează este vorba, în principal, de un deficit al uneia din cele 12 săruri, cîte una pentru fiecare zodie. Un exemplu concret mi-a demonstrat, deşi nu mai era nevoie, că lucrurile întocmai aşa stau. Şi anume, cu prilejul unui guturai pe cinste-de altminteri foarte caracteristic Gemenilor-nasul ba îmi curgea, ba, ceea ce mă scotea într-adevăr din sărite, mi se înfunda. Ca să mă calmez, am început să ronţăi nişte seminţe, uşor sărate. Cam la 20-30 de minute am sesizat că respir normal. Fără picături, fără inhalaţii, fără mai ştiu eu ce medicaţie consacrată. Din curiozitate, mi-am vîrît nasul în hîrţoage şi-am aflat: clorura de natriu, adică sarea de bucătărie, vindecă rinitele. Nu însă cînd înghiţi o solniţă. Inconştient, eu aplicasem principiul homeopatic al cantităţilor infinitezimale, reechilibrîndu-mi organismul.

Aşadar, sarea şi zodia. Mai precis, remediul şi semnul solar. Sărurile le-a descoperit medicul german Schusler, iar americanul Caren a elaborat corespondenţele zodiacale. Care, succint, ar fi următoarele. Cea atribuită Berbecului este fosfatul de potasiu, care operează asupra capului, a materiei cenuşii. Depresiile nervoase, stările de iritare, insomniile, nevralgiile, migrenele, ba chiar cheful de a-ţi lua viaţa sînt aplanate de acest remediu, recomandat inclusiv femeilor înainte de a naşte.

Nativii din Taur sînt ajutaţi de sulfatul de sodiu, menit să elimine excesul de apă. Artritismul, diabetul, hidropizia pot fi şi ele ameliorate prin acest remediu. La fel, afecţiunile generate de apropierea locuinţei de locuri mocirloase, generatoare de atmosferă umedă.

Cum ziceam, Gemenii sînt specialişti în guturaiuri. În această situaţie, limba lor este întotdeauna albă. E vorba, de fapt, de o descărcare de materie, care, în mod normal, ar interacţiona cu clorura de potasiu, sarea zodiei, un remediu care oferă posibilitatea utilizării fibrinei. Şi în maladiile eruptive-varicelă, scarlatină- dar şi în pneumonii, după ce fibra a fost tratată cu fosfat de fier, se utilizează clorura de potasiu.

Florura de calciu este sarea elasticităţii, specifică zodiei Racului. Ea reface elasticitatea ţesuturilor, vindecă crăpăturile pielii, varicele, hemoroizii, induraţiile, lupusurile. Protejează, deopotrivă, smalţul dinţilor şi conduce la diminuarea riscurilor unui atac de cord.

Leului îi face bine fosfatul de magneziu. E un remediu ideal al crampelor (la copii), al oricăror forme de convulsii spasmodice. Fosfatul de calciu are afinităţi puternice cu cel de magneziu. De aceea, şi simptomele sînt asemănătoare, drept care şi cele două săruri pot fi utilizate, la nevoie, una în locul celeilalte.

Fecioara se tratează întotdeauna cu sulfat de potasiu. Acesta irită pielea însă este extrem de eficace în difterie, bronşite, oftalmie.

Fosfatul de sodiu cu care se tratează nativii din Balanţă menţine echilibrul acido-bazic al organismului, înarmînd corpul împotriva reumatismului. De asemenea, indigestia şi aciditatea se tratează cu această sare, care este indicată în situaţia în care baza limbii devine de o culoare galben-portocalie, păstoasă, închisă.

Nativii din Scorpion dispun de sulfatul de calciu. Este un remediu împotriva supuraţiilor.

Siliciul, denumit de homeopaţi Silicea (varietăţi de SO 2) este remediul specific Săgetătorului. Contrar sulfatului de calciu, acesta chiar produce supuraţii, tocmai pentru a vindeca abcesele, în situaţia în care ele nu pot fi calmate prin clorură de potasiu. Tratamentul e mai complex şi nu are rost să-l dezvoltăm aici. Să amintim doar că siliciul este o componentă a unghiilor, pielii, părului. De pildă, unghiile moi au lipsă evidentă de siliciu. Remediul este valabil şi pentru furunculoză, urcioare, ulcere; el controlează de asemenea stările de anxietate, de iritare, la fel, simptomele spasmodice sau paralitice,

el controlează de asemenea stările de anxietate, de iritare, la fel, simptomele spasmodice sau paralitice, apărute în urma conflictelor la persoanele din semne duble, cum ar fi Gemenii sau Peştii.

Sarea Capricornului este, contrar celei a Racului, sarea rigidităţii. Fosfatul de calciu formează osul, el fiind şi marele remediu împotriva anemiei, a slăbiciunilor constituţionale. Perioadele de tranziţie, ca apariţia dentiţiei, pubertatea, menopauza, îmbătrînirea beneficiază de efectele acestei sări, la fel convalescenţele. Amintesc că această sare protejează şi dinţii, deci se utilizează în caz de carii dentare.

Clorura de sodiu, banala sare de bucătărie, de care am mai vorbit, este, de fapt, remediul specific nativilor din Vărsător. Se indică utilizarea acestei sări în unele secreţii transparente, rinite, cataruri, maladii ale pielii, indigestii, insolaţii şi chiar în delirium tremens (stare indusă adesea de alcoolism). Oboseala vederii este şi ea beneficiara acestui remediu multilateral.

Marele remediu împotriva tuturor tipurilor de febră dezvoltate de nativii din Peşti este fosfatul de fier. Aici se cuvine să semnalăm că vindecarea, din inerţie aş zice, a anemiilor cu ajutorul fierului poate fi considerată cel puţin drept o inabilitate profesională. Dr.Schusler este susţinătorul ideii că anemia reprezintă de fapt deficitul în fosfat de calciu al organismului. Fierul nu poate fi absorbit de organism decît într-o preparare homeopatică, căci altminteri, şi foarte plastic spus, el poate rugini în stomac.

În mod obişnuit, sarea Peştilor se află în eritrocite şi se combină cu O2 din plămîni, pe care-l distribuie apoi în corp, prin circulaţie. Cînd numărul eritrocitelor circulante scade şi O2 nu circulă aşa rapid cum ar fi necesar, sîngele ajunge să-şi mărească viteza de curgere, dînd naştere unei stări febrile. Remediul acesteia este fosfatul de fier, utilizabil şi în caz de inflamaţii şi hemoragii de orice natură.

În final, de reţinut trebuie să reţinem că nu ne putem vindeca de o maladie cu ajutorul unei singure sări. Dar fiecare este bine să reţină care anume remediu este cel specific zodiei sale. Cum însă una este semnul, zodia în care te-ai născut, şi alta Ascendentul temei natale (zodia care răsare la orizont în momentul naşterii)-deşi uneori acesta poate fi situat în aceeaşi zodie-cel mai potrivit pentru a veghea permanent asupra stării dumneavoastră de sănătate este să rugaţi un astrolog să vă întocmească tema natală, adică astrograma cerului de naştere, precum şi, la o anume vîrstă, horoscopul progresat. Deşi homeopaţii cunosc astrologie, le va veni oricum mai lesne să vă trateze cum nu se poate mai corect.

Şi mai reţineţi ceva:fiecare zodie guvernează anumite părţi ale corpului, de unde şi sensibilităţile respective, iar dispoziţia celei de-a şasea case -a sănătăţii-pe astrogramă indică, în funcţie de zodia căreia i se suprapune, eventualitatea maladiilor.

Cu "cerneala" cărei planete scriem ?

Unul dintre cele mai recente studii de grafologie este şi acela al franţuzoaicelor Juliette de Dietrich şi Ariette Dugas. Printr-o amplă anchetă, cele două cercetătoare stabilesc caractere, tipologii planetare, diferite comportamente, toate acestea , evident, după consultarea probelor de scris. Concluzia succintă ar fi aceea că planeta guvernantă a destinului fiecăruia dintre noi, precum şi cel puţin încă o planetă puternică în horoscop îşi trădează prezenţa, încărcătura şi influenţa lor fie şi într-o simplă semnătură.

Ne mărginim aici la a enumera şi ilustra cele opt tipuri umane relevate în urma studierii probelor de scris: cel nervos, cel sentimental, cel coleric, cel pasionat, cel armonios, cel flegmatic, cel amoros şi cel apatic.

Şi acum, cîteva cuvinte despre fiecare. Vă recunoaşteţi?

NERVOSUL e, aşadar, spontan, fermecător, mereu gata să seducă, să uimească, doar indiferenţi să nu rămînem în faţa lui. În ceea ce priveşte gusturile, opţiunile şi amorurile, el este eclectic. E victima iubirilor fulgerătoare. De asemenea, e plin de curiozitate şi cît se poate de atras de noutăţi, de tot ce înseamnă progres. Individualist, el reclamă mereu cheful şi de aceea ţipă după libertatea de acţiune. Adesea, pe parcursul existenţei sale, exersează mai multe profesiuni. Reuşeşte, în mod special, în profesiile necesitînd mobilitate şi vioiciune: publicitate, turism, ziaristică. La fel, în meserii legate de rapiditate sau în sporturi lejere: ciclism, scrimă, călărie. Nu ocoleşte nici meseriile legate de scenă.

Montherlant, Van Gogh, Chopin-romantici şi schimbători, Edgar Poe-frămîntat şi atras de straniu şi de macabru, Baudelaire-inspirat şi provocator sînt doar cîteva exemple de NERVOŞI celebri.

Scrisul nervosului se caracterizează, în primul rînd, prin lipsă de regularitate, la fel, de disciplină, dar şi prin impulsivitatea mişcării grafice. Mercur ar fi marele patron al acestui tip de scris, iar, dintre influenţele planetare care i se pot alătura, aş menţiona ca relevante pe aceea a Lunii şi a lui Jupiter.

Agathon se levait donc pour aller
près de Socrate, quand soudain
bande de buveurs se présenta

SENTIMENTALUL. Sensibil, timid şi vulnerabil, el se hrăneşte veşnic din amintirile sale şi rămîne îndelungat sub amprenta cîte unei emoţii. El caută singurătatea sau

singurătatea sau discuţiile tête-a-tête cu cîte cineva anume; marile aglomeraţii, mai ales lumea multă îi provoacă panică şi-l fac să-şi piardă promptitudinea. Mai puţin sigur pe el, sentimentalul caută, în permanenţă, încurajarea altora. Totodată, se poate afirma că sentimentalul care şi-a aflat calea adevărată este capabil să-şi învingă timiditatea şi să se impună ; el se poate chiar transforma în aproape un pasionat al datoriei, ceea ce, de fapt, e tot o modalitate de a face dovada calităţilor sale.

El poate reuşi cu precădere în profesii vizînd educaţia, psihologia, cercetarea de laborator sau arhivistică, în biblioteconomie.

Trăsăturile sentimentalilor celebri ar fi cam acestea: suspiciunea, egocentrismul, atracţia pentru natura comună, şi ne gîndim la Rousseau; moralismul, rigiditatea şi intransigenţa, şi ne referim la Robespierre; excesivitatea, disperarea, şi idealismul şi e vorba despre Amiel; sau pur şi simplu misticismul lui Mauriac.

Grafia sentimentalului e inhibată, mişcarea condeiului e reţinută, tendinţa afectată, caligrafică. Saturn şi Pămîntul (natura terriană) sînt relevante ca influenţă, deşi aşa cum spuneam mai pot interveni, prin radiaţiile lor, şi alte planete.

Dans l'attente de [illegible] d'agréer, Messieurs, l'expr. sentiments les meilleurs

COLERICUL e, probabil, cel mai extravertit dintre oameni. Sigur pe el, optimist, cordial, generos el se pricepe să-şi atragă simpatia oricui. Ştie să vorbească şi are uşurinţă în a convinge sau în a fi persuasiv. În această categorie se înscriu cu precădere oamenii politici. Pe de altă parte, colericul nu este întotdeauna un... fin. E un tip care iubeşte viaţa din plin şi care-i apreciază plăcerile într-o manieră mai mult rabelaisiană decît epicureană.

În orice grup social s-ar încadra, colericul devine neapărat un lider. El reuşeşte în posturile operaţionale-inginer, şef de şantier. E un om de teren, care se angajează mai mult în acţiuni de front. Este dotat cu rezistenţă fizică şi iubeşte efortul şi responsabilităţile.

Colericii celebri au făcut întotdeauna dovada că ei pot fi grandioşi în oricare dintre sensurile termenului, şi mă gîndesc la Victor Hugo; la fel, tribuni, oratori de şoc ca Danton sau mari oameni politici ca Churchill.

Scriitura lor se caracterizează printr-o mişcare exuberantă, dar şi prin fantezie în repartiţia grafică. Desigur că impulsivul Marte, în ipostaza-i planetară, este primul responsabil de asemenea grafie.

Nous avons passé week end à St Ma[illegible] c'était pour le dé[illegible]

PASIONATUL este cea mai ambiţioasă persoană, cea mai hotărîtă să realizeze ceea ce şi-a pus în gînd şi ce are în inimă. Din clipa în care îşi fixează un obiectiv, poţi fi sigur că el va trece obstacolele. Făcut pentru a decide, el se impune fie şi prin simpla-i prezenţă; cîştigă prin intensitate, curaj şi voinţă, dar pierde la capitolele supleţe şi adaptabilitate. Om al datoriei, el îşi disciplinează natura ardentă, iar violenţa sa interioară este bine să fie controlată, căci neglijată, scăpată din hăţuri, poate conduce la paranoia.

Pasionaţii caută să-şi finalizeze cu succes doar propriile idei sau talente, altceva nu-i interesează.

Pasionaţii celebri pot fi geniali şi austeri, precum Pascal, mari strategi, lipsiţi de milă, ca Napoleon, politicieni, minaţi de un ideal, aşa cum era De Gaulle.

Grafia lor este întinsă, ritmată, cu o unitate relativă între mişcări. Marte şi Saturn se fac răspunzători, prin radiaţiile lor, de scrisul acestor caractere.

Cette fois, ça y est bien [illegible] nom de [illegible], épouse en toutes

SANGUINUL este, în primul rînd, un om practic, diplomat şi abil, care poate jongla cu componentele realităţii. El este tolerant mai mult din indiferenţă decît din reală înţelegere a celuilalt. Foarte oprtunist, el se adaptează oriunde; pragmatic, trage foloase din orice situaţie cu care se confruntă sau care îi poate fi oportună.

Profesiile pe care le exercită sanguinii pot fi direct legate de activitatea comercială, acolo unde se vinde, se cumpără şi unde deplasarea este inerentă. Detestă ocupaţiile sedentare. Dispun de abilitate manuală, sînt extrem de energici şi pot presta meserii fizice dificile. Sînt persoane ideale în domeniul afacerilor sau în barou.

Sanguinii celebri s-au dovedit a fi lucizi, precum Montesquieu, diplomaţi şi manipulanţi de mase ca Talleyrand, maeştri ai scrisului, asemeni lui Voltaire.

Scrisul sanguinului denotă simplicitatea mişcării grafice şi lizibilitatea; îi lipseşte însă unitatea directoare, este sinuos şi nelegat. Soarele şi Venus par a fi diriguitorii acestei grafii.

Restant à votre disposition p[our] renseignement complémentaire [illegible] de vous être utile,

FLEGMATICUL este omul tabieturilor și al principiilor. Pentru el, legea există în valoare absolută; foarte onest intelectual, însă puțin preocupat să seducă. Tocmai de aceea, lumina inteligenței sale, umorul său caustic sînt greu observabile. Pentru că nu este sentimental, poate privi obiectiv și neutru asupra lumii înconjurătoare. Este un excelent teoretician, studiază sistemele abstracte, este atras de matematicile pure, de informatică, de tot ceea ce se detașează de contingentul material.

Profesiunile pe care le abordează vizează cel mai des gestiunea sau metoda. Finanțele, contabilitatea nu îi sînt străine. La fel, problemele de intendență, agronomie sau cele veterinare. Poți afla în mod egal printre ei ușieri sau gardieni. Ei au nevoie de un timp de reflecție, ei nu improvizează niciodată și fac întotdeauna proba unei extreme prudențe. Au, cum spuneam, simțul umorului, însă un umor "de gradul doi", foarte englezesc.

Flegmaticii celebri pot fi riguroși și metodici precum Kant, rezervați și fini, așa ca Bergson. Mareșalul Joffre a fost și el un flegmatic celebru.

Grafia acestor caractere este simplă, clară, sobră. Uneori, literele pot fi caligrafiate. Jupiter și Saturn își pot uni influențele, uneori chiar și Luna, în "chipul" planetar al acestui scris.

Dans l'attente de votre réponse, je vous
d'agréer, Monsieur le Directeur, mes civilit'

AMORFII sînt cei care se impregnează cu atmosfera locului unde tocmai se află, ei au ceva de burete, asimilant, dar totodată jucăuș. Aparent, mereu de acord, poți fi sigur că, de fapt, el, amorful, nu procedează decît după capul lui. Deține, așadar, o forță de inerție notabilă. Trăind în prezent, puțin preocupat și îngrijorat de trecut și de viitor, el este înainte de toate în căutarea propriilor lui plăceri. Este curajos pentru că, inconștient, nu realizează amploarea riscurilor sau a consecințelor. Leneș de la natură, el este ajutat de o memorie bună, mecanică.

Profesiile exercitate de amorf sînt acelea care impun o anume plasticitate: carierele legate de scenă, ecran, cîntul, mima, imitația. Amorfului nu-i place efortul susținut, el are un ritm lent și discontinuu. Bine integrat unei echipe și susținut, el poate da ce-i mai bun în el. Meseriile legate de apă îl atrag și ele în egală măsură. Mă gîndesc la cele legate de băi termale, piscine, piscicultură etc.

Amorfi celebri: Ludovic al XIV-lea, precum și numeroase vedete ale scenei, ca, de pildă, Francis Blanche.

Scrisul acestora este caracterizat de o anume lipsă de forță ; el poate fi etalat, spațiat, rotunjit, de tip Lună... O neglijență evidentă a mișcării grafice. Pe lîngă astrul nopții, Venus, un bun amic al acestuia, precum și Soarele pot guverna expresia grafică a unui asemenea caracter.

Il s'agit du naufrage d'un

APATICUL. Despre acesta se poate spune că este un sentimental lipsit de emotivitate. Închis, secretos, întors asupra lui însuși, aproape deloc sociabil. Adaptabilitatea, prin urmare, îi este limitată; simte nevoia să cunoască, este însă foarte convențional în gusturi și în alegeri; cinstit, dar și ranchiunos, deci greu de împăcat la o adică. Puțin ambițios, se înțelege că nu-l deranjează să trăiască în rutină. Atunci cînd e inteligent, științele abstracte îl pot interesa enorm, mai ales matematicile.

Profesiile pe care le alege comportă adesea o mare grijă de obișnuit și de sedentarism. Apaticul preferă acțiunea solitară agitației produsă de munca în echipă. Neprevăzutul îl poate demoraliza. Puțin ambițios, el se consacră muncii de repetiție, metodice, minuțioase.

Apaticii ating rareori celebritatea. Mai puțin, atunci cînd aceasta este ereditară. Ludovic al XVI-lea e un astfel de exemplu, prin lipsa lui de imaginație și prin căutarea permanentă a liniștii.

Grafia apaticului se caracterizează prin lipsa de intensitate a mișcării grafice: trăsături înțepenite, lente și fără viață; stabilitate și lizibilitate, regularitate. Pămîntul, dar și Saturn sînt planetele ale căror influențe se pot cel mai des recunoaște în scrisul apaticilor.

Există o întreagă istorie a grafologiei. Studii de mare valoare au fost întocmite de specialiștii de peste tot. Dr. Carton, de pildă, a cercetat cele patru temperamente hipocratice - limfaticul, sanguinul, nervosul și biliosul, încercînd să degajeze din scrisul acestora diferite tendințe. Trebuie să reținem, în concluzie, că rar se întîmplă ca aceste temperamente să existe în stare pură. Cum ziceam, există întotdeauna un temperament dominant asociat cu trăsăturile proprii încă unuia sau a altor două feluri de a fi. Ne vom opri altă dată la amănunte ce vizează exhaustiv cele opt tipuri pe care tocmai le-am descris. Pînă atunci, aveți vreme să vă recunoașteți.

lieurs postes que j'ai occupés ces
m'ont permis d'acquérir une

Calendare, Calendare... II

- **Despre măsurarea timpului, după magi şi cabalişti**
- **Sistemul nostru cronologic**
- **Calendare principale**

Despre măsurarea timpului, după magi şi cabalişti

Măsurarea timpului, după magi şi cabalişti, este împărţită prin ciclul septenar. Toate naţiunile au cunoscut acest ciclu şi toate au sfinţit a şaptea zi, oricare ar fi fost de altmineri rădăcina ciclului lor. Unele popoare din insulele Mării Indiei sărbătoresc marţea. Indienii de pe coasta Malabar sărbătoresc joia; arabii şi mahomedanii vinerea. Evreii sărbătoresc sîmbăta, iar magii sărbătoresc duminica. Egiptenii chaldeeni, perşii şi romanii sărbătoreau de asemenea ziua Soarelui. Toate naţiunile au format acest ciclu după ceea ce vedeau, căci dacă ar fi luat ca rădăcină a ciclului lor planeta cea mai apropiată de noi, prima zi ar fi fost aceea a Lunii şi a doua a lui Mercur, iar dacă ar fi luat ca rădăcină a ciclului lor planeta cea mai îndepărtată, prima zi ar fi fost aceea a lui Saturn şi a doua aceea a lui Jupiter.

Inţelepţii tuturor naţiunilor au observat că numărul planetelor corespundea numărului actelor creaţiunii lumii şi că ele influenţau asupra tuturor împărţirilor zilei şi nopţii. Pentru aceste motive au aşezat patru planete la cele patru împărţiri ale zilei şi nopţii, împărţind cele douăzeci şi patru de ore în patru părţi egale, de unde rezultă şi sacrul cuaternar prin care se face totul.

Sistemul nostru cronologic

Pămîntul îşi îndeplineşte mişcarea în jurul Soarelui într-un an, adică în 365 de zile, 5 ore, 487 minute şi 46 secunde. Romanii numărau anii cu începere de la fondarea Romei, a 366 zile de fiecare an. In anul 46 înainte de la Iisus Cristos (anul 707 al erei Romane) Iuliu Cezar restabilea concordanţa între anul civil şi anul solar adăugînd 80 zile anului 46, care a avut astfel 415 zile, apoi a hotărît ca de azi înainte să se adauge cîte o zi la fiecare patru ani, între a 23-a şi a 24-a zi a lunii februarie. Cum această a 24-a zi era desemnată în latineşte sub numele de sexto-calendas, ziua intercalată a fost numită bis sexto calendas de unde a rămas numele de an bisextil dat acelora care au 366 zile.

După calendarul Iulian, anii erau socotiţi ca avînd 365 zile 1/4, pe cînd anul solar este în realitate puţin mai scurt. În 1582, ca urmare a acestei erori, anul civil se găsea avansat cu 10 zile faţă de anul real. Papa Grigorie XIII a scurtat cu 10 zile anul 1582 suprimîndu-le din luna octombrie, apoi a hotărît ca anii bisextili să fie tot din patru în patru ani, ca în calendarul Iulian, însă ca ultimul an al fiecărui secol să nu mai fie bisextil decît o dată la patru secole. Cu alte cuvinte, urma să se suprime trei ani bisextili în fiecare perioadă de 400 ani, ceea ce ar da de atunci înainte anului civil o durată mijlocie de 365 zile, 5 ore, 49 minute şi 12 secunde, care diferă prea puţin de anul solar căruia i-ar trebui 4000 de ani pentru a produce o nepotrivire de o zi.

Ţările slave au încă calendarul Iulian în întîrziere cu 13 zile faţă de al nostru. Cînd la noi este anul nou, aceste ţări au data de 19 decembrie.

Anul roman începe la 1 martie, astfel că lunile septembrie, octombrie, noiembrie şi decembrie corespundeau exact numărului pe care îl purtau de 9, 10, 11 şi 12. Prin începerea noului an cu luna ianuarie, care datează din anul 1564, în urma unui edict al regelui Carol IX, aceste luni nu mai corespund numărului sub care sînt denumite.

Calendare principale

Calendarul nostru ortodox. - În urma hotărîrii luată de Sf. Sinod al Bisericii noastre creştine ortodoxe, calendarul a fost îndreptat în ziua de 1 octombrie 1924, suprimîndu-se cele 15 zile in plus din calendarul iulian spre a putea fi apropiat de lunginea anului tropic (ceresc).

Ziua de 1 octombrie 1924, marţi, a devenit 14 octombrie 1924.

Calendarul nostru e mai apropiat de lungimea anului tropic decît anul gregorian, cu alte cuvinte el e un măsurător mai exact al vremii.

Anul după calendarul ortodox îndreptat, a rămas mai lung decît decît anul ceresc numai cu două secunde, 02 (ceea ce va face o zi la 42 772 de ani), pe cînd anul gregorian a rămas mai lung faţă de anul ceresc cu 26 secunde, 02 (ceea ce face o zi la 36 000 de ani).

Calendarul Solar e bazat pe mişcarea Soarelui.

Calendarul Lunar e bazat pe mişcarea Lunii.

Calendarul Lună-Soare e bazat pe mişcările Soarelui şi ale Lunii.

Calendarul Iulian. - Continuarea calendarului roman reformat de Iuliu Cezar.

Creştinii au fixat anul I al erei creştine, sau vulgare, primul 1 ianuarie, care a urmat, după tradiţie, naşterii luii Iisus Christos.(45 ani după reforma iuliană).

Lungimea mijlocie a anului: 365 de zile, 6 ore.

Impărţirea anului în 12 luni, în săptămîni şi zile, aceeaşi ca şi în calendarul gregorian.

Trei ani comuni de 365 zile sînt urmaţi regulat de un an bisextil de 366 zile.

Ziua complimentară e adăugată la luna februarie.

Calendarul iulian începe cu 13 zile mai tîrziu ca cel gregorian.În 1931: miercuri 14 ianuarie.

Calendarul gregorian. - Consiliul de la Niceea a fixat în anul 325 echinoxul de primăvară, la 21 martie, deoarece, efectiv, data mijlocie a echinoxului de primăvară a fost la acea dată. În 1582 anul iulian a înregistrat o intîrziere de 10 zile faţă de anul tropic.

Papa Gregorie al VIII-lea a ordonat în acel an reforma calendarului iulian spre a restabili acordul între calendar şi mişcarea soarelui. El a declarat suprimarea celor 10 zile din calendarul iulian. Ziua de joi, 4 octombrie 1582, a fost imediat urmată de ziua de vineri, 15 octombrie.

Spre a se menţine perpetuu acordul între calendar şi Soare, se condideră ani bisextili anii seculari 2000, 2400... şi se consideră comuni trei ani seculari din patru.

Calendarul nostru ortodox merge după calendarul gregorian.

Calendarul musulman. - Are ca origine anul I al Egirei, care a început vineri, 16 iunie a anului 622, după Christos.

Anul 1349 a început joi, 9 mai 1930 şi se sfîrşeşte luni 18 mai 1931.

Anul 1350 începe marţi, 19 mai 1931

Calendarul evreiesc. - Datează în forma sa actuală din veacul al IV-lea d.Christos. Anul comun poate să aibă 353, 354 sau 355 zile, după cum el e defectiv, regulat sau abondent. După o perioadă de 19 ani începutul anului evreiesc ajunge la aceeaşi epocă ca anul solar.

Anul 5691 al erei evreilor a început la 23 sepotembrie 1930 şi se sfîrşeşte vineri 11 septembrie 1931.

Anul 5692 începe în ziua de sîmbătă 12 septembrie 1931.

Note asupra calendarului sacru al popoarelor vechi, după cabaliști

Toate popoarele vechi cunoșteau calendarul sacru. Despre existența sa se găsesc probe în monumentele egiptenilor, perșilor, grecilor, mexicanilor și în știința astrologică.

Ei împărțeau fiecare din lunile anului în cîte trei decade al căror total de 36 se găsește în împărțirea celor treizeci și șase constelații care împart Cerul după cele douăsprezece semne ale zodiacului.

Fiecare decadă cuprindea cîte zece zile și corespundea influențelor unei planete și unui geniu.

La egipteni preoții aveau 360 urne care le serveau la spălări în cinstea lui Osiris, de unde datează origina celor 360 diviziuni ale cercului care împodobea monumentul lui Osymandias. Preoții egipteni îndeplineau aceste spălări rituale în orașul Achante, dincolo de Nil, spre Libia, la 20 poște de Memfis. Acolo aveau un butoi găurit în care vărsau 365 urne cu apă în Nil, pentru întreg anul, adică cîte una pentru fiecare zi.

Impărțirea anului cabalistic în 360 zile, o găsim și în Orfeu care în teologia sa admite 360 zei sau genii, adică cîte grade sînt într-un cerc. Magii și cabaliștii încep anul cu primul grad al Berbecului, adică la 20 martie.

Cele 360 zile ale calendarului sacru erau sub stăpînirea a 72 genii ale căror nume, compuse fiecare din cîte cinci litere ebraice, adică de 72 de ori cîte 5 sau în total 360 zile ale anului sau 5 ori cîte 72 reprezentînd cele 360 diviziuni ale cercului.

Diferența de cinci zile dintre calendarul sacru și calendarul astrologic era ținută în seamă de cel dintîi. Astfel după tabela cabalistică a lui Lenain, care indică influențele celor 72 genii ce stăpînesc cele 72 părți ale pămîntului, ale sferei și ale întreg universului, cele 72 genii stăpîneau fiecare asupra a cinci zile din cursul anului, începînd cu primul geniu de la data de 20 pînă la 24 martire inclusiv și se termina cu aceea a celui 72 geniu care stăpînește de la 19 pînă la 14 martie inclusiv. Diferența de cinci zile dintre 15 pînă la 19 martie inclusiv era consacrată de egipteni și perși celor cinci divinități numite Epagomene sau Pentada sacră, iar în teologia lui Orfeu, celor cinci divinități și anume: Osiris, Apollon, Isis, Typhon și Venus.

Cabaliștii moderni atribuie aceste zile inteligențelor care prezidează, celor patru elemente, după cei vechi, celor patru puncte cardrinale, celor patru sferturi de cerc care corespund echinocțiilor, solstițiilor și celor patru anotimpuri. Mai rămîne o zi care este consacrată marelui Principiu (Dumnezeu) iar cînd anul este bisextil, rămîn, două zile, număr atribuit geniului omului.

Din cronica vremurilor III

Preziceri pe 1932

Anul 1932 va fi bogat în evenimente de tot felul, care vor agita omenirea, după cum îl prevede "Old Moore", almanahul englez de profeţii fondat în 1700.

Profeţiile pentru acest an prevăd în ianuarie naufragii pe mare şi conflict între Polonia şi Rusia. În februarie, cutremure în Italia, încercări de rebeliune în Colonii şi manifestaţii muncitoreşti.

Martie: o groaznică catastrofă de cale ferată. În China tulburările vor sfîrşi prin a fi soluţionate.

Aprilie: incendii catastrofale, tulburări în Orient şi explozie într-o mină care va face nenumărate victime omeneşti. - Mai: accidente automobilistice şi un asasinat senzaţional. - Iunie: descoperiri noi vor revoluţiona zborul în aer. - Iulie: tulburări în India şi atentat contra unui cap încoronat. - August: accidente în aeronautică. - Septembrie: prăbuşirea unui tren într-o prăpastie. Tulburări în Egipt. - Octombrie: o catastrofă pe mare. - Noiembrie: greve la drumul de fier - Decembrie: incendii, uragane şi catastrofe maritime.

Acestea sînt evenimentele generale ale anului 1932. Ca profeţii particulare se prevăd: pentru Anglia: problema şomajului nu va putea fi definitiv soluţionată. Electrificarea liniilor ferate va absorbi o mare parte din contingentul de şomeri, fără însă a reduce masa lor.

În Italia o serie de cutremure, tulburări politice şi o încercare de asasinat contra unuia dintre oamenii săi politici conducători, oarecari frămîntări religioase şi o acţiune a unei grupări vor pricinui acestei ţări multe neajunsuri atît în interior cît şi în afară.

Anul va fi însemnat prin multe senzaţii financiare în toate ţările bîntuite de criză şi un val de speculaţii, nu prea păgubitor, va urma îndreptării parţiale a ţărilor din adînca depresiune industrială şi agricolă a anului trecut.

Perspective pentru oarecari schimbări în Rusia. Maşinăria sovietică dă semne de prăbuşire.

Cronica anului

Privire retrospectivă asupra anului 1934. Cronica principalelor evenimente care au marcat trecerea anului încheiat este plină de fapte deosebit de însemnate în toate domeniile activităţii omeneşti. Paralel cu această activitate, spiritualişti grupaţi în jurul diferitelor lor organizaţii de specialitate, spiritişti, teozofi, hermetişti, francmasoni, magnetizori etc. au urmat calea bătătorită de înaintaşii lor. Sub ocrotirea călăuzelor din spaţiu toţi cei care s-au încarnat cu misiunea de a continua tradiţia lăsată de predecesorii lor au contribuit fiecare la evoluţia omenirii în mersul său ascendent pe calea redeşteptării spirituale.

În diferite centre şi cercuri iniţiatice fiecare din grupările spiritualiste din toate părţile globului pămîntesc au înregistrat apreciabile succese care merită a fi ţinute în seamă. Astfel spiritiştii au obţinut importante materializări şi comunicări. Presa spiritistă din străinătate relatează cazuri în care vocea unor spirite a putut fi înregistrată pe plăci de gramofon iar apariţiile din unele şedinţe, chiar filmate. Magii au continuat să sondeze forţele hiperfizice ale naturii şi au menţinut contactul cu puterile inteligente transcendentale contrabalansînd astfel curenţii nefavorabili şi vătămători omenirii; teozofii credincioşi principiilor "Logos"-ului au meditat asupra corpului eteric în planurile astrale. Puranic, Karmic şi Budic. Krishnamurti retras din Australia în tabăra de la Oackland din Noua Zeelandă în mijlocul admiratorilor săi credincioşi, ca un nou Buddha viu împrăştie adepţilor de pe suprafaţa pămîntului învăţăturile sale asupra luminii interioare din noi în care se poate găsi soluţia vieţii, morţii şi lumii nirvanice. Francmasoneria, fără a avea nevoie de apărători şi fără a ţine seama de hulitori a rămas aceeaşi forţă supremă capabilă de a paraliza orice încercări de clintire a progresului spiritual al omenirii.

Toată această activitate mai sus menţionată s-a înfăptuit fără a se recurge din nici o parte la recrutare de prozeliţi.

Profeţii pentru anul 1935.

Fiecare nou an este însoţit de preziceri făcute în special de astrologi asupra evenimentelor mai de seamă ce se vor produce. Acei care urmăresc evenimentele prezise de astrologi constată că, în majoritate, aceste profeţii se realizează cu o precizie uimitoare.

Pentru anul 1935 savantul astrolog francez Georges Muchery prezice că nici un război nu va avea loc. Totuşi arată că spiritul de sacrificiu al poporului german poate fi un pericol de... viitor. Angliei în prezice un mare doliu naţional, greutăţi în Extremul Orient, epidemii în insulele britanice. Pentru Franţa o dezvoltare a forţei militare, o eventuală dictatură şi un triumf al diplomaţiei. America: greutăţi, mizerii, atentate. Italia: progrese, în Balcani, ca în toate ţările de altminteri problema socială, mizeria şi nemulţumirea maselor. Sfîrşitul lui 1935 va fi marcat de influenţe favorabile care vor îmbunătăţi soarta tragicei Europe.

Acestea sînt numai cîteva din previziunile generale extrase din lucrarea "Que sera 1935?" Originalul cuprinde preziceri zdrobitoare care reclamă sînge rece, judecată şi înţelepciune dacă nu voim să fim cumva victimele tuturor forţelor nefaste provenind din planetele grele înainte de a-şi fi semnalat semnele şi poziţiile.

Întreaga Europă va fi în flăcări. Şi n-a fost !

Cu toate că ocultismul este pus la index de mulţi, ziarul "Universul" din 2.VII.1939 publica următoarele sub titlul "Profeţii" relativ la profeţiile ce s-ar găsi în "Centuriile lui Nostradamus". "Credeţi în prezicători şi în prezicerile lor? Iată o întrebare la care, nouă din zece răspund negativ, dar în fond prezicerile cînd se întîmplă să corespundă adevărului impresionează chiar şi pe cei mai sceptici care nu mai îndrăznesc să afirme că e vorba de simple coincidenţe.

Fără să credem în naiva credulitate a unora, trebuie totuşi să recunoaştem că sînt nenumărate preziceri care s-au adeverit şi faimosul Nostradamus csare a trăit în secolul a 16-lea a prezis pînă şi războiul din 1914-18. Acest om extraordinar, al cărui adevărat nume era Michel de Nostre-Dame şi care era medicul particular al lui Carol al IX-lea, a prezis evenimentele viitoare uneori cu o precizie care ne pune pe gînduri. Într-adevăr, în prezicerile sale scrise în versuri şi care au fost publicate într-un volum intitulat "Centuries" deşi este destul de obscur, totuşi interpretatorii lor sînt destul de clari. Printre aceştia este şi Pierre Piobb, cunoscutul ocultist francez care a reuşit întrucîtva să stabilească tehnica prin care Nostradamus şi-a alcătuit profeţiile.

Astfel ni se afirmă că el a prezis moartea lui Henric al II-lea dintr-o lovitură de lance, într-un turnir cu ducele de Montgomery; naşterea lui Napoleon, revoluţia franceză pe care a fixat-o la 1792 (vezi Almanahul Ştiinţelor Oculte 1931), fuga lui Ludovic al XVI-lea la Varennes şi moartea lui pe ghilotină, excesele Terorii, lovitura de stat de la 18 Brumaire şi domnia lui Napoleon, căderea imperiului, invazia Franţei, exilul la Sf. Elena, Restauraţia şi Ludovic Filip. În sfîrşit, acest extraordinar profet a anunţat războiul de la 1914-1918 şi, ceva mai mult, a prevăzut aviaţia, spunînd în mod enigmatic "on marchera dans le ciel" (se va umbla prin cer) şi a anunţat victoria franceză de la Marna. Dar Nostradamus a prevăzut pînă şi formarea "Societăţii Naţiunilor" de la Geneva şi falimentul ei.

După aceste fantastice profeţii, desigur că nu ne mai poate mira că a vorbit de abdicarea lui Eduard al VIII-lea şi că a citat pe un anume "Hister" care va guverna Germania. Avînd în vedere depărtarea de la care "citea" în viitor, i se poate ierta această mică eroare de ortografie...

Fără îndoială că o legitimă curiozitate v-ar face să întrebaţi ce spune Nostradamus de viitoarele războaie! Ei bine, avem motive să fim liniştiţi căci el nu vede nici un alt război afară de acesta pînă în 1966 sau 1968 dar atunci întreaga Europă va fi în flăcări...

Coincidenţe rare

Acum cîţiva zeci de ani ziarele şi revistele din diferite ţări ale Europei au reprodus cu mult în urmă, şi printre care şi ziarul "Ţara" de la noi prin 1906 - au publicat următoarea stranie prezicere sub titlul "Coincidenţe rare" cu următorul cuprins: "La începutul veacului trecut a sosit la Berlin vestita prezicătoare franceză, domnişoara Lenormand pe care a consultat-o însuşi regele Prusiei, Wilhelm I în anul 1829."

Iată dialogul ce a urmat între suveran şi renumita prezicătoare cum şi rezultatul la întrebările pe care Wilhelm I le-a primit din partea ei.

" - Cînd voi lua comanda armatei mele pe cîmpul de luptă? " a fost întrebarea suveranului.

" - Majestate - ar fi răspuns d-şoara Lenormand, adunaţi cifrele care compun anul de faţă 1829. - 1829+1+8+1+9 = 1849."

Într-adevăr, Wilhelm I a luat comanda trupelor înăbuşind răscoala ducatului de Baden, în anul 1849.

Wilhelm I i-a mai adresat apoi şi această întrebare:

" - Cînd va avea loc cel mai însemnat eveniment din viaţa mea?"

" - Socotiţi din nou, răspunse prezicătoarea: 1849+1+8+4+9 + 1871." Exact în acel an Regele Prusiei a fost ales împărat al Germaniei.

" - Cînd voi muri?" căută să afle suveranul.

Procedeul a fost identic ca mai înainte: 1871+1+8+7+1 = 1888. - Şi Wilhelm I a încetat din viaţă în luna martie a anului 1888.

" - Care va fi cel mai de seamă eveniment în ţară, după moartea mea?"

D-şoara Lenormand şovăi o clipă ca în faţa unei viziuni înfricoşătoare de Apocalips, apoi spuse: "Adunaţi 1888+1+8+8 = 1913." (sau 1914, diferenţa de un an); anul în care a izbucnit războiul mondial.

Acum trei ani ziarele publicau această nouă informaţie senzaţională: "O ciudată prezicere de război" care nu era decît urmarea prezicerilor d-rei Lenormand. Iată cuprinsul acelei informaţii: Londra 10 (U P). - Un funcţionar al unei bănci engleze a făcut următoarele calcule care arată că în anul 1939 Marea Britanie va intra în război.

Iată cum zisul funcţionar a ajuns la această concluzie: Războiul din Afganistan s-a dezlănţuit în 1880 şi a ţinut un an, adică pînă în 1881. Avem 1881+1+8+8+1 = 1899.

În 1899 s-a dezlănţuit războiul anglo-bur, care a durat trei ani 1899+3=1902. Urmînd în acest fel 1902+1+9+0+1=1914. Adunînd anul fatidic cu timpul cît a durat războiul, 4 ani, plus un an cînd s-a semnat pacea de la Versailles căpătăm 1919. Pornind din acel an continuăm: 1919+1+9+1+9=1939.

Coincidenţă stranie, prezicere sau mai simplu misterioasa putere a cifrelor? Iniţiaţii nu au nevoie de aceste întrebări. Acestea sînt o parte din comentariile pe care ziarul "Ordinea" le face în numărul său cu data de 22.X.1939 asupra celor reproduse mai sus.

ZISCA și MAGUL în pușcărie...

Un exemplu viu despre ceea ce am spus mai sus despre apucăturile pretinșilor ghicitori, astrologi și ocultiști de contrabandă îl formează cronica judiciară din "Universul" cu data de 2 martie 1939, care publică următoarele:"Dl. Procuror Const. Panaitescu a deschis acțiune publică pentru escrocherie cu concluzia de trimitere de-a dreptul în judecată corecțională contra inculpaților Niculae Teodorescu (de 60 de ani) din str. Bucovina 32, Ella Florescu, zisă ZISCA, și soțul ei Petre Florescu zis MAGUL, zis.. BALTAZAR de meserie ghicitor și prezicător (din str. Meteor 4). Cei trei sînt autorii unei iscusite și cutezătoare escrocherii. Au dibuit printre clienții ce le dibuiau "cabinetele" pe cel mai slab de înger - Vasile Paraschivescu - ce se credea chinuit de furiile Satanei și se simțea pururi îmboldit de frigările tuturor dracilor iadului - l-au convins că boala n-o să-i treacă decît cu tripla doctorie a unui tratament cu..."apă vie" din undele Nilului, al unor frecții locale cu piatră de agată adusă, anume, din pustiul Saharei și mai ales cu vraja mediummică a unei fecioare - de nu știu cîte carate - importată din Cehoslovacia.

Omul nostru a crezut, dar fiindcă transportul leacurilor cerea cheltuieli nu glumă, a luat peste 200 000 lei de la fratele său și le-a numărat în palma vracilor. În acest chip a putut sorbi, curînd după aceea, apă chioară din Fundeni, convins că este parfumată cu flori de lothus din coclaurii Egiptului, și-a hîrșit pielea cu pietroaiele dintre liniile frerate, încredințat că sînt agate veritabile prăjite cu ocazia Tripolitanei și s-a lăsat vrăjit de boscorodelile Ellei Florescu, în care a văzut - cu ochii lui - pe cea mai pură fată a Cehoslovaciei. Apoi a plătit vreo sută de mii de lei. Cei trei șmecheri și-au plimbat de aceea pacientul - cînd la munte (la Sinaia, Predeal și Brașov), cînd la mare (pe litoralul însorit al Mamaiei) făcînd și o viligeatură pe cît de încîntătoare, pe atît de nesperată, de vacanță, pe socoteala "bolnavului", sub pretext că trebuie să opereze magica rețetă în punctul conjuncturii planetei Saturn cu anumite Stele și Steluțe de pe bolta cerului. În total, primul "vrăjitor" a încasat - grație acestor năzdrăvănii, 56.000 lei, iar perechea Florescu 176.000 lei. De abia cînd a ajuns la fundul pungii, bolnavul închipuit și-a dat seama că a fost jefuit, pur și simplu. Atunci s-a plîns parchetului. Și cei trei au ajuns acolo unde n-au fost în stare să-și ghicească singuri - în boxa tribunalului corecțional."

Ceasul morții

În "Evening Standard" din Londra, James Crome relatează că într-o zi, mama sa, în urma sfaturilor tatălui său, s-a dus să consulte o clarvăzătoare. Aceasta îi spuse: "Dv. nu credeți, aveți însă acasă o pendulă mare. Bărbatul dv. se va îmbolnăvi și în ora morții sale pendula se va opri." Mama sa consideră neserioasă această prezicere.

După trei săptămîni tatăl său se îmbolnăvi. Mama după ce șezuse de veghe toată noaptea, de abia se îndepărtase pentru a lua masa cînd bona o chemă și îi zise: "D-l Crome este mort." Instinctiv mama sa privi pendula: se oprise din mers. Și de-atunci, spune Crome, am încercat în zadar toate mijloacele pentru a o pune iarăși în mișcare.

No.1111

"Zeitschrift für Seelenben" din 1 iunie 1930 publică relatarea cazului unui anume Andr. Faust despre bunicul său, locuitor într-un mic sat din Hessa, visul următor: "No.1111 al loteriei din Hamburg cîștigătorul lotului principal!" De curiozitate cumpără împreună cu patru prieteni 1/5 din loz. Visul se realiză: fiecare cîștigă cîte 2000 guldeni.

Vis tragic

La școala din Ledec pe Sava (Cehoslovacia) profesoara dădu ca obiect elevilor să descrie fiecare unul din visele care i-a impresionat mai mult. Fiul croitorului satului, Adalbert Chudoba, în etate de zece ani, povesti visul ce-l avusese: că se afla împreună cu doi camarazi pe rîul Sava înghețat și se înecaseră toți după o oribilă agonie. El descrise lupta cutremurătoare cu atîta precizie încît profesoara fu mișcată de "accentul adevărului" acestei narațiuni.

A doua zi chiar, în urma invitației fiului unui fabricant, Adalbert Chudoba se duse la uzină împreună cu doi camarazi să se joace. La un moment dat ei ajunseră pe Sava înghețat, Chudoba simți gheața plesnind sub picioare și ceru ajutor; camarazii săi alergară numaidecît acolo, însă se cufundară sub gheață împreună cu el. Astfel visul descris se realiză în cele mai mici detalii și a fost comentat cîteva zile în șir de către presa cehoslovacă. (Din Revue Spirite, juillet, 1930). Paris.

Deșteptător pe ... frunte

Light din 17 mai 1930, publică o scrisoare a lui Shirley Estelby în care descrie experiențele nepoatei sale și ale sale pe care le sintetizează în aceste cuvinte: "un ceasornic deșteptător psihologic".Nepoata mea, spune ea, pretinde că se poate deștepta din somn la orice oră vrea scriind pe frunte ora fixată exact înainte de a adormi.

Foarte intersată, vroii eu însumi să fac o încercare și alesei o zi cînd începea ora de vară, în scopul de a reda experiența mai concludent. Hotărîi apoi să

mă deştept cu două ore înainte de ora mea obişnuită - şi încercarea reuşi la perfecţie. Fusei deşteptat - adăugă ea - ca de o lumină în creştetul capului. Reînnoii de mai multe ori experienţa şi de fiecare dată obţinui aceeaşi reuşită.

Nepoata mea nu are puteri psihice şi nu vede, ca mine, la deşteptare lumina.

Deşi ea este acum tînără măritată, a întrebuinţat totdeauna acest mijloc pentru a se deştepta din somn, de cînd era în vîrstă de numai şapte ani.

Ceho-Slovacia decapitată

Recenta dezlipire a unei părţi din statul cehoslovac a fost prezisă încă de acum trei ani de către o cărturăreasă din Praga, care-şi avea cabinetul în "Zlata Ulicza", vechea stradă în care erau instalate în Evul Mediu locuinţele alchimiştilor cu laboratoarele lor.

Acum cîţiva ani această ghicitoare care se intitulează Doamna de Thebes a făcut următoarea profeţie:"Patria noastră îşi va pierde "braţele, picioarele, capul şi nu îi va mai rămîne decît inima. Vor fi ruine, încăierări, emigrări, după ce Soarele se va fi culcat de 1500 ori." Această profeţie a produs o adevărată panică ceea ce a făcut ca şi poliţia să intervină, închizîndu-i cabinetul. Evenimentele recente realizînd acea profeţie, prestigiul carturăresei a crescut.

Papa Pius IX profet

Lucrurile ce se vor citi sub acest titlu vor părea foarte ciudate şi de necrezut pentru unii, însă ele sînt riguros exacte.

Papa Pius IX avea darul vederii la distanţă şi uneori pe acela al profeţiei. Şeful bisericii catolice Papa Pius IX a dispus canonizarea defunctului pontif în al cărui dosar sînt consemnate fapte surprinzătoare.

Afară de profeţia pe care se stabileşte că a făcut-o asupra marelui război din 1914, se citează şi următoarele două fapte extraordinare.

Într-o zi majordomul îi anunţă vizita unei doamne care venea să se prezinte pentru a primi binecuvîntarea.

- Nu pot să primesc pe morţi, răspunse Papa.

Majordomul ieşi şi fu foarte mirat cînd constată că doamna care se anunţase zăcea moartă pe pavaj în sală, unde căzuse în urma unui acces de cord. În urmă s-a stabilit că această doamnă era în realitate un bărbat, care deghizat venise înarmat cu gîndul de ataca pe Papă.

Altă dată, în timpul serviciului divin, pe cînd ardea o luminare mare în faţa altarului Sfintei Fecioare, Papa Pius IX strigă: "Stingeţi imediat luminarea."

Oamenii o stinseră şi constatară mai pe urmă că ea cuprindea ceva mai jos o maşină infernală care urma să explodeze şi care ar fi fost în stare să dărîme toată capela.

Premoniţie prezidenţială

Abraham Lincoln, fostul preşedinte al Statelor Unite, visă că se găsea într-o linişte de moarte, zguduită din cînd în cînd de suspine; se sculă, vizită mai multe săli şi văzu în sfîrşit, în mijlocul unei camere, un catafalc, avînd deasupra-i un corp înfăşurat în negru, păzit de soldaţi şi înconjurat de o mulţime înlăcrimată: "Cine a murit în Casa Albă"? întrebă Lincoln. Preşedintele! răspunse un soldat; a fost asasinat !" În acest moment se deşteptă în uralele mulţimii. Puţin timp după aceasta el muri asasinat.

Frenologie

La 9 martie 1928 s-au împlinit 100 ani de la naşterea D-rului Gall întemeietorul ştiinţei craniologiei, numită în urmă de către discipolul său Spurzheim "Frenologie".

Wronski - 150

La 30 noiembrie 1928 s-au celebrat la Sorbona 150 ani de la naşterea lui Wronski, marele filozof polonez. Dl.Kozlovsky membru al Institutului Mesianic din Varşovia a rostit un discurs asupra "Filozofiei istoriei şi viitorului omenirii după Hoëne Wronski".

Ce crede Carmen-Sylva

Revista "Die Zeitschrift für Parapsychologie" din febr. 1928 menţionează între altele mai multe păreri ale Carmen Sylvei asupra ştiinţelor oculte. După ea, timpul va decide dacă faptele psihice trebuie atribuite spiritelor sau forţelor corporale necunoscute. Dacă putem fi siguri că unele fapte sînt explicabile prin psihism, altele mai puţin numeroase, este foarte adevărat, nu pot fi explicabile decît prin spiritism. Astfel Carmen Sylva - prima regină a României - avea păreri originale asupra acestor delicate chestiuni.

Pictor medium

"Okultistische Rundschau" din Chemnitz (Febr.1928) vorbeşte despre pictorul minune din Nürenberg anume Henri Nusslein, care a invitat presa nurenbergheză la o expoziţie a picturilor sale în Ianuarie 1928.

În vîrstă de 55 ani, fără nici o învăţătură şi fără ca mai înainte să fi pus măcar mînă pe o pensulă, Henri Nusslein a pictat 2000 tablouri în ultimii doi

ani, pînze care au o reală valoare artistică. Mai multe comisii de savanți (printre care și cei de la Universitatea din Erlangen) au examinat cu mare surprindere, pe acest pictor medium și curioasele sale lucrări.

Comunicare

Un caz de manifestare a celor vii în transele mediummice este citat de Aksakof în "Animisme et Spiritisme": Solowiof, scriitor mediummic primește o comunicare de la Wera M. în timpul somnului, aceasta informîndu-l că se vor întîlni a doua zi la Grădina de vară din St.Petersburg.

Cu ocazia unei preumblări împreună cu poetul Maiakoff, trăsura lor o apucă spre grădina de vară unde Solowiof întîlni pe Wera M. exact la ora 3 ce-i fusese fixată de spiritul celei care dormea în momentul cînd el era în transă mediummică.

Alegere

Societatea germană de Ocultism științific în ședința de la 3 aprilie 1928 a ales ca președinte pe chimistul Dr.Quade foarte cunoscut în toate cercurile din Berlin.

Mediumnitate salariată

Uniunea spiritistă franceză în ședința comitetului său din 16 ianuarie 1928 a pus în ordinea de zi importanța chestiune a mediumnității plătite. În urma unei interesante discuții între membrii prezenți, s-a adoptat în unanimitate următoarea hotărîre:

"U.S.F. consideră contrarie scopului filosofiei spirituale exploatarea mediumnității într-un scop speculativ. Cu toate acestea crede că nimeni nu poate fi lipsit de binefacerile pe care le dă mediumnitatea atunci cînd este vorba de evoluția și salvarea omenirii. În consecință, admite ca just și echitabil ca să fie atribuită mediumilor o indemnitate, atunci cînd situația lor materială nu le permite să-și exercite acțiunea lor fără retribuție, însă această indemnitate trebuie să corespundă numai prejudiciului pierderii de timp pe care membrii o consacră în serviciul cauzei. Astfel U.S.F după cum s-a manifestat deja prin voturi anterioare - este mai ales contra traficanților mediumnității" (din "Revue Spirit". Iulie 1928)

Aviz mediumilor și iluminaților de ocazie de la noi care își dau chiar portretul în reclamele de prin ziare și care sfîrșesc prin reclamații la parchet.

Anunț

Synedrium Victoria de sub direcția D-lui Dr. D. C. Pădeanu anunță membrii și colaboratorii săi că activitatea sa nu a fost întreruptă prin desființarea localului din Str. Caragiale nr. 32. Noul său sediu este instalat provizoriu în localul "Editurii Științelor Oculte" din șoseaua Doamnei 43, București unde în vederea unei noi reorganizări, își pot trimite adresele toți cei care vor a face parte din această Societate.

Telepatia-joc și experiență

D-rul Angelo Tanagras inspector sanitar al marinei grecești și președintele comitetului executiv al Societății Elenice de cercetări psihice a organizat o serie metodică de experiențe asupra transmiterii gîndirii în Grecia și în străinătate.

"Vreau să concentrez toate sforțările mele - spune D-rul Tanagras - ca profesorii să admită că telepatia ar putea să constituie totodată un joc și o experiență în aceeași școală sau între două școli". Încercările au și început deja într-o școală din Atena.

Această societate publică și o revistă care apare lunar.

Fraudă spiritistă

Întreaga presă spiritistă s-a ocupat în ultimul timp de surprinzătoarele fenomene de materializări produse cu ajutorul mediumului Blaise în cercul d-nei Alexandre din Mantes sur Seine din Franța.

La una din ședințele din 1928, doi dintre asistenți au afirmat că mediumul s-a făcut vinovat de fraudă. "Le Journal" publică chiar un reportaj asupra acestei chestiuni. Spiritiștii sînt în mare frămîntare și s-au adresat chiar justiției pentru a interveni.

Se reeditează astfel vechile acuzații aduse unora dintre mediumii cu materializări cum a fost cazul cu Eusapia Palladino - relatate de Flammarion în "Les Forces Naturelles Inconnues"; mediumul englez, Slade; apoi mediumul Eva Carrère care prin 1922 a căutat să inducă în eroare pe psihiștii din Franța dovedindu-se a fi una și aceeași persoană cu Marthe Beraud din Alger care în 1905 a jucat un rol foarte important în mistificările de la Villa Carmen la D-na General Noël.

Suspendare

REVISTA SPIRITISTĂ din București și-a suspendat în mică prezență, credem, începutul celui de-al patrulea an de apariție (1929-1930). Cauza suspendării pare a fi lipsa din țară a directorului său Dr. ing. C. Stănulescu care în ultimul timp a fost numit

comisarul guvernului pe lîngă Casa Autonomă a CFR şi trimis în străinătate pentru aranjarea unor chestiuni ale acestei instituţii. Regretăm dispariţia valoroasei reviste şi sperăm că această abdicare de la misiunea spiritistă a D-lui Ing. C. Stănulescu va fi provizorie. "Inter armae, silent musae".

Dizolvarea filialei teozofice

Societatea Teozofică din România era pe punctul de a fi considerată ca desfiinţată, ca o urmare şi a dizolvării filialei sale de la Craiova formată din D-nii Farago şi avocat Sandulian, dacă nu primeam în ultimul timp de la D-l Russu o broşură de propagandă a acestei societăţi tradusă sub titlul "Către cei care plîng" după Laedbaeter.

Această societate care este afiliată "Centrului Teozofic" de la Adyar din India şi care s-a afirmat în ultimii ani aici la noi în ţară ca o mişcare spiritualistă de mari speranţe, se vede că odată cu plecare dintre cei vii a Bucurei Dumbravă şi Profesorul D.Dimiu şi-a pierdut pe cei mai de seamă misionari ai săi. Nu contestăm valoarea celorlalţi membri pe care îi mai are, dar constatăm că poziţia lor socială îi împiedică a afirma mai cu tărie scopul sublim al teozofiei.

Redusă la o activitate restrînsă "Societatea Teozofică din România" căreia am căutat a-i acorda concursul nostru, face sforţări pentru a-şi menţine propaganda prin tipăriri de broşuri în felul celei pe care o menţionăm mai sus. Nu credem însă că accesul unor asemenea lucrări va găsi atîţia aderenţi printre intelectualii din ţară în măsura în care celelalte lucrări de ocultism indigen au găsit printre teozofii care alcătuiesc această societate. Dacă ele se adresează într-adevăr "Celor care plîng" apoi aceştia sînt foarte mulţi şi foarte mici ca să se poată folosi numai cu ceea ce le oferă această societate.

Devastarea lojii

"Loja Marelui Orient din România" cu sediul în Bucureşti a fost devastată de un grup de studenţi în ziua de 10 Decembrie 1929. Pătrunzînd în localul Lojei, Studenţii au găsit pe fraţii Masoni în plină şedinţă. Cu revolverele întinse şi strigînd "Miinile sus", fraţii Masoni au fost evacuaţi şi studenţii în toată libertatea lor au devastat localul şi au ridicat registrele cu numele membrilor, cum şi drapelul societăţii. Intervenţia Poliţiei a avut drept rezultat, arestarea devastatorilor.

Consecinţele neplăcute ale incidentului de la 10 decembrie 1929, provocat de studenţi, credem că se datorează lipsei de organizare a propagandei pentru recrutarea aderenţilor din partea conducătorilor acestei Loji. Anumiţi paraziţi care s-au aciuat "Marelui Orient al României" şi care îşi face un mijloc de existenţă din recrutarea a noi "ucenici" au făcut ca propaganda lor să se adreseze unor elemente nu numai nepregătite, dar chiar ostile francmasoneriei în România. Efectele au putut fi constatate chiar de "Consiliul Suprem".

Activitatea cercului spiritist

CERCUL SPIRITIST din Bucureşti al D-nei El.Petrescu, în dispreţul tuturor prejudecăţilor, criticilor şi al indiferenţei unora şi altora îşi urmează o activitate demnă de toată lauda.

Împrejurările mi-au permis să asist la una din şedinţele acestui Cerc unde am fost surprins de activitatea psihică intensă ce se depune pentru sondarea lumii spirituale. "Şedinţele riguroase" care formează unul din punctele culminante ale acestui Cerc, dar la care nu iau parte decît cei care au trecut printr-o subtilă filieră de şedinţe pregătitoare de formare şi iniţiere sînt admirabile. Dorim distinsei misionare încă mulţi ani de activitate, pînă cînd singură va spune "Acum eliberează, Doamne, pe servul tău în pace".

Monarhii în ierarhie divină

Monarhii nu aparţin numai popoarelor peste care sînt hărăziţi să domnească. După tradiţie, ei fac parte dintr-o ierarhie divină care îi predestinează să cîrmuiască naţiunea pe calea progresului.

În virtutea legilor astrale de evoluţie a fiinţelor pămînteşti, Suveranitatea este cea mai înaltă, cea mai sublimă şi cea mai nobilă distincţie cu care o fiinţă omenească poate fi consacrată.

Acesta este omagiul pe care spiritualiştii români îl depun la picioarele Tronului cu ocazia proclamării ca Rege al României în ziua istorică de 8 iunie 1930 a M.S.Regelui Carol al II-lea.

Antimasonii atentează

Cu o regularitate cronologică diferitele reşedinţe masonice din Bucureşti sînt obiectul unor atentate aproape teroriste din partea "Ligii Antimasonice din România".

După atentatul de la 10 Decembrie 1929 contra "Lojei Marelui Orient al României", din strada Cîmpineanu, fără a produce stricăciuni serioase clădirii proprii a Lojei şi fără a cauza vreun accident de persoane, proporţiile atentatului se reduc la o simplă demonstraţie contra formaţiunilor francmasonice din ţară din partea celor care văd în activitatea acestor asociaţii secrete un pericol naţional.

Fără a fi francmasoni, părerea noastră este că nereuşita atentatului poate fi pusă în seama energiei

astrale condensată în acest templu, fapt neglijat de combinaţiile atentatorilor, care nu aveau de unde cunoaşte legile dinamismului astral în materie de ritual masonic, acţiunea lor fiind pur materialistă.

Itinerar Khrisnamurti

Misionarul Hindus J.Krishnamurti, urmîndu-şi itinerariul ciclului de conferinţe pe care le ţine în Europa, a trecut şi prin România unde a ţinut o conferinţă la Ateneul Român din Bucureşti în seara zilei de 22 Decembrie 1930.

Personalitatea lui Krishnamurti fiind universal cunoscută atît din cele ce presa mondială a scris în repetate rînduri cum şi din faptul că teozofii în frunte cu Annie Bessant descoperiseră în el reîncarnarea unui nou Messia a făcut ca tot ceea ce Bucureştiul a avut mai select printre intelectuali să ţină a asista în mare număr la această conferinţă, sala Ateneului fiind arhiplină.

Krishnamurti a vorbit în limba franceză. Conferinţa a fost onorată de prezenţa M.S.Regina Maria şi a A.S. R.Principesa Ileana.

Vizita sa în România face parte dintr-un turneu de conferinţe care se ţine în toate ţările din Europa cu excepţia Spaniei, Portugaliei şi Rusiei Sovietice, cu începere de la 15 Octombrie 1930 şi pînă la 30 Mai 1931. În prezent el vine din Grecia după ce a ţinut conferinţe în Franţa, Elveţia şi Italia. De la noi va pleca în Iugoslavia, Ungaria, Austria, Cehoslovacia, Olanda, Anglia şi Welles, Scoţia, Irlanda, Belgia, Germania, Polonia, Lituania, Estonia, Finlanda, Suedia, Norvegia şi Danemarca.

Congresul general al teozofilor

"Revista Spiritistă" publică următoarele amănunte asupra celui de-al doilea congres general al teozofilor din România care a avut loc în zilele de 3-5 iunie 1928 la Timişoara.

Direcţia C.F. a pus la dispoziţia congresiştilor participanţi din Bucureşti, un vagon special. Gestul Direcţiunii C.F. care a contribuit la reuşita unei adunări spiritualiste din România, merită atenţia şi mulţumirile tuturor spiritualiştilor din ţara noastră.

La congres au asistat în afară de membrii din întreaga ţară şi delegaţi din Austria, Ungaria şi Cehoslovacia.

Cu toate că au fost opt naţionalităţi deosebite, congresul s-a desfăşurat în toată liniştea şi înţelegerea. Au fost şi conferinţe publice ţinute de D-[illegible]ndulian din Craiova, Cordes preşedintele te[illegible]or austriaci şi Dr.Patti din Budapesta despre "Pac[illegible]răţie şi Fericire".

Dl.Rusu preşedintele Teozofilor din Timişoara şi-a dat toată silinţa pentru încartiruirea congresiştilor şi buna reuşită a congresului.

Din Timişoara cea mai mare parte a congresiştilor au plecat la Arad, unde a avut loc o întrunire publică la care au luat cuvîntul D-nii Cordes, Sandulian, şi D-na de Gämäry din Praga. Teozofii din Arad, foarte fericiţi de vizita fraţilor dragi, i-au invitat în casele lor cu multă însufleţire, înconjurîndu-i cu o atenţie deosebită.

D-na Dr.Groza a făcut serviciul de gazdă cu o nobleţe care a impresionat adînc pe teozofi. Cuvinte de mulţumire trebuie aduse D-nei Elena Lazăr din Turda, care printr-o mare cheltuială de energie spirituală şi fizică a reuşit să dea acestui congres, în afară de nuanţa de frăţie adevărată, o strălucire deosebită.

Datorită doamnei Lazăr s-a cinstit şi memoria Bucurei Dumbravă, întemeietoarea secţiei teozofice din România.

Din Bucureşti au luat parte la acest congres doamnele: El.Cordoneanu, M.Dominic, Zoe Palade şi N.Oprescu, D-ra Margareta Cornescu şi D-nii: C.Dabo, P.Florescu, Ţimiraş şi Mihail Cernescu.

Congresul internaţional spiritist

Congresul internaţional spiritist de la Haga a avut loc de la 4 la 10 septembrie. Lucrările diferitelor comisii şi subcomisii au luat următoarele hotărîri:

1. Congresul recomandă Federaţiilor Naţionale ca în orice ocazie să facă experienţe pentru a verifica mijloacele şi condiţiile în care sînt obţinute fotografiile psihice.

2. Congresul invită fiecare grup naţional să constituie din sînul său o comisie care să reunească personalităţile competente prin lucrările anterioare, în scopul de a studia mediumnitatea sub toate formele şi să ţină o listă de mediumii cei mai de seamă care primesc să dea acelor comisii concursul facultăţilor lor.

3.Congresul afirmă că vindecarea prin mijloace spirituale fiind demonstrată este în interesul omenirii să întrebuinţeze facultăţile mediumnice în practicile medicale.

4. Congresul invită Asociaţiile Naţionale să strîngă cît mai multe documente autentice posibile privitoare la vindecările obţinute cu ajutorul facultăţilor mediumnice vindecătoare.

5. Congresul cere tuturor asociaţiilor naţionale să încerce printr-o propagandă activă în public de a încuraja introducerea studiului metempsihozei şi facultăţilor mediumnice vindecătoare ca o parte necesară educaţiei naţionale.

6. Congresul constată cu regret că în toate ţările, legea şi corpul medical restrîng libertatea practicei mediumnităţii vindecătoare.

7. Congresul consideră ca foarte de dorit organizarea Şcolilor de Duminică şi altor şcoli pentru educaţia copiilor în filosofia spiritualistă, după modelul acelora care există astăzi în Anglia, Brazilia, Argentina şi Statele Unite ale Americii.

8. Membrii congresului spiritist internaţional consideră că războiul este o urmă de barbarism pe care societatea trebuie să o ştargă, afirmîndu-şi voinţa de a lucra din toate puterile sale pentru a

asigura dezarmarea şi de a stabili pacea universală.

Aceste hotărîri au fost adoptate în unanimitate de către congresiştii şi delegaţiile venite din Anglia, Argentina, Belgia, Brazilia, Spania, Elveţia, Canada. Indiile Engleze, Germania şi Franţa. România nu a fost reprezentată de nici una din asociaţiile sau cercurile spiritiste pe care le avem în ţară.

Congresul astrologilor

În septembrie 1934 au avut loc în Germania două congrese. Primul de astrologie, ţinut la München unde s-au strîns peste 300 astrologi din întreaga lume. Un studiu astrologic asupra "crucii încîrligate" a fost deosebit de interesant.

Al doilea congres s-a ţinut la Dessau asupra magiei şi a avut de asemenea un mare succes. Faptul nu ne surprinde întrucît se ştie că numai în Germania există vreo 20 reviste specializate în acest domeniu.

Onorariile acestor astrologi de profesie variau foarte mult.Cei care au ajuns la înălţimea carierei lor nici nu luau în considerare o consultaţie de 500 lei. Dar pe lîngă profesioniştii cu reputaţie existau şi mii de escroci amatori de un cîştig uşor. Fără a avea idee de astrologie, ei făceau avere prezicînd.

Odată, un asemenea individ dînd o consultaţie pentru 50 lei a prezis unei biete gospodine că i se va întîmpla o mare nenorocire în cursul celor şapte zile următoare. O săptămînă întreagă sărmana femeie a stat acasă tremurînd, dar nu i s-a întîmplat nimic. Nu putea să-i anunţe mai bine o bucurie care dacă nu se realiza nu avea consecinţele neplăcute prin prezicerea unei nenorociri?

Una din metodele cunoscute ale acestor escroci este aceea a şedinţelor rapide. În schimbul unei taxe modeste clientul îşi primeşte primul horoscop conceput astfel ca să-i trezească curiozitatea să afle mai mult. O scrisoare însoţitoare îl anunţă că amănunte suplimentare îi pot fi date, dar ele fiind legate de multă muncă ar trebui plătită şi o taxă suplimentară. Este surprinzător numărul oamenilor inteligenţi care sînt gata să-şi arunce banii pentru asemenea informaţii neprecise pentru că astfel într-o anumită zi să evite unele neplăceri şi supărări.

Răzbunarea mumiilor

Recentele săpături făcute de către egiptologi în Valea Regilor care au dat la iveală mormîntul lui Tutankamon, cum şi sfîrşitul tragic al Lordului Carnavorn care a pătruns în camera funerară a mumiei faraonului, a făcut pe orientalistul francez, dr.Mardrus să afirme că este absolut convins că vechii egipteni erau în stare să condenseze în jurul mumiilor lor o anumită forţă dinamică despre a cărei natură nu ne putem da seama. D-rul Mardrus a amintit povestea bibilică despre arcul pe care israeliţii l-au luat cu ei la fuga din Egipt. Arcul aparţinea zeului Aamon şi fusese furat dintr-un templu. Se spune că el nimicise sute de preoţi şi leviţi care se apropiaseră prea mult de el. După părerea savantului francez, el trebuie să fi conţinut acumulatori mult mai ciudaţi şi mai puternici decît s-ar putea cunoaşte vreodată.

Expediţie în stratosferă

Recenta ascensiune în stratosferă din ziua de 27 mai a profesorului belgian Piccard şi a asistentului său Kipfer a adus ştiinţei descoperiri noi în domeniul meteorologiei, aviaţiei, fizicii, astronomiei, radiofoniei, chimiei şi chiar medicinii.

Din rezultatul primelor relatări date publicităţii pînă în prezent, reţinem următoarele afirmaţii care confirmă anumite învăţăminte ocultiste:

1. Afară se vede un cer senin şi adînc albastru, aproape negru, cu stelele principale şi planetele în plină lumină a zilei.

Acest fapt se găseşte confirmat în tratatele de astronomie egipteană de acum 2000 ani ale lui Ptolemeu în care luna, stelele şi planetele sînt descrise ca strălucind în plină zi.

2. S-au descoperit în stratosferă raze cereşti de natură cosmică, necunoscute încă pînă acum care ar constitui secretul forţei vitale, după cum electricitatea alcătuieşte materia. Aceste raze cereşti cosmice străbat toate vegetalele şi animalele, transformîndu-se în interiorul celulelor vii şi întreţinîndu-le viaţa".

Ori aceste raze cosmice sînt cunoscute de ocultişti sub denumirea de lumină astrală care este manipulată în diferite operaţii transcendentale şi fizice după anumite ritualuri.

3. Pătura ionizată din staturile superioare atmosferice şi alte fenomene în legătură cu propagarea undelor hertziene par a aduce baze noi în tehnica radiofoniei".

Or, în afară de undele care pun în legătură pe oameni din planul fizic există şi alte unde transcendentale care servesc la comunicările dintre spiritie şi mediumi şi a căror origine este de o natură superioară celor menţionate mai sus. Acest fapt este cunoscut încă din antichitate şi practicat în temple de către iniţiaţi.

Rezultatul expediţiei lui Piccard în stratosferă va confirma şi existenţa radiofoniei transcendentale.

Mişcarea spiritualistă

Mişcarea spiritualistă din ţară este reprezentată prin următoarele cercuri şi societăţi organizate şi conduse de către persoane de iniţiativă, care şi-au luat nobila sarcină de a răspîndi spiritualismul.

D-na Elena Petrescu, Cercul Spiritist din str.Eminescu 3, Buc.

"Societatea Teozofică din România". Sediul: str.Doamnei 3 (fostă Paris) etaj III, Bucureşti.

(Birourile deschise de la 17-19).
"Cercul Revistei Spiritiste" a d-lui inginer Stănuleanu, str.Știrbei Vodă nr.160, București (Primește numai în zilele de lucru de la 15-18).
"Biroul Psihic" al D-lui Const. K. Nicolau, din str. Dr. Istrati 20, Cîmpina.

Confiscare

Odată cu interzicerea științelor oculte în România s-au desființat și societățile francmasonice existente. Arhivele masonice au fost confiscate iar averea acestor societăți trecută în patrimoniul statului. Aceeași măsură a fost luată în Cehoslovacia și Polonia.

Dar spiritist

Aurelio Orsolini a cîștigat 2000 contos (sumă enormă) la loteria din Saint Jean din Brazilia. El cumpărase un bilet al cărui număr îi fusese dat în vis de către un om pe care îl protejase în timpul vieții.

GPU deportează spiritiști

Un grup de 25 tineri fiind surprinși de către agenții G.P.U pe cînd țineau o ședință în care invocaseră spiritele lui Zinoviev și Kamenev au fost condamnați la deportare în Siberia.

Rabdomanții în congres

În timp ce Germania era frămîntată de izbucnirea războiului cu Cehoslovacia, s-a ținut la Krems în Germania de la 17-20 septembrie 1938 un congres al căutătorilor de izvoare și comori. Congresul a avut un succes desăvîrșit prin expunerile făcute și aparatele prezentate asupra cercetărilor de asemenea natură.

Vai de ocultiști !

Revista "Detectiv" în primul său număr de apariție din 1938 scrie următoarele cu privire la această chestiune: "Cititorii atenți ai ziarelor românești au observat desigur de la o vreme că din cîmpul cenușiu al paginelor de "Mica Publicitate" au dispărut două rubrici mult frecventate: Căsătorii și Astrologie. Erau două rubrici care constituiau pentru mulți o atracție deosebită. Din nefericire, ele constituiau și o cursă dintre cele mai grozave în care se lăsau prinși naivii și mai ales naivele.

Astfel, astrologii, prezicătorii diplomați, chiromanții din Bagdad, elevele lui Ahmed din Ierusalim și alții - despre care am mai vorbit în cronicile din anii trecuți ai acestui Almanah - nu sînt decît foști comercianți ambulanți, studenți care n-au făcut decît primul an în toate facultățile din țară, oameni certați cu justiția sau foste femei de stradă, ori intermediare, și care se instalau ca prezicătoare și publicau în ziare anunțuri din care fotografia lor din tinerețe nu lipsea niciodată. Unul dintre ei pe care l-am urmărit mai deaproape în ascensiuea formidabilei sale cariere ne declarase că-i mai trebuiau doar cinci ani de activitate, ca să trăiască, fără griji, pe picior mare. Măsura Ministerului de Interne - despre care am vorbit în Almanahul nostru din anul trecut - a venit la timp.

M-me Fraya profețește

"Le journal" din 10 dec. 1929 publică profețiile făcute pentru anul 1930 de către m-me Fraya, celebra voyantă din Paris. Iată principalele fapte care vor caracteriza noul an.

Anul 1930 este așezat în cerul astrologic sub semnele lui Mercur și Saturn, care simbolizează Activitatea și Reflecția. El va cere mari sforțări intelectuale de la fiecare din noi. Afacerile strălucite, care au ridicat pe atîția și-au terminat pentru moment cursul. Norocul va interveni mai rar în destinele individuale. Toți va trebui să observăm o lege strictă de muncă și atenție. Banii vor ocupa în toate gîndurile un loc primordial. Scumpetea traiului va provoca neliniște și griji. În viața particulară aceste preocupări continue vor provoca o mare descurajare de ordin sentimental și social. Spiritul afacerilor va absorbi toate gîndurile. Amorul și căsătoriile vor trece pe planul al doilea.

Femeile vor realiza în curînd o independență care le va face egale bărbaților.

Circulația va face zilnic un mare număr de victime. Spre sfîrșitul iernii, frigul se va înăspri brusc dînd naștere unei epidemii de gripă. Furtuni pe mare vor amenința vapoarele.

Pentru Franța în special prevede moartea a doi sau trei oameni de seamă; o ieșire cu bine din criza financiară; - savanții vor fi iluștri prin admirabile descoperiri în domeniul medicinii, chirurgiei și toate științele pozitive; - aviația va realiza progrese uimitoare, iar zborurile îndepărtate care vor începe în primăvară vor avea succese extraordinare.

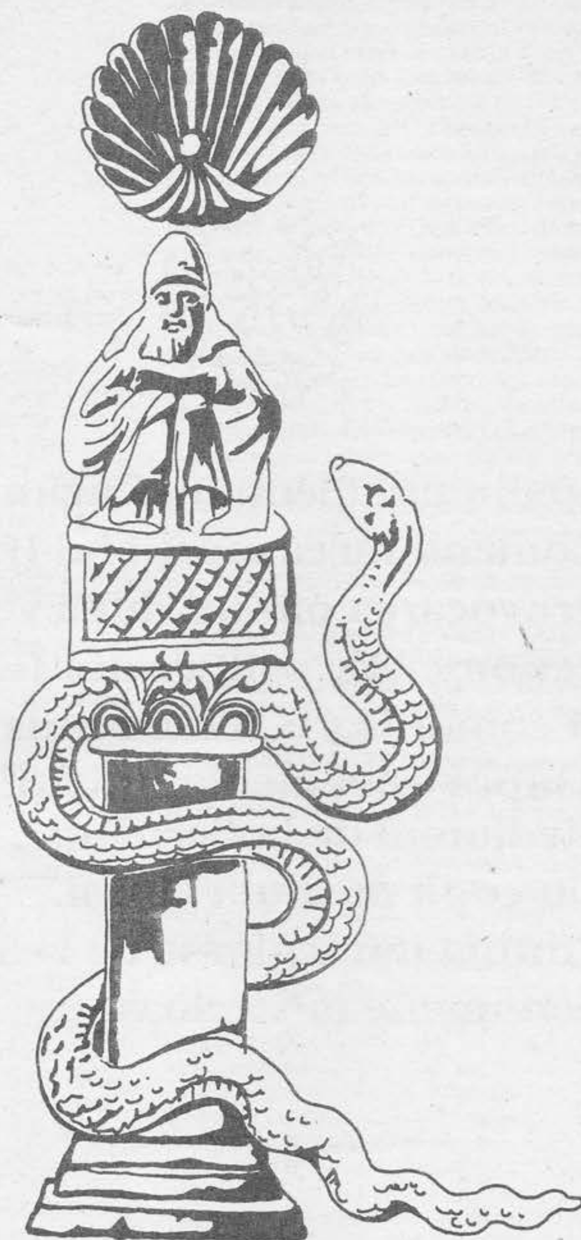
Pentru Europa și Asia prevede evenimente grave care vor tulbura la diferite epoci ale anului guvernele mai multor țări. - Războiul va amenința în Marele Orient și este chiar posibil să izbucnească cu mare violență.

1930 poate fi definit anul iuțelii. Iuțeala în neliniște, în acțiune, dar și scurtime în suferințe, pe care le va atenua în curînd.

Toate acestea le prevede, în mod cu totul dezinteresat, M-me Fraya din Paris. - La noi însă nici o sibilă: "D-na cu audiția colorată" Pitia str.

Scaune, - D-na cu Crucea, - "Nostradamus" (Old Street!?) alias Constantinescu, - "Balthazar", regele prezicătorilor, - Inventatorul cifrelor (ilustrul!?) (Săvescu) etc. etc. nu se încumetă să facă profeții asupra viitorului colectiv al națiunii. Este mult mai comod ca în cabinete improvizate să încaseze onorarii de la naivi. - Era să uităm pe "Zodierul Teodorescu" care a făcut în 1929 profeții pentru 1930 asemănătoare întrucîtva cu acelea ale d-nei Fraya, însă într-un mod apocaliptic.

Geografia paranormală a României ... şi a altora IV

- **Mediumul Eleonora Zugun**
- **Comemorarea morţii lui Haşdeu**
- **Provocarea ploilor după voinţa omului**
- **Fenomenele psihice din Jieni-Romanaţi**
- **O comunicare la Academia Română asupra unei mediumnităţi**
- **Mediumul de la Cernăuţi.**
- **Un copil medium la Iaşi.**
- **Fîntîna miraculoasă de la Smeeni**
- **Fenomene misterioase**

În cercurile inițiaților, la fel, în cele ale specialiștilor-oameni de știință, despre care n-aș îndrăzni să zic cum că sînt situați dincolo de dimensiunea termenului de "inițiat" se vorbește enorm despre dreptunghiul Carpaților Meridionali, delimitat de meridianele de 23 și 26 grade și de paralelele de 45 și 46 grade. Abia strecurate înainte de decembrie '89 și-n trombă acum, informațiile despre întîmplări aparent stranii sînt aduse la cunoștința românilor. Luminile rostogolite pe dealuri în miez de noapte nu mai miră pe locuitorii satelor din apropierea Buzăului, a vulcanilor noroioși, mai precis - uite ce bine se leagă acest fenomen de un altul mai vechi, ca să zic așa, și anume de povestea-autentică! (pe care o și reproducem) a fîntînii miraculoase de la Smeeni (Șușavăț), unde mii de oameni căutau și găseau vindecarea a fel de fel de afecțiuni! Copertinele invizibile care protejează o vale unde - piloții au putut observa - acționează febril ființe cu aparență umanoidă, un spațiu în care nava NU POATE COBORÎ e un eveniment care se coroborează de minune cu hologramele - imaginînd orașe și nu numai - din Valea Rea (bun nume!), proiectate de cine oare, și care, probabil, au cauzat prăbușirea AN-ului ce se îndrepta spre Timișoara. Apoi fotografiile făcute de persoane de încredere, oameni de știință, fotografii în peisajul cărora apar siluete în plus! Numai defunctoscopii să fie acestea? Și, în fond, ce este o defunctoscopie? Nu e cumva chiar mărturia că lumea de dincolo ar fi, de fapt, o lume paralelă? Iar dacă, totuși, nu e vorba de morții acestui pămînt, atunci cine sînt ei, cei care ne fac semn dintr-o imagine în care nu i-a invitat nimeni? Și chiar trebuie să acceptăm fenomenul de la Bîlea Lac drept o halucinație colectivă? Iar fenomenele paranormale de la Jieni-Romanați, despre care a vuit presa timpului (1934), manifestări tip poltergeist, nu se leagă ele foarte bine de persoane născute tot pe-acolo, la Caracal, și care dezvoltă o extraordinară telepatie și dispun, în același timp, de o putere de vindecare, de reechilibrare a energiilor altora mult peste normal? Bărbați veniți pe lume anume în zodia Peștilor, cu Ascendentul în Vărsător, cu trigon de apă-intuiție, cu trigon de foc-energie, cu trigon de aer - inteligență - și astea-s pentru astrologi repere limpezi ale unor personalități deosebite înzestrate cu forță, așa zis magică.

Și fenomenele din Valea Plopului (Prahova) despre care presa a trebuit să tacă urgent cu cîțiva ani în urmă - luminile și explozia și, apoi, hai să fac public, căci, uite, a venit timpul, faptul că eu însămi am urmărit de trei ori pînă acum evoluția unor aparate de zbor cilindrice și sferice, dar despre asta, mai în amănunt, altă dată...

Peste toate acestea veghează cu fruntea lui înaltă Omu, poziționat exact în centrul dreptunghiului carpatic, Stîlpul lumii- Axis mundi, despre care ar trebui să-l lăsăm să vorbească pe N.Densușianu sau pe Fany Seculici, cunoscută ca Bucura Dumbravă, președinta Societății teozofice române, traducătoare a lui Krishnamurti și ea însăși autoare, în calitate de geograf dar nu numai, a unei "Cărți a munților", în care vîrful Omu e descris ca "centrul unei stele, alcătuită din șase munți convergenți"... Aici este, se pare, legendarul Kogaionon, sălașul Zăului Moș, bătrînul Saturn, Zalmoxis. Aici este vîrful Omu, nearticulat, mai înainte numit chiar Om, mantră supremă care simbolizează indicibila prezență în toate și-n tot a divinității, urare pe care munții saddhu (ca și Saddhu Sundhar Singh, protector spiritual al României, celebrul prezicător al destinului acestui spațiu) și-o adresează, după cum descrie și Eliade în "India". În India unde, tot Eliade povestește cum, mort de sete, cere apă în... sanscrită: "Dadă mi apam!" și, în vagonul ultra aglomerat, un... persan pricepe că Eliade zice "Dă-mi apă!" și-i întinde o portocală. Mai exclamă Eliade: "Ah! arienii..."

Și ar mai fi și povestea lui Rama, RAM cel pornit din antica Sciție către Tibetul prea plin azi de adevărurile făcute publice într-o serie de 9 cărți de Lobsang Rampa, către India secretă, în care prin VEDE (VEDA - a ști sau a vedea, nu-i așa?) te poți mistic întîlni cu DEVA Nahusha...

Să ieșim din dreptunghiul pe care cineva l-a denumit "Zona crepusculară a Europei", căci, zic eu, România toată e o adevărată zonă crepusculară, un spațiu mustind de mistere, încă unul din acestea fiind și cel de la Pădurea Baciului, din imediata apropiere a Clujului, unde bîntuie balaurul bioplasmatic în apropierea căruia fizica elementară este de-a dreptul sfidată prin absența umbrei. Are acest fenomen, nu-i așa, ceva comun cu luatul umbrei din farmecele populare, o realitate pe care inițiații și fizicienii n-o desfid, ba chiar o explică, au toate acestea ceva comun cu poveștile despre hultănie, acel soi special de teleportare tot printr-un fel de farmece, străveche aplicare, de fapt, a unor cunoștințe științifice apuse?

Și dacă ar fi să mai vorbim despre Insula Șerpilor - Leuke (dar și Popina) și despre templul de-asupra căruia nu pot trece în zbor păsările, și dacă ar fi să mai vorbim despre Atlantida, unde a fost ea și cine au fost atlanții, cel puțin cine au fost cei care au trăit chiar în inima Atlantidei, și dacă ar fi să explicăm pe limba tuturor ce înseamnă într-un horoscop să-l ai pe Neptun (Poseidon) retrograd (adică să fii un suflet bătrîn, atlant încarnat) și cîți români au acest semn de recunoaștere în temele lor natale ! - iată că dreptunghiul carpatic ar dobîndi și chiar dobîndește o geometrie variabilă, cuprinzînd tot spațiul românesc (și nu numai, căci tracii (atlanții) lui Orfeu viețuiau și mai la sud) între hotarele lui părelnice. E semn neîndoielnic că Ptolemeu a avut dreptate atunci cînd a situat acest spațiu pe harta sa astro-psiho-geografică, sub semnul Capricornului, asemeni Tibetului și a unei

părți din India, acolo unde s-a oprit Ram, cel pornit chiar de pe-aici. Căci extraordinara inteligență și spiritualitate a poporului român arată limpede că nu putem fi Lei cum susțin modernii, nici așa cum susținea recent Globa, Gemeni, ci evoluați Capricorni.

Să ne oprim aici. Și să spunem că geografia paranormală a României e o evidență și e o carte de neam care așteaptă să-i fie adunate între temeinice coperți filele. Asta poate doar după ce, vom dovedi că știm ca popor să ne asumăm misiunea pentru care am coborît din lumină.

Aurora Inoan

Mediumul Eleonora Zugun

Sînt aproape trei ani de cînd în comuna Talpa din jud. Dorohoi, o tînără copilă cu numele de Eleonora Zugun a dat loc la numeroase manifestări stranii care au înspăimîntat pe cei din jurul său și au atras atenția presei din țară și a savanților din străinătate: Obiecte care dispăreau și reapăreau lovind pe cei din jurul său, cuiele bătute în pereți erau scoase de o putrere nevăzută, în timp ce fata cuprinsă de crize violente se văita că este bătută sau lovită.

Cazul său a fost luat în cercetare de către contesa Wasilko din Bucovina care a dus-o la Berlin, Londra și prin alte localități din străinătate unde fenomenele la care acest straniu subiect a dat încontinuu naștere la manifestări puternice au fost studiate de către medicii specialiști în clinicile din străinătate. Părerile au fost împărțite încît s-a dat naștere la polemici între savanții din străinătate, iar revistele medicale și de specialitate, ca și ziarele europene, au publicat numeroase studii și articole.

Credem că s-a abuzat prea mult de facultățile mediumnice înnăscute în acest subiect și în loc ca să fie cultivat în mod metodic pentru a se obține fenomene metapsihice de valoare, a fost supus la încercări care i-au zdruncinat complet psihicul și aceasta numai pentru a satisface curiozitatea cîtorva medici.

Un asemenea medium ar fi putut foarte bine să fie reținut în țară pentru ca savanții din străinătate să vină la noi și să-l studieze.

• Sic transit... Fenomenul de la Talpa, tînăra Eleonora Zugun, după ce a fost prezentată tuturor somităților europene și a voiajat prin marile orașe din străinătate, ea fost părăsită de protectoarea sa Contesa de Wasilko, odată cu încetarea fenomenelor pe care constituția specială le producea. Aceasta i-a ajutat, pe lîngă celebritatea mondială ce o cîștigase, ca din simplă fată de țară să poată învăța coafura la Viena, și acum să-și cîștige existența ca lucrătoare într-un atelier de coafură din București.

Comemorarea morții lui Hașdeu

Împlinindu-se douăzeci de ani de la moartea lui Hașdeu, întreaga intelectualitate românească a ținut să comemoreze această pioasă aniversare prin conferințe, prelegeri, scrieri festive și numeroase articole în reviste și gazete.

În toate aceste manifestări de admirație pentru opera titanică a aceluia care pe pămînt s-a numit Hașdeu , s-a pomenit în treacăt și despre activitatea sa spre sfîrșitul vieții asupra Spiritismului, spunîndu-se cuvinte de bine.

Hașdeu a fost primul pionier al spiritismului în țară, scrierea sa "Sic Cogito" fiind o operă de mare valoare științifică.

Provocarea ploilor după voința omului

În cursul lunii martie 1931, presa s-a ocupat de cazul d-rei dr.Mărăcineanu care în urma experiențelor făcute prin expunerea unor substanțe radioactive, ca sarea de uraniu, acțiunii razelor solare, a provocat o serie de ploi. Meteorologii noștri au contestat realitatea fenomenului, admițînd totuși că principiul de la care pornește d-ra Mărăcineanu este just, întrucît substanțele radioactive se bucură de proprietatea de a ioniza aerul prin mijlocirea diferitelor raze pe care acestea le emit.

Din punctul nostru de vedere experiențele d-rei Mărăcineanu sînt perfect reale, căci orice teorie cade în fața experienței.

Cazul nu este unic. Documentele istorice relatează o mulțime de fapte care confirmă acest fenomen. Astfel, Biblia în care se găsește numele inițiaților fenicieni, chaldeeni și ebraici, la "Cartea întîia a Împăraților", marchează cum Sf. Ilie, implorat de regele Achab al cărui popor murea de foame din cauza secetei, s-a retras împreună cu discipolul său Eliseu în pustie și înfășurîndu-se în haina sa de lînă, după o lungă lucrare magică, se arătă la orizont un mic nor alb. Atunci Ilie spuse lui Eliseu:"Du-te de spune regelui tău să intre în cort spre a nu fi surprins de furtună." După puțin timp, pămîntul este udat de o ploaie torențială.

Ioghii și fachirii care, deși nu sînt mari inițiați ai templelor, cunosc secretul de a provoca ploaia.

Faptele de asemenea natură ar părea imposibile dacă nu ar fi fost reproduse în 1848 de către magnetizorul Richard în condițiile cele mai științifice de experimentare.

În timpul unei ploi, printr-o concentrare a voinței magnetice, îndepărtează norii de deasupra capetelor asistenților și ploaia continuă să cadă cu mai mare violență nu departe de locul unde erau adunați.

Există chiar anumiți indivizi în popor care practică procedeul de a opri sau dezlănțui ploaia

după voință prin anumite operații mistice. Fenomenul este cunoscut sub denumirea "începutul ploilor".

Explicația fenomenelor de asemenea natură produse de inițiați constă în faptul concentrării și exteriorizării astralului personal în astralul colectiv unde vaporii de apă totdeauna prezenți în atmosferă se concentrează și recad sub formă de ploaie. Producerea fenomenului depinde și de natura materialului din care este confecționat veșmîntul operatorului.

Fenomenele psihice din Jieni-Romanați

De cîțiva ani se produc în diferitele puncte ale țării în mod spontan diverse fenomene psihice care atrag atenția generală prin caracterul lor deosebit de senzațional. Astfel ziarele "Universul" și "Dimineața" din 14 și 16 iunie 1934 au fost informate că în comuna Jieni situată pe malul Oltului la o depărtare de 25 km de Caracal s-au produs curioase fenomene psihice de natură spiritistă în casa locuitorului Ilie Petru Ciobanu. Manifestările au început din joia mare a Paștelui și au continuat timp de cîteva luni cu mari întreruperi prin mișcarea unei lămpi aprinse care s-a aplecat singură, apoi o cană a fost azvîrlită de la locul ei la o mare depărtare, iar nopțile și chiar ziua așternuturile erau smulse și răvășite de o putere nevăzută. Jandarmii serg.instr. Nicolaescu Nicolae și Rusu Eftimie sigilînd ușile și ferestrele, la redeschidere au constatat aceeași dezordine față de cum lucrurile au fost lăsate așezate în camere. Femeia lui Ilie Ciobanu afirmă că a văzut niște duhuri. Preotul satului Cosma Bajeu a fost chemat pentru a face slujbe religioase.

O comunicare la Academia Română asupra unei mediumnități

Dl. prof.dr. Marinescu a făcut în noiembrie 1931 la Academia Română o comunicare asupra cazului unei tinere fete, licențiată în litere, care în urma unui adînc și straniu somn de șase ore, la deșteptare nu a mai știut unde se găsește, cine este, a uitat complet să scrie, să citească, să se îmbrace etc. La 26 octombrie 1931 era mărginită la numai cîteva cuvinte. A trebuit să fie învățată ca un copil toate de la capăt, încetul cu încetul. Orice fel de știință o obosea, în loc de mîna dreaptă a început să scrie mai cu ușurință cu cea stîngă. În urmă i-a revenit și memoria cu o extraordinară dezvoltare putînd să facă socoteli cu 27 cifre și reproducînd fraze întregi din 12 limbi ca: latină, persană, ebraică, rusă, arabă, ungară, armeană etc. În rezumat se găsește într-o stare anterioară a vieții intelectuale, fără ca să se poată regăsi starea B în starea A.

Cazul semnalat este excepțional de curios întrucît s-a produs la o româncă, însă nu este unic. Astfel, pe lîngă Charles Richet care a studiat numeroase cazuri de asemenea natură, cunoscutul psihist italian Ernest Bezzano citează extrem de numeroase cazuri ale unor mediumi care vorbesc limbi necunoscute, cazuri numite în psihism "xenoglosie" sau "glosolalie", dintre care enumerăm cîteva:

1. Mediumul Turvey vorbește în transă dialecte indiene, persane, arabe și chiar limbi care nu s-au putut identifica.
2. Theresa Neuman, stigmatizata bavareză din Konnersrentic a vorbit în mai multe rînduri armeana și limba în care vorbea Iisus, retrăind în mod mental calvarul său. Faptul a fost constatat de d-nii Weseley, Wütz și I.Baur profesor de teologie semitică la universitatea din Halle.

Alte cazuri de xenoglosie (mediumnitate poliglotă) sînt expuse de același, printre care cităm: a) scriere hieroglifică din Asia minoră de acum 5000 de ani înainte de Christos obținută într-un cerc englez; b) într-un cerc australian o comunicare în persană cu 70 secole în urmă; c) într-un cerc englez comunicări în dialect anglo-saxon dispărut de aproape 250 ani.

Explicațiile ce se caută a se da de către materialiști cu "memoria cosmică", "memoria ancestrală" sînt fără nici o bază de demonstrare față de faptele produse.

Astfel, cazul tinerei românce care a format obiectul comunicării de la Academia Română, poate fi clasat în categoria mediumnităților superioare, tînăra fată retrăind scene dintr-o viață anterioară sau servind ca vehicul unor anumite spirite care au găsit în ea un mijloc favorabil de manifestare.

Mediumul de la Cernăuți.

Presa spiritistă din străinătate ca și presa locală din Cernăuți descrie manifestările extraordinare ale mediumului Joseph Schmidt învățător din Cernăuți, în etate de 43 ani, care sînt studiate în clinica spitalului din localitate de către dl dr. Piticariu, profesor la Universitatea din București.

Iată cîteva din manifestările mediumnice ale lui Joseph Schmidt. După ce cădea în transă, a spus data nașterii unora dintre medicii prezenți, numele bolnavilor din saloanele spitalului și bolile de care suferă. Fără a cunoaște latina, stabilea diagnosticul în această limbă. Revenind în stare normală nu-și mai aduce aminte nimic din toate acestea.

Ieșind într-o seară din spital, se găsi în mijlocul unui grup de oameni care vorbeau despre un asasinat comis în centrul orașului de către niște indivizi care, arestați, refuzau să denunțe pe șeful bandei. Căzînd în stare de transă, Schmidt ceru să scrie și așternu pe hîrtie litere ebraice, limbă pe care nu o cunoștea deloc și în care fu descifrat, cu ajutorul unei oglinzi (scriere mediumnică inversată,

numită: cu oglinda) numele şefului bandei.

În altă împrejurare, Schmidt a spus medicilor spitalului data diferitelor evenimente politice ca demisia guvernului Maniu şi înlocuirea sa cu guvernul Iorga. După mărturiile d-lui prof. dr. Piticariu, Schmidt vorbeşte în transă mai multe limbi pe care nu le cunoaşte şi răspunde în aceste idioame întrebărilor ce i se pun.

Locuinţa lui Schmidt a devenit un adevărat loc de pelerinaj unde majoritatea populaţiei culte din Cernăuţi a dat năvală spre a vedea minunile acestui medium fenomenal.

Un copil medium la Iaşi

"Zeitschrift für Seelenleben" din 1931 citează cazul unui copil Ilie Ivanov de 13 ani din satul Scala Roşie (lîngă Iaşi) despre care căpitanul Alexandrescu din jandarmerie prin rapoartele ce le-a primit confirmă că fenomenele manifestate de acest copil erau de natură mediummică.

Fîntîna miraculoasă de la Smeeni

Smeeni, nume predestinat, a fost în cursul verii trecute punctul de atracţie al populaţiei atît din împrejurimi cît şi din întreaga ţară prin minunatele vindecări datorate unui izvor cu apă miraculoasă.

Această fîntînă, situată la circa 16 km de Buzău şi la 2 km dincoace de comuna Smeeni, la Şuşavăţ, unde rîul Călmăţui taie şoseaua, a dat mult de vorbit gazetelor şi a atras atenţia autorităţilor prin mulţimea suferindă care a dat năvală în jurul său.

Se atribuie acestei fîntîni proprietăţi supranaturale. Astfel un tînăr orb de 20 de ani, după cîteva spălături cu această apă şi-a recăpătat vederea. Unei fete epileptice, i-au dispărut crizele. Pînă la spălarea cu această apă avea cîte 3-4 accese zilnic.

Un bolnav de paralizie generală s-a vindecat complet, începînd să umble şi să vorbescă, ş.a.

Se spune că proprietăţile miraculoase ale acestei fîntîni au fost descoperite în visul unui tînăr, care fiind suferind s-a dus acolo şi spălîndu-se cu acea apă s-a vindecat.

Impresia în public a fost mare. Se vorbea despre decoperirea unui nou "Lourdes" romănesc,şi se credea că prin minunile săvîrşite de acest izvor supranatural, sentimentul religios va fi reînsufleţit în inima credincioşilor.

Medicii au atribuit aceste vindecări, sau în unele cazuri ameliorări efemere, autosugestiei care în imaginaţia poporului a luat proporţii fantastice.

Pentru a împiedica o autosugestie în masă a mulţimii, Serviciul Sanitar a luat măsuri ca această fîntînă să fie astupată iar publicul oprit de a mai vizita acel loc. A fost o măsură pripită sau nu, depinde! Cine ştie dacă în viitor această fîntînă nu va ţîşni printr-un nou izvor şi nu va da din nou de vorbit gazetarilor şi de gîndit autorităţilor.

Fenomene misterioase

C.de Larmandie

• Casa bîntuită de spirite • Anunţarea morţii unui frate • Numele calului cîştigător la curse arătat în vis • Anunţarea morţii prin vedenia sicriului • Portcreionul care scrie singur • Zgomote ciudate neexplicate încă, într-un puţ părăsit.

Nu este om care să nu aibă în repertoriul său narativ o serie considerabilă de fapte referitoare la domeniul hiperfizic dar care din cauză că sînt reproduse din gură în gură îşi pierd foarte mult din autenticitatea lor. Atunci însă cînd urmează să fie redate pentru alţii prin lumina tiparului trebuie o mare atenţie spre a nu se strecura fapte care intră cu totul în domeniul închipuirii, neavînd în ele nici un pic de adevăr, sau o parte de adevăr cu totul denaturat. În ceea ce mă priveşte, în afară de experienţele făcute de către savanţi recunoscuţi ca universali, ca de ex. Crookes şi Gibier nu dau importanţă decît cazurilor personale sau care emană de la oameni a căror bună credinţă nu poate fi pusă la îndoială.

Întrucît în această materie se strecoară uneori curate închipuiri, prima impresie ce se produce asupra auditoriului este o expresie de neîncredere, nu voi expune deci în aceste rînduri decît fenomenele care mi-au fost descrise de rude şi prieteni sau la care am fost de faţă. Voi da deoparte deci anecdotele care încep cu "se povesteşte că odată, în cutare loc, s-a întîmplat cutăruia următorul caz". Voi numi pe toţi naratorii mei şi nu mă voi ascunde sub nici un fel de anonimat.

Se împlinesc acum cîţiva zeci de ani de cînd o femeie de prin unul din satele mele, soţia unui cantonier de treabă numit Palmon îmi spuse că preotul o sfătuise să nu treacă niciodată noaptea prin faţa cimitirului. Preotul în chestiune confirmîndu-mi exactitatea acestui fapt, îl întrebai asupra motivului.

"Dar... Domnule, îmi spuse el, poate fi expusă să vadă sufletele morţilor rătăcind în umbra ogrăzii funerare, spectacol foarte tulburător pentru firile bieţilor ţărani". Prezentat sub această formă exoterică, felul de a judeca al preotului îmi făcu impresia unei copilării. Cu toate acestea era o urmă de adevăr întrucît nu sufletul mortului este acela care poate fi văzut într-adevăr, ci în mai multe cazuri corpul astral se desprinde foarte uşor de corpul material şi care nu rămîne mult timp în vecinătatea lui, corp astral care, o spun, este susceptibil de a se face vizibil. Iosephin Peladan care nu avea naivitatea unui preot de la ţară mi-a afirmat că a văzut la cimitirul protestant din Nimes forme astrale plutind în mod vag asupra mormintelor. Condiţiile în care aceste fantome pot fi zărite nu sînt determinate: ele depind fără îndoială de starea obiectivă a martorului şi de starea obiectivă a ambianţei generale. Nu este mai puţin deci adevărat că sfatul neînsemnatului preot de ţară era departe de a fi o copilărie.

În toată regiunea noastră nici o întîmplare nu este mai răspîndită decît aceea a casei parohiale din Carsac, aproape de Sarlat care a trebuit să fie dărîmată din ordinul Prefecturii ţinutului din cauza fenomenelor tulburătoare care o făceau absolut de nelocuit.

Mi s-a spus această întîmplare de către preotul Leymarie parohul din Saint Pardouz-la-Riviere (Dordona) care a cunoscut pe bieţii preoţi martori oculari ai evenimentelor stranii al căror teatru a fost acea casă parohială. De cum se însera toate obiectele din casă începeau să danseze: scaune, mese, canapele, dulapuri etc. erau supuse unei levitaţii zgomotoase care ţinea pînă ce se lumina de ziuă. Au avut loc cîteva descinderi ale poliţiştilor şi jandarmilor crezînd că se va putea da de urma vreunui mistificator, dar toate cercetările au fost în zadar. Autorităţile au sfîrşit prin a lua hotărîrea definitivă de a dărîma imobilul bîntuit de spirite. Cu cîteva zile înainte de dărîmare, doi preoţi de o foarte bună constituţie fizică şi morală se horărîră să petreacă o noapte într-una din camerele acestei case. Ei se înarmară în aşa fel încît orice farsor s-ar fi încumetat să repete aceste scene, ar fi plătit scump încercarea de a perpetua înşelăciunea. De abia se culcaseră cei doi preoţi că toată casa începu să se cutremure. Deodată răsună un zgomot înspăimîntător. Uşa de la intrare smulsă din balamale fusese azvîrlită în mijlocul vestibulului. Cei doi observatori se sculară în grabă şi unul din ei cu luminarea în mînă întredeschise uşa camerei de culcare. Deodată un şuierat violent imitînd pe acela al unei persoane vii stinse luminarea şi o formidabilă izbucnire de rîs, în triluri sacadate, prelungindu-se cîteva secunde în mijlocul întunericului, înspăimîntă pe cei doi martori.

După această întîmplare atît de tragică, cei doi preoţi părăsiră casa parohială şi se duseră să-şi petreacă restul nopţii într-o colibă vecină.

Unul dintre ei îmi zise într-una din zile: "Dacă vreodată veţi auzi zgomote neobişnuite şi vă daţi seama de locul exact de unde provin, înfigeţi repede un cui, loviţi cu un cuţit, o sabie, trageţi cu revolverul, puşca." Am uzat de acest sfat într-o experienţă pe care o voi expune mai tîrziu.

• Una din mătuşile mele, de o religiozitate profundă şi o sinceritate absolută mi-a mărturisit adesea că în momentul morţii unui frate care se găsea la o depărtare de o sută kilometri de ea, s-a deşteptat din somn strigînd: "Îmi moare fratele!" După cîtva timp de la această vedenie, scăldîndu-se în lacul de la Foubouma, în asfinţitul soarelui ea văzu limpede forma astrală a fratelui său defunct trecînd călare pe un mic pod care despărţea lacul de pădure.

• Prietenul meu Ştefan Manita Kis care este unul dintre membrii cei mai distinşi ai coloniei greceşti a fost mai acum cîtva timp subiectul unui foarte curios fenomen. Era într-o duminică dimineaţa. Visa despre retragerea celor zece mii şi despre poveştile lui Xenofon. Somnul îi era obsedat în mod particular de cuvîntul "Parasany" care în greceşte arată o măsură de lungime, analoagă kilometrului nostru. Deodată, amicul meu, care este un mare amator de curse de cai, se deşteptă brusc cu această exclamaţie: "Cineva îmi zice să iau Parasany". În aceeaşi seară la unul din pariurile zilei calul cîştigător era unul anume Parasany, numele fiului lui Xenofon. Din nenorocire pentru el, amicul meu puţin cam sceptic nu s-a supus avertismentului nocturn.

• Îmi reamintesc despre o mărturisire pe cît de curioasă tot atît de funebră, care mi-a fost făcută, sînt acum cîţiva zeci de ani, de o servitoare din serviciul familiei mele, care a murit la cîteva luni după vedenia pe care mi-a descris-o Era foarte tînără şi promitea, după toate aparenţele, să ajungă la adînci bătrîneţi.

- Domnule, îmi spune ea într-o zi, cred că voi muri în curînd.

- Glumeşti, îi răspunsei, n-ai treizeci de ani şi nici nu pari bolnavă.

- Oh, da, domnule, dar nimeni nu-mi va scoate din cap că voi muri curînd.

- Înainte de a-ţi scoate această idee din cap, ar trebui să ştiu cum ţi-a intrat.

- Domnule, ieri seară mi-am văzut coşciugul.

- Tîmplarul nu era cu el?

- Eu spun, domnule, că l-am văzut!

- Unde asta şi cum?

- Urcam scara mică care duce din bucătărie la anticameră. Era pe înserate. Deşi eram singură, auzeam că cineva se urcă în urma mea. Întorsei capul şi am văzut un coşciug care m-a însoţit pînă în camera mea. Cum am aprins lumina, totul a dispărut.

- Şi cum, crezi că acest coşciug era al tău?

- Da, domnule, pentru că el mă urma.

Biata femeie judeca bine, evenimentele au confirmat în curînd prezicerea sa sinistră.

• Unul dintre prietenii mei, foarte distins şi eminent, ocupînd un loc important în barou, mi-a povestit următoarea întîmplare:

Cînd era încă tînăr se găsea într-o seară pierdut în mijlocul gîndurilor sale de viitor, cînd deodată văzu că portcreionul său se pune în mişcare şi descrie un cerc complet pe masa de lucru. La început se sperie puţin, însă cum nu era deloc materialist, crezînd în intervenţile superioare, se mărgini la această reflecţie: aceasta e un semn că munca mea reprezentată prin creionul meu îmi arată că voi ajunge departe în cariera mea.

Şi pronosticul său s-a realizat întocmai.

• Alt prieten al meu Prosper Priem tînăr economist de mare talent şi destinat unui mare viitor mi-a transmis naraţiunea următoarei întîmplări. Am spus mai sus natura ocupaţiilor sale pentru a arăta cît este de departe de închipuirile mistice şi de toate credinţele superstiţioase.

Într-o pădure din Poitou există un puţ foarte adînc şi înconjurat de legende teribile. Ţăranii nu îndrăznesc să se aventureze prin apropiere spunînd că de cum se înserează spiritele rele se strîng acolo. Aceste reuniuni vrăjitoreşti sînt auzite prin strigăte

lugubre care ies prin gura puţului şi se pierd în depărtare printre arborii pădurii. Fapt este că o ceată de sceptici luă hotărîrea de a se duce într-o seară să descopere şmecheria puţului din Pamproux, căci în creierii liber-cugetătorilor în chestiune numai o şmecherie era în stare să producă fenomenele despre care se vorbea. După apusul soarelui îndrăzneţii cercetători se înfundară în desimea înfiorătoare a pădurii, luînd totodată cu ei şi un cîine mare, adevărat copoi de vînătoare. Cînd corpul expediţionar se credea la cîteva sute de paşi de prăpastie, eroicii săi membri se opriră şi dădură drumul ajutorului lor cu patru labe. Animalul o porni în galop şi nu făcu decît vreo cincizeci de paşi, apoi se opri brusc, îşi ascuţi urechile şi tremurînd pe picioare refuză să mai înainteze şi o rupse înapoi pe fugă urmat de curajoşii săi stăpîni. Desigur că animalul cu firea sa pătrunzătoare a mirosit ceva în împrejurimile puţului, vreun obstacol neaşteptat pe care voinicii curajoşi n-au îndrăznit să-l examineze mai de apoape.

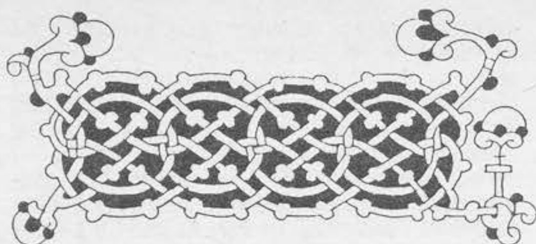

Mişcarea spiritualistă V

- **Dezîncarnări**
- **Evenimente ocultiste**

Un nou mesia Krishnamurti
Krishnamurti la Ateneul Român din Bucureşti
Din poemele lui Krishnamurti
Un jubileu al ocultismului în România
Sărbătorirea unui cinquatenar

Dezîncarnări

În cei din urmă doi ani spiritiştii români şi cei din străinătate au avut mîhnirea de a vedea plecaţi din mijlocul lor, în invizibil, pe următoarele personalităţi marcante ale mişcării spiritiste: Din ţară: Bucura Dumbravă, Atma Pădeanu şi D. Dimiu. Din străinătate: Sedir şi Leon Denis.

În semn de omagiu pentru viaţa pămîntească ce şi-au închinat-o cercetărilor şi propagandei spiritiste, dedicăm aceste rînduri, însoţite de o scurtă biografie.

• Bucura Dumbravă (Fany Seculici), literată. Preşedinta Societăţii Teozofice Române. A organizat acum doi ani Congresul teozofilor români care s-a ţinut la Fundaţia Carol unde a venit şi Gina Radja Saza, vicepreşedintele organizaţiei teozofice din India. A tradus "La picioarele Învăţătorului" de Krishnamurti. A murit la Port Said în Egipt, în ianuarie 1926 pe cînd se reîntorcea în ţară, de la Adyar din India unde luase parte la Congresul general al teozofilor împreună cu o delegaţie română compusă din doamnele Ciortescu din Bucureşti şi Lazăr din Turda. Corpul său a fost incinerat iar cenuşa adusă în ţară.

• Atma Pădeanu (născută Asson). În vara anului 1926 a încetat din viaţă Atma Pădeanu, licenţiată în ştiinţele oculte de la şcoala superioară Hermetică din Paris. Suflet distins, cu o vastă cultură spiritistă, a colaborat la Revista Ştiinţelor Oculte, iar în ultimul timp la Iniţierea. A fost sufletul cenaclului ocultist al Synedrium-ului Victoria.

• D.Dimiu, profesor de curs secundar şi directorul Şcolii Elementare de Comerţ Nr.1 din Bucureşti, a decedat în septembrie 1927. Lovit de durerea pierderii unui fiu s-a dedicat studiului ştiinţelor oculte. A înfiinţat revista "Sfinxul" fiind totodată unul dintre membrii activi ai societăţii teozofice din România.

Defunctul a lăsat numeroase lucrări de o mare valoare literară, şi dintre care cele privitoare la teozofie vor vedea în curînd lumina tiparului.

• Sedir (Yvon de Loup). Intrat la 19 ani, în grupul lui Papus, ca ocrotit modest dar plin de ardoare şi trecînd primele grade ale iniţierii, a devenit în curînd membru al Supremului Consiliu al Ordinului Martinist. Iniţiat de Peladan în opera lui Eliphas Levi, s-a specializat în Magia practică, experimentînd în cabinetul său magic unde nu erau primiţi decît numai cîţiva iniţiaţi, amici intimi. El este acela care a închis pleoapele maestrului său Papus.

Autor remarcabil, a scris numeroase articole, broşuri şi cărţi; conferenţiar distins, auditorii alergau cu miile la conferinţele sale din Nissa, Paris şi Bruxelles. Ocultist, hermetist şi apoi mistic, Sedir a închis ochii în 3 februarie 1926, liniştit şi împăcat că şi-a îndeplinit misiunea pentru care a venit în această lume.

• Leon Dénis ne-a părăsit la 12 aprilie 1927 în vîrstă de peste 80 de ani.

Existenţa şi-a pus-o în serviciul marii cauze a Spiritismului modern. Începînd de la vîrsta de 18 ani şi pînă la sfîrşitul vieţii, Leon Dénis nu a părăsit nici o clipă înaltele sale preocupări spiritiste. Scrierile sale "Apres la Mort"; "Dans l'Invisible"; "Spiritisme et mediumnité"; "Christianisme et Spiritisme"; "Le probléme de l'Etre et de la Destinée; "Jeanne d'Arc Médium"; "La Grande Enigme" (Dieu et l'Univers), "Le Monde Invisible et la Guerre" pe lîngă numeroase articole şi broşuri de vulgarizare şi propagandă printre care: "Pourquoi la Vie" tradusă şi publicată în revista "Stiinţelor Oculte" sub titlul " Pentru ce viaţa" (soluţie raţională a problemei existenţei vieţii) fac din acest mare apostol un demn continuator al operei maestrului său Allan Kardec.

• Grillot de Givry care a îmbogăţit literatura ocultă cu numeroase scrieri ca "Anthologie de l'Ocultisme", "Lourdes", singurul tom dintr-o colecţie care afirmă să se intituleze "Les Villes Initiatiques"; "Le Musée des Sorciers, Mages et Alchimistes", cum şi a unor traduceri din latineşte ale "Operelor lui Paracelse" din care n-a putut termina decît numai două volume, a încetat subit din viaţă la 16 februarie 1929.

Născut în Paris la 5 august 1874, Grillot de Givry moare în vîrstă numai de 59 ani.

Kabalist profund şi latinist erudit, de o vastă cultură clasică şi dublat de un spirit muzical foarte dezvoltat, era totdeauna în măsură să trateze orice chestiune de orice ordin, fie filosofic, religios sau artistic.

Moartea sa prematură lasă un gol adînc simţit în rîndurile publiciştilor ocultismului francez.

• Silvian Trebucq, colaborator la "Voile d'Isis" pentru lucrările astrologice rezervate abonaţilor revistei, a murit la 14 noiembrie 1928.

Născut la 2 februarie 1857 a fost profesor la Şcoala Normală din Dax în 1877 şi apoi la Liceul din Bayonne. De o cultură generală foarte întinsă şi foarte variată: istoric, geograf, muzicant, a avut o deosbit de pronunţată aplicaţie pentru ştiinţele psihice şi chiar pentru ocultism.

Silvian Trebucq în "Almanah du Merveilleux" pe 1913 a stabilit în mod astrologic că "marele război va izbucni în august 1914".

D-nul Maxwel îi consacră un elogios necrolog în numărul de pe februarie 1929 al lui "Voile d'Isis".

• Edouard Schuré care prin magia stilului său, vigoarea şi divinaţia logică a gîndirii sale a făcut ca operele sale să fie admirate de generaţia contemporană, a murit la 8 aprilie 1929 în vîrstă de 88 ani.

Opera sa fundamentală "Marii Iniţiaţi" apărută pentru prima oară în 1889 i-a creat o reputaţie justificată şi universală. Tradusă aproape în toate

limbile, această lucrare a făcut ocolul lumii. Vieţile lui Rama, Krisna, Hermes, Moise, Orfeu, Pitagora, Platon şi Iisus, descrise de acest maestru al cugetării sînt perle de erudiţie şi folosofie transcendentală. Timp de 30 de ani, Ed. Schuré dă la lumină douăzeci de volume, care fiecare este o analiză a vieţii interioare a"studiilor sufletului".

În urma unei călătorii făcută în Orient în 1872, Schuré vizitînd în mod succesiv Egiptul, Palestina şi Grecia, scrie o lucrare tot aşa de documentată ca şi "Mari Iniţiaţi", intitulată "Sanctuaires d'Orient" (Egipte, Gréce, Palestine).

Faţă de indiferenţa sectară cu care operele sale au fost primite la început, Schuré o găsea foarte naturală şi spunea surîzînd:"Eu sînt un anunţător! Ora nu a sosit încă!"

A rămas credincios devizei sale "Sufletul este cheia Universului" şi moartea l-a surprins în aceeaşi stare de seninătate a spiritului în care şi-a trăit lunga sa existenţă pămîntească.

Modestia care l-a caracterizat a făcut ca şi la înmormîntare după dorinţa exprimată de el, să nu i se dea onorurile militare la care avea dreptul ca ofiţer al legiunii de onoare şi nici să i se ţină vreun discurs.

• D-nul Schrenck-Notzing, unul din precursorii Metafizicii şi care fondase în ultimul timp în Germania o mare şcoală şi a scris numeroase lucrări asupra acestei chestiuni, a murit în cursul anului 1929.

Acest psihist a examinat ca specialist în materie fenomenele produse de medium-ul Eleonora Zugun care i-a fost prezentată de contesa Wassilko din Bucovina.

• Pionierul spiritiştilor englezi, Sir Arthur Conan Doyle, a încetat din viaţă în vîrstă de 71 ani la 7 iulie 1930 la Crowbourough (Anglia) din cauza unei boli de inimă pe care a contractat-o brusc cu ocazia înapoierii din ultima sa campanie de conferinţe din Olanda.

Născut în 1859 la Edimbourg şi-a luat doctoratul în medicină în 1881. Atras spre literatură, pe lîngă numeroase lucrări de valoare, îşi creează un renume universal prin romanul poliţist "Aventurile lui Sherlock Holmes". În războiul contra Burilor a participat ca medic, iar cînd regele Leopold al II-lea al Belgiei a luat iniţiativa de a coloniza Congo, lăsîndu-l pe mîna traficanţilor, Sir Arthur Conan Doyle se alătură acţiunii celor de talia lui Moul, Vandervelde şi Pierre Mille pentru a protesta contra sistemului barbar, stupid şi odios al spoliatorilor şi masacratorilor negrilor.

Convertirea la spiritism o datorează pierderii fiului său mai mare Kinsley, care a murit în 1918 de gripă spaniolă după ce scăpase teafăr din marele război. Consolarea de această despărţire o găsi în spiritism. A scris "Le sessage vital", apoi o adaptare a "Jeanei d'Arc" de Leon Denis, iar în 1927 publică fragmente de auto-biografie sub titlul "Memories ad Adventures". Nemulţumit numai să scrie cărţi, pentru a apăra şi propaga doctrina spiritistă, pleacă într-un turneu de conferinţe în Africa atunci cînd avea 69 ani, în 1928.

În 1925, la Congresul Spiritist din Paris, la braţ cu Leon Denis pe care îl ajută să urce estrada din sala "Societăţilor Savante", este sarbătorit de spiritiştii francezi. Conferinţa sa din Sala Wagram arhiplină dă loc la furtunoase acţiuni din partea mulţimii pariziene. În ultimul timp la Queen's Hall din Londra, prezidează congresul spiritist cu deosebită autoritate, bunătate şi curtoazie.

Comemorarea morţii sale a ocazionat la Londra o impunătoare manifestaţie din partea spiritiştilor englezi la Albert Hall cu care ocazie Sir Olliver Lodge trimise următoarea telegramă văduvei şi copiilor lui Conan Doyle: "Simpozionul nostru ca marea sa inimă va continua în curînd campania sa de dincolo de mormînt cu mai multă înţelepciune şi mai multe cunoştinţe. Sus inimile."

• La 18 octombrie a murit în vîrstă de 81 de ani marele inventator Thomas Alva Edison.

În ultimii ani ai vieţii sale Edison s-a ocupat de inventarea unui aparat cu care să se poată stabili comunicaţii cu lumea spiritelor despre realitatea căreia era ferm convins. Nu se ştie încă pînă la ce punct au ajuns lucrările sale asupra acestui aparat de radio transcendental.

În timpul liber discuta cu miliardarul Ford problemele vieţii de după moarte.

• La 13 aprilie 1931 a încetat din viaţă Jean Meyer, directorul lui "Revue Spirite" fondată de Allan Kardec în 1858.

Mişcarea spiritualistă din Franţa datorează lui Jean Meyer situaţia sa materială prosperă. În 1916 cînd "Revue Spirite" îşi suspendase apariţia, fără termen, din cauza războiului, îi pune la dispoziţie fonduri băneşti pentru a reapărea. În 1918 cumpără frumosul hotel din Avenue Niel 89 în care instalează "Institutul metaphisic Internaţional" iar în 1923 cumpără imobilul din Rue Copernic 8, cunoscut în prezent sub numele de "Casa spiritiştilor" în care instalează "Federaţia spiritistă internaţională". La congresul spiritist de la Londra din 1928 în prezenţa lui Leon Denis şi Conan Doyle, donează "Institutului metaphisic Internaţional" imobilul din Avenue Niel.

• Iancu Petrescu vechi societar al Teatrului Naţional s-a dezîncarnat la 5 noiembrie 1932 în vîrstă de peste 80 de ani. Spiritist convins, ultimii ani ai existenţei i-a petrecut alături de "Cercul Spiritiştilor din România" condus de venerabila sa soţie d-na Elena I. Petrescu căreia îi exprimăm regretele noastre pentru pierderea suferită prin dispariţia materială a aceluia care rămîne un ghid spiritual pentru toţi cîţi l-am cunoscut.

• La 16 octombrie 1935 s-a stins din viaţă, în urma unei îndelungate suferinţe, Aurelia Căpitan Preda, născută Paulescu, directoarea Editurii noastre.

Suflet nobil şi distins, pierderea sa a produs regrete unanime din partea tuturor acelora care au cunoscut-o şi apreciat-o pentru înaltele sale însuşiri sufleteşti.

Dezîncarnarea i-a fost anunţată cu şapte ani înainte de către un spirit superior astral pentru data cînd avea să împlinească 32 ani de existenţă pămîntească.

A înfruntat moartea cu o seninătate într-adevăr creştină şi spiritualistă cerînd singură să fie cuminecată cu Sf. Taină a Împărtăşaniei.

Înhumarea s-a făcut la cimitirul Sf. Vineri în cavoul familiei din fig. 22 loc 171 în mijlocul unei afluențe enorme compusă din rude, prieteni, cunoscuți și adepți.

Requiescat in pace !

• În ultima lună a anului 1935 a murit Charles Richet, profesor de fiziologie la facultatea de medicină din Paris. Cunoscut în întreaga lume prin lucrările și experiențele sale timp de peste cincizeci de ani asupra psihismului, acest savant a ținut ca de la înălțimea catedrei universitare cu ocazia ieșirii la pensie să împărtășească elevilor și ascultătorilor săi părerile sale asupra noii științe pe care a denumit-o metapsihica. Într-o lucrare monumentală de peste 800 pagini, intitulată "La science Metapsychique" (1932) (din care a apărut și în românește un extras datorat d-lor Mușoiu și Drăgănescu) a făcut o revistă critică asupra tuturor fenomenelor psihice din punct de vedere obiectiv și subiectiv (telepatie, case bîntuite și apariții de spirite etc. etc.). Într-o altă lucrare "L'avenir et la prémonition" acest savant spune "numai după o îndelungată reflexie, după observații și experiențe repetate de mine timp de peste o jumătate de secol, după studiul numeroaselor lucrări datorate savanților de bună credință și eminenți, după neliniști și șovăieli, de îndoieli nenumărate am ajuns la această înspăimîntătoare concluzie că uneori viitorul se dezvăluie" și mai departe: "Viitorul este determinat. Concluzie teribilă, dar care, se împarte cu toate acestea, pentru că nici frauda, nici iluzia și nici întîmplarea nu pot explica anumite fapte de premoniții surprinzătoare...".

Înzestrat cu calități multiple de poet, romancier, psiholog și filozof a desfășurat în cei aproape 78 de ani de existență o activitate prodigioasă. Fiziologia îi datorează descoperiri peste descoperiri: mecanismul reglării termice, formarea ureei de către ficat etc. Medicina cu cele două ale sale prețioase auxiliare: biologia și terapeutica au fost răsturnate și tulburate prin descoperirea sa asupra anafilaziei, curioasă proprietate ce o au unele otrăvuri de a mări în loc de a micșora sensibilitatea organismului sub acțiunea lor. Astfel au devenit explicabile "boala serului", astmul, urticaria, edemul acut al plămînului și chiar accesul epileptic. Tot lui i se datorează întrebuințarea lactozei în diureză și a regimului declorurat, seroterapia care a dat putința de a se găsi mai tîrziu serul antidifteric apoi tratamentul tuberculozei prin mustul de carne etc., etc.

În 1893 a preparat pentru prima oară chloraloza prin combinarea glucozei cu chloralul care are proprietatea de a produce un fel de paralizie a centrilor superiori ai creierului provocînd accese de somnambulism pur. Acest preparat a servit mai tîrziu lui Pascal Broteaux, doctor în farmacie, să-l asocieze cu un alt produs hipnotic, scopolamina, un alcaloid extras din diferite solanee, formînd un produs hipnotic prin excelență care are puterea de a provoca somnul hipnotic în timpul căruia este posibilă darea a diferite sugestii. Această descoperire este de un mare folos medicilor și psihologilor calificați de a obține somul hipnotic în mod infailibil în care se pot da și sugestii spre deosebire de metodele întrebuințate prin administrarea a diferite anestezice: cloroformul, eterul, clorura de etil ori veronalul, sulfuratul, morfina, chloralul etc. și ale căror rezultate nu au fost satisfăcătoare.

Ca poet a scris Socrate, dramă filosofică, Circe etc. precum și două volume de nuvele sub pseudonimul Charles Epheyre.

Charles Richet a putut face în întreaga sa viață operă de mare medic și de mare realizator.

• Un accident nenorocit în iulie 1937 a sfărîmat legăturile ce rețineau aici pe pămînt pe neobositul cercetător F. Jollivet-Castelot care și-a consacrat întreaga viață în cercetări pentru descoperirea unui procedeu de fabricație chimică a aurului după indicațiile vechilor alchimiști. Președinte al "Societății alchimice a Franței" și director al revistei "La Rose Croix" pe care a înființat-o acum 44 ani F. Jollivet-Castelot a reușit, înainte de a părăsi acest plan, să aibă satisfacția de a înregistra rezultate probante asupra preparării aurului pe cale chimică.

Dl. prof. dr. Chr. Musceleanu de la facultatea noastră de științe, în lucrarea sa "Energie, Materie, Radiațiune" (vol. I, edit. Universul) sub capitolul "Visul Alchimiștilor" menționează în mod elogios cercetările lui F.Jollivet-Castelot asupra fabricării aurului după metodele alchimiștilor.

A scris numeroase lucrări ca: "La vie de l'ame et la matiere"; "Comment on devient Alchimiste"; "L'Hylozoisme, l'Alchimie, les chimisies unitaires"; "Le grand oeuvre alchimique"; "Histoire générale de l'Alchimie"; "La science alchimique"; "La médecine spagyrique"; "Le livre du trepas et de la rennaissance" (roman ezoteric); "Nouveaux evangiles"; "Sociologie et Fourierisme"; "Croquis scientifiques et philosophiques"; "Influence de la lumiere zodiacale"; "La synthese de l'or"; "Trilogie astronomique"; "Essai de synthese des sciences occultes".

Simpla enumerare a titlurilor principalelor sale lucrări arată îndeajuns valoarea acestui mare hermetist și pierderea ce au resimțit-o ocultiștii prin plecarea sa dintre cei vii.

• Teozofia suferă o nouă și ireparabilă pierdere prin moartea întîmplată la 14 februarie 1934 a lui C.W.Leadbeater. Timp de peste cincizeci de ani a fost unul dintre pionierii teozofiei nu numai prin numeroasele scrieri de specialitate ce le lasă în urma sa, dar și prin activitatea dezvoltată în conducerea acestei societăți alături de H.P.Blavatsky și Annie Bessant. Ca tutore al copilăriei lui Krishnamurti, C.W.Leadbeater a înfruntat cu seninătate campania dusă contra sa prin presa mondială în procesul de la Madras.

Ca autor a scris o întreagă serie de lucrări pentru instruirea elementară, generală și specială în învățămîntul gradat al teozofiei. Cităm ca documente titlurile principalelor scrieri: Une esquisse de la Theosophie; Precis de Theosophie; Le plan astral; Le plan mental; Le credo chretien; Le monde celeste ou le plan mental; La mort et les etats qui la suivent; L'Occultisme dans la Nature (2 vol); Pourquoi et comment etudier la Theosophie; La cote occulte de la Francmassonerie (despre care am făcut o dare de seamă în

Almanahul nostru din 1931); De la Clairvoyance; l'Homme visible et invisible; L'autre coté de la mort; Coté caché des choses (2 vol.); A ceux qui pleurent (tradusă și în românește); Les Reves; La Science des sacrements etc, apoi în colaborare cu Annie Bessant: La chimie occulte; Les formes pensées; L'Homme; d'ou il vient et ou il va - toate scrise în englezește și traduse și în franțuzește.

C.W. Leadbeater a activat și în francmasonerie unde prin lucrările sale a căutat a-i stabili originea în misterele practicate în templele vechiului Egipt.

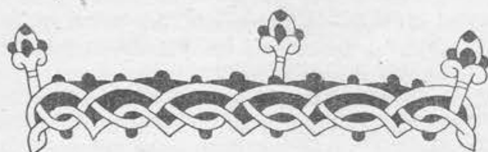
Datorită facultății clarviziunii de care s-a servit în cercetările sale această societate secretă îi datorează recunoștința spirituală a misterelor ce practică. După C.W.Leadbeater conducerea supremă a francmasoneriei s-a făcut de-a lungul secolelor de una și aceeași persoană reîncarnată în prezent în marele maestru al ordinului suveran de Malta.

C.W.Leadbeater deși era un distins prelat al Bisericii Engleze în care ocupa funcția de episcop, în francmasonerie a avut cel mai înalt grad fiind P..H..F de gradul 33.

• La 26 februarie 1928 a decedat Henri Sause, în vîrstă de 72 ani. Spiritist convins, în 1873 a fost unul dintre fondatorii Societății Spiritiste Lioneze.

Autor al lucrărilor: "La Biographie d'Allan Kardec"; "La reincarnation selon le Spiritisme" etc., moartea sa a lăsat unanime regrete în rîndurile spiritiștilor francezi.

• La 7 octombrie 1928 a murit la Varșovia mediumul Yanch Gouzic care s-a bucurat pe timpuri de oarecare celebritate. Relativ la acest medium, "Le Voile d'Isis" reamintește că d-nul Czinski (Punar-Bhava) a descris în "Initiation" din aprilie și mai 1910 sub titlul "Ședințe de magie" cum invizibilul a retras lui Gouzik facultatea sa de medium. Probabil că același caz s-a petrecut și cu mediumul Eleonora Zugun.

Evenimente ocultiste

Un nou Messia: Krishnamurti

Încă de acum 16 ani, d-na Annie Bessant, președinta societății de Theosofie, vorbise la Sorbona, în fața unei asistențe numeroase, expunînd un nou sistem filozofico-religios cuprins în învățămintele teozofice și anunțînd totodată încarnarea unei personalități de prim rang, a unui mare "învățător" în persoana lui Krishnamurti, considerat ca un nou messia.

Înțelepciunea rară a acestui nou messia face din el precursorul omenirii de mîine. El este de origine indian. La vîrsta de 14 ani a scris prima sa lucrare, tradusă aproape în toate limbile, și în românește, sub titlul "La picioarele învățătorului". Deși opera unui copil, ea este plină de conștiința nevoilor mari ale omenirii.

La Crăciunul din 1925 Krishnamurti a fost proclamat "noul messia" de către congresul teozofilor care s-a ținut la Adyar în India și la care a luat parte delegațiuni din toate continentele. Organizația teozofică din România a fost afiliată Centralei din India trimițînd la această solemnitate o delegație și de aici din țară.

Dec: 22 30

aux spiritualistes de Roumania

Krishnamurti

a Mlle Capitanu Preda

Rezumăm cîteva din părerile d-nei Bessant care anunță că sînt destule semne prevestitoare care indică o apropiată distrugere a materialismului, căci din toate părțile privirile omenirii se îndreaptă spre viața viitoare, atît de îndîrjit negată de materialiști. Omul apare din zi în zi o ființă mai complexă și mai misterioasă. Începutul renașterii spirituale pare că a sosit.

Krishnamurti la Ateneul Român din București

Asemeni anticilor inițiați, Krishnamurti a plecat în lume spre a împărtăși acelora care voiesc să-l asculte filozofia sa despre viață și adevăr.

Deși, tînăr, datorită pregătirii pe care i-au dat-o perceptorii săi, teozofii, Krishnamurti înlăturînd tot ceea ce poate îngrădi căutarea individuală a adevărului, a început să propăvăduiască vederile sale asupra rostului vieții.

Lansat de teozofi ca un nou Messia, Krishnamurti

dizolvă în 1929 "ordinul stelei de Răsărit" pe care aceştia îl fondaseră pentru pregătirea sa şi care în ultimii ani se dizolvase într-o mişcare internaţională cu ramificaţii în toate ţările printre care şi România.

Cu ocazia venirii sale la Bucureşti, am avut prilejul să vorbesc personal cu acest misionar, în apartamentul ce i se rezervase la Athenée Palace imediat după ce terminase conferinţa de la "Atheneul Român".

Krishnamurti, cu o deosebită amabilitate, ne-a oferit autograful ce-l reproducem mai jos, ca răspuns la omagiile ce i-am adresat în numele celor 5000 spiritualişti români grupaţi în jurul publicaţiilor "Editurei Ştiinţelor Oculte".

Înzestrat cu vederi largi şi originalitate asupra scopurilor vieţii sub toate raporturile, Krishnamurti în conferinţa ce a ţinut-o în seara zilei de 22 Decembrie 1930 la Atheneul Român, în limba franceză, a împărtăşit numerosului public care ocupase sala pînă la ultimul loc, teoriile sale filozofice despre adevăr şi viaţă pe care le reproducem în rezumat.

"Adevărul nu este limitat şi condiţionat de frontierele naţiunilor sau de mentalităţile aparent juste ale oamenilor. El este nelimitat şi perpetuu, întocmai după cum viaţa spiritului este veşnică şi ca atare infinit mărginită.

"Pentru fiinţa noastră, adevărul reprezintă culminaţia spiritului, ajungerea la iubirea şi raţiunea pură care duce inevitabilul la forma supremă a fericirii.

În evoluţia sa fizică, omul cunoaşte suferinţele ce nu se atenuează în rosturile efemere ale consolaţiei. Astfel, consolaţia este considerată drept arma de valoare a năzuinţelor nerealizate. Adevărul, eliberat de rădăcinile iluziei, de impurităţile vieţii separate se manifestă prin stabilirea în noi înşine a seninătăţii în cugetări şi a curăţeniei emotive care ţine de libertatea vieţii.

"Dar fiinţa omenească trebuie să stabilească echilibrul între fiinţa sa proprie şi simţirile universalităţii atît de complexe. Aici stă rostul fericirii şi al adevărului. În fiinţa noastră trebuie să trăiască o omenire întreagă, să se răsfrîngă ideea spontană a umanităţii. Numai în modul acesta se poate dobîndi adevărul cel mai înalt. Altfel se produce anarhizarea ideei de dreptate, confuzie şi suferinţă.

Descătuşarea ideei despre "ego" şi încătuşarea "eului" în trăirea pură a lumii universale, desăvîrşeşte omul, creînd o civilizaţie de propăşire şi adevăr.

Credinţele religiilor sau dogmelor nu au nici o legătură cu viaţa reală, cu adevărul. Ele nu fac decît să înlănţuie spiritul în cătuşe insuportabile. Trebuie să înlăturăm aceste forme ca să găsim fericirea, să ne îndoim de toate ca să putem descoperi perpetuul în constelaţia abundentă a vieţii.

Krishnamurti fiind totodată şi poet a încheiat conferinţa prin recitirea unora din versurile sale.

Cartea lui Krishnamurti urmează să fie tipărită în întregime în româneşte de către Reprezentanţa din ţară a trustului pentru răspîndirea ideilor acestui filozof, apariţiune ce o vom anunţa la timp.

Din poemele lui Krishnamurti

Fă dorinţa ta, dorinţa lumii;
Din dragostea ta, dragostea lumii;
În cugetele tale ia lumea în tine
În faptele tale lumea să-şi contemple veşnicia.

Tu poţi scoate multă apă din fîntînă,
Dar potoli cu ea setea dorinţelor nu poţi;
Inima ta poate ascunde oricît de adînc floarea de iubire,
Cu sosirea morţii floarea tot se stinge.
Cînd se avîntă, mai mult, cugetele tale'nspre culmi prea înalte
Înfricoşătoare ciocniri la surprind şi din nou le robesc.

Ca o săgeată aruncată de un braţ puternic
Trimite-ţi tu inima să se împlînte adînc în veşnicie,
Ca izvorul de munte limpede în rostogolirea lui,
Lasă-ţi tu mintea nerăbdătoare să gonească în spre libertate.

În libertatea Vieţii este ordine,
În robie, domneşte marea confuzie.

Liniştită, ca apele ce se răsfaţă
În povara ochiului limpede al cerului,
Este Viaţa, în plenititudinea libertăţii sale,
Ce umplu valea cu adîncul lor zbucium,
Este Viaţa, cu robia confuziei sale.

Lasă Viaţa să-şi zugrăvească frumuseţea
Pe pînza fiinţei tale,
Fii urzeala împlinirei sale,
Şi nu pune zăgaz egalului ei curs.

Acel care merge, în mijlocul confuziei, drept
Este îndrăgostit de Viaţă.

Din traducerile publicate de D-na St. Zlotoviceanu Rusu în Buletinul de prezentare al lui Krishnamurti.

Un jubileu al Ocultismului în România dl. M Preda Trifan cu ocazia împlinirii a 25 ani de la fondarea "Edituri Ştiinţelor Oculte"

În Aprilie 1933 se împlineşte un sfert de veac de cînd a luat fiinţă la noi în ţară prima publicaţie periodică de psihism <<Revista Ştiinţelor Oculte>> datorită iniţiativei D-lui M. Preda Trifan.

Pornită dintr-un îndemn intim sufletesc, această revistă s-a distribuit în primul an de apariţie în mod gratuit, cu toate că iniţiatorul său nu era vreun Cresus care să-şi cheltuiască veniturile în acte de

asemenea natură.

A fost această inițiativă o intuiție sau o revelație a unei misiuni? Rămîne ca faptele ce le vom descrie să decidă.

În 1908 cînd a început să scoată <<Revista Științelor Oculte >, d-l. M. Preda Trifan, nu împlinise încă 20 ani. În loc de a-și îndruma viața spre o îndeletnicire pur materialistă, se dedică problemelor metapsihice, frecventează cercurile spiritualiste, studiază pe clasicii ocultismului și experimentează fenomenele hipno-magnetice.

În 1910 îl găsim organizînd ciclul de conferințe ezoterice de la <<Synedrium Victoria>> din București pentru cititorii Revistei Oculte. Între 1911-1913, reunește un număr restrîns de adepți, unde cu concursul unui inițiat, ține săptămînal prelegeri și face demonstrații practice asupra ocultismului cu subiecți în stare de hipnoză și mediumi în stare de transă, cenaclu la care iau parte nenumărate personalități marcante.

În 1914 ține în principalele orașe din țară un turneu de festivaluri științifice unde este îndelung ovaționat și solicitat de a da ședințe și consultații particulare cu medium-ul ce-l însoțea. În 1914 și 1915, la Loja Bunilor templieri, ține o serie de conferințe însoțite de demonstrații practice asupra fenomenelor hipno-magnetice, printre care experiențele sale de fascinație, hipnoză și levitațiune totală a unui corp omenesc asupra subiecților aleși dintre asistenți îi atrag admirația tuturor.

În plină activitate, una pe terenul publicistic, prin continuarea apariției <<Revistei Științelor Oculte>> iar alta pe terenul propagandei active a conferințelor și demonstrațiilor științifice asupra fenomenelor metapsihice, mobilizarea din 1914 îl silește să renunțe la preocupările sale spiritualiste.

În loc de a rămîne în teritoriul ocupat de inamic unde nimic nu-l împiedică de a-și urma vocația, părăsește Capitala și în 1916 îl regăsim în Moldova în armata în refacere unde pe lîngă pregătirea ce o căpăta în cariera armelor, nu încetează de a-și pune la contribuție în sondarea invizibilului asupra viitorului ce-l rezervă țării sale evenimentele la ordinea zilei. Memorabile au fost ședințele de previziune și clervoianță ținute în mijlocul a sute de elevi ofițeri de la școlile militare din perioada 1916-1917 și amintirea sa este vie în memoria acelora care au asistat la acele experiențe și au putut constata realizarea revelațiilor primite.

După ce îl întîlnim în mijlocul infernului de la Mărășești din Iulie 1917, este promovat ofițer, iar după campania din 1918 se stabilește în Galați și abia spre sfîrșitul lui 1923, dl. M. Preda Trifan își reia reședința în Capitală.

Aici începe să-și adune materialul publicistic împrăștiat din cauza lipsei din București timp de aproape șapte ani și reunește pe vechii adepți și cetitori ai <<Revistei Științelor Oculte>> făcînd să apară în 1924 <<Biblioteca Populară de Ocultism>>. Preocupat de ideea de a înlocui <<Revista Știința oculte>> a cărei reapariției nu mai era posibilă din cauza scumpetei enorme a tiparului și hîrtiei cum și a mijlocelor de difuziune, cu începere de la 1928, dă ideea înființării unui caiet anual ce se realizează prin apariția <<Almanahului Științelor Oculte>> care astăzi a ajuns la al șaselea an de existență.

În prezent, dl. M. Preda Trifan trăiește retras de orice manifestațiune spiritualistă sau organizație mistică, cu toate că în nenumărate rînduri a fost solicitat a se afilia diferitelor confrerii oculte.

Pentru mai multe detalii asupra misiunii sale. D-sa ne-a asigurat că va da relații ample cu ocazia jubileului cinquantenarului său.

Aceasta este pe scurt activitatea unui om și a operei sale, operă de altminteri modestă, dacă ținem seama că sărbătoritul de azi nu-și face din ea nici un titlu de glorie. Cu toate acestea constatăm că datorită inițiativei sale de acum douăzeci și cinci de ani de a scoate publicații asupra ocultismului, se poate vedea că și în România există o mișcare spiritualistă care nu este mai prejos de a celorlalte țări.

Prof. Ghanda Nunda

Sărbătorirea unui cinquantenar

În epoca noastră în care chestiunile spiritualiste sînt lăsate aproape pe ultimul plan de către toată lumea, absorbită de preocupări materialiste, este un bine pentru omenire că se mai găsesc persoane sincere care să aibă curajul de a lua inițiativa să scuture starea de amorțire în care se găsesc multe ființe și să le conducă spre studii nouă, deși vechi de cînd omenirea, dar rămase prea mult timp privilegiul cîtorva inițiați.

Această frază, exprimată cu altă ocazie, se adaptează perfect de bine cu prilejul împlinirii unei jumătăți de secol de la nașterea Domnului M. Preda Trifan, fondatorul "Editurei Științelor Oculte" azi: "Biblioteca publicațiilor Științifice Căpitan Preda.

Deşi am mai vorbit de personalitatea sărbătoritului de azi, tot în coloanele acestui Almanah din anul 1933, cu ocazia împlinirii unui sfert de veac de la înfiinţarea "Editurei Ştiinţelor Oculte", nu am putut lăsa ca acest eveniment fericit să treacă necunoscut majorităţii adepţilor şi iniţiaţilor în ştiinţele hermetice, nu numai din ţară dar chiar şi din străinătate, unde este destul de cunoscut şi apreciat în toate cercurile spiritualiste.

Născut la 2 Septembrie 1888 Domnul M. Preda Trifan a împlinit în 1938 o jumătate de veac de existenţă pămîntească.

O viaţă complet în serviciul unei idei, a unei preocupări continuă, în urmărirea unui ideal, pe un drum drept, bătătorit cu stăruinţă zi de zi, cu toate neajunsurile întîmpinate la fiecare răspîntie a vieţii.

Datorită firii sale înclinată spre problemele de natură abstractă şi dublată de un fi simţ de observaţie practică, a căutat să se convingă personal de realitatea fenomenelor relatate în vastul domeniul de literatură transcedentală şi rezultatul cercetărilor sale nu i-a lăsat nici un pic de îndoială asupra veracităţii majorităţii celor consemnate în analele ştiinţelor numite oculte. Revelaţiile obţinute în această direcţie au întrecut chiar aşteptările sale şi au pus în uimire pe majoritatea celor iniţiaţi, care au găsit că aceste rezultate se datoresc în bună parte concursului primit din partea invizibilului şi locuitorilor săi astralieni. Întrebuinţăm acest limbaj mistic pentru a fi înţeleşi numai de adevăraţii noştri adepţi şi de a fi scutiţi de orice alte aprecieri din partea celor profani sau sceptici.

Paralel cu această activitate esoterică, Domnul M. Preda Trifan a condus, ca publicist, cu o deosebită pricepere "Revista Ştiinţelor Oculte" care a apărut în perioada de timp de la 1908 la 1916, iar în prezent conduce "Biblioteca Populară de Ocultism" şi "Almanahul Ştiinţelor Oculte" care cu volumul de faţă împlineşte zece ani de apariţie.

Această activitate intelectuală şi publicistică nu l-a împiedicat ca să funcţioneze neîntrerupt în armată ca ofiţer activ timp de peste douăzeci de ani, obţinînd gradul de căpitan.

Acum, retras de orice alte preocupări care l-ar tulbura în meditaţiile sale, îşi continuă lucrările asupra ştiinţelor hermetice, lucrări care speră că vor vedea lumina tiparului chiar în cursul restului de timp ce-l mai are de trăit.

Deşi bun camarad, corect în toate acţiunile sale, înţelegător al tuturor nevoilor semenilor săi, Domnul M. Preda Trifan, este de o modestie care merge pînă acolo încît se ignorează pe sine însuşi. Domnia Sa a primit cu foarte multă greutate şi sfială să publice în Almanahul de faţă aprecierile ce i le aduce un sincer admirator, aprecieri care de altminteri cred că sînt unanime din partea tuturor acelora care au urmărit bogata sa activitate, ştiinţifică şi publicistică, în domeniul ştiinţelor Oculte.

În numele meu şi al celor care sînt alături de mine îi zicem:

La mulţi ani!
Manas

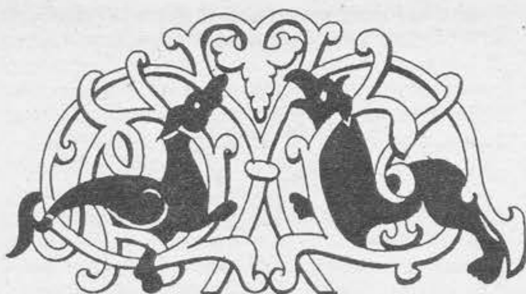

Ocultism
VI

- **Definiţia generală a ocultismului de Papus**
- **Clasificarea învăţămîntului metodic al ştinţelor oculte**
- **De la paradis la cabală**
- **Despre cabală**
- **Trăsura lui Papus**
- **Ştiinţa la brahmanii şi fachirii din India**
- **Latura ocultă a Francmasoneriei**
- **Simbolurile adevărurilor interioare**
- **Mineralogia ocultă**
- **Iniţierea**
- **Pe urmele pietrei filozofale**

Definiţia generală a ocultismului de Papus

Ocultismul are ca scop studiul tradiţiei antice cu privire la forţele ascunse (hiperfizice) ale Naturii, Omului şi Planului divin.

Această tradiţie, atît în Egiptul antic cît şi în vechile sanctuare ale Chinei şi Indiei era pusă la dispoziţia unei grupe de indivizi selecţionată printr-o iniţiere progresivă. Ştinţa nu era deci la dispoziţia oricui, ci era păstrată în temple. Putem prin urmare defini această primă înfăţişare a sa sub numele de Ştiinţa ascunsă (Scientia oculta).

Ştinţa ce se învăţa în mistere studia planul invizibil sub toate înfăţişările sale: 1) în om; 2) în natură sub dubla sa înfăţişare: naturantă şi natura naturată; 3) în planul divin, cum şi legăturile acestor planuri sau principii între ele, legătura şi diversele lor manifestări. Această a doua parte a tradiţiei poate fi deci definită: ştiinţa invizibilului sau ştiinţa ascunsului (scientia ocultati).

Acest învăţămînt odată constituit, o metodă particulară dădea posibilitatea de a reacoperi pentru profani revelaţiile misterelor prin simbolism, hieroglife, legende religioase şi toate procedeele derivate, din aceste practici. Adevărul era transmis mulţimii sub forme acoperite în mod potrivit şi apropiat: ştiinţa ocultă ascundea sau acoperea ceea ce descoperise: aceasta era ştiinţa reacoperită (scientia ocultans)

Aceasta este întreita înfăţişare a Ştiinţei Oculte şi cînd cineva studiază unul dintre numeroşii autori care s-au ocupat de această chestiune, este de o mare importanţă să se ştie cărui fel de studiu aparţine faţă de întreita definiţie a ştiinţei oculte:

1. - Oculta?
2. - Ocultati?
3. - Ocultans?

Studiul fiecărei secţiuni cere într-adevăr o muncă specială a dezvoltărilor particulare ale fiecăreia. Acestea le vom rezuma cît mai pe scurt posibil.

I

Prima secţiune este mai mult istorică. Ea se sprijină pe descoperirile savanţilor contemporani privitoare la egiptologie, filologie şi geologie cum şi pe antropologie şi toate ştiinţele istorice.

Ocultismul trebuie deci să fie respectuos faţă de lucrările considerabile ale ştiinţei contemporane; el trebuie să limpezească această ştiinţă cu luminile învăţămintelor tradiţiei antice, fără a nesocoti nici unul din principiile generale ale ştiinţei contemporane, dacă vrea să se ferească de grave greşeli. Ştiinţa antică şi ştiinţa contemporană formează într-adevăr doi poli de antiteză şi de teză, de unde poate naşte o adevărată sinteză. Mergem pe două picioare înainte de a ne sprijini pe vîrful cîrjei de iniţiat.

În această secţiune se va studia deci formarea misterelor antice, istoria diverselor iniţieri şi legătura lor cu diferitele rase omeneşti. Aceste lucrări pot fi făcute mai ales asupra Egiptului care astăzi este destul de bine cunoscut şi a cărui tradiţie este complet stabilită. Documentele pozitive pe care le avem asupra templului egiptean şi practicile puse în lucrare în fiecare din sălile sale asupra capelei funerare şi a mormîntului (Piramidele sau hipogeul dau putinţa de a stabili tradiţia pe baze destul de clare şi solide. Cele cîteva cuvinte scăpate vechilor iniţiaţi ai misterelor: Jamblic, Porfir sau Apule, scrierile lui Plutarh sau învăţămintele neoplatonicienilor, gnosticilor şi cabaliştilor constituie o mină preţioasă pentru studiul acestei secţiuni. Istorisirile de iniţiere, acoperite sub fabulele poetice ale lui Homer, Virgiliu sau Dante sînt de asemenea preţioase izvoare pentru aceste cercetări. În sfîrşit, toată mitologia antică în legăturile sale cu cosmosofia cer de asemenea studii îndelungate. Ceea ce putem spune totuşi, este că ştiinţa şi-a păstrat cu străşnicie secretele în interiorul templelor pînă spre anul 500 înainte de Iisus Christos. La această epocă s-a produs, pe întreg pămîntul, o încercare de răspîndire profană a unor alfabete, pînă atunci misterioase, ca de ex.: sanscrit (devangari), armean şi asirian (ebraica pătrată) care au pătruns în lumea profană.

Aici nu am făcut decît a arăta aceste cercetări care formează o întreagă biblitecă particulară.

II

Unii autori nu au considerat ştiinţa ocultă decît din punctul de vedere al acestei a doua secţiuni şi au definit-o "studiul invizibilului".

Această definiţie nu se referă însă decît la o parte a ştiinţei oculte, poate chiar cea mai importantă. Însă nu singura. Se studia nu numai în mod teoretic ci chiar în mod vital, dacă ni se iartă această expresie, şi spiritual, în misterele vechi, fiecare realitate naturală în legăturile sale vizibile cu

celelalte realități și invizibile cu toate puterile circulînd în zisele realități.

Acest studiu cuprindea:

a) studiul naturii (al 2-lea HE al numelui divin) natura naturală.

b) studiul naturii omenești (VAO al numelui divin) și

c) studiul naturii naturante (primul HE al numelui divin).

Aceste trei secțiuni reunite formau Viața (Eve).

Deasupra acestor trei studii naturale erau științele divine corespunzînd literei I O D a numelui divin.

Silabisind numele sacru al lui IEVE însemna a cunoaște știința ocultă sub toate manifestările sale. Fiecare știință era studiată, apoi la rîndul său în modul următor:

1. - Se stabilea CUVÎNTUL științei, se numea fiecare din elementele care constituiau principiile sale de alcătuire, ceea ce constituia norma științei, studiu cu totul fizic sau anatomic al acestor elemente. De exemplu pentru studiul cerului: Astro-nomia.

2. - Se studia apoi, pentru fiecare știință, cuvîntul în acțiune, logosul viu și mișcător. Aceasta constituia fiziologia sau mai bine zis logica fiecărei științe: pentru știința astrelor această secțiune constituie Astro-logia.

3. - În urmă, se studiau legăturile fiecărei științe cu planul mental, planul concepțiilor omenești, al clasificărilor și a tot ceea ce constituie știiința cerebrală, atît de scumpă universităților noastre actuale. Aceasta constituia planul înțelepciunii, sophia (de sophie). Pentru știința astrelor aceasta era Astro-sofia a cărei cheie o formează întreaga mitologie antică cînd este transformată în mito-sofie.

4. - În sfîrșit, punerea în practică a forțelor secrete ascunse în om dădeau putința de a ieși din planul mental și din teribilele sale iluzii pentru a se transporta în planul vedeniilor directe unde se vedeau, față în față, puterile creațiunii: aceasta era viziunea phania fiecărei științe, și pentru astre ea constituia Astro-fania asupra căreia diferitele Apocalipsuri nu sînt decît un rezumat.

Putem deci relua fiecare din științele privitoare la principiile: Natură, Om, Univers și Dumnezeu despre care am vorbit. Aceasta ne va da clasificarea următoare:

Pentru natura astrală: astronomie, astrologie, astrozofie, astrofanie.

Pentru natura umană: Andronomie, Andrologie, Androsofie. Se poate spune și Antropozofie Androfanie.

Pentru universul viu: Cosmonomie, Cosmologie, Cosmosofie, Cosmofanie.

În sfîrșit pentru forțele divine: Theonomie, Theologie, Theozofie, Theofanie.

Acela care studiază știința ocultă într-un mod metodic și într-adevăr inițiatic nu va confunda niciodată pe un teozof, varietate specială de filozof, cu un teofan, adept veritabil viu pe cele două planuri.

Un "șufiu" musulman este uneori din punct de vedere sofic un profund ignorant, însă din punct de vedere fanic este un servant al științei vii demn de tot respectul, nu are nimic însă este ceva.

III

Secțiunea precedentă este aceea care cere studiile cele mai lungi și cele mai adînci. Vom descrie acum, pe scurt, a treia și ultima secțiune a științei oculte.

Odată stabilită învățarea misterelor, Adevărul trebuia transmis lumii profane, fără minciună, însă îndeajuns de acoperit pentru a înlătura indiscrețiile și mai ales manipularea forțelor divine de către răuvoitorii care ar voi să se servească în rău; de aici urmează Știința Simbolică sau vălul lui Isis care dă fie putința de a pleca de la un simbol la principiul său ceresc dezvăluind misterul, fie ce a coborî de la un principiu ceresc la un simbolism din ce în ce mai fizic, dînd pe față sau acoperind misterele.

Principalele elemente ale acestei acțiuni sînt:

1. Studiul cerului, astrelor, constelațiilor și a întreg simbolismului care decurge din stabilirea legăturii între pămînt și cer sau al religiei (re-ligare).

2. Studiul alfabetelor sau CUVÎNTULUI (verbul) aplicat simbolismului (hieroglifism sau alfabetism), știința lui thebah sau a lui alfa-beta.

3. Studiul simbolismului numelor și formelor în legătură cu verbul ceresc. Aceasta este arheometria sau măsura principiilor.

Cititorul posedă acum o definiție pe cît de limpede tot atît de completă posibil asupra științei oculte. Îi va fi deci ușor să împartă autorii pe secțiuni și pe gen de studii. De asemeni îi va fi ușor să își dea seama de valoarea fiecărei tradiții și să înțeleagă că prima condiție ce se cere ocultistului demn de acest nume este de a fi tolerant și să nu caute niciodată să înalțe un principiu deasupra altuia, pentru că armonia este însăși baza universului în toate manifestările sale

Clasificarea învățămîntului metodic al științelor oculte

Ocultismul cuprinde printre adepții săi elemente din cele mai diferite clase ale intelectualității omenești, începînd cu acelea consacrate în toate domeniile: știință, filosofie, arte etc. sub toate formele, apoi din cei cu o cultură mai limitată și sfîrșind cu anumite elemente din masa profană a mulțimii dornică de necunoscut și supranatural. Pe cînd cei din prima categorie aplică studiilor în această direcție o clasificare ideatică cu aceea întrebuințată în școala oficială la care s-au specializat, majoritatea celor care caută să pătrundă în domeniul ocultismului sînt nevoiți să dibuiască

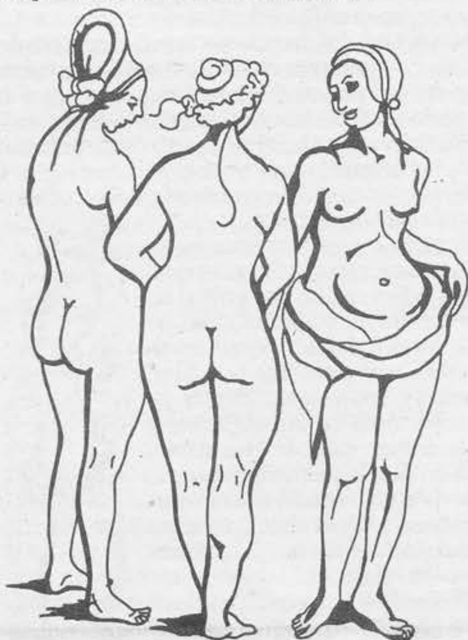
în întuneric şi cu toată munca şi cheltuiala ce o depun la urmă abandonează complet îndeletnicirile intelectuale de asemenea natură. Fără a vorbi de acei care sînt lipsiţi de înclinaţii înnăscute şi care caută a-şi forma şi dezvolta unele facultăţi, alţii deşi posedă aceste înclinaţii naturale ajung la acelaşi rezultat negativ din cauza lipsei unui program metodic de studii în acest domeniu.

Această condiţie principală deşi pare a fi fost trecută cu vederea sau neglijată de unii popularizatori ai ştiinţei oculte, se datoreşte faptului că majoritatea amatorilor de supranatural şi necunoscut au pretins să li se pună la dispoziţie şi nu au ales decît acele lucrări care tratau numai fondul specialităţii pe care vroiau a o cunoaşte şi aceasta nu de dragul ştiinţei oculte ci din punct de vedere al unui folos material imediat: a deveni simpatic, a afla prin spiritism sau magie unde sînt comori ascunse etc. Crezînd că ocultismul cuprinde în arsenalul său şi asemenea procedee practice, bineînţeles că din primul moment rezultatul a fost o nereuşită completă, ceea ce i-a făcut să afirme apoi că ocultismul este un domeniu de învăţăminte irealizabile, imposibile şi chiar imaginare.

Pentru a contribui la îndrumarea acelora care doresc să studieze serios ocultismul, expunem în cele ce urmează schiţarea unui program metodic pentru învăţarea ocultismului, putînd considera aceasta ca o lecţie de introducere.

Din punct de vedere ocultist, omul îşi poate afirma şi manifesta personalitatea prin componentele sale psihologice în legătură cu: a) regnul uman, b) cu spaţiul şi timpul şi c) cu Universul.

Pornind de la această ordine de clasificare, învăţămîntul ocultist se împarte în două grupe: 1. partea exoterică care constituie iniţierea publică a tuturor, fără alegere sau deosebire şi 2. partea esoterică, rezervată numai marilor iniţiaţi care au dat probe de iniţiere la care au ajuns.

Din prima parte, exoterică, adeptul îşi poate forma şi dezvolta personalitatea în legătură cu constituţia sa psihologică din punct de vedere al celor două stări: conştient şi inconştient din care decurge: 1. Studiul magnetismului personal cuprinzînd:

a) educaţia facultăţilor psihice (voinţa, judecata şi memoria); b) stăpînirea de sine însuşi; c) autosugestia; d) excitantele psihice (plante magice) etc.

2. Legătura fiinţei omeneşti cu regnul uman cuprinzînd:

a) magnetismul experimental şi terapeutic; b) hipnotismul cu partea sa artificială prestidigitaţia; c) sugestia verbală: impusă, raţională, indirectă; d) tratamentul mintal şi spiritual cuprinzînd: rugăciuni salvatoare, invocaţii adresate sfinţilor şi ştiinţa creştinismului.

3. - Legătura fiinţei omeneşti cu spaţiul şi timpul: a) Telepsihie, exteriorizarea forţei psihice: dedublarea, infuenţa la distanţă, sugestia mentală; transmiterea gîndirii; b) Luciditatea şi intuiţia: (Clervoyanţa, - visurile, presentimentele, inspiraţiile: artele divinatorii: astrologia, cartomanţia. Ştiinţele de observaţie: chiromanţia, grafologia, frenologia, fiziopsihogomonia); c) Supravieţuirea sufletului: misterele de dincolo de mormînt, evocarea morţilor din punct de vedere psihic, spiritist şi ocultist: reîncarnarea şi destinul omenesc.

4. - Legătura fiinţei omeneşti cu Universul : a) Lucrări universale: alchimia, magia şi vrăjitoria cu farmecele şi satanismul; b) radioscopia cu bagheta divinatorie şi pendula exploratoare, căutarea izvoarelor, lucrurilor metalice îngropate în pămînt şinaturismul cu legile de sănătate ale vieţii, igiena generală, alimentaţia raţională, vegetarismul şi agenţii fizici, apa, soarele.

Acestea sînt în rezumat principalele părţi care formează prima parte exoterică.

Esoterismul, rezervat numai iniţiaţilor care cunosc studiile cerute din prima secţiune, constituie ştiinţa secretă sau înalta magie şi cuprinde: a) magia divină cu forţele superioare; b) esoterismul religiilor; c) iniţierile din extremul orient: India şi China, iniţierea egipteană şi greacă, iniţierea creştină şi gnostică şi d) societăţile secrete: francmasoneria, templierii etc. etc.

Astfel orice lucrare asupra ocultismului trebuie să aparţină uneia din secţiunile şi grupele mai sus menţionate.

După cum se ştie, din lipsă de şcoli publice pentru predarea ocultismului şi rarităţii centrelor iniţiatice, amatorii sînt nevoiţi a-şi forma cultura în această direcţie din lucrările scrise ce le pot dobîndi cu mare greutate din cauza rarităţii lor. Pentru sistematizarea iniţierii pe această cale şi ajungerea la rezultate satisfăcătoare, îi sfătuim de a-şi aranja materialul ce-l posedă (scrieri de specialitate, cărţi de literatură care tratează asemenea chestiuni şi chiar articole şi fapte diverse extrase din ziare şi reviste) pe secţiuni şi grupe, în cuprinsul schiţei expuse mai sus, iar studiile să le facă progresiv şi metodic.

Preot Ghanda-Nunda

Trăsura lui Papus

Într-o noapte, demult, m-am trezit brusc, terorizată de un vis. Ieşeam din mine, desprinderea chiar începuse uşor, lin. Mă înălţam! Speriată în somn că, de fapt, mor, în timp ce visam că mă ţineam cu disperare de clanţa de la uşa dormitorului, m-am trezit. După un timp, am priceput că atunci conştientizasem o ieşire în astral. De fapt, una din nenumăratele mele călătorii de acest fel, căci tot mai tîrziu am înţeles că n-o făceam deloc pentru întîia oară. Ori de cîte ori eram conştientă, mai ales dimineaţa, că sînt trează, fără însă a putea mişca vreun deget, eram de fapt în astral şi încă nu-mi intrasem, ca să zic aşa, cu totul de-a binelea în piele.

Peste ani, înainte de a muri cu cîtăva vreme, tatăl meu, deloc informat în materie de ocultism, mi-a povestit - şi-am priceput că era speriat - că se tot vede de sus. Desigur că desprinderea lui finală începuse, el deja pleca, iar ceea ce i se întîmpla nu era decît o probă că moartea este într-adevăr o transcendere. Reproducem mai jos teoria doctorului Encausse, cunoscut sub numele de Papus, om venit pe lume cu o misiune, căci se născuse într-o zi de 13 (iulie), text preluat, fireşte, tot dintr-o publicaţie de specialitate a vremii.

Constituţia corpurilor omului după principiile ştiinţei oculte

Omul nu este constituit numai din corpul fizic după cum afirmă învăţaţii materialişti care, deşi demonstrează în mod experimental principiile ce susţin, totuşi contestă celelalte fenomnene ca vederea la distanţă, exteriorizarea sau dedublarea etc. care sînt proprietăţi esenţiale ale celorlalte corpuri care compun fiinţa omenească şi a căror analiză scapă puterii de observaţie sau constatare a ştiinţei pozitive.

După teologi, corpul omenesc cuprinde în el numai două principii: unul material, corpul fizic, supus tuturor păcatelor şi pricina tuturor suferinţelor şi al doilea: sufletul nemuritor şi curat, izvorul conştiinţei.

Dar şi după această teorie rămîn neexplicate o mulţime de fenomene a căror existenţă este de netăgăduit. Ori operele tuturor iniţiaţilor şi tradiţiile popoarelor arată că omul este constituit din trei principii.

După ştiinţa ocultă, cele trei principii din care este constituit omul, sînt:

1. Corpul fizic.
2. Corpul astral.
3. Sufletul.

Adică: un suflet spiritual, un corp material şi un mijlocitor plastic numit corp astral.

Papus, cel mai mare ocultist contemporan, pentru a face să se înţeleagă mai bine jocul acestor trei principii, expune o ingenioasă şi celebră comparaţie, cunoscută sub numele de "trăsura lui Papus". O trăsură în mers cuprinde trei elemente principale (fig.1):

1. - Trăsură.
2. - Calul înhămat la această trăsură, care o pune în mişcare.
3. - Vizitiul care conduce calul.

Trăsura este inertă prin sine însăşi; ea nu se poate mişca fără un alt element; ea constituie deci corpul material sau fizic.

Vizitiul pe capră în zadar se va zbuciuma, în zadar va striga şi va pocni din bici, dacă trăsura nu va avea un cal înhămat ea nu se va putea mişca din loc.

Vizitiul este astfel elementul conducător, călăuza care arată drumul spre ţelul urmărit, dar pentru aceasta mai trebuie ceva: calul. Prin analogie, vizitiul ne arată caracterele generale ale elementului superior: sufletul.

Între acestea, mai există un element intermediar, legat de trăsură pe de o parte prin hulube, iar pe de altă parte legat de vizitiu prin hăţuri. Calul duce trăsura încotro îl mînă vizitiul. Acesta este corpul astral.

Pasiunile. - Calul înfăţişează viaţa omului, centrul de pasiuni, după cum vom vedea, mai jos. Caracterul comun al pasiunilor este să înăbuşe sforţările raţiunii şi să tîrască pe om la pieire, cu toată acţiunea sufletului, rămasă neputincioasă.

Mînia, mai ales, întruneşte aceste caracteristici. Îndată ce omul este stăpînit de mînie, circulaţia sîngelui se localizează aproape numai în cap. Faţa se aprinde, ochii se congestionează, judecata în zadar încearcă să stăpînească viaţa organică devenită stăpînă, omul nu mai ştie ce face. E în stare să comită orice în acel moment. Corpul astral a biruit sufletul (fig. 2-a).

Aceasta este exact ceea ce se întîmplă cu trăsura cînd principiul intermediar, calul, a luat avînt şi nu mai ascultă de vizitiu. În cazul de faţă, forţa fizică a covîrşit totul. Vizitiul, mai slab, dar mai bine înarmat, e totuşi învins; trăsura ce-l duce e tîrîtă cu iuţeală nebună unde o trage calul devenit stăpîn, pînă ce, el însuşi, în orbirea sa, se va lovi de un obstacol de neînvins, distrugîndu-l în acelaşi timp şi pe dînsul şi tot ce vine după el, trăsura cu vizitiu cu tot.

Să constatăm în treacăt, tot după această analogie şi acţiunea

vizitiului care caută să excite calul prin mijlocul biciului, imagine izbitoare a acțiunii excitantelor (alcoolul, tutunul, cafeaua) asupra corpului astral. Un cal lovit prea tare și des, lesne va lua avînt. Tot astfel corpul astral, prea des excitat prin alcool, poate duce organismul la pieire.

Magnetismul și hipnotismul. - Efectele magnetismului și hipnotismului atît în stare de veghe cît mai ales în stările sale profunde: hipnotizatorul pune mîna pe vizitiu (sufletul, voința) în imposibilitate de ține hățurile (legăturile dintre creier și corpul astral). Acum hipnotizatorul dispune de hățuri și vizitiul uluit vede cum trăsura este condusă de o voință străină contra căreia nu poate lupta. (fig.3).

Așa se explică cum la anumiți indivizi cărora li s-au dat sugestii criminale, conștiința luptă împotriva sugestiei, iar voința individului dispare. Tot astfel cu cei care, slabi din fire, sînt instigați de a face acte contra voinței lor.

Ieșirea corpului astral. - Corpul astral poate ieși din corpul fizic în anumite împrejurări. Cîteodată, omul își poate desprinde astralul în timpul vieții în mod conștient sau inconștient.

În primul caz, sub acțiunea unui regim deosebit sau a unor anumite excitante, omul intră într-o stare mixtă de veghe și somn (somnambulism) în care corpul astral părăsește pentru moment corpul fizic după cum un cal deshămat a părăsit și trăsura. În acest caz corpul fizic rămîne înțepenit, dar sufletul veghează. El conduce corpul astral în locul voit de acesta, căci pentru el nu mai există timp și spațiu (exteriorizarea sau dedublarea conștientă).

Vizitiul, ale cărui hățuri se pot prelungi după voință, poate conduce de la distanță calul deshămat (fig.4) dă o idee destul de justă despre ieșirea conștientă a corpului astral. Corpul fizic este nemișcat corpul astral nefiind legat de el decît de suflet.

În al doilea caz, vizitiul (sufletul) adoarme. Calul deshămat (corpul astral ieșit) rătăcește în neștire.Nu mai este ținut de hățuri ci de legăturile ce-l unesc cu trăsura (legăturile dintre corpul astral și corpul fizic) somnul natural cu visurile sau diferite influențe care îl pot duce la pieire. (fig.5).

Moartea. - Fenomenul morții este explicat tot prin exemplul trăsurii cu calul și vizitiul.

Trăsura (corpul fizic) zace în drum sfărîmată iar sufletul (vizitiul), împreună cu corpul astral (calul), (fig.6) călătoresc împreună în lumea astrală unde își vor continua existența, supunîndu-se legilor superioare care conduc destinele ființelor invizibile

De la paradis la cabală

Ce vă spune cuvîntul PARADIS? E locul, nu-i așa, unde Adam a cunoscut-o pe Eva. E raiul unde ajungem după ce am fost foarte cuminți pe pămînt.

Dar știți ce înseamnă P.R.D.S.? Ebraicul pardes, livada sau grădina dumnezeiască, cu P de la pașut - sensul literar, cu R de la remez - simpla alegorie sau sensul moral al unei întîmplări, cu D de la

deraș, ceea ce echivalează cu simbolistica superioară și, în fine, cu S de la sod, misterul, accesibil doar inițiaților, cercetătorilor Vechiului Testament, primă sursă a înțelepciunii P.R.D.S., pardes în care crește arborele celor 10 sefiroți, arborele cosmic, al înțelepciunii.

Originalul ebraic al Genezei începe cu litera B (bait). "B" reșit bera Elohim ath hasamaim...", adică "La început Dumnezeu a făcut cerurile". B, în transcripție numerică - 2, un fel de cheie cu care se poate deschide poarta misterelor. Prin prisma dualității unicității sau a unității dualului, apologetul latin Lactanțiu a văzut în ea cifra perfectă, binomul originar al lumii create de Dumnezeu dimineața și seara, Răsăritul și Apusul, Lumina și întunericul, viața și moartea.

Fără a mai intra în alte amănunte să enunțăm cei 10 sefiroți, decada celor 10 emanațiuni: kether-coroana, hokmak-înțelepciunea, binah-inteligența, hesed-mizercordia, geburah-severitatea, tiphereth-frumusețea, yetzah-victoria, hod-splendoarea, jesod-fundația, halcuth-regatul, în care primele trei alcătuiesc viața, forma, lumina iar următoarele - universul creat și analog planetelor, desigur nu numai șapte. De aici la simplificatele tabele cabalistice și chiar la tarot, la numerologie și la căutarea răspunsului în zaruri, numerele, deci literele! - își exercită atracția neprecupețit asupra oamenilor. Literele sînt cifre și cifrele sînt legi care ne guvernează destinul. Gîndiți-vă de pildă la 4. Zi de cutremur mare, zi de bombardament! Gîndiți-vă la numărul dumneavoastră de telefon, gîndiți-vă la numărul casei în care locuiți și cam cum vă merge în viață, faceți o legătură între numărul literelor ce alcătuiesc numele dumneavoastră și alte numere ce vă stau pe aproape. Acum ați înțeles?

Despre cabală

Acest termen s-ar putea scrie mai corect Kabbalah fiindcă derivă din ebraică și înseamnă: Tradiție. Se mai scrie uneori Quabalah și servește să desemneze lucruri diverse avînd diferite însemnătăți, după cum arătăm mai jos:

1. - Kabbala este Tradiția sau Doctrina esoterică, transmisă în mod oral, sau după cum zic textele ebraice din gură în gură și din vîrstă în vîrstă, din tată în fiu. Aceasta era numită de evrei Legea orală spre deosebire de Legea scrisă pe care Dumnezeu a dat-o lui Moise pe muntele Sinai. Coborîndu-se din acest munte și reintrînd în cortul său, Moise (Mosche) transmise fratelui său Aaron explicația pe care o primise de la Dumnezeu; apoi o făcu cunoscută lui Eleazar și Ithamar, fiii lui Aaron; apoi celor șaptezeci de bătrîni care compuneau Sandeltrinul și în sfîrșit israeliților care vroiau să o audă, astfel încît Fiii lui Israel au auzit explicația Legii o dată, cei șaptezeci bătrîni de două ori, Eleazar și Ithamar de trei ori, iar Aason și marele Preot de patru ori.

2. - Acest termen desemnează de asemeni inerpretarea pe care Rabinii și Doctorii evrei au dat-o fie textului Scripturii, fie cuvintelor și chiar literelor din care se compune textul și în acest scop, ei o supuneau unor anumite combinații. Acest gen de Cabală se divide în trei părți: Gematria, Notarcionul și Themurah.

A. - Gematria constă în luarea literelor unui cuvînt ca numere și a explica acest cuvînt prin valoarea lor.

B. - Notarcionul constă în a lua fiecare literă a unui cuvînt drept un cuvînt întreg.

C. - Themurahul adică schimbarea constînd în a trage un alt sens dintr-un cuvînt, fie separînd literele care îl compun, fie transpunînd chiar aceste litere. Aceasta se mai numește și Cabala artificială.

3. - Cabala practică este știința cu ajutorul căreia se operează lucrările magice; cu ajutorul său Moise, Iosue, Elie și alți Thaumaturgi operară fenomene care nu erau la îndemînă celor simpli și pe care aceștia le numeau minuni.

Cu ajutorul acestei cabale Solomon (Schlomo) reuși să zidească templul din Ierusalim. Această cabală a fost expusă într-o carte publicată de către rabinul Isaac Ben-Abraham la începutul secolului al XVIII-lea.

Dintre toate cabalele, cea mai importantă este:

4. - Cabala filozofică, care cuprinde asupra lui Dumnezeu Omului și Universului (Aziluth) o metapsihică particulară.Ea se divide în două părți principale: una numită Bereschit (Cartea principiilor) relativă la tot ceea ce privește cunoștințele despre Pămînt, și cealaltă Merabah sau Carul, în care se găsesc toate explicațiile necesare inteligenței tuturor adevărurilor. Se desemnează sub numele de Car prin aluzie la carul lui Ezechiel. Aceste două științe sînt scrise. Nu se poate vorbi de Bereschit în fața a mai mult de două persoane, iar în ceea ce privește Mercabah sau Mercawah, este oprit de a o explica față de oricine.

Iată cîteva principii pe care le cuprinde Cabala filozofică:

1. - Nimic nu se face din nimic.
2. - Nici o substanță n-a fost extrasă din neant.
3. - Deci materia nu a ieșit din neant.
4. - Însă ea nu-și datorește origina substanței pe care ne-o arată.
5. - Nu există deci mai multe materii și nici o materie propriu zisă.
6. - Tot cea ce există, este fluid sau spirit.
7. - Spiritul este necreat, etern, inteligent, sensibil și cuprinde în el principiul mișcărilor.
8. - Tot ceea ce există emană de la spiritul Universal sau infinit, din AIN-SOPH. - Cu cît ființele sînt mai apropiate de acest spirit infinit, cu atît sînt mari și divine.
10. - Lumea este născută în Dumnezeu, ea trebuie deci considerată ca și însuși Dumnezeu, care fiind nevăzut, necunoscut, neînțeles în curata sa esență, s-a manifestat și făcut pentru a zice astfel vizibil omului prin emanațiile sale.

Aceste emanații au creat în Univers trei lumi diferite: Aziah, Ietzibah și Briah, care corespund celor trei divinități fundamentale ale omului: Nephesch, Ruach și Neschamach.

Din cabala ebraică au ieșit cabala greacă, cabala creștină și altele. Adepții cabalei sînt numiți cabaliști.

După Ragon, cabala este cheia științelor oculte.

Știința la brahmanii și fachirii din India

Ar fi cu totul lipsit de temei să se mai conteste în mod sistematic știința ocultă a cărei taină este

cunoscută de Brahmani şi pe care Fakirii au misiunea de a o prezenta celor profani prin fenomene reale, a căror cauză nu poate fi pătrunsă.

"Da! , zicea un Brahman unuia dintre vulgarizatorii ocultismului oriental, dv. aţi studiat natura fizică, aţi obţinut rezultatele uimitoare ale aburului, electricităţii etc. Noi, de peste douăzeci mii ani studiem forţele spirituale şi am găsit legile lor, obţinînd prin simpla lor acţiune, sau prin combinarea lor cu materia, fenomene şi mai surprinzătoare ca ale voastre."

Adevărul care reiese din această declaraţie nu poate fi tăgăduit şi a devenit aproape vulgar, numai cu deosebirea că în ziua de azi supremele taine ale unei ştiinţe stabilită de mai mult de două sute secole sînt păstrate secrete în misterele pagodelor. Chiar dacă am avea textul complet şi autentic al cărţilor în care este expusă această ştiinţă, am fi în neputinţă de a ne servi de ele, pentru că iniţiaţii se supun la atît de lungi şi grele probe, la o renunţare atît de absolută pentru a exersa aceste puteri miraculoase încît am pierde curajul la jumătatea drumului parcurs în această direcţie.

Din această cauză, unii adepţi europeni ai ştiinţelor oculte nu sînt decît nişte începători şovăitori în mînuirea forţelor spirituale sau psihice faţă de indienii instruiţi la şcoala Brahmanilor lor.

*

În India, pentru ca cineva să fie iniţiat în misterele şi practicile ştiinţelor oculte, ştiinţei "Lotus"-ului, acela "trebuie să fie de castă brahmanică".Cînd într-o familie de Brahmani se naşte un copil de parte bărbătească, tatăl înscrie cu foarte mare atenţie, pe o placă de aur sau argint, ora, ziua şi anul naşterii cum şi sub care astru s-a întîmplat acest eveniment. De la 16 la 18 ani tînărul brahmatchary este dat în grija unui guru iniţiat, care îl instruieşte în ştiinţe matematice şi astronomice, învăţîndu-l totodată preceptele elementare şi primele practici ale spiritismului.

Aceste studii le face timp de zece ani după care urmează alţii zece ani, consacraţi posturilor, mortificărilor şi şedinţelor repetate de evocări spiritiste din timpul nopţii în catacombele pagodelor. Cu acest regim devine grihasta, purohita sau fakir.

Grihasta nu poate invoca spiritele decît în cercul familiei.

Purohita este un mic slujitor într-o pagodă în care practică exorcisme asupra celor profani care se cred stăpîniţi de spirite rele iar Fakirul este destinat pentru producerea fenomenelor în public.

El este singurul dintre iniţiaţii de primul grad care stă în legătură continuă cu adepţii superiori pentru a primi înnoirea puterii sale magnetice.

Dintre iniţiaţii de primul grad se alege un număr restrîns dintre cei mai bine înzestraţi pentru a fi admişi la iniţierea în al doilea grad: aceştia se numesc sanyassi sau chinovnici. Ei nu trăiesc decît în temple şi se arată poporului numai atunci cînd sînt însărcinaţi să producă fenomene cu mult superioare celor ale fakirilor.

Sanyassi stau douăzeci de ani în acest al doilea grad de iniţiere, după care timp pot aspira la al treilea grad care este format numai din şaptezeci persoane. Cînd trec în acestal treilea grad de iniţiere, sînt numiţi Sanyassnirvany, chinovnici goi, sau Yoghi.

Aceşti iniţiaţi superiori se supun în subteranele tainice ale pagodelor unor metode de antrenament şi unui regim de privaţiuni care modifică organismul fiziologic şi urmăreşte producerea fluidului lor.

Ei trăiesc într-o stare continuă de contemplare şi de extaz, înlăturînd încetul cu încetul nevoia de a dormi şi nehrănindu-se decît foarte sumar din şapte în şapte zile. Nu se arată poporului decît la marile serbări ale focului care au loc din cinci în cinci ani. Ei apar pe o estradă în mijlocul locului sfînt, asemenea unor spectre. Prin conjuraţiile lor, ei iluminează spaţiul din jurul lor cu o coloană strălucitoare în timp ce cinci pînă la şase sute mii indieni cu frunţile în ţărînă venerează pe aceşti semizei.

Aceasta este ierarhia sacerdotală care asigură posedarea ştiinţelor oculte în India şi în care se găseşte izvorul puterii miraculoase a fakirilor.

* * *

Unele dintre minunile multiple pe care le operează de obicei fakirii din India sînt puţin cunoscute.

Fakirul nu este acoperit decît cu o bucată de pînză împrejurul mijlocului, nu are asupră-şi decît un mic fluier de argint atîrnat de o şuviţă a părului său lung şi o baghetă de bambus cu şapte noduri. Cele şapte noduri ale baghetei sînt esenţiale, întrucît numărul şapte este sacru în India.

Adevăratul fakir nu operează decît cînd este invitat. Sala în care îşi manifestă puterea nu trebuie să fie prea mare, pentru ca fiecare dintre asistenţi să poată controla toate mişcările. El nu mai are asupră-şi nici un alt obiect nici în jurul său şi nici pe altcineva de ajutor care să facă să se creadă că operaţiunile sale ar fi mai dinainte pregătite.

Pentru experienţele sale nu cere nici o plată, însă primeşte pomana care i se oferă şi pe care o varsă schitului sau pagodei din care face parte. În tot timpul cît durează emisiunile sale fluidice şi evocările spiritelor nu i se vede decît bagheta cu şapte noduri aşezată între genunchi. Iată ce a săvîrşit un fakir sub ochii mei. I s-au adus şapte ghivece pline cu pămînt, şapte ramuri de lemn şi şapte frunze de pom. Înfigea ramurile de lemn în ghivece şi în vîrful fiecăruia cîte o frunză pe care o sfîşia aproape în două drept prin mijloc. La o depărtare de aproape doi metri de fiecare vas fakirul şedea cu picioarele încrucişate sub el. Întinse braţele spre ele şi începu să recite cu glas încet o lungă formulă de conjuraţie.

Fiecare frunză alunecă de-a lungul ramurii şi acoperi ghiveciul, după care fakirul ridică braţele împreunate deasupra capului şi le întinse apoi în direcţia celor şapte vase. Deodată începu să se simtă în cameră un vînt uşor, cu toate că ferestrele erau bine închise şi după un sfert de oră frunzele începură să se urce singure de-a lungul ramurilor pentru a-şi relua locurile unde fuseseră la început.

Tot acolo era un vas mare de bronz plin cu apă pe care ar fi trebuit doi oameni ca să-l mişte din loc. Fakirul îşi întinse braţele în direcţia vasului şi după

cinci minute vasul începu să se legene ușor, răsunînd ca și cum ar fi fost lovit cu o limbă de oțel. Fakirul atinse cu vîrful degetelor marginea vasului și vasul începu să se clatine din ce în ce mai tare fără ca să se audă pe podea zgomotul picioarelor care îl susțiunea, iar apa rămăsese nemișcată. Sub apăsarea ușoară a degetului vasul se ridică de trei ori la o înălțime de un lat de palmă de la pămînt și recăzu fără a face vreun zgomot. După aceea fakirul puse mîinile deasupra vasului și se văzură apărînd mai întîi cîteva încrețituri ușoare ale apei la suprafață, apoi puțin cîte puțin lichidul începu să se umfle ca și cum ar fi fost în fierbere și să se ridice la 35-70 cm deasupra vasului, fără a curge afară. După ce își retrase mîinile, ridicările apei se micșorară din ce în ce.

Altădată, fakirul recita formule de incantație și-și prinse fruntea în mîini, pentru a opera propria sa magnetizare, cînd apăru deodată în sală un nor fosforescent. În acest nor apărură vrreo șaptesprezece mîini luminoase. Unele dintre ele luară frunze din vase și le oferiră asistenților altele scriseră în spațiu cuvinte cu litere de foc. Cînd se termină evocația, în sală rămăsese o coroană de frunze galbene cu parfum îmbătător, frunze pe care fakirii le întrebuințează în toate ceremoniile lor, și care nu se găseau pînă atunci acolo.

Dar iată un alt fenomen și mai uluitor. Unul dintre asistenți prezentă fakirului un vas de pămînt și un grăunte de orez pe care îl însemnă cu o ușoară crestătură . Fakirul înmuie pămîntul cu apă, puse grăuntele în frămîntătură și îngenunchie la pămînt, întinzînd mîinile spre vasul acoperit cu o pînză vărgată, după care căzu în catalepsie, în timp ce din ochii săi pe jumătate deschiși izbucneau raze de lumină care acopereau vasul. După două ore fakirul, deșteptîndu-se, ridică pînza deasupra vasului și asistenții avură în față un fir lung de șaptezeci centimetri care crescuse în acel spațiu de timp. Scoțînd rădăcina din vas grăuntele purta încă urma crestăturii care i se făcuse.

Înainte de a termina ședința, fakirul făcu vînt cu un evantai de păun deasupra părții goale a unei balanțe care începu să se lase în jos deși în cealaltă parte era pusă o greutate de 80 kg.

Autenticitatea celor produse de fakiri este afirmată de toți cei care au avut ocazia de a asista la asemenea ședințe.

Presupunînd chiar că asemenea fenomene nu ar fi decît efectul unei halucinații produsă asupra spectatorilor, nu este totuși un motiv că această halucinație să nu fie o probă convingătoare de puterea extraordinară pe care o au fakirii de a provoca astfel de manifestări.

Marele Comandor Marcel Schapira se destăinuie... Francmasoneria • Legendă și adevăr • "Ceaușescu membru în loja P-2"? • "Cîți din membrii guvernului sînt masoni?" • "Cînd se redeschid templele masonice din România?" - iată titlul și înscrisurile de pe coperta unei lucrări recente, elaborate și îngrijite de Gabriel Iosif Chiuzbaian.

Mult mi exhaustiv este opusculul editat de Editura de vest din Timișoara, în colecția "Inițieri": Serge Hutin - "Societăți secrete", din care poți afla tot ce vrei, de la Misterele antichității, pînă la, de pildă, Mafia, Ku-Klux-Klan și I.R.A. Francmasoneriei i se dedică un amplu capitol V și nici rosacrucienii cei atît de dragi lui Umberto Ecco nu au cum fi uitați. Sigur că, și în acest caz, istoria se repetă, și-n vreme ce probabil că grupurile de templieri se mai caută încă între ele - sau poate s-au întîlnit, ce părere aveți? - noi vă oferim un text mai vechi referitor la latura ocultă a francmasoneriei. Pentru alte lămuriri gurile rele zic că Gelu Voican Voiculescu e în măsură să ofere explicații competente. Nu e o răutate. În fond, Sadoveanu și Blaga se înțelegeau și ei de minune între aceiași parametri oculți. E suficient să le citești cu atenție literatura.

Latura ocultă a francmasoneriei

Ilustrul teozof C.W.Ledbeater, episcop englez, cunoscut în lumea ocultiștilor prin lucrările sale asupra părților oculte ale existenței, publică în traducere franțuzească, din englezește, în editura Adyar din Paris, lucrarea cu titlul de mai sus menită să pună în adevărata lumină tainele masoneriei.

Bazat pe realitatea fenomenelor de clarvoianță, facultate pe care și-a dezvoltat-o printr-un exercițiu metodic timp de aproape un sfert de secol, C.W.Ledbeater constată că întregul ritual practicat în francmasonerie formează, în invizibil, un puternic curent fluidic, capabil de a menține și îndrepta spre progres mersul omenirii, ajutînd totodată evoluției sufletului omenesc atît pe planul fizic cît și pe cele de dincolo de această viață.

Siguranța despre realitatea afirmațiilor sale îl face chiar să spună categoric că una din viețile sale anterioare și-a trăit-o ca inițiat într-unul din templele anticului Egipt.

După acest autor, francmasoneria nu este o descoperire nouă. Ea are origină unică care se găsește în misterele practicate în templele din Egipt. Inițierea nu era altceva decît ritualuri francmasonice oculte.

Se pretinde că această instituție ar fi de origină ebraică. Ori framcmasoneria evreiască nu este decît o latură alterată și denaturată a francmasoneriei egiptene. Moise, în timpul șederii sale în Egipt, inițiindu-se în doctrina misterelor egiptene, transmise cunoștințele sale liniei sacerdotale evreiești, unde rămaseră pînă în timpul lui David și Solomon. Ei dădură acestei doctrine

caracteristicile proprii ale rasei, aruncînd astfel o umbră asupra originii egiptene a Masoneriei.

Există probe despre originea egipteană a francmasoneriei în arhitectura construcției templelor, în basoreliefurile vechiului Egipt și ilustrațiile găsite pe unele papirusuri, și în special pe acelea cunoscute sub numele de "Cartea Morților".

Într-unul din numeroasele texte care formează "Cartea Morților" se spune că ea este cel mai mare dintre mistere, nici o privire să nu fie fixată asuprsa sa, - căci ar constitui o crimă. Era numită de asemenea "Cartea Maestrului din casa secretă".

Francmasoneria se sprijină astăzi pe aceleași baze ca și odinioară în anticul Egipt. Iată o parte din cele patru interpretări ale francmasoneriei din punct de vedere egiptean:

1. Riturile simbolizau în acțiune felul cum Marele Arhitect a construit Universul; mișcările executate în Lojă, cum și planul însuși al Lojei cuprindeau unele din marile principii care serveau de bază Universului.

2. Întrucît faptele sînt astfel și pentru că legile Universului trebuie în aplicarea lor să fie universale și să lucreze atît aici jos, după cum lucrează și acolo sus. Marele Arhitect așteaptă de la noi ca să trăim conform legii pe care el a stabilit-o. Se cerea prin urmare a duce o viață de o absolută cinste și într-un grad de curățenie foarte înaltă, fizică, emoțională și mentală, într-un cuvînt "să facem altora ceea ce vrem să ni se facă nouă".

Francmasoneria devine astfel un sistem moral acoperit în alegorie și ilustrat în simboluri, însă nu un sistem care ar avea ca bază o poruncă care ar fi fost dată omului "zis-a Domnul!", ci din contra, fapte precise și legi de un ordin natural asupra cărora nici o îndoială nu este cu putință.

3. Lucrările francmasoneriei au ca scop prepararea pentru moarte și la ceea ce urmează după moarte:

Cele două coloane B și I se presupunea că erau puse la intrarea în lumea cealaltă și diversele încercări impuse candidatului erau destinate să simbolizeze pe acelea care îl așteptau cînd părăsind lumea fizică, ar trece în stadiul următor.

Printr-un studiu inteligent al ceremoniilor masonice se pot descoperi o mulțime de învățăminte relative la viața postumă.

În aceste două feluri de existență sîntem deopotrivă în fața lui Dumnezeu și deci oriunde este invocat acest nume sfînt nu ne putem teme de nimic.

4. A patra interpretare este însăși baza religiei. Pe cînd marele obiectiv central al creștinilor este mîntuirea propriilor lor suflete, deci individualismul extrem, la egipteni nimeni nu avea cel mai mic gînd la mîntuirea personală ci numai dorința de a servi de acest credincios al puterii divine.

Cultul zeilor se aseamănă mult cultului îngerilor și sfinților din biserica creștină. Creștinii privesc pe Sf.Mihail și Maica Domnului ca personaje reale și celebrează sărbătorirea lor tot astfel după cum în Egipt adorația se adresa lui Isis, Osiris și altor divinități.

Din aceste patru interpretări rezultă "opera secretă". Francmasoneria este deci o rămășiță din această parte invizibilă a cultului egiptean însă nu a pompelor sale exterioare. Ritualul conservat este în parte acela al misterelor.

O mare parte însă din doctrina veche fiind dată uitării, unele din adevărurile secrete se pierdură pentru cei mai mulți dintre francmasoni însă Hierofanții Marii Confrerii Albe nu au lăsat să se piardă aceste secrete.

Pentru a arăta rațiunea continuității, păstrării și a practicării ritualurilor și simbolurilor francmasonice, Leadbeater a afirmat că unii din cei care trăim astăzi, am putea fi noi înșine acei oameni de odinioară, reveniți în corpuri noi, fără ca puterea de muncă și credința care ne erau atît de familiare odinioară să-și fi pierdut pentru noi farmecul.

Astăzi ca și odinioară în Egipt misterele cuprinse în simbolurile și ritualurile masonice se practică în Lojă.

În sens comun, prin Lojă se înțelege o sală sau o cameră care pe planul fizic face parte dintr-o casă obișnuită. Printr-o noțiune superioară acesteia, Loja reprezintă Universul. Dimensiunile, forma, aranjamentul și mobilierul sînt reglementate după anumite prescripții rituale care formează din ea un templu al omenirii. Orientarea sa se face după legile magnetismului cosmic.

Ceremoniile preliminare, după ritualul francmasoneriei mixte, corespunde legilor cosmice. Astfel la suprafața pămîntului există marii curenți magnetici care circulă în două sensuri între poli și ecuator, și alții care încercuiesc globul pămîntesc într-o direcție perpendiculară celor dintîi. În masoneria mixtă, intrarea procesuală în Lojă face uz de acești curenți în spațiul împrejurul căruia se merge o vîltoare distinctă, un loc magnetizat. De asemenea ceremonia tămîierii are ca efect îndepărtarea tuturor sentimentelor și a tuturor gîndirilor josnice și sezuale cum și de a atrage pe locuitorii lumilor interioare, entități favorabile lucrărilor și de a alunga pe acelea care nu se pot asocia. Tot astfel cu întrebuințarea focului și a luminii. Cei trei oficieri principali cînd aprind făcliile nu se mărginesc a proclama în simboluri că ei reprezintă unele înfățișări ale divinității, ci ei creează într-adevăr posibilitatea stabilirii unei legături pozitive cu aceste înfățișări, legătură care se operează ca răspuns la rugăciunea lor.

Aplicînd învățămintele extrase din ocultismul oriental, C.W.Leadbeater arată schema celor șapte mari centri de forță indicînd locurile unde sînt situați în organismul omenesc și anume: 1. la baza coloanei vertebrale; 2. la splină; 3. la ombilic sau plexul solar; 4. la inimă; 5. la gît; 6. în spațiul cuprins între sprîncene; 7. l a creștetul capului.

Antrenamentul acestor centri numiți în sanscrită chakras și pe care autorul îi citează după lucrările sale anterioare:"Ocultismul în natură" și "Centrii de forță în om" servește la dezvoltarea psihică a "ucenicului". Astfel gesturile și cuvintele pronunțate în francmasonerie nu sînt luate la întîmplare; fiecare prezintă un sens particular în lumea invizibilă o virtute particulară, fără legătură cu semnificația sa pe planul fizic. În legătură cu

acești centri, autorul arată că mai sînt și alți centri de forță de care fac uz unele școli de magie, dar dezvoltarea lor prezintă pericole atît de grave încît consideră deșteptarea lor ca una din cele mai mari nenorociri.

Pentru a evita stimularea acestor centri inferiori, în Egipt se dădea o mare însemnătate centurii sau sorțului și țesaturii etherice care era întinsă în interiorul cercului care atunci era triunghiulară iar la francmasonii din ziua de azi este dreptunghiulară.

Diferitele ritualuri următoare referitoare primirii și inițierii în gradele masoneriei se desfășoară pe același dublu plan de activitate: pe planurile fizic și astral sau mental făcînd din francmasonerie un sacerdoțiu mult mai pur și mai vast decît al unora din religii.

Ca o dovadă de însemnătate a francmasoneriei, se afirmă că intrarea unei persoane în această asociație îl face să avanseze cu un pas în evoluție, iar cu o măreață mărturisire a puterii legăturilor masonice, G.W.Leadbeater citează din "Arcana off Freemasovery" de Dr. Churward că atunci cînd acum cîțiva ani Anglia era să intre în război cu Statele Unite, Confreria Americană a trimis în Anglia pe eminentul său reprezentant, Marele maestru din Illinois cu acest mesaj pacifist și frățesc: "Nu va fi război între Statele Unite ale Americii și Anglia; noi sîntem frați cu toții și francmasonii din Statele Unite au decis că nu va fi război nici astăzi și niciodată între cele două țări. Am venit să v-o spun ca delegat reprezentant a peste un milion de frați și vă cer să afirmați la rîndul vostru că nu va fi război." Si războiul nu s-a mai delcarat.

O încercare asemnănătoare de a împiedica marele război european a căzut însă, căci marile loji prusiene cînd li s-a adresat un astfel de apel au refuzat a se asocia la acțiunea întreprinsă în favoarea păcii.

Tratatul în chestiune fiind rezervat conducătorilor și membrilor lojilor masonice din lume, nu interesează pe profani decît într-o mică măsură și anume numai în aceea a curiozității.

C.W. Leadbeater fiind un inițiat în 33-lea grad al francmasoneriei, grad care atinge partea cea mai profundă a inițierii masonice, revelațiile sale prin clarvoianță nu fac decît să confirme învățămintele ocultiștilor asupra inițierii egiptene, deși nu toți ocultiștii sînt și francmasoni.

Lucrarea este venită tocmai la timp, cînd unele loji masonice ființează numai printr-un ritual fizic, dezbărat de orice spiritualitate.

Am ținut totuși a reda într-o măsură extrem de redusă învățămintele oculte pe care le preconizează acest teozof pentru îndrumarea francmasoneriei.

M.Preda Trifan

Simbolurile adevărurilor interioare

din "Le Voyage de Kosti" de
Carl De Eckarthhausen

Aceste simboluri sînt: echerul, firul de plumb; compasul, ciocanul, pietrele brute și pietrele lucrate. Ele formează hieroglifele unui singur adevăr.

Firul de plumb sau nivelul ne amintește că toți sîntem egali înaintea ochilor lui Dumnezeu, că toți trebuie să privim pe Dumnezeu ca pe tatăl nostru, și și pe oameni, fără nici o deosebire, ca pe frații noștri; că nepotrivirile de situații nu trebuiesc niciodată să distrugă egalitatea interioară și că avantajele noastre extraordinare au o valoare numai atunci cînd le întrebuințăm pentru binele oamenilor, frații noștri.

După cum Dumnezeu iubește pe oameni și veghează la binele tuturor, tot astfel omul bun, care vrea să-i semene, trebuie să considere pe fiecare din omenire, ca un copil al lui Dumnezeu, chemat ca și el la bucurie, fără rezerve pentru convenițe și obiceiuri.

Ciocanul este simbolul forțărilor noastre exterioare. Inteligența noastră trebuie să caute, voința să ceară și acțiunea noastră să capete. Dacă inteligența, voința și acțiunea sînt reunite. Învățătorul înțelepciunii comunică inteligenței - lumina, voinței - puterea, acțiunii - binecuvîntarea.

Sfoara este trăinicia acțiunilor noastre care nu vor dura decît dacă sînt în linie dreaptă, conformă Ordinii externe, tatăl luminilor.

Măsura ne servește a cîntări egalitatea inteligenței noastre, a inimii și acțiunilor nostre, dacă sînt conforme ordinii externe. Ele ne fac să cunoaștem legea, mijlocul și scopul, care nu trebuiesc răsturnate niciodată. Armonie, mișcare, ton, acestea sînt legile universului. Armonia este legea, mișcarea: mijlocul, tonul: scopul, de unde rezultă unisonul lucrurilor.

Piatra brută simbolizează inteligența plină de greșeli, inima plină de pasiuni interioare, acțiunile pline de spiritul răului.

Aceste pietre trebuiesc tăiate, regulate și formate

după ordinea eternă pentru a construi piramida unității.

Inteligența, voința, acțiunea și fapta fasonează aceste pietre.

Compasul exprimă în mod simbolic strălucirea totului, centrului eternei unități; el arată că periferia este în proporția energiei centrului că tot exteriorul este variabil și că numai ineriorul este stabil și etern.

Piuatra cubică, pe care se ascut uneltele, este simbolul perseverenței și atenției noastre asupră-ne. Uneltele de care ne slujim nu trebuie să fie niciodată stricate; perseverența și băgarea de seamă trebuie să le ascută totdeauna pentru ca după ordinea externă să fie active.

Inițierea

Inițierea este educația gradată prin care se instruiește un discipol de posibilitățile sale prin ajutorul unei expuneri dogmatice, dar încă hipotetică. Această expunere îi dă putința de a dezvolta în el, prin propriile sale sforțări, facultățile transcedentale pe care nu le posedă decît în stare de germen. Există și au existat totdeauna două feluri de inițieri: aceea a Micilor mistere sau taine și aceea a Marilor mistere.

Prima din aceste inițieri nu cere decît o privire sintetică asupra științelor elementare și a principiilor generale ale Oculismului.

Inițierea în marile mistere, marea inițiere sau mai simplu Inițierea îmbrățișează metafizica științelor în cercetarea lor transcedentală, cum și practica artei sacre în Ocultism.

În antichitate, arta sacră era învățătă în temple cu profesori ierarhizați, care treceau pe neofit prin toate diversele grade ale inițierii. Dacă mica inițiere putea să varieze de la popor la popor, de la fraternitate la fraternitate, marea inițiere era absolut aceeași în toate sanctuarele oculte.

Mineralogia ocultă

Ani de zile toată lumea purta brățări de aramă. Apoi, o altă modă și fervoare a cuprins entuziaștii din oficiu și Urzicenii cu întreprinderea lor de ferite au început să cunoască dezvoltarea unui adevărat comerț cu magneți. Astăzi cineva și-a adus aminte de virtuțile cristalului de rocă. A apărut chiar și o cărticică și ea n-a întîrziat să facă vogă. Care mai de care se laudă cu pietricica lui. Unele cristale sînt chiar din mină, altele artificiale!?! Unii le montează la bijutier în aur sau argint, purtîndu-le ca pe un pandantiv, alții meditează, cu ajutorul lor, pe Sâmbala, primind comunicări...

Reproducem mai jos un text scurt din presa vremii, desigur avînd ca subiect cristalul, semn că nimic nu e nou sub soare.

Studiu asupra proprietăților misterioase ale unora dintre cristale și pietre numite prețioase

Cristalul de rocă

Cristalul de rocă este un cuarț hialin. Parcurgînd procesul complet al dezvoltării sale, de la starea gazoasă pînă la starea solidă, a înmagazinat, în virtutea puterii sale atractive, raze solare, radioactivitate sau forță radiantă senzorială.

Un cristal de această natură, în virtutea acțiunii sale asupra vibrațiilor organismului omenesc constituie, pentru acela care știe să se servească de el, un adevărat giuvaier. Datorită unui asemenea cristal se poate obține echilibrul perfect al organismului, a atrage din atmosferă forțele vitale necesare reînnoirii continue a țesuturilor uzate și chiar de a ajuta pe aproapele în orice împrejurare.

Sub infleuența sa, nervii devin mai sensibili și mai delicați, forțele spirituale sînt mai sensibile, aspirațiile mai înalte și mai nobile, iar simțurile se dezvoltă din ce în ce mai mult pînă la atingerea facultăților superioare ale văzului și auzului transcendental.

Aplicațiile experimentale ale cristalului. - Se ia mai întît cristalul în palma stîngă, pentru a stabili curentul, după care se poate observa puterea sa. După cîteva minute se produce o senzație plăcută care influențează într-un mod liniștitor asupra nervilor stimulîndu-le totodată activitatea. Aceasta este acțiunea negativă.

Cînd cristalul s-a încălzit în mîna stîngă se resimte în regiunea epigastrului o senzație de liniște, care influențează în mod stimulator asupra digestiei.

Se ia apoi cristalul în palma mîinii drepte, cînd se poate constata acțiunea sa pozitivă: din stomac iradiază o căldură binefăcătoare stimulînd toate funcțiunile sale.

Cînd cristalul a devenit tulbure sau gras aplicarea sa urmează să fie terminată.

Timpul cel mai potrivit pentru aplicarea cristalului este dimineața de la ora 9 pînă la prînz și aceasta din cauza marii aglomerări în atmosferă a forțelor elementare care lucrează într-un mod foarte activ asupra schimbului țesuturilor în corpul omenesc.

Cristalul devenind tulbure sau gras, trebuie înfășurat în foiță de mătase iar în timpul nopții pus în nisip umed. În ziua următoare este expus razelor Soarelui care îl fac din nou și mai activ.

Observație. - Întrucît există o pronunțată deosebire între diferitele organisme, trebuie, mai ales la început, a înregistra și controla senzațiile pe care le resimte acela care îl aplică.

Pe urmele pietrei filozofale

Înainte de Christos

1996. - Hermes sau Mercur Trismegistul, regele Egiptului, cunoscut în lista regilor acestei națiuni sub numele de Siphoas. Tratatele pe care le avem asupra științei hermetice se presupune că expun doctrina sa.

540. - Sophar, persan, a fost maestrul lui Ostanes.

500. - Ostanes, mez, a trăit sub Xerxe, regele Perșilor. S-a dus în Egipt unde a fost maestrul lui Democrit. Lui i se atribuie cărți de filosofie hermetică în limba greacă și arabă și dintre care unele se presupun că ar proveni de la un Ostanes egiptean din al cincilea secol.

500. - Jean (Iohannes), preot. A trăit înaintea lui Democrit. Sub numele lui există un manuscris grec asupra științei hermetice.

480. - Democrit, filosof grec format de Ostanes și apoi de către preoții egipteni. De la el avem tratatul său care a fost imprimat cu comenariul lui Sinesius.

470. - Maria. A fost o evreică foarte curioasă și pe care Democrit a găsit-o la Memphis, unde fusese inițiată de către egipteni. Tratatul său este imprimat în culegeri din diferiți autori. Ea nu a fost sora lui Moise după cum o arată unele ediții.

325. - Ostanes. A existat un filosof cu acest nume în timpul lui Alexandru cel Mare. Nu i se știe decît numele fără să se cunoască vreo scriere a sa.

50. - Comarius. Unii îl numnesc Cornamus, preot și filosof egiptean care a instruit pe Cleopatra asupra științei hermetice. De la el a rămas un tratat manuscris care este foarte rar.

45. - Cleopatra, regina Egiptului. Sub acest numne există cîteva procedee asupra conservării frumuseții. În manuscrise se găsesc unele lucrări ale acestrei regine asupra științelor hermetice.

După Christos

410. - Zozim, născut la Panoplis în interiorul Thebei din Egipt, și care a locuit la Alexandria, este singurul dintre filosofii greci care a scris cel mai mult asupra filosofiei hermetice, fără însă a se fi tipărit ceva; el se regăsește de obicei în manuscrisele grecești asupra acestei științe. Se crede că era creștin; atunci acesta nu ar fi Zozim marele dușman al creștinilor.

430. - Ostanes, egiptean. Scrisoare către Pitasius asupra științei hermetice. Există mai multe lucrări de Ostanes asupra acestui subiect, fie în grecește, fie în arabă, însă nu se știe dacă sînt de la acest Ostanes, sau de la un altul mai vechi.

630. - Ștefan sau Stéphanus din Alexandria este calificat în manuscrise cu titlul de fiolosof universal. Tratatul său asupra științei hermetice nu a fost imprimat ci se găsește numai în manuscrise.

830. - Geber, arab, născut la Tusso în Chorasan, provincie din Persia, alții îi stabilesc locul nașterii la Haran, în Mesopotamia. El este șeful tuturor filosofilor arabi. Pe lîngă tratatele acestui autor care au fost imprimate, unele au rămas în manuscrise. Se spune că ar fi compus cinci sute de volume asupra științelor hermetice. Se crede că era de religie Sabeen (un amestec de creștinism și de iudaism).

1036. - Avicenna, a fost unul dintre oracolele medicinii și un mare filosof. Origină arabă. (980-1036).

1050. - Aristot arab, se declară el însuși discipolul lui Avicenna. De la el au rămas cîteva manuscrise care sînt atribuite pe nedrept celebrului Aristotel perceptorul lui Alexandru cel Mare.

1050. - Afdar, arab, filosof din Alexandria și maestrul lui Morién, care a trăit același timp.

1100. - Morien, roman prin naștere, însă format la Alexandria în Egipt. S-a retras în munții din vecinătatea Ierusalimului. El a instruit pe Balid asupra științelor hermetice.

1110. - Calid, arab mahomedan în Egipt, instruit de Morien.

1130. - Artesius, citează pe Afdar; și el însuși este citat de Roger Bacon, astfel el a trăit între al 11-lea și al 13-lea secol.

1200. - Abraham, evreu, de la care Flamel a avut figurile și explicațiile lor.

1200. - Aristatas, este acela care, după cum se presupune, a făcut pe musulmani să poarte turban; a fost creștin și nu mahomedan arab.

1260. - Cristophe, din Paris sau din Peruza. Nu a rămas nici o scriere de la el.

1270. - Roger Bacon, curelar englez, născut în 1192, este singurul dintre latini despre care se crede că s-a ocupat cu științele hermetice.

1280. - Călugărul Ferrari sau Efferari, a trăit la această dată.

1284. - Raymond Lulle, scriitor și alchimist spaniol, născut la Palma în 1235. A fost inițiat în știința ermetică la Neapole de către Arnauld de Villeneuve. A murit la 1315.

1298. - Data morții lui Aslaine de Lisle, supranumit doctorul universal.

1315. - Moare Arnauld de Villeneuve, alchimist și medic care s-a născut după 1240. Este îngropat la Genua. Cea mai mare parte din scrierile sale sînt imprimate.

1315. - Jean Daustein, filosof englez de la care au rămas două tratate imprimate, celelalte aflîndu-se încă în manuscris.

1316. - Jean XXII, papă, lucrează la filosofia ermetică; tratatul său care este foarte confuz, se găsește imprimat.

1320. - Jean de Meun, scrie și lucrează asupra științei ermetice, după ce terminase de scris "Romanul tandafirului".

1325. - Jean Cremer, abate din Westminster, prietenul şi discipopul lui Raymond Lulle lucrează la ştiinţa hermetică. Tratatul sau testamentul său se găseşte imprimat.

1330. - Pierre Bon de Lombardie lucrează la Posa, oraş din Istria veneţiană.

1330. - Odomar, practică ştiinţa ermetică la Paris. de la el a rămas o lucrare.

1337. - Jean de Roupescina, curelar francez. A fost arestat de către Papa Inocenţiu VI în acest an pentru că ar fi făcut unele profeţii.

1357. - Nicolae Flamel cumpără cartea lui Abraham-Evreul şi lucrează fără nici un folos douăzeci şi unu de ani.

1358. - Ortholain exercită ştiinţa hermetică la Paris.

1378. - Flamel merge la Saint Jacques de Compostelle pentru a căuta pe nişte evrei spre a-i explica figurile lui Abraham-Evreul.

1367. - Flamel revine în Franţa şi mai lucrează încă trei ani.

1382. - La 17 ianuarie Flamel face proiecţia argintului şi la 25 aprilie următor face transmutaţia în aur.

1399. - Flamel lucrează la aplicaţia figurilor sale.

1398. - Isac Olandezul trăieşte şi lucrează în acest secol.

1413. - Flamel lucrează din nou la explicaţia figurilor sale.

1414. - Basile Valentin, călugăr benedictin la Exfort în Germania este unul din cei mai mari artişti ai filosofiei hermetice.

1459. - Lacini, călugăr din Calabria, scrie un tratat.

1470. - Georges Anrac sau Aurç din Strassburg, adept şi autor al "Grădinii bogăţiilor" şi al "Tratatului hermetistului".

1477. - Esgorges Ripley, englez, dedică cele douăsprezece porţi ale chimiei lui Eduard regele Angliei; învaţă ştiinţa ermetică în cursul călătoriilor sale, fiind unul dintre cei mai îndemînatici practicieni.

1493. - Paracelsus, medic şi filosof elveţian a fost iniţiat în operaţiujnile de alchimie şi de magie de către abatele Tritheme. A lucrat mult timp la bogătaşul Sigismund Fugger de Schuatz pentru a afla de la el secretul marii opere.

1551. - Drebellius, flamand, foarte bun cercetător, însă foarte confuz în expunerile sale.

1553. - Venceslas Lavinius, gentilom din Moravia de la care nu au rămas decît un tratat care cuprinde trei pagini dar care este foarte apreciat.

1556. - Denis Zachaire. Se crede că acesta este un pseudonim al unui gentilom din Guienne. Filosof adept.

1590. - Gaston de Clavis, locotenent general al preşedintelui din Nevers, a scris bine, şi dacă credem cele ce s-au spus, le-a practicat cu succes.

1603. - Cosmopolitul sau Alex.Sethon mort în Polonia după 1603.

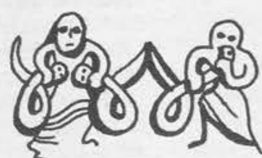
1610. - Cavalerul Imperial nu este considerat străin şi se spune că el este autorul lui Arcanum hermeticae philosophioe atribuit preşedintelui d'Espagnet.

1620. - Jean d'Espagnet, preşedintele la Bordeaux, despre care se crede că poseda secretul ştiinţei ermetice; cu toate acestea se pretinde că tratatul ce i se atribuie nu este al său ci al Cavalerului Imperial, anonim care nu este cunoscut sub alt nume.

1643. - Eyrénée Philalethe se numea după cum se crede, Tomas de Vagan, pe lîngă că era adept, avem de la el mai multe tratate curioase asupra ştiinţelor hermetice curioase asupra ştiinţelor hermetice din care s-au publicat patru din cele mai principale în al doilea volum al filosofiei hermetice.

1664. - Salomon de Plauwenstein a scris contra abatelui Kirschner relativ la piatra filosofală.

Personalităţi misterioase VII

- Swedenborg
- Joseph Balsamo conte de Cagliostro
- Donato
- Omul misterios de la fosta curte imperială a Rusiei
- Paracelse
- Viața și profețiile lui Nostradamus

Swedenborg

Emmanuel de Swedenborg numit și Profetul Nordului s-a născut în Upsala, în Suedia, la 1688 și a murit la Londra în 1772, în vîrstă de 85 de ani.

Discipolii săi, Swedenborgienii, formînd una din bisericile protestantismului, sînt astăzi în număr de aproape un milion, răspîndiți în diferite țări.

Viața lui Swedenborg se împarte în două: De la 1688 pînă la 1745 în care dezvoltă o vastă activitate științifică, iar de la 1746 pînă la sfîrșitul vieții, în 1772 cînd începe o nouă carieră de inspirat iluminat cu facultăți surprinzătoare de vedenii în invizibil, sau după cum s-ar spune în zilele noastre, de mare medium, carieră pe care el însuși o numea "vocația mea".

În prima parte a vieții este cunoscut în lume ca un om de o vastă știință, stimat, iubit pentru virtuțile sale, totdeauna fără nici un defect și în permanență folositor tuturor. Îndeplinind înalte funcții în Suedia a publicat totodată, de la 1709 pînă la 1740, lucrări privind mineralogia, fizica, matematicile și astronomia cu un fond solid care au adus foloase învățaților timpului. Scriind, în general, asupra chestiunilor celor mai importante la ordinea zilei, a căutat ca fiecare din științele de care s-a ocupat să progreseze. În prima sa activitate a publicat șaptesprezece lucrări diferite dintre care una singură:"Opere filosofice și mineralogice" apărută în 1734 cuprinde trei volume "in folio". Pe urmă, în aproape șasezeci volume, fără a mai socoti ceea ce a rămas netipărit, în manuscrise, a publicat opere științifice și religioase ca formă, dar în fond medianimice.

În tinerețe a studiat limbile ebraică, greacă, latină și cele orientale și cunoașterea lor îi devenise atît de familiară, încît era consultat în această direcție de către savanți. Astfel, a putut găsi în Tartaria urme despre cea mai veche carte a "Cuvîntului", numită "Războaiele lui Iehovah" și "Enunțurile" despre care vorbește Moise în cartea "Numeri" la capitolul XXI versetele 14, 15, 27 și 30 cum și Josul, Eremia și Samuel astfel că "Războaiele lui Iehovah" ar fi partea istorică, iar "Enunțurile" partea acestei cărți anterioară "Genezei".

A doua parte a vieții, cînd existența sa este îndrumată spre o activitate transcendentală, începe în 1745 prin următorul fenomen pe care Swedenborg îl descrie într-o scrisoare către Robsham, publicată la începutul scrisorii sale "De Coelo et Inferno".

Pe cînd se afla la Londra, după ce mîncase seara cu o mare poftă, în cameră, se răspîndi un nor gros. Îndată ce întunericul se risipi, o creatură, care luase o înfățișare omenească, se arată din colțul camerei și îi strigă cu glas tare: "Nu mai mînca atît!". Surprins de această arătare, renunță să mai mănînce a doua zi, cînd în noaptea următoare îi apăru același om, strălucitor de lumină, și îi zise: "Sînt trimis de Dumnezeu, care te-a ales pentru a explica oamenilor înțelesul cuvîntului său și al creaturilor sale. ÎȚI VOI DICTA CEEA CE TREBUIE SĂ SCRII". În cursul acelei nopți, ochii omului său interior (după propria sa expresie) se deschiseră și au fost în stare să vadă, în cer, în lumea Spiritelor și în Iad: trei sfere diferite în care întîlni pe mulți dintre cunoscuții săi care pieriseră în formă omenească, unii de timp îndelungat, iar alții de curînd, întocmai ca și Dante (un alt mediu inspirat în a sa "Divina Comedie").

Din acel moment, Swedenborg a trăit în permanență viața Spiritelor și toate acțiunile sale au fost acelea ale unui om superior omenirii. El a afirmat tot restul vieții sale, pînă la moarte, că a fost în legătură și a vorbit fără a fi fost înșelat de închipuirea sa cu Îngerii, Spiritele și cu însuși Dumnezeu, timp de douăzeci și opt ani.

Deși mărginit la strictul necesar, din cauza averii sale reduse, a dat touși ajutoare bănești importante multor case mari, din orașele comerciale aflate în lipsă. Nici unul din cei care au făcut apel la generozitatea sa nu s-au întors fără a fi ajutați imediat.

Perfecțiunea la care ajunsese dezvoltarea facultăților sale psihice.îi dădea puterea să vadă în Invizibil nu numai ceea ce voia să cunoască din înaltele sale probleme spirituale, dar și evenimentele viitoare, atît personale cît și cele de ordin individual și social. Astfel, contemporanii săi narează multe din probele ce le-a dat despre realitatea vedeniilor sale, din care reproducem cîteva:

Un englez sceptic, care urmărea activitatea sa, întîlnindu-l la Paris, povestește cum ușile casei sale erau totdeauna deschise. Într-o zi , servitorul său plîngîndu-se de această neglijență a stăpînului său, neglijență care îl expunea de a fi bănuit în cazul unui eventual furt al bunurilor stăpînului său. Swedenborg răspunse surîzînd:"Să fie liniștit, și-l iert de bănuiala sa, căci el nu vede pe paznicul care veghează la poarta casei mele". În orice țară se afla, nu încuia niciodată ușile, dar nu i s-a furat vreodată ceva. Avea în permanență în jurul său călăuze spirituale care îi apărau locuința de musafiri necinstiți.

Aflîndu-se în Gothenborg, oraș situat la 60 de mile de Stockholm, anunță cu trei zile înainte de sosirea curierului, ora precisă a incendiului care nimicise o bună parte din capitală, precizînd că propria sa casă nu a fost mistuită de incendiu, focul oprindu-se departe cu cinci case de a sa, ceea ce se constată că era perfect adevărat.

Într-o altă împrejurare, regina Suediei spuse la Berlin, regelui, fratele său, că una din doamnele sale de onoare era somată să plătească o sumă pe

care știa că bărbatul său o achitase înainte de a muri, dar că nu mai găsea chitanța, se dusese la Swedenborg și-l rugase să întrebe pe bărbatul său unde ar putea fi proba scrisă a achitării acelei sume. A doua zi, Swedenborg îi indică locul unde era chitanța. După dorința acelei doamne de onoare, el invocase pe defunct să se arate chiar soției sale. Aceasta văzu pe bărbatul său în vis, îmbrăcat în halatul pe care-l purta înainte de a muri și-i arată chitanța în locul descris de Swedenborg unde și fu găsită ascunsă. Acest caz este descris, cu o mică variație de detalii, de către filosoful Immanuel Kant (care timp de 48 de ani a fost contemporanul lui Swedenborg) într-o scrisoare către D-ra Knoblauh.

Un alt caz interesant este convorbirea pe care Swedenborg a avut-o cu regina Louise Ulrique.

În 1758, puțin timp după moartea prințului de Prusia, fratele ei, Swedenborg se afla la Curte, unde avea obiceiul să vină regulat. Cum fu zărit de regină, aceasta îi spuse cu aerul de a glumi: "A! bine că vă întîlnesc Domnule... nu cumva l-ați văzut pe fratele meu?" Swedenborg îi răspunse că nu și regina replică: "Dacă-l vedeți, salutați-l din partea mea!". Opt zile după aceea, timp în care regina nu ieșise din apartamentele sale, Swedenborg intră direct la ea și îi șopti ceva la ureche... De emoție, reginei îi era să-i vină rău. Revenindu-și, ea spuse persoanelor care o înconjurau: "Numai Dumnezeu și fratele meu (defunct) pot ști ceea ce mi-a spus. Ea mărturisi că-i vorbise despre ultima sa corespondență cu prințul, fratele său, și al cărei cuprins nu era cunoscut decît numai de ei doi.

Șeful Metodiștilor din Londra, John Wesley, anunțînd pe Swedenborg care se afla bolnav , că după ce se va întoarce dintr-un turneu pastoral ce-l avea de făcut, va veni în cursul săptămînii viitoare să-l întîlnească și să-i facă cunoștință, acesta îi răspunse: "că în acest caz nu se vor mai vedea în această lume, întrucît la 29 Martie va fi ziua morții sale", ceea ce s-a și întîmplat.

Lui Swedenborg i se datorează reînnoirea societății secrete a Iluminaților creată sub inspirația filosofului Iacob Boehme la începutul secolului XVIII. De această societate sînt legate toate fraternitățile creștine din Occident.

Martines de Pasqually a fost inițiat de către Swedenborg iar Cagliostro l-a cunoscut personal cu ocazia misiunii ce a avut-o pe lîngă lojile iluminaților din Germania.

Opera realizată a lui Swedenborg este grandioasă. Scrierile sale originale publicate în limba latină, la Londra în 1758, au fost retipărite în traducere franceză la 1854. L.A.Cahagnet, un admirator și discipol al acestui genial iluminat, îi dedică la 1850 lucrarea sa "Sanctuaire du Spiritualisme" ca <recunoștință despre binefacerile spirituale și materiale pe care le-a primit de la el>.

Redăm în traducere română, titlurile scrierilor cu fond spiritualist ale lui Swedenborg:

"Tainele cerești" (16 vol.mari), "Doctrina vieții", "Doctrina asupra Sfintei Scripturi", "Doctrina asupra Domnului", "Doctrina asupra Credinței", "Despre dragostea divină" (lucrare postumă), "Despre calul alb al Apocalipsului", "Expunere sumară asupra simțului intern" (Profeții și Psalmi), "Doctrina carității" (lucrare postumă), "Despre bunurile carității și ale Decalogului", "Expunere sumară a doctrinei noii biserici", "Cuvîntul și sfințenia sa", "Despre legătura sufletului cu corpul", "Adaos la adevărata religie creștină" "Despre judecata de apoi", "Despre cer și iad","Adevărata religie creștină" (5 volume), "Doctrina cerească", "Nouă chestiuni asupra Treimii", "Despre atot înfățișarea și atot știința lui Dumnezeu", "Despre noul Ierusalim și doctrina sa cerească".

Se afirmă că astăzi chiar există la Paris o societate swedenborgiană prezidată în ultimul timp de Decembre Allonier.

JOSEPH BALSAMO CONTE DE CAGLIOSTRO

Către sfîrșitul secolului al XVIII-lea, în mijlocul frămîntărilor sociale pentru cîștigarea drepturilor poporului își făcu apariția în Franța un personaj misterios, cunoscut sub numele de Joseph Balsamo, Conte de Cagliostro.

Originea sa a rămas încă și astăzi un mister pentru cei care au căutat a stabili de unde venea acest om care exercita în jurul său o atracție deosebită și care punea în uimire pe toți prin bogăția cunoștințelor sale științifice. Venea din Orient? Era un inițiat? Avea oare o misiune de îndeplinit? Fără a putea dezlega această enigmă, unii s-au grăbit a-l prezenta drept un aventurier. Și astăzi chiar, în filmul înscenat după romanul cu același nume al lui Dumas este prezentat ca atare, cu toate că acest romancier îl descrie ca un iluminat și inițiat în misterele magiei, alchimiei, spiritismului, clervoyanței, etc.

Activitatea sa începe pe la anul 1770. Societățile secrete ale iluminaților din acel timp îl așteptau ca pe un misionar divin, a cărui sosire fusese revelată celor inițiați în extazele lor mistice. Swedenborg ca și cei care formau aceste societăți îl numeau "Marele Cöpht". Se crede că misiunea sa era de a reorganiza societățile secrete ale iluminaților din Europa și locul de unde venea acest reorganizator era Orientul îndepărtat. După îndelungate călătorii făcute în Asia și Africa.

Versat în lucrările științelor secrete și operațiilor de psihism trascendental, era totodată și un inițiat în misterele masoneriei egiptene al cărei fondator era considerat. Deviza iluminaților: L.P.D (Lelia Pedibus Destrue - călcarea în picioare a florilor de crin) semnul de recunoaștere al inițiaților era în același timp sentință de distrugere a monarhiilor absolute și cîștigarea libertății poporului, al cărui prim misionar era însuși Balsamo.

La 17 Septembrie 1780 Balsamo sosește în Strassburg unde i se face o primire triumfală.

Poporul și burghezimea îl ovaționează și timp de trei ani cît stă aici este este căutat și sărbătorit de cele mai mari notabilități ale nobilimii, magistraturii, clerului și științei.

Cardinalul de Rohan, pe atunci arhiepiscop, deveni unul dintre cei mai mari protectori ai săi, datorită prieteniei și încrederii pe care știu să le cîștige acestui prinț al bisericii. Savanții timpului, curioși de renumele său căutară să se informeze asupra prodigioaselor cunoștințe ale acestui medic - taumaturg și unii veniră chiar personal să vorbească cu el. Pe unii nici nu-i primi, iar altora, cum fu celebrul fizionomist Lavater, de la primele cuvinte ce schimbară îi spuse: "Dacă dintre amîndoi, Dvs. sînteți cel mai învățat, nu aveți nevoie de mine, iar dacă cel mai învățat sînt eu , nu am nevoie de dvs. Deși plecă numai cu acest răspuns, Lavater îi scrise: "De unde aveți atîta știință? Cum ați dobîndit-o? În ce constă ea oare?" Balsamo îi răspunse foarte laconic: "In verbis! In herbis! In lapidibus!" Meiners, profesor la Göttingen, deși avu parte de aceeași primire ca și Lavater, nu contestă realitatea științei și puterii lui Balsamo.

După o ședere de trei ani la Strassburg, Balsamo se duse în Italia, iar la 8 Noiembrie 1783 se instalează la Bordeaux, unde, după cum spune în memoriile sale, pentru a stăvili afluența bolnavilor care îi cereau ajutorul, a fost nevoie de o gardă de soldați care să țină ordine în casa sa, deși declară tuturor că intenția sa este de a se odihni și a nu se mai ocupa cu medicina.

După optsprezece luni părăsește Bordeaux și trece la Lyon spre sfîrșitul lui Octombrie 1784, iar după trei luni, la 30 Ianuarie 1785 se stabilește la Paris. Aici primirea ce i se face întrece cu mult pe aceea de la Strassburg, Poporul fanatizat îl numea "Divinul Cagliostro". Portretul său se găsea expus pretutindeni: pe tabachere, pe inele, și evantaie, iar pe zidurile orașului se lipiseră afișe în care se anunța că Ludovic XVI va declara vinovat de less-majestate pe oricine ar fi întrebuințat termeni necuviincioși la adresa lui Balsamo.

x x
x

Aici este locul să vorbim de alte două personaje tot atît de misterioase ca și Balsamo, care formau anturajul său intim: O tînără femeie, de o frumusețe răpitoare și un bătrîn venerabil. Prima: Lorenza Feliciani, contesă de Cagliostro, soția lui Balsamo, și al doilea, un inițiat din Orient anume Altothas, învățătorul și maestrul său.

Pe ambii, Balsamo i-a cunoscut în împrejurări demne de remarcat. Deși despre Altothas nu se știe nimic precis asupra începutului și sfîrșitului existenței sale, cu toate cercetările făcute de inchiziția papală, care s-au găsit consemnate în arhivele din Roma, s-a putut afla numai că el a însoțit pe Balsamo în călătoriile sale prin Orient. Fără a fi un personaj imaginar, Altothas era un mare inițiat: magician, medic, chimist. Asupra sfîrșitului învățătorului său, Balsamo vorbește foarte vag în memoriile sale: În Malta, la șeful suprem al cavalerilor "marelui magician i-a plăcut să se facă în mod definitiv, invizibil în ochii muritorilor".

Lorenza Feliciani, de abia o adolescentă, se înamorase de Balsamo într-una din peregrinările sale prin Italia. Balsamo găsi în firea impresionabilă a Lorenzei un puternic subiect pentru experiențe psihice care îi fu de un real folos în cariera sa. Această căsătorie, datorită unei intrigi, avu însă o neplăcere: urmărirea lui Balsamo de către poliția pontificală din Roma. După o reținere de cîteva zile, Balsamo și Lorenza părăsiră Roma, trecură prin regatele regelui Sardiniei și sub haine de pelerini, ajunseră în Spania, iar de aici la Barcelona. Se îmbarcară pe o navă și poposiră la Londra. De aici intrară în Franța, vizitară Lyon, trecură la Bruxelles și traversînd Germania ajunseră la Sf.Petersburg, la curtea Caterinei a II-a, apoi se duseră la Palermo în Italia. Aceste călătorii Balsamo le făcu prin Europa împreună cu Lorenza între 1770 și 1780, deci anterior stabilirii sale la Strassburg și Paris de care am vorbit mai sus. Probabil că acestor călătorii se datorează răspîndirea faimei despre vasta sa știință și primirile entuziaste care i s-au făcut în 1780 la Strassburg și 1785 la Paris.

Reluăm firul întrerupt mai sus, în momentul sosirii sale la Paris. Aici își începu activitatea sa cea mai strălucită și tot aici cunoscu decepția cea mai crudă.. Alcătui numeroase loje masonice de rit egiptean, din care făceau parte nobilimea, intelectualii și somitățile științei timpului, puse bazele astrologiei onomantice, își instală un laborator în care prepara elixirul care îi poartă numele. Vindecările pe care le realiză, puse în uimire pe savanți. Pentru toate acestea nu lua bani de la săraci, ba ceva mai mult, tuturor celor în lipsă, le lăsa cîte un ajutor bănesc. Facultatea de medicină din Paris începu să se alarmeze, exprimînd îndoieli asupra vindecărilor operate de Balsamo și să protesteze contra ilegalității mijloacelor sale de tratament, lăsînd să se înțeleagă că ar fi un șarlatan. Dar chiar în acel timp realiză o vindecare miraculoasă care aduse la disperare medicina oficială. Fratele Cardinalului de Rohan, prințul de Soubisse se îmbolnăvise grav și medicii oficial găsiră cazul disperat. Chemat, Balsamo refuză mai întîi să vină, în cele din urmă se lăsă înduplecat și tratîndu-l cu elixirul său îi spuse: "Dacă astăzi bolnavul va lua zece picături, mîine cinci și poimîine două, din acest elixir, Prințul de Soubisse va părăsi patul după două zile, în opt zile va putea ieși în oraș cu trăsura, iar peste trei săptămîni se va putea duce să ia parte la recepțiile Curții de la Versailles. Vindecarea a întrecut prevederile căci de a doua zi prințul se simți întremat. Regele și Regina aflînd la Versailles vestea acestei însănătoșiri neașteptate cerură numele medicului. Medicul era însă pe moment anonim. Cînd se află că Balsamo a fost acela care a produs o asemenea minune, faima sa atinse apogeul. Consacrația oficială a gloriei "divinului Cagliostro" fu fapt împlinit. Bustul său fu lucrat în marmură, turnat în bronz, iar deasupra portretului, artiștii săpară cu dalta acest omagiu poetic:

De l'ami des humains reconnaissez les traits;
Tous ses jours sont margquéz par de nouveaux

bienfaits.
Il prolonge la vie, il secourt l'indigénce;
Le plaisir d'etre utile est seul sa recompense
(Pe prietenul oamenilor îl recunoaşteţi după trăsăturile feţei. Toate zilele sale sînt însemnate prin noi binefacerii. El prelungeşte viaţa, ajută pe cei în lipsă. Plăcerea de a fi folositor este singura sa răsplată).

Şedinţele sale de magie, spiritism şi vedenii în carafă, formează punctul de atracţie al nobilimii şi palatul său devine locul de întîlnire a tot ceea ce ştiinţa, clerul şi magistratura avea mai de seamă în Paris. Cu mult înainte, datorită experienţelor sale favorite de vedenii în carafă, Balsamo a făcut pe Maria Antoaneta, pe atunci logodnica lui Ludovic al XVI să-şi vadă sfîrşitul tragic al domniei şi vieţii sale. Marat, Danton, Robespierre, Rousseau sînt atraşi în sfera activităţii sale de propagandă masonică. Masoneria sa egipteană face concurenţă masoneriei tradiţionale, şi poate aceasta este singura parte slabă a unui succes nedesăvîrşit.

La această neşansă, se adaugă o aventură neplăcută, cunoscută sub denumirea :"Afacerea colierului Reginei" care a dus la arestarea Cardinalului de Rohan şi întemniţarea lui Balsamo în Bastilia. Jeana de Saint-Remy, pretinsa descendentă a familiei de Valois şi soţul său contele de la Motte, cu complicitatea D-rei d'Olivia mistifică un colier de perle de mare valoare, pe care un negustor de bijuterii Boehmer voia să-l vîndă Reginei.

Balsamo este dat în judecata Parlamentului şi pentru a se evita un scandal public în care Curtea Regală era direct vizată, Camera scoate de sub acuzaţie pe Balsamo la 30 August 1786. Acesta a fost rezultatul recunoştinţei Contesei de la Motte care datorită lui Balsamo a fost recomandată şi introdusă la Curtea Regală.

Dezgustat, Balsamo şi Lorenza părăsesc Parisul şi trec la Londra. De aici se duc la Roma unde în seara zilei de 27 Septembrie 1789 este arestat din ordinul Sfîntului Oficiu şi întemniţat în castelul Sf.Înger sub acuzaţia de a fi practicat vrăjitoria şi instigare la revoluţie prin propagandă masonică.

La Roma steaua lui Balsamo apune pentru totdeauna. Instrucţia ţinu un an şi jumătate. Temîndu-se ca nu cumva poporul, în mijlocul căruia Balsamo avea o mare popularitate şi nenumăraţi partizani secreţi să nu-l scoată cu forţa din închisoare, torturatorii săi răspîndiră diferite zvonuri: fie că intenţiona să dea foc Romei, ca Nero, fie că era adesea cuprins de accese furioase, de nebunie care reclamau măsuri foarte severe. Aproape doi ani a stat Balsamo în închisoare, timp în care îşi scrise memoriile şi apărarea sa. Inchiziţia romană confiscîndu-i manuscrisele, printre care şi acela al Masoneriei Egiptene, le arse pe rug în prezenţa poporului.

În Franţa, revoluţia se produse şi trecuse hotarele. Cînd odată cu primele batalioane franceze care se pregăteau să forţeze porţile cetăţii eterne cîţiva ofiţeri îngrijoraţi de soarta lui Cagliostro se hotărîră să-l caute şi să-l scape spre a-i pregăti un triumf demn de acela care i se făcuse cu ocazia şederii sale în Paris, aflară că sosiseră prea tîrziu. Li se spuse că Balsamo a murit. Cînd şi de ce fel de moarte? Nu s-a putut afla niciodată.

x x
x

Am căutat a prezenta pe Joseph Balsamo, Conte de Cagliostro, sub adevărata sa lumină, fără nici o încercare de reabilitare. De altminteri, o existenţă atît de deosebită şi o activitate atît de intensă şi miraculoasă sînt deasupra oricăror încercări de a prezenta pe Balsamo ca pe un aventurier. Regretăm că spaţiul nu ne-a îngăduit de a descrie pe larg toate episoadele existenţei şi activităţii sale.

Donato

Donato (Baron Alfred d'Mont) s-a născut la Liege în 1845. La început a îmbrăţişat cariera militară pentru a o părăsi în curînd pentru a face gazetărie. În această calitate s-a pus în legătură cu canonicul Mouls de la care s-a convins de însemnătatea magnetismului. Constatînd că este înzestrat cu o putere magnetică deosebită ţine numeroase şedinţe publice ce au avut un mare succes. În 1875 vine la Paris unde dă o serie de reprezentaţii care provocară o adîncă impresie, parcurge apoi o parte din Europa, după care se reîntoarce din nou în Franţa. Între 1885 şi 1886 ţine o nouă serie de şedinţe atît la Paris cît şi în provincie, în urma cărora succesul său se transformă într-un adevărat triumf. Donato a fost cel mai mare experimentator magnetizor al celei de-a doua jumătăţi a secolului XIX. A convertit o mulţime de incredului şi rezultatul surprinzător al experienţelor sale de sugestie şi producerea stărilor de hipnoză: letargie, catalepsie, somnambulism, somn profund şi în stare de veghe prin sugestie şi credulitate a dezlănţuit contra sa prigoana unui mare număr de medici care au reuşit să-l oprească a mai da reprezentaţii.

Donato a fost totodată un puternic fascinator datorită privirii sale foarte expresive care constituia principalul său mijloc de acţiune.

În 1887 nemaifiindu-i îngăduit să ţină şedinţe , se hotărî să se ocupe cu vindecarea bolilor prin hipnotism şi magnetism, însă fără a mai avea rezultatul ce-l obţinuse cu experienţele publice mai sus menţionate.

Obosit, îmbătrînit şi descurajat moare în 1990.

La cîţiva ani după moartea sa şi chiar mai tîrziu, diferiţi experimentatori s-au prezentat în faţa publicului sub numele său fără a putea să-l imite în experienţele sale, fără să obţină triumful său, afară de numele pe care şi l-au împrumutat.

Omul misterios de la fosta curte imperială a Rusiei

Sînt aproape doisprezece ani de cînd, odată cu detronarea și asasinarea familiei imperiale a Rusiei de către Revoluția din 1917, atenția presei mondiale este preocupată de publicarea unor documente în care se arată rolul nefast ce l-a avut în provocarea acestei tragedii, un om din popor, pretins călugăr, cunoscut sub numele de Rasputin.

De origine dintr-un loc obscur al vastului imperiu rus, satul Pokrovski, districtul Tobolsk din Siberia, locuit numai de "mujici"de cea mai ordinară speță, acest aventurier, înzestrat de la natură cu calități fizice și psihice deosebite, prin fanatismul său exercita o influență fascinantă în cel mai înalt grad asupra tuturor oamenilor cu care venea în contact, indiferent de clasa socială căreia i-ar fi aparținut.

Primele sale începuturi sînt descrise de cei care au căutat a-i răscoli trecutul prin a-l arăta ca fiind un mujic simplu și incult, de moravuri degradatoare și maniere bestiale, dedat lenei, desfrîului și furtului. După cîțiva ani de viață vagabondă, improvizîndu-se în călugăr rătăcitor, el căpătă siguranța că avea facultăți extraordinare și concepu deodată strălucita idee de a se da drept "omul sfînt".

Sub mantia religiei și a sihăstriei , el fondă chiar un cult bazat pe principiul că "nici o femeie nu putea obține grația lui Dumnezeu fără ca mai întîi să fi păcătuit, păcat considerat a fi cel mai ușor de iertat". Acest cult era conform cu firea sa senzuală. Într-un limbaj confuz în care amesteca observațiilor sale, expresii din lucrările magiilor negre presărate cu citații din Biblie și Sf.Scriptură, el îndemna femeile să practice noua sa religie pe care o numea "încercarea cărnii". Efectele acestei noi doctrine nu întîrziară a se produce. Chiar în satul său găsi douăsprezece adepte, pe care le numea "surori discipole" și pe care le instală chiar în casa sa proprie. Apoi colindă mănăstirile din imperiu unde găsea printre călugărițele cu moravuri neregulate, tovarășe potrivite de desfrîu.

Faima acestui călugăr original, despre care se vorbea că are darul de a vindeca bolnavi și a face chiar minuni, merse pînă la curtea Țarului Nicolae al II-lea, unde moștenitorul tronului era suferind, fără ca medicii oficiali să-i poată cunoaște natura bolii. Prin felul său original și totodată misterios, Rasputin deveni nu numai vindecătorul imperialului moștenitor, dar chiar unul dintre intimii și sfetnicii țarului. Influența sa fu atît de covîrșitoare, încît înalții demnitari ai imperiului erau schimbați după recomandațiile sale și înlocuiți cu prietenii săi. I se atribui chiar că ar fi fost în serviciul de spionaj al Germaniei.

Acest rol crescînd, cum și practicarea cultului său printre doamnele din înalta societate, unde recruta nenumărate adepte, îi atrase o mulțime de dușmani, care după încercări repetate reușesc ca Rasputin să fie în fine suprimat cu cîteva gloanțe de revolver în casa prințului Iusupof în Februarie 1917.

După puțin timp izbucnește și revoluția, iar țarul Nicolae al II-lea și soția sa Alexandra, împreună cu fiul și fiicele lor, sînt și ei omorîți de către revoluționari.

Acesta fu sfîrșitul omului misterios al cărui trecut întunecos și rol însemnat l-am rezumat în expunerea de mai sus.

Iată cum îl descrie un cronicar englez William le Queux: "Magnetismul său personal nu se poate nega. Pot să vorbesc din vedere. În ziua cînd îl întîlnri în acel sat rece și murdar de pe coasta arctică, am avut impresia deslușită că acest om avea ceva straniu, de nedescris și supranatural. Ochii săi cenușii erau astfel cum n-am mai văzut înainte, în cursul lungii mele cariere cosmopolite. Din momentul cînd am schimbat cîteva cuvinte de politețe, după saluturile obișnuite, am simțit că mă ține sub puterea unui farmec misterios. Era mai curînd un demon decît un om. Pot dar foarte bine să pricep că o femeie rusă, neexperimentată, din orice categorie ar face parte, să cadă prin vorbele lui blestemate și înaintea afirmărilor lui înverșunate că era liberatorul Rusiei. În sufletul rus întîrziat de două secole, misticismul este adînc înfipt".

Și mai departe:

"Era un corupt care exercita o influență înfricoșătoare asupra femeilor de orice vîrstă; chiar bărbați însemnați n-au șovăit, ascultîndu-l, de a se lepăda de strălucitele lor uniforme și de a-și chinui trupul".

Relativ la puterea de a vindeca bolnavii și, în special, pe țari, același cronicar spune:

"Minunile falsului călugăr erau săvîrșite prin ajutorul medicamentelor secrete, de care avea cunoștință adîncă. Cum o dobîndise este însă secret; se știe numai că era în legătură cu un anumit student în farmacie tibetană și chineză numit Badmaieff care îi procura pe prețuri foarte ridicate anumite leacuri orientale, puțin cunoscute".

În fața atîtor acte săvîrșite și a controverselor create în jurul puterii sale extraordinare, acest om rămîne un mister.

El era un iluminat, un extatic, un mistic, un degenerat erotic, un anormal cu facultăți extraordinare, sau poate chiar un inițiat?

Dacă ar fi fost prea simplu și degenerat, nu avea de unde să capete siguranța despre imensa sa putere în vîrtejul căreia să atragă toți demnitarii unui întreg imperiu.

Sîntem înclinați să credem că acest om extraordinar a fost mai curînd un inițiat, fie intuitiv fie format de alții în vederea rolului ce i s-a dat să-l îndeplinească. De altminteri, din examinarea fotografiei autentice se poate constata că privirea sa este expresivă, iar fizionomia departe de a arăta un om feroce, obsedat sau lingușitor, pare a exprima încredere nu numai în sine însuși, ci și în tot oamenii.

În tot cazul, influența exercitată de acest om a fost nefastă tuturor celor cu cu care a venit în contact și firi înzestrate cu asemenea puteri supranormale, natura le produce poate odată la o sută de ani.

Paracelse

Bombast de Hohenheim (Philippe Theophraste, zis Paracelse) s-a născut la Einsedeln, lîngă Bîle în Elveţia în anul 1492.

La vîrsta de 16 ani, tatăl său, care era medic, l-a trimes la Universitatea din Bîle, unde a învăţat alchimia cu abatele Trirheme, acelaşi care a iniţiat şi pe H.C.Agnippa. Aici, a studiat toate ştiinţele cunoscute din acel timp, îşi luă boneta de doctor şi pentru a-şi completa învăţătura, pe care o găsea incompletă şi a cunoaşte totodată pe cei mai mari medici a străbătut Spania, Anglia, Franţa, Polonia, Egiptul, Turcia etc. În drumul său el întreba pe toată lumea, dar mai cu seamă pe acei care se ocupau cu practicarea artei de a vindeca. Astfel cerea bărbierilor formulele şi reţetele lor, ghicitorilor, magilor, vrăjitorilor şi astrologilor secretele lor, întreba chiar pe băiaşi şi moaşe şi, după cum spunea chiar el, şi pe porcovari pentru a învăţa de la ei tot ceea ce un medic trebuie să ştie despre manifestările vieţii.

În 1526, după zece ani de studii în lungul şi latul lumii se reîntoarse în Elveţia, iar anul următor a fost numit profesor la Universitate din Bîle.

Înainte de a începe prima lecţie, el dădu foc cărţilor lui Galien Avicenna şi ale lui Rhazes, vrînd să arate că datorită lui se deschide o eră nouă pentru medicină. Se institui deci cu curaj în reformator.

Odată cu lecţiile ce le ţinea nu neglija şi practica, avînd norocul să obţină unele vindecări nesperate printre înalta aristocraţie. Aceste rezultate îi creară în curînd un mare renume care se răspîndi cu iuţeală în toate părţile lumii. Însă succesele, mîndria şi autoritatea sa ridicară asupra-i gelozia şi duşmănia confraţilor săi. În curînd se întîmplă ceea ce era fatal să se întîmple şi îşi părăsi catedra de pe care răspîndea învăţătura cu cale mai mari succese.

După această dizgraţie, îşi reluă viaţa aventuroasă de nomad. Străbătu Alsacia, Bavaria, Tirolul, Austria etc., vindecînd în drumul său pe cei bolnavi şi dormind pe unde putea.

Cunoscînd în fond ştiinţele magice, magician el însuşi şi ştiind că voinţa exercită asupra omului o putere considerabilă, lucra fără încetare să cucerească secretele naturii. Medic înainte de toate şi iubindu-şi cu pasiune profesiunea, dobîndise în scurt timp şi într-un grad foarte înalt tactul medical care îi dădea putinţa să stabilească în mod precis felul bolilor şi să le opună mijloacele care trebuiau să determine vindecarea. Însă se obosi peste măsură după care urmă echilibrul. Pentru a-şi excita beţia inteligenţei el întrebuinţă beţia vinului, cu care învingea oboseala corporală. Această activitate intensă îi uză puterile.

Epuizat, muri la Salzburg la 24 Septembrie 1541 în floarea vîrstei şi într-o stare vecină cu mizeria.

Adoptînd ideile neoplatoniciene el considera că totul vine de la Divinitate.

Fiecare cratură posedă balsamul. Omul cuprinde in el toate formele vieţii exterioare. El are Soarele, Luna, aştrii, pămîntul, apa, focul. Într-un cuvînt posedă toate proprietăţile cu care sînt înzestrate aceste corpuri sau aceşti agenţi. Omul este astfel un mic Univest pe care îl numeşte Microcosm în raport cu marele Univers care este Macrocosmul.

După cum există şapte planete, tot astfel în corpul omenesc se găsesc şapte organe: creier, inimă, plămîni, fiere, ficat, rinichi şi splină care sînt în armonie astrală cu Luna, Soarele, Mercur, Marte, Jupiter, Venus şi Saturn. Astfel, astrolog convins, admitea influenţele aştrilor asupra diferitelor părţi ale organismului omenesc.

După teoria sa, influenţele corpurilor cereşti se transmiteau atmosferei de ether care învăluie pămîtul prin intermediul fluidului universal.

Efectele influenţei astrale nu sînt aceleaşi pentru toţi indivizii: ele variază după buna sau reaua dispoziţie, puterea sau slăbiciunea fiinţelor (animale sau vegetale) cărora se face simţită. Aceste efecte sînt în mod egal diferite, după cum cutare astru, în raport cu poziţia pe care o ocupă în cer, influenţează mai mult decît altul. În consecinţă corpurile planetare sînt acelea care exercită asupra noastră cea mai mare influenţă.

Aceste principii erau cunoscute sau presupuse. Astfel alchimiştii cu mult timp înaintea lui admiteau acţiunea corpurilor planetare asupra organismului omenesc. Ei consacraseră chiar diverse metale planetelor cunoscute în antichitate.

Această consacraţie i-a servit lui Paracelse de a demonstra care este astrul care nu influenţează.

"Ceea ce vindecă, arată natura şi cauza răului şi cum fiecare planetă este reprezentată prin un metal. Marte prin fier, Venus prin aramă, Saturn prin plumb, urmează că acţiunea terapeutică a fiecărui metal va indica influenţele morbifice ale astrului corespunzător".

El recunoaşte deci că metalele sînt înzestrate cu proprietăţi curative, însă aceste proprietăţi nu le aparţin lor însăşi, după cum a afirmat o Agnippa, ci ele le sînt comunicate de către astre. Pretutindeni în natură remediul este alăturea de boală şi metalele consacrate planetelor primesc de la acestea puterea de a vindeca răul ce ne poate face. Această putere de a vindeca răul la care dă naştere se explică printr-un dublu curent de fluid, unul bun şi altul rău care poate fi considerat celor doi poli opuşi ai puterii cu care este înzestrat. Aceasta înseamnează să căutăm în trecut explicaţia unui fapt foarte simplu şi aplicînd metalelor arta de a vindeca, autorul nu făcea altceva decît metalloterapie, după cum a făcut-o acum cîţiva ani Burcq şi Moricourt.

Bazîndu-se pe teoria fluidului universal, care era în mare cinste în epoca sa, Paracelse a fost primul care a căutat să alăture magnetismul omenesc forţelor magnetice şi electrice răspîndite în natură. Considerat ca microcosm, omul posedă în el o proprietate secretă pe care o are de la astre. Există un spirit subtil, adică un fel de element, un fluid pe care îl numeşte magnale de la magnes, magnetism. Ca şi în magnet, acest agent este supus legilor popularităţii. În totalul său, corpul nostru reprezintă

o bară magnetizată: capul este polul arctic sau pozitiv, picioarele polul antartic sau negativ. Corpul omenesc mai este polarizat din față înapoi. Fața anterioară este pozitivă fața dorsală este negativă. Fiecare organ este de asemeni polarizat față de alt organ. Astfel gura este pozitivă pa cînd abdomenul este negativ. Un dublu curent de fluid,care nu este modificat decît prin boală, circulă constant de la un pol la altul. Prin pozitiv, ele aspiră substanța eterată a aștrilor care întrețin în noi înțelepciunea, gîndirea, rațiunea, prin negativ își asimilează elementele care îi dau putința să-și repare puterile cărnii și ale sîngelui.

Pentru a face să se înțeleagă omul, Paracelse îl consideră din două puncte de vedere: 1) Ca o ființă naturală (ens naturale) sau fizic, adică o mică lume independentă avînd ca mare lume elementele sale constitutive, proprietățile sale proprii și 2) ca ființă spirituală (ens spirituale) sau psihică, adică ca o parte a ființei astrale, supusă influențelor marelui magnale megnum, pe care îl influențează la rîndul său.

Ființa spirituală nu este, după cum s-ar putea admite, o substanță immaterială, ea este - după cum spunea el - un fel de esență sau licoare chintesențială, după cum acum vreo șaptezeci de ani era denumită: fluid imponderabil. Fiecare animal are în el un spirit de această natură care nu este altceva decît corpul astral al teozofilor sau perispiritul spiritiștilor. El însuși este format de o cantitate infimă de părticele vii care în acea epocă erau denumite spirite animale. Efectele simpatiei sau antipatiei voluntare se explică prin această corepondență spirituală.

Voința unui individ poate, prin sforțare, să influențeze asupra unei ființe spirituale a unui alt individ, să intre în luptă cu el și să-l supună puterii sale. Și această stăpînire poate să meargă pînă la a afecta corpul și a-l face să piară. Aplicînd această idee la farmece (invutamente) Paracelse adaogă:

"Veți suferi tot ceea ce veți face unui chip de ceară fabricat după intenția voastră și aici nu capul vostru este acela care va suferi, ci ființa voastră spirituală. Astfel toate leacurile care s-ar adresa corpului vostru vor fi de prisos. Aceasta este puterea blestemului și să nu zîmbești despre toate acestea, o tu medicule, căci tu nu cunoaști care este puterea voinței.

După cum se vede, Paracelse crede în puterea farmecelor, (vraje, invutamente) însă contrar ideilor din timpul său, el respinge a priori, orice vrăjitorie, orice operație în afară de legile naturii, însă le explică printr-o teorie ce poate fi considerată ca insuficientă dar care totuși nu contrazice rațiunea:

"S-a neglijat, zice el, studiul forțelor naturii și s-a mărginit a expune faptele sub un caracter supranatural. Prin ochii corpului noi nu vedem lucrurile decît pe jumătate. Lumina naturii ne arată cealaltă jumătate și ne face să vedem pe arhitectul interior, invizibil."

Invizibilul este puterea internă, virtutea ascunsă, archeul, fluid astral, nervos sau magnetic, mumia, magnale magnum, sufletul material al celor vechi, natura celor moderni, este principiul, totdeauna presupus dar niciodată demonstrat complect fără de care explicația vieții universale pare întotdeauna imposibilă.

Acest principiu admis, autorul nu mai vede nici un mister care să nu poată fi limpezit. Pentru el nu există efect fără cauză naturală pentru că toate efectele observate la om și animale sînt produse sau comunicate prin acest agent nedespărțit de natura tuturor indivizilor, agent fizic deși infinit de subtil, universal, deși diferit după medii, apropiat diverselor corpuri cu care se găsește în contact.

Dar nu este deajuns de a fi constatat existența acestui agent intern; trebuia cunoscut și limbajul său;

"Nu veți cunoaște, zice el întrebînd efectele sau cauzele externe, căci invizibilul se manifestează prin lucruri exterioare".

Acest principiu cuprinde homeopatia în întregime, pe care o expune astfel:

"Trebuie deci a căuta în analiza lumii externe care sînt părțile analoage fiecăruia din organele noastre pentru a putea vindeca boala, dînd fiecărei părți a corpului ceea ce-i este asemănător... Ceea ce slujește unui organ corespunde naturii acestui organ".

"Cele asemenea aparțin celor cu care se aseamănă. Este greșit că contrariile se vindecă prin contrarii; nu trebuie să îndepărtați arcanul, ci de a ajuta arcanul interior prin ajutorul arcanului exterior căruia îi corespunde și prin ajutorul său a-l fortifica contra elementelor contrarii care tind să-l abată. Fiecare omolog extern vindecă omologul său intern, mercurul exterior vindecă mercurul interior."

În secolul al 16-lea magnetul era foarte mult întrebuințat în tratamentul afecțiunilor nervoase. Paracelse îi întinde aplicarea la tratamentul afecțiunilor organice asupra cărora i s-a părut că exercita o acțiune nu mai puțin reală. Atribuindu-i o dublă proprietate de a atrage și de a respinge, el considera ca foarte folositor în tratamentul unui mare număr de afecțiuni pe care le numește materiale și în special în epilepsie, scurgerile sanguine și limfatice particulare farmecelor, în diaree și diverse hemoragii, fluxiunile ochilor, dinților, urechilor, nasului și membrelor, gălbenarea, hidropsisia, etc. După cum vrea să atragă tunorile în afară sau să le împingă înăuntru, el întrebuințează unul sau celălalt pol al magnetului. Indicațiunile sale cu privire la această chestiune sînt vagi și confuze și dacă admitem că ese vorba de o teorie rațională, cu greu se poate pătrunde fondul gîndirii sale.

În baza teoriei sale, sprijinită după cum am văzut pe aceea a fluidului universal, ell consideră talismanele ca revizorii, ca acumulatori ai influențelor panetare atribuindu-le o mare însemnătate în tratamentul boalelor.

În ceea ce privește arta de a vindeca prin procedeele cunoscute în timpul său, am văzut că el întrebuința magnetul și metalele dar se mai slujea în același timp de anumite atingeri fără însă a le atribui o prea mare însemnătate. Ea nu admite vrăji și descîntece însă susține că descîntecele și credința sînt mai de folos și, ca și predecesorii săi, nu este

departe de a admite că cea dintîi ne poate fi vătămătoare.

"Imaginaţia primeşte întreaga sa dezvoltare de la credinţă, zice el, şi acela care crede în natură, primeşte de la natură potrivit măsurei cît de mare este credinţa sa."

... "Nu vom nega, adaugă el, că imaginaţia este cu atît mai mult eficace cu cît poate să ne facă mai sănătoşi sau bolnavi."

Paracelse este considerat drept părintele magnetismului. Ceea ce este sigur este că el a făcut medicina magnetică şi că în doctrina sa se găsesc expuse aproape toate principiile magnetismului care au fost descrise mai tîrziu cu mai multă precizie. El a fost vulgarizatorul tratamentelor simpatice la distanţă. De la el a rămas două reţete de alifii: unguentul vulnerar şi onguentul armelor întrebuinţate pentru asemenea vindecări.

El a fost un savant aproape universal cunoscînd în fond toate ştiinţele care, de aproape sau de departe, privesc vindecarea bolilor. Medicina, chirurgia, fizica şi în special chimia îi datorează foarte mult. Lui i se datoresc primele observaţiuni relative la teoria actuală a luminii, arta de a prepara medicamentele prin chimie, cunoaşterea proprietăţilor opiului şi mercurului ca şi multe alte observaţiuni practice care îl consideră ca unul dintre cei mai mari maeştri ai medicinei din secolul al 16 lea.

Paracelse a scris un mare număr de tratate, însă stilul său este enigmatic, misterios, este mai mult ghicit decît înţeles. Lucrările sale au fost reeditate de mai multe ori şi printre care cele mai bune există ediţia din Geneva în trei volume, în folio, din 1658 cu figuri.

Ea a exercitat o mare influenţă asupra scriitorilor din epoca sa şi secolul XVI-lea a fost numit pe bună dreptate Secolul lui Paracelse. Operele sale au fost mult citite, comentate şi criticate. Printre biografi, critici şi comentatori cităm pe următorii: L. Suavis: De vira longa 1567. Eraste: Vitae Paracelse. Paris 1772. G. Courtin. Adversus Paracelsi de tribus principius auto potabilo. Paris 1579. Colonna: Abrégé de la doctrine de Paracelse 1724. Joyande: Précis du siécle de Paracelse, Paris 1787. Leferbe Daumier: Etudes biographiques et litteraires sur quelques celebrités étrangeres: le chevalier Morinot, Anne Radciliffe, Paracelse, Jeanne Vider, Paris, L. Figuer: Vie des hommes illustres, Paris.

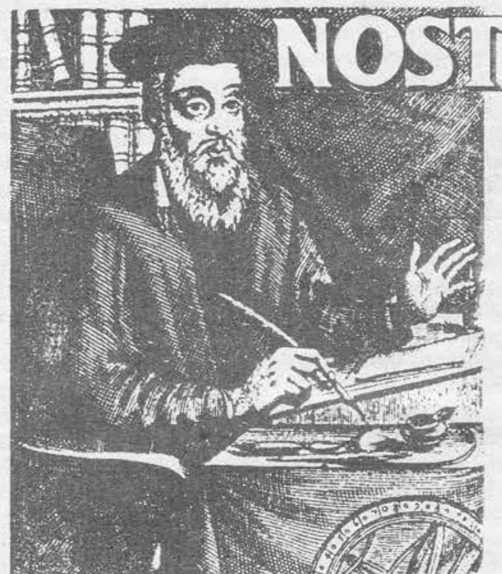

Viaţa şi profeţiile lui Nostradamus

Nu există un prezicător mai celebru şi mai curios de studiat ca Nostradamus. Viaţa sa este cunoscută numai în parte. El este un personaj enigmatic şi totodată istoric.

P. V. Piobb a căutat să pătrundă "Secretul lui Nostradamus şi al celebrelor sale profeţii din secolul al XVI-lea" în cartea cu acelaşi titlu, de unde luăm biografia şi istoricul revelărilor acestui curios prooroc.

Biografia lui Nostradamus

Michel de Nostradame, spune biograful său, s-a născut în ziua de joi, 14 decembrie 1503 la Saint Remy en Provence. Această dată este după calendarul Julian, aflat în uz la acea epocă. Tatăl se numea Jacques de Nostradame şi era notar în acea localitate, iar mama se numea Renée de Saint Remy. Străbunii săi au fost versaţi în matematici şi au profesat medicina; unul dintre ei a fost chiar medicul lui René, regele Ierusalimului. Străbunicul său dinspre mamă îl iniţia încă din copilărie în matematici şi astronomie. Primele studii le-a făcut la Avignon, iar cînd avea 26 de ani a terminat medicina la Montpellier.

Căsătorit de două ori, prima dată la Alger, iar a doua oară la Salon. Moartea primei soţii şi a celor doi copii pe care i-a avut de la ea l-au mîhnit adînc şi din această epocă dureroasă datează obişnuinţa pe care şi-o luase de a-şi concentra gîndirea şi a-şi dezvolta viaţa interioară. De la a doua soţie a avut

asemenea oracolelor și cărților sibiline, adică într-un limbaj foarte misterios, au dat loc la numeroase interpretări.

Dar la ce ar fi folosit de a lăsa profeții posterității, dacă acestea ar fi trebuit să rămînă pentru totdeauna nedescifrate și mai ales la ce ar fi servit de a fi făcut lui Henric al II-lea profeții dacă acesta nu ar fi putut profita deloc? Deci misterul trebuie să-și aibă cheia sa, cheie pe care chiar Newton a căutat-o odinioară, fără a-i fi putut da de rost.

P. V. Piobb afirmă că această cheie pare a o fi găsit. Astfel, chiar la începutul profețiilor găsește această indicație prețioasă: "Începînd din timpul de față, care este 14 martie 1547".

Acesta este punctul de plecare. Apoi, mai departe, se găsesc următoarele cuvinte: "căci spațiul timpului celor dintîi care ne-au precedat este precum urmează ...", după care expune o serie de numere amestecate într-o cronologie de înfățișare biblică care se termină cu aceste cuvinte: "de cînd se poate culege cu ușurință cît timp a trecut". Acesta este fără îndoială un mod de a număra anii și totodată de a număra și versurile, care, privite cu atenție nu urmează în catrene, după cum par. În sfîrșit, urmează o a doua serie de numere, de asemeni amestecate cu o confuză cronologie biblică, diferită de prima, însă care constituie o cheie suplimentară de a socoti timpul și a înlănțui versurile.

Iată în rezumat prima cronologie, care constituie totodată prima cheie:

1) Adam a trăit înaintea lui Noe cu 1242 ani; - 2) de la Noe la Abraham au trecut 1080 ani; - 3) de la Abraham la Moise sînt 515 sau 516 ani; - 4) de la Moise la David sînt 1350 ani; - 5) de la Isus la Sarasini sînt 621 ani.

Diferența de un an în evaluarea timpului dintre Abraham și Moise (515 sau 516 ani) produce imediat o îndoială în spirit care riscă să deruteze pe cercetător. Însă nu trebuie a se lăsa prins în cursă, căci simpla înmulțire a lui 515x3=1548 face ca sărind un an să dea exact data anului începutului profețiilor: 1547.

O analiză superficială face să se vadă că toate numerele de mai sus, afară de două, sînt multiplii lui 54 și că cei care fac excepție (anii 517 și 570) sînt produșii lui 54 la care s-a adăugat 30.

O a doua afirmație a lui P. V. Piobb asupra găsirii acestei chei este constatarea ce o face că profețiile lui Nostradamus sînt un sistem bazat pe cosmografie și prin urmare pe geometrie, ca și pe acordul dintre cronografie și cosmografie, adică pe acordul dintre timp și spațiu. Aceasta fiind foarte greu de explicat în mod superficial, fără a intra în amănunte tehnice, P. V. Piobb încearcă a da următoarele explicații sumare:

Întrega operă se compune din 4680 versuri. Pentru a echilibra calculele privitoare la astre, se găsesc introduse versuri suplimentare. Sistemul nu pare deci circular și eliptic și funcționează proporțional la pătratul timpului și la cubul marilor axe. Aceasta constituie aplicarea marilor legi ale lui Keppler. Ori, ceea ce e mai curios, este faptul că Keppler s-a născut după cinci ani de la moartea lui Nostradamus. Cu toate acestea, în scrisoarea către Henric al II-lea, Nostradamus spune că el a ținut seama de legea gravitației, zisă a lui Newton, fără de care nu ar fi putut calcula exact precesia echinocțiilor. Ca o urmare a acestora, Nostradamus mai ține seama încă de Uranus și Neptun. Despre Neptun spune lucruri astronomice asupra cărora nu pote fi nici o îndoială. Pe Uranus nu-l desemnează cu acest nume, ci-l numește "Cerul", deși Ouranos în grecește și Uranus în latinește înseamnă "cerul".

Cercul format de cele 4680 versuri - 4680 diviziuni, - deoarece toate versurile sînt numerotate, servește de efemeride perpetue. Tot astfel, pentru Soare și Lună, cum și mișcarea Pămîntului, pe care neputîndu-le acorda pe circumferință, ia trei alidade, trei fragmente de cerc care pot fi așezate după cum vrea. Întorcînd aceste alidade, cu prima socotește zilele de 24 ore, cu a doua timpul solar prin ascensiune dreaptă sau timpul sideral, iar cu a treia mișcările Lunei. Aceste alidade, Nostradamus le desemnează fiecare prin literele V. S. C. Aceste trei litere sînt exact aceleași care se găsesc pe toate mormintele romane și care în inscripție latină înseamnă: "Voto Suscepto Curavit" care se referă probabil la versul d-lui Nostardamus în care vorbește despre: "Secretul Mormîntului Marelui Roman".

În afară de aceste calcule, Nostradamus spune că s-a servit și de documente vechi, pe care le avea de la strămoșii săi, documente ebraice de proveniență egipteană, ca și documente persane.

Într-adevăr, după cele scrise în "Exod", Moise adunînd pe evrei, le spuse că înainte de a pleca spre Pămîntul Făgăduinței, trebuie să construiască o arcă - după latinescul arca - adică o ladă. Și Moise adaugă: "Veți pune acolo cei patru cheruvimi". Ori în ebraică, cherub înseamnă taur, adică taurului cerului, acela al zodiacului. După Kabală, acest taur are numele fie de cherubim, fie de ophanim, care mai înseamnă de asemenea și roți. Deci Moise a cerut evreilor să facă o ladă și să o așeze pe patru roți. Această ladă era probabil foarte grea, căci a trebuit ca un întreg trib să o tragă prin deșert. Ce putea conține această ladă? Aur și argint? La ce ar fi fost bun în deșert? Era totuși ceva mai de preț decît acestea. Erau documentale din criptele inițiatice ale templelor egiptene, cu formule geometrice, cosmografice și algebrice, care au servit mai tîrziu alcăturii textelor biblice, psalmilor Torah și Templului lui Solomon.

După cucerirea și colonizarea Iudeei de către romani și înainte ca Templul lui Solomon să fi fost distrus, aceste documente au dispărut. Astfel, "Sfinta Sfintelor" era goală cînd distrugătorii au intrat înăuntru. De atunci și pînă în ziua de azi documentele nu au putut fi regăsite. Ori, Nostradamus, aparținînd unei familii care a trăit totdeauna pe lîngă Templu și regii Ierusalimului, afirmă că a avut ca moștenire documente provenind din Egipt. Se presupune că documentele în cauză sînt aceleași cu cele dispărute din Ierusalim, dat fiind caracterul lucrărilor lui Nostradamus. În scrisoarea adresată fiului său Cezar, el declară că a distrus toate aceste documente.

Cadrul mărginit al lucrării de față ne silește a

trece peste celelalte probe pe care P. V. Piobb le aduce în sprijinul afirmației sale asupra găsirii cheii cu care se pot descifra profețiile lui Nostradamus.

Interpretarea profețiilor lui Nostradamus

În general, profețiile lui Nostradamus, deși foarte curioase, sînt totuși celebre. La prima vedere, par neînțelese; de cum încerci să le citești, cuvintele fug înaintea privirii, nu știi dacă visezi sau auzi o muzică legănătore și îndepărtată, care deșteptă în creier imagini, dar care adorm rațiunea. Cromwell, Ludovic al XVI-lea, Napoleon și alții se regăseau în mod imparțial și brutal descriși în prezicerile lui Nostradamus în secolul al XVI-lea. Războiul mondial, scăderile valutei sînt de asemenea menționate în aceste profeții.

În timpul celui de-al doilea Imperiu, cînd profețiile acestui curios prezicător au fost readuse la modă de către abatele Toine după 4862, oamenii iluștri ca: Victor Hugo, Alexandre Dumas fiul și chiar Ernest Renan nu au ezitat a se ocupa de ele.

Redăm cîteva interpretări asupra unora din personajele acestor celebre profeții.

Plecînd de la fraza cuprinsă în scrisoarea adresată lui Henric al II-lea, unde indică data de 1792 ca aceea a "reînnoirii" secolului, pune imediat chestiunea lui Ludovic al XVI-lea, arătată de catrenul 44 din Centuria VII. Catrenul care începe cu "Atunci cînd în Franța un BOUR va fi în afară de BON" se termină cu cuvinte care spun în mod clar că acest BUORBON va fi ghilotinat. Se înțelege desigur că este vorba despre Ludovic al XVI-lea.

Napoleon I este descris în amănunt prin versuri care rămîn celebre ca profeție: "Un empereur naistra prés d'Italie" (un împărat se va naște aproape de Italia), arătînd chiar locul nașterii sale: "de la cité marine et tributaire" (din cetatea marină și tributară), desigur Ajaccio, iar în catrenul VII, versul 13 spune precis: "La têste rase prendra la satrapie - par quatorze ans tiendra la tiranie" (cel cu părul lins va lua satrapia și patrusprezece ani va ține tirania) este exact timpul cît a domnit Napoleon I.

În centuria IX, catrenul 89, numele de Filip este scris cu majuscule, ele referindu-se la Ludovic Filip.

Cel de-al doilea imperiu este de asemenea menționat în profeții: "Neveu du sang, ocupera le regne" (nepotul de sînge va ocupa domnia) vizează direct pe Napoleon al III-lea care era nepotul lui Napoleon I.

Tripla înțelegere, războiul european, invazia Belgiei sînt întrevăzute prin versuri distincte.

Astfel, Tripla înțelegere este: "De l'aquatique triplicité naistra" (din mări va naște triplicitatea); despre invazia Belgiei: "Translatera en la Grande Germanie/ Brabant et Flandre, Gand, Bruges et Boulogne"; catrenul următor este un tablou al marii bătălii de la Marna: "Au côte gauche a l'endroit de Vitry/ Seront gauttes trois rouges de France/ Tous assommes rouge, noire non meurtry/ Pur les Bretons recens en assurance".

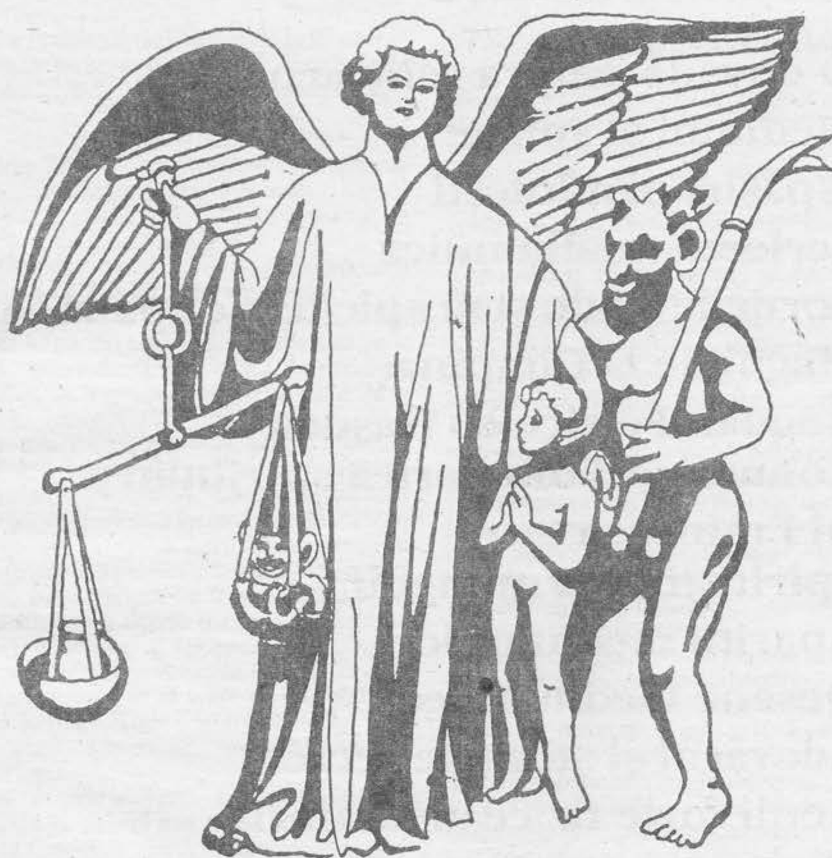
Gazele axfixiante, submarinele, avioanele sînt întrevăzute de asemeni în aceste profeții. În plus, felonia lui Ferdinand al Bulgariei este descrisă prin acest catren: "Et Ferdinand blond sera descote/ Quitter la fleur, suivre le Macedon/ Au grand besoin defaillra la routte/ Et marchera contre le Myrmidon", care în interpretare românească înseamnă: "Și Ferdinand trădînd foarea de crin a Bourbonilor, căreia îi este înrudit, va năvăli în Macedonia, va merge contra Greciei, dar nu va reuși, drumul fiind greșit".

Criza valutară de după război, Nostradamus o menționează prin versul "tout au change appauvris" (toți săracii prin schimb).

În alte numeroase catrene care nu au putut fi încă definitiv interpretate, se întrevăd evenimente viitoare care urmează a se realiza. Astfel, se mai spune în aceste profeții despre un mare rege care va reuni toate regatele sub domnia sa și care va muri la Blois, despre un mare Papă care va reuni sub cîrja sa toate bisericile dizidente, după care în urmă va apare în sfîrșit și antechrist.

În tot cazul, cheia găsită de P.V.Piobb pentru interpretarea acestor profeții poate că nu este completă sau se va găsi o alta. Pînă atunci, profețiile lui Nostradamus vor fi mult timp de aici înainte de actualitate.

Spiritism VIII

- O dovadă asupra reîncarnării
- Mediumi şi spirite
- Ispăşiri pămînteşti
- Scrierea mediumnică
- Locurile unde stau spiritele după moarte
- Magul de la Cîmpina: Bogdan Petriceicu Haşdeu
- Comunicări din partea spiritului lui Eminescu
- Spiritismul la mongoli
- Apariţii mediumnice
- Desene mediumnice
- Adevărul şi ştiinţele secrete
- Genii forţe fizice ale Naturii
- "Nemurirea sufletului" W. Crookes

O dovadă asupra reîncarnării

În "Le Probleme de l'Etre et de la Destinee" Leon Denis în capitolul tratînd "despre viețile succesive, despre justiție și responsabilitate", expune la pagina 289 următorul caz:

Prințul Adam Viszniewky, cu locuința în Rue du Debarcadere 7 din Paris ne comunică următoarea relatare, pe care o posedă chiar de la martori oculari dintre care unii trăiesc încă, dar n-au consimțit de a fi desemnați decît prin inițiale:

Prințul Galitzin și marchizul de B., erau împreună în vara anului 1862, la băile din Homburg.

Într-o seară, după ce luaseră masa foarte tîrziu, se plimbau în parcul Casinoului cînd zăriră pe o sărmană femeie culcată pe o bancă. Începînd să vorbească cu ea, o invitară să vină să mănînce la hotel.

După ce mîncă cu mare poftă, prințul Galitzin, care era magnetizor, avu ideea să o adoarmă. După numeroase pase, ea adormi. Care nu fu mirarea celor de față cînd adînc adormită femeia care în stare de veghe nu vorbea decît foarte stricat în dialect german, începu să vorbească foarte corect franțuzește povestind că s-a încarnat săracă, ca pedeapsă fiindcă a comis o crimă în viața sa precedentă, în secolul al optsprezecelea. Atunci locuia într-un castel din Bretania, pe malul mării. Luîndu-și un amant, vru să scape de bărbatul său și-l aruncă în mare dîndu-i brînci din vîrful unei stînci. Ea arătă cu mare precizie locul unde s-a petrecut crima.

În urma acestor indicații, prințul Galitzin și marchizul de B. putură mai tîrziu să se ducă în Bretania, la Coasta de Nord, fiecare separat, spre a face două cercetări personale ale căror rezultate au fost identice. Întrebînd numeroase persoane, la început n-au putut căpăta nici o informație. La urmă găsiră niște țărani bătrîni care își reaminteau că au auzit vorbind pe părinții lor despre povestea unei tinere și frumoase castelane care-și omorîse soțul aruncîndu-l în mare. Tot ceea ce sărmana femeie din Hamburg spusese în stare somnambulică, fu recunoscut exact.

La înapoierea sa în Franța prințul Galitzin retrecînd prin Hamburg întreabă pe comisarul de poliție despre această femeie. Funcționarul îi declară că ea nu știa nici carte, nu vorbea decît numai un dialect popular german și nu trăia decît din josnice venituri din partea soldaților.

Un caz asemănător de ispășire pămîntească este relatat de Allan Kardec în lucrarea sa "Le ciel et l'Enfer" la pagina 457 sub titlul: Max, cerșetorul.

Mediumi și spirite
de Leon Denis

Care om ar îndrăzni să fixeze marginile stăpînirii vieții? Moartea însăși nu este decît o ușă deschisă asupra unor forme și mai subtile încă ale existenței și oceanul vieții invizibile își frămîntă fără încetare, valurile sale în jurul nostru.

Ne întrebăm unde este "dincolo de mormînt". Însă "dincolo" și "dincoace" se pătrund, se confundă, ele sînt una într-alta. Lumea cealaltă este lumea simțurilor noastre, care după cîte știm sînt foarte sărace. Ele nu ne lasă să întrezărim decît formele cele mai grosolane ale vieții universale. Formele subtile le scapă cu desăvîrșire. Timp destul de îndelungat ce a știut omenirea despre Univers? Aproape nimic! Telescopul și microscopul au lărgit, în două sensuri opuse, cîmpul percepțiilor noastre. Aceluia căruia, înainte de descoperirea microscopului i s-ar fi vorbit despre micul infinit, despre această viață în plină revărsare care se răspîndește în miriade de ființe în aer și în ape, ar fi răspuns printr-o mișcare din umeri. Același lucru îl fac astăzi unii oameni cu privire la lumea spiritelor. Totuși se produc unele luminișuri asupra acestor regiuni necunoscute. Lumea invizibilă se manifestă prin mii de feluri.

Celebrul medium Miller venind să dea la Paris o serie de ședințe de materializări și care au avut un puternic răsunet, au imprimat spiritismului, un impuls viu. Am putut să asist la 10 din aceste ședințe și iată principalele fapte pe care le-am putut constata în cele mai bune condiții de observații și de control.

La 18 iunie, la d-l M. David, în Bd. des Batignolles, Dellane, d-rii Dussart și Chazarain fiind de față, toți asistenții văzură ieșind din cabinetul de materializări o fantomă de statură înaltă înfășurată într-o draperie albă. Forma îi era limpede și bine desenată: ea înaintă către d-l Alfred Benezech, pastor la Montauban, și soția sa, care au pierdut un fiu de 20 de ani în împrejurări foarte dureroase.

Ea le spuse: Tată, mamă! Doamna Benezech cu o voce stinsă de emoție zise: Tu ești George! D-l Benezech adăugă: Tu ești, fiul meu! În cabinet trei ciocănituri. Aceasta fu o confirmare. Forma se aplecă ca pentru a aproba și zise cu o voce stinsă: "Sînt fericit!" apoi dispăru. Emoția părinților fu profundă și ei izbucniră în suspine. Această emoție făcu o profundă impresie asupra asistenților.

Apăru apoi o altă formă mai mică și pronunță un nume: "Georgeta". Aceasta era sora doamnei Benezech, moartă de mai mult timp.

În timpul primei părți a ședinței Miller stă pe un scaun zăbrelit, în afara cabinetului, în jumătate

lumină și în vederea tuturor. Este complet deștept și semnalează el însuși fenomenele în momentul cînd se produc. Mai departe de el la o depărtare care nu ar putea-o atinge cu brațul, apar mai multe forme.

Atunci cînd Miller este la dreapta, se formează un mic norișor albăstriu în susul perdelelor la 2,30 m de parchet, și la stînga cabinetului, aproape de d-rul Dussart, coboară apoi ușor în jos, la 1,50 de Miller , apoi înaintează la o depărtare de 1 m de perdea și se lungește în formă de coloană. Se aude ieșind o voce din această coloană și șoptind: "Bon maman" (nume dat de spiritiștii parisieni doamnei Noegerarth, decana lor, decedată). Miller semnalează apariția unui braț care descrie o mișcare circulară. Mîna care îl termină este mare și lungă și mă atinge atît pe mine cît și pe d-na și d-l Benezech la o distanță de doi metri de cabinet și Miller.

Se aude vocea lui Betsy, negresa, unul din spiritele familiare ale mediumului, și cere să se viziteze în amănunțime cabinetul, ceea ce se face de către d-na și pastorul Benezech, cu ajutorul unei lumînări aprinse. Acest cabinet este format dintr-o simplă vergea fixată într-un colț cu totul gol al micului salon. O perdea neagră fixată cu inele se mișcă pe vergea. Nimic suspect. Miller este îmbrăcat în negru. Are pe el un mic veston, este corpolent, de talie mijlocie și poartă mustăți. Aparițiile sînt albe, de obicei de statură înaltă, svelte și imberbe.

Miller trece în cabinet cu scaunul său și printr-o acțiune invizibilă este cufundat în transă (somn magnetic).

"Bon maman" reapare iarăși sub aceeași formă a unui glob noros argintat care coboară de-a lungul perdelei, atinge parchetul, apoi se desface înaintînd în mijlocul sălii. Se desenează o formă feminină și se aude o voce care conversează cu noi. Ea zice foarte lămurit: "Ce fericire să vă văd pe toți! Iubesc și mai mult pe Miller de cînd mă găsesc în lumea cealaltă. Voi mai veni să vă văd pentru a vă da probe de supaviețuire". Apoi fantoma se evaporă și dispare treptat în parchet. Pe măsură ce coboară, vocea vorbește. Totul pare că dispare în covor, în ochii tuturor.

Două forme se arată simultan la oarecare distanță una de alta: aceea a lui Betsy, a cărei față este neagră și aceea a lui dr. Benton, spirit ghid al mediumului, și, cu o voce groasă, bine accentuată, arată ordinea ședințelor ce trebuie să le ținem. Trebuie să ținem seama că Benton, care a fost un conferențiar distins în prima sa existență, vorbește într-un mod foarte corect, ușor și abundent, pe cînd Miller întrebuințează o englezească foarte comună, lipsită de expresii alese și marcată de accentul său specific.

Vin la rînd alte fantome, de forme, culturi și limbi diverse, dîndu-și numele persoanelor ce au trăit pe pămînt și care sînt cunoscute de asistenți.

În ședința de la 21 iunie, la d-na Letort, rue du Bac s-au produs de asemenea numeroase apariții. Una dintre ele afirmă că este Katherina de Bora, soția lui Luther, și Melanchton, reformatorul. Amîndouă se adresară într-o germană foarte curată lui Benezech pe cînd Miller vorbește foarte stricat această limbă. Apăru apoi fantoma lui Benton și spuse: "Spiritismul va avea mai multe progrese în acești trei ani decît în ultimii 25 de ani". Apoi se apleacă spre d-l Benezech care a putut să-i observe trăsăturile și lunga sa barbă. Aceasta chiar îi atinse fața cînd, la cererea sa Benton îl îmbrățișă. Auzirăm cu toții sărutarea.

Posed o fotografie, luată în America în 1897 și care reprezenta alături unul de altul pe Miller și forma materializată a d-lui Benton. Fizionomia acestuia din urmă este identică cu aceea observată de d-l Benezech. D-sa a binevoit să atesteze și să semneze pe dosul fotografiei acest fapt. De atunci Miller a suferit legea timpului; el a îmbătrînit pe cînd trăsăturile fantomei au rămas aceleași.

La 23 iunie la d-na Noegerarth, rue Milton 23, apăru mai întîi o formă micuță de copil la oarecare distanță de Miller, atunci cînd era încă deștept și ședea afară din cabinet. Forma vorbi, spuse că se numește Ana-Maria, chemă pe mama sa, doamna Simon, de față la ședință, și o îmbrățișă. D-na Simon declară că mediumul Peters, în timpul unei ședințe spiritiste dată de "bon maman" acum 18 luni i-a amintit că-și va vedea fiica defunctă în ziua aniversării morții sale. Ori această aniversare cădea exact la 23 iunie.

Miller trece în cabinet și adoarme. Vocea lui Betsy ne invită să așezăm un scaun gol în fața perdelei, în vederea tuturor, ceea ce s-a și făcut. O bilă întunecoasă coboară din tavan de-a lungul perdelei și se urcă pe scaun unde se desfășoară, se mărește, devine o fantomă impozantă. Este d-l Benton. Ne vorbește în englezește și cere succesiv pe d-nii Letort, Leon Denis, Benezech și Mantin să ridice scaunul, ceea ce ei încearcă în zadar, deoarece greutatea sa este enormă.

Luciri fulgerătoare țîșnesc din diferite puncte ale sălii și trec în mare număr pe perdele în formă de flăcări sau limbi fosforescente. Este un spectacol impresionant care ne amintește fenomenul clasic al minunii "Rusaliilor". Acestea sînt suflete, zice Betsy, fiecare din noi este o lumină".

Betsy intervine iarăși și discută cu asistenții condițiile ședinței de control despre care vorbim mai departe. Ea își arată din cînd în cînd, între perdele, fața sa neagră și veșmîntul său alb. A discuta cu o fantomă regulile și condițiile unei ședințe experimentale nu este oare o scenă destul de originală? Adăugăm o particularitate: "Patru spirite încercate, zice Betsy, vor trebui să se așeze lîngă Miller, pentru a-l ajuta cu fluizii și gîndirea lor căci unde nu sînt flori, albinele nu pot face miere".

Ședința de control este la 25 iulie, rue Milton 23. O comisie compusă din: C. de Vesme, Gaston Mery, Ch. Blech, președintele Societății Teozofice și pastorul A. Benezech au primit pe Miller jos la scară și l-au condus în sala ședințelor, rămasă goală. Aici mediumul s-a dezbrăcat cu totul și a îmbrăcat un costum negru, pregătit pentru această ocazie, fără buzunare și nici căptușeală și care fusese pipăit mai dinainte în amănunțime. Un membru al comisiei a împins scrupulozitatea pînă acolo încît a examinat părțile cele mai secrete ale mediumului. Cabinetul de materializări și sala au fost cercetate

în cele mai mici detalii. La urmă au fost introduşi invitaţii şi poftiţi să se aşeze.

Prima fantomă a fost aceea a lui Lillie Roberts. Ea veni spre mine unde eram aşezat lîngă perdele. Mă apucă de mînă şi mă făcu să-i ating sînii goi, sîni de femeie,cu carnea moale şi caldă. Atinsei totodată şi braţul său rotund şi durduliu. Acelaşi lucru îl făcu şi cu Gabriel Delanne şi maiorul Mantin, şi aceştia putură face aceleaşi constatări. Încă din 1906 am văzut de aproape şi am atins această graţioasă fantomă, putînd să mă asigur că nu prezenta nici o analogie cu formele robuste ale lui Miller.

Urmară numeroase alte apariţii care îşi dădură numele făcîndu-se recunoscute de asistenţi. Unii erau de statură înaltă, alţii mai înalţi ca Miller şi vedeam lămurit umbrele lor desprinzîndu-se pe fondul limpede al sălii luminate de o lampă aşezată în camera vecină. S-au recunoscut vocile lui Pierre Priest şi a lui Lamureaux, şeful de orchestră al concertelor de la Champs Elysees. D-l Benton vorbi îndelung. El explică că mediumul era obosit şi că în timpul zilei a avut teamă că nu poate ţine şedinţa. Deşi îi este foarte peste mînă de a se dezbrăca faţa de alte persoane totuşi se resemnează din nou. Apoi Betsy cîntă şi rîde cu noi şi mica Lulu Adams cu vocea sa de copil se amestecă printre cîntecele noastre. Acestea sînt necesare în şedinţe şi sînt cerute de spirite, ca şi muzica, căci vibraţiile armonioase uşurează invizibililor lucrarea lor. Bărbatul lui Betsy vine să ne vorbească "negru" în englezeşte. "Eram om de culoare-zicea el-însă sufletul meu este alb".

În rezumat, toate persoanele care au asistat la şedinţele lui C.V. Miller au păstrat o impresie profundă. În urma minuţioaselor precauţii luate, este imposibil să se creadă în fraudarea manifestărilor defuncţilor. Aceştia, cu ajutorul elementelor fluidice împrumutate mediumului şi prin puterea voinţei asupra materiei, reconstituiesc în mod temporar forma lor corporală de altă dată. Ele pot să trăiască astfel cîteva momente viaţa noastră, să se asocieze bucuriilor, grijilor noastre, să vorbească, să discute, să rîdă şi să cînte cu noi. Personalităţile psihice care se mişcă în jurul lui Miller sînt numeroase şi diverse. Fiecare are originalitatea sa şi prezintă un caracter foarte neasemănător cu acela al mediumului. Aici ar fi materie foarte ispititoare şi plină de interes pentru un studiu psihologic. Începînd cu doctorul Benton, ghidul control şi şeful acestui grup de Spirite, pînă la Betsy negresa care se ocupă de ordinea detaliilor şedinţelor, ca şi cum s-ar ocupa cu grijile menajului în timpul vieţii pămînteşti, toate aceste entităţi reprezintă gradele cele mai variate ale existenţei spirituale. Ele s-au alăturat lui Miller în nobilul scop de a demonstra oamenilor realitatea vieţii celeilalte. Ele merg astfel prin lume semănînd cu mînă plină de mîngîieri şi speranţe care decurg din încrederea în viaţa cealaltă şi nu ştiu într-adevăr ce să admir mai mult: sau înalta misiune ce-şi impun aceste suflete, sau dezinteresarea absolută a lui Miller care îşi consacră timpul şi sacrifică sănătatea în serviciul celor mai sfinte dintre cauze.

***

Ispăşiri pămînteşti: Max cerşetorul

Într-un sat din Bavaria, a murit pe la 1850 un bătrîn, aproape centenar, cunoscut sub numele de moş Max. Nimeni nu-i cunoştea originea, căci nu avea familie. De aproape o jumătate de veac, din cauza infirmităţilor, care nu-i dădeau posibilitatea să-şi cîştige existenţa, nu avea alte mijloace de trai decît milostenia publică pe care o masca vînzînd almanahuri şi mărunţişuri pe la fermele şi castelele din partea locului. Toţi îl porecliseră "Contele Max", iar copiii nu-i ziceau decît "Domnul Conte", titlu la auzul căruia el zîmbea fără însă a se supăra. Dar de unde acest titlu? Nimeni nu ar fi putut să o spună, dar toţi se obişnuiseră astfel. Poate că din cauza fizionomiei şi felului său de a fi, a căror distincţie contrasta cu îmbrăcămintea sa sărăcăcioasă.

La cîţiva ani după moartea sa, el apăru în vis fiicei proprietarului uneia dintre castelele unde primea ospitalitate la grajd, căci nu avusese niciodată un domiciliu stabil. El îi spuse: "Vă mulţumesc că în rugăciunile dv. v-aţi adus aminte de sărmanul Max, deoarece au fost auzite de Dumnezeu. Suflet milostiv care v-aţi interesat de nenorocitul cerşetor, vreţi să ştiţi cine sînt? Vă voi satisface dorinţa care va fi pentru toţi o mare învăţătură de minte"- după care îi spuse următoarele, cam în aceşti termeni:

"Acum aproape un secol şi jumătate eram un bogat şi puternic senior prin aceste locuri, mîndru şi îngîmfat de nobleţea mea. Imensa mea bogăţie nu mi-a servit decît pentru plăceri, ajungîndu-mi de abia pentru jocuri şi desfrîuri, căci îmi petreceam viaţa în orgii. Arendaşii mei, pe care îi credeam creaţi pentru folosul meu ca animalele de muncă, erau împilaţi şi maltrataţi pentru a-mi înlesni risipa. Rămîneam surd la plîngerile lor ca şi la ale tuturor nenorociţilor, şi după mine ei trebuiau să se simtă foarte onoraţi de a-mi servi capriciile.

Am murit la o vîrstă puţin înaintată, epuizat de excese, însă fără a-fi suferit nici o nenorocire adevărată; din contră, totul părea că-mi surîde, astfel că în ochii tuturor eram unul dintre fericiţii pămîntului. Potrivit rangului meu, mi se făcu o înmormîntare pompoasă; chefliii regretau în mine pe seniorul măreţ, dar pe mormîntul meu nu a curs nici o lacrimă, nici o rugăciune pornită din suflet nu fu înălţată la Dumnezeu pentru mine, iar amintirea mea fu blestemată de toţi acei la care mizerie am contribuit. Ah! cît de teribile sînt blestemele acelora pe care i-am făcut nenorociţi. Ele nu au încetat să-mi răsune în urechi şi la rînd, care mi s-au părut o veşnicie şi la moartea fiecăreia din victimele mele se ridica înaintea mea o nouă figură ameninţătoare sau ironică care mă urmărea fără încetare şi fără ca să pot găsi vreun colţ ascuns spre a mă sustrage vedeniei sale. Nici o privire prietenoasă, iar vechii mei tovarăşi de desfrîu, nenorociţi ca şi mine, fugeau de mine şi parcă a-mi

zice cu dispreț: "tu nu mai poți plăti plăcerile noastre". Oh! cît de scump a-și fi plătit un moment de odihnă, un pahar cu apă pentru a-mi stinge setea arzătoare care mă consuma! Dar eu nu mai aveam nimic și tot aurul pe care l-am semănat cu mîinile, din plin, pe pămînt nu produsese-auzi tu copila mea-nici o singură binecuvîntare.

În sfîrșit, copleșit de oboseală, secătuit ca un călător rupt de neodihnă, care nu vede sfîrșitul drumului său strigam:

-Doamne, ai milă de mine. Cînd va înceta această teribilă situație?

Atunci, o voce, prima pe care am auzit-o de cînd părăsisem pămîntul, îmi șopti:

-Cînd vei vrea.

-Ce trebuie să fac, Mare Dumnezeule?-răspunsei eu-spune, mă supun în totul. "Trebuie să te pocăiești, să te umilești în fața celor pe care i-ai umilit, să-i rogi să mijlocească pentru tine, căci rugăciunea celui insultat care iartă este totdeauna plăcută Domnului!

Mă umilii, rugai pe vasalii și servitorii mei, care erau acolo în fața mea, și ale căror figuri, din ce în ce mai binevoitoare, sfîrșiră prin a dispare. Atunci începu pentru mine o nouă viață: speranța înlocui disperarea și mulțumii lui Dumnezeu cu toată puterea sufletului meu.

Apoi, aceeași voce îmi zise: "Prințule!" și eu îi răspunsei: Aici nu este alt prinț decît numai singur Dumnezeu atotputernic care umilește pe cei mîndri. Iartă-mă Doamne, căci am păcătuit. Fă din mine servitorul slugilor mele, dacă aceasta este voia ta.

După cîțiva ani mă născui din nou, însă de data aceasta într-o familie de țărani nevoiași. Părinții îmi muriră cînd eram încă copil și rămăsei singur pe lume fără nici un ajutor de nicăieri. Îmi cîștigam existența cum puteam, uneori ca salahor, alteori ca argat, însă întotdeauna în mod cinstit, căci de data aceasta credeam în Dumnezeu. La vîrsta de 40 de ani, o boală mă ologi de ambele membre și a trebuit să cerșesc, peste cinzeci de ani prin aceleași locuri peste care odinioară fusesem stăpîn absolut, să primesc o bucată de pîine din fermele pe care le posedasem și unde, printr-o amară bătaie de joc mă porecliseră "Domnul Conte", prea fericit adesea să găsesc un adăpost în grajdul castelului care odată fusese al meu. În somnul meu, îmi plăcea să hoinăresc prin aceleași castele unde tronam ca despot. De cîte ori, în visurile mele nu m-am revăzut în mijlocul vechii mele bogății! Aceste vedenii îmi lăsau la deșteptare un nedefinit sentiment de amărăciune și regrete, dar niciodată un singur oftat nu a scăpat de pe buzele mele și cînd Dumnezeu a vrut să mă cheme la El, l-am binecuvîntat că mi-a dat curajul de a suferi, fără șovăire, această lungă și grea încercare a cărei răsplată o primesc astăzi, iar pe tine, fiica mea, te binecuvîntez că te-ai rugat pentru mine".

Scrierea mediumnică
de Leon Denis

Faptele de scriere medianimică sînt tot atît de vechi ca și istoria. Antichitatea și evul mediu ne pun la îndemînă numeroase exemple.

Retras în fundul unei peșteri, Mahomet, cu o mișcare febrilă, acoperă cu litere file pe care le aruncă la întîmplare. Aceste foi risipite sînt adunate, coordonate și ce se găsește? Koranul! Însuși Christos, întrebînd gîndirea supremă scrie răspunsul pe nisip, la anumite ore, de exemplu în cazul femeii adultere. Jerome Cardan declară că operele sale au fost executate cu colaborarea unui spirit.

Aproape toți cei care au lansat în lume fermenții progresului, dreptății, adevărului, au fost intermediarii lumii celeilalte, ca și oglinzile în care se reflectau strălucirile gîndirii superioare. Numărul lor ar fi și mai mare încă dacă starea noastră de inferioritate n-ar face greu de realizat în lumea noastră materială aceste înalte manifestații. Partea de contribuție a fiecărei mediumnități în acest domeniu nu ar putea fi fixată; intuiția se înlănțuie strîns cu automatismul.

În timpurile moderne, facultatea de a scrie sub o înrîurire ocultă s-a arătat cu mai multă limpezime la unii indivizi. Cităm cazurile cele mai celebre:

Hudson Tuttle, din Cleveland (Ohio) era la 18 ani, un simplu băiat de la țară, fără educație, și nici o învățătură, legat toată ziua de grelele munci ale cîmpului. El scrise, în timpul nopții, sub inspirația Spiritelor o carte minunată: "Arcanele naturii", care întrecea cu mult cunoștințele stiințifice ale timpului. Nu avea la îndemînă nici cărți, nici biblioteci, căci părinții săi locuiau în pădure și nu se ocupau decît de agricultură. Lucrarea fu publicată în 1860 cu un apendice, arătînd originea sa. În America avu trei ediții, fu reeditată apoi în Anglia, tradusă în germană de dr. Aschenbrenner și publicată la Leipzig.

Amănunt curios: dl. Buchner, șeful școlii materialiste germane, citi lucrarea fără a da nici o atenție apendicelui, crezu că provine de la un om de știință și scoase din ea numeroase citate care figurează în cartea sa celebră "Forță și Materie", fără a arăta autorul.

Dl. Cyriax atrase atenția și cînd Buchner se duse în America să țină o serie de conferințe, trecu pe la Cleveland și ceru să vadă pe Hudson Tuttle "bucuros-spunea el-să facă cunoștința uui om, care îi fusese de un așa de mare ajutor pentru lucrarea sa".

În timpul unui banchet îi fu prezentat mediumul. Dar dezamăgirea lui Buchner fu peste măsură de mare cînd văzu pe tînărul om, și cînd află în ce fel fuseseră scrise Arcanele, crezu că este jocul unei farse.

Dl. Cyriax și dl. Teime editorul jurnalului german din Cleveland, avură mult de furcă să-l convingă.

Locurile unde stau spiritele după moarte după Henry Azam

Spiritele dezîncarnate rămîn în general legate de locurile unde au trăit, și nu departe de mormîntul lor.

Acum cîtva timp am făcut o curioasă experiență cu o rudă, medium văzător, care însă nu cunoștea deloc chestiunile spiritiste.

Aflînd că ea vedea adesea pe mama sa, moartă de mult timp, organizai într-o zi o ședință la mătușa mea. Eram numai noi doi și magnetizînd-o, facultatea sa de vedere clară se mări într-atît încît sensibilitatea sa corporală dădea probe de curioase raporturi senzoriale cu suferințele îndurate de entitățile spirituale vizualizate. Ori, pentru prima oară în viața sa, subiectul meu văzu serii de personaje cunoscute și necunoscute, vechi și moderne, însă toate purtînd aspectul, înfățișarea originală, costumul de țară (la 15 km de Rodez Aveyron).

După cîtva timp, ruda mea veni la Paris, unde mai făcu o ședință. Mă așteptam să vadă aceleași personaje ca la Aveyron. Ei bine, nu! Ea văzu diferite persoane defuncte, însă deși toate îi erau necunoscute, erau îmbrăcate după moda pariziană sau a vecinătăților: din timpul imperiului, restaurației, înainte și după război etc. Însă nici una din entitățile întrevăzute la Aveyron nu fu zărită, chiar nici mama sa, deși fusese evocată.

Este cu totul evident că nici unul din spirite nu urmase mediul în călătoria sa și vedeniile erau cu totul obiective, iar nu subiective, dacă putem adopta aceste expresii pentru a desemna independența mediumului față de personajele vizualizate. Nu mediumul crea aceste vedenii, ci spiritele care comunicau prin el.

• O comunicare la Academia Română asupra unei mediumnități.

Dl. prof. dr. Marinescu a făcut în noiembrie 1931 la Academia Română o comunicare asupra cazului unei tinere fete, licențiată în litere, care în urma unui adînc și straniu somn de șase ore, la deșteptare nu a mai știut unde se găsește, cine este, a uitat complet să scrie, să citească, îmbrace etc. La 26 octombrie 1931 era mărginită numai la cîteva cuvinte. A trebuit să fie învățată ca un copil toate de la început, încetul cu încetul, fiindcă orice silință o obosea. În loc de mîna dreaptă, a început să scrie mai cu ușurință cu cea stîngă. În urmă i-a revenit și memoria cu o extraordinară dezvoltare putînd să facă socoteli cu 27 de cifre și reproducînd fraze întregi din 12 limbi ca: latină, persană, ebraică, rusă, arabă, ungară, armeană etc. În rezumat se găsește într-o stare anterioară vieții intelectuale, fără ca să se poată regăsi starea B în starea A.

Cazul semnalat este excepțional de curios întrucît s-a produs la o romîncă, însă nu este unic. Astfel, pe lîngă Charles Richet care a studiat numeroase cazuri de asemenea natură, cunoscutul psihist italian Ernest Bezzano citează extrem de numeroase cazuri a unor mediumi care vorbesc limbi necunoscute, cazuri numite în psihism "xenoglosie" sau "glosolalie" dintre care enumerăm cîteva:

1) Mediumul Turvey vorbește în transă dialecte indiene, persane, arabe și chiar limbi care nu s-au putut identifica.

2) Theresa Neuman, stigmatizata bavareză din Konnersrenth a vorbit în mai multe rînduri armeana și limba în care vorbea Iisus, retrăind în mod mental calvarul său. Faptul a fost constatat de d-nii Weseley, Wutz, și I. Baur profesor de teologie semitică la universitatea din Hall.

Alte cazuri de "xenoglosie"(mediumnitate poliglotă) sînt expuse de același, printre care cităm: a) scriere hieroglifică din Asia minoră de acum 5 000 de ani înainte de Christos obținută într-un cerc englez; b) într-un cerc australian o comunicare în persană cu 70 secole în urmă; c) într-un cerc englez comunicări în dialect anglo-saxon dispărut de aproape 250 de ani.

Explicațiile ce se caută a se da de către materialiști cu "memoria cosmică", "memoria ancestrală" sînt fără nici o bază de demonstrare față de faptele produse.

Astfel cazul tinerei romînce care a format obiectul comunicării de la Academia Română, poate fi clasat în categoria mediumităților superioare, tînăra fată retrăind scene dintr-o viață anterioară sau servind ca vehicul unor anumite spirite care au găsit în starea sa psihică un teren favorabil de manifestare.

*Mediumul de la Cernăuți -Presa spiritualistă din străinătate ca și presa locală din Cernăuți descrie manifestările extraordinare ale mediumului Joseph Schmidt învățător din Cernăuți, în etate de 43 ani, care sînt studiate în clinica spitalului din localitate de către dl. dr. Piticariu, profesor la Universitatea din București.

Iată cîteva din manifestările mediumnice ale lui Joseph Schmidt. După ce cade în transă, a spus data nașterii unora dintre medicii prezenți, numele bolnavilor din saloanele spitalului și bolile de care suferă. Fără a cunoaște latina, stabilea diagnosticul în această limbă. Revenind în stare normală nu-și mai aduce aminte nimic din toate acestea.

Ieșind într-o seară din spital, se găsi în mijlocul unui grup de oameni care vorbeau despre un asasinat comis în centrul orașului de către niște indivizi care, arestați, refuzau să denunțe pe șeful bandei. Căzînd în stare de transă, Schmidt ceru să scrie și așternu pe hîrtie litere ebraice, limba pe care nu o cunoștea deloc, și în care fu descifrat, cu ajutorul unei oglinzi (scriere mediumnică inversată, numită cu oglinda) numele șefului bandei.

În altă împrejurare, Schmidt a spus medicilor spitalului data diferitelor evenimente politice ca demisia guvernului Maniu și înlocuirea sa cu guvernul Iorga. După mărturiile d-lui prof. dr. Piticariu, Schmidt vorbește în transă mai multe limbi pe care nu le cunoaște și răspunde în aceste idiome întrebărilor ce i se pun.

Locuinţa lui Schmidt a devenit un adevărat loc de pelerinaj unde majoritatea populaţiei culte din Cernăuţi a dat năvală spre a vedea minunile acestui medium fenomenal.

• Un copil medium la Iaşi -"Zeitschrift fur Seclenleben" din 1931 citează cazul unui copil, Ilie Ivanov de 13 ani, din satul Scala Roşie lîngă Iaşi despre care căpitanul Alexandrescu din Jandarmerie prin rapoartele ce le-a primit confirmă că fenomenele manifestate de acest copil erau de natură mediumnică.

Magul de la Cîmpina Bogdan Petriceicu Haşdeu

În 1932 s-au împlinit douăzeci şi cinci de ani de cînd a închis ochii B.P.Haşdeu, unul dintre cei mai mari cărturari ai neamului care în vasta sa activitate de poet, nuvelist şi dramaturg, istoric arheolog, etnograf şi epigrafist, etimolog, folclorist şi filolog, eseist şi critic, cronicar şi recenzist, satiric şi umorist, polemist şi pamfletar a fost primul şi cel mai mare spiritist român, îndeletnicire care nu numai că nu-i ştirbeşte celebritatea, dar încoronează viaţa unui om pusă în serviciul celor mai înalte concepţii spiritualiste.

S-a născut după unii biografi la 16 februarie 1838, iar după alţii în 1836, în satul Cristineşti din ţinutul Hotinului, dintr-o veche familie moldovenească ale cărei urme se găsesc în hrisoavele de prin 1597 care pomenesc despre un Gavrilă Haşdeu. Studiile universitare şi le-a făcut la universitatea din Harcow, în specialitatea juridică, iar ca autodidact a acumulat vaste cunoştinţe istorice, filozofice şi lingvistice. Fost ofiţer în garda ţaristă şi membru al Academiei imperiale din Petesburg, din cauză că, în urma tratatului de la Paris a optat pentru cetăţenia de origine, i s-au confiscat moşiile părinteşti, după care s-a stabilit ca magistrat la Cahul, iar în 1858 trece la Iaşi unde este numit profesor la Academia Mihăileană.

În 1888 Haşdeu trece printr-o mare durere sufletească. Îi moare unica fiică Iulia, un geniu de inteligenţă. Fără a gîndi că în spiritism ar putea găsi vreo mîngîiere, şi fără poate să dorească aceasta, primeşte de la fiica sa o comunicare spiritistă prin scriere automată de care nici el singur nu-şi dă seama, căci iată ce scrie în prologul lui "Sic Cogito":

"Trecuseră şase luni după moartea fiicei mele.

Era în martie: iarna plecase; primăvara nu sosea încă.

Într-o seară umedă şi posomorîtă, şedeam singur în odaie lîngă masa mea de lucru.

De înainte-mi, ca întotdeauna, era o testea de hîrtie şi mai multe creioane.

Cum? nu ştiu, nu ştiu, nu ştiu; dar fără ca s-o ştie, mîna mea luă un creion şi îi rezemă vîrful de luciul hîrtiei.

Începui a simţi la tîmpla stîngă bătăi scurte şi îndesate întocmai ca şi cum ar fi fost băgat într-însa un aparat telegrafic.

Deodată mîna mea se puse în mişcare fără astîmpăr.

Vreo cinci scunde cel puţin

Cînd braţul se opri şi creionul căzu dintre degete, mă simţii deşteptat dintr-un somn, deşi eram sigur că nu adormisem.

Aruncai privirea pe hîrtie şi citii acolo foarte limpede:

Je suis hereuse; je t'aime; nous nous reverrons; cela doit te suffire.

Julia Haşdeu

Era scris şi iscălit cu slova fiicei mele.

Ce să fie?

O va spune această carte".

Într-adevăr "Sic Cogito" este opera sa de o înaltă valoare ştiinţifică şi filozofică în care caută să găsească soluţia raţională la următoarele întrebări: Ce e viaţa? Ce e moartea? Ce e omul? şi pe care le demonstrează în şase capitole: 1) Dumnezeu; 2) Nemurirea şi destăinuirea; 3) Somnul şi sufletul; 4) Telegrafia iubirii; 5) Ipnotismul în spiritism; 6) materialismul în spiritism.

La acea epocă experienţele marelui fizician englez William Krookes cu mediumul său Florence Cook cu apariţiile materializate ale Katiei King, desenurile mediumice ale lui Victorien Sardou şi amintirea recentă a primelor manifestaţii spiritiste contemporane în familia Fox de lîngă New-York din 1846, pun la dispoziţia lui Haşdeu un bogat material de cunoştinţe pe care le comentează şi analizează în lucrarea sa "Sic Cogito".

Într-o comunicare primită la 13 noiembrie 1890, spiritul tatălui său îi transmite prin mediumul V.Cosmovici următorul mesaj spiritist în ruseşte: "În calitate de ultim descendent al familiei tu eşti dator a continua tezaurul limbii moldoveneşti "Etimologicum" publicaţie la care renunţase, dar pe care o continuă în urma primirii acestei comunicări.

Intelectualii timpului nu-şi mai ascund credinţa în spiritism şi vedem alături de Haşdeu la şedinţe şi conferinţe în 1891 pe Ghenadie, episcopul Argeşului, Th.Speranţa ca medium şi Ion Neniţescu, doctor în filozofie, V.Cosmovici, profesor, dr. Stern, Bonifaciu Florescu, G.Stephanescu, compozitor muzical, I.Bianu, actualul preşedinte al Academiei, G.Ionescu Gion, Zamfir Arbore, cunoscutul luptător basarabean etc. etc.

Deşi mulţi se întrebau dacă nu cumva Haşdeu a înnebunit, acestora el le răspunde în "Sic Cogito": Astăzi cel puţin a zecea parte din românii cei mai culţi profesori, medici, cler, armată, magistratură nu se sfiesc a spune fără şovăială că sînt spiritişti, şi nimeni nu mai rîde. Ipoteza nebuniei mele este înlăturată cu desăvîrşire, înmulţindu-se peste măsură numărul celor nebuni ca şi mine. Pentru noi aştia toţi la un loc n-ar mai ajunge un balamuc cît Domeniul Coroanei. Încă doi, trei ani şi dau să şi...dar să aşteptăm pînă atunci. Nu e departe, va veni o zi cînd nu vor fi spiritişti numai.. evreii şi socialiştii".

În "Revista nouă"din 15 noiembrie 1888 descrie în versuri un aşa-zis vis-care în realitate nu este decît o dedublare a sa şi pe care o numeşte intuitiv "supra

organism"sau ativâhika, dedublare pe care geniul său poetic o cristalizează în versuri sublime:

Şi am murit fără s-o ştiu;
Părea că-i adormire,
Căci nu eram nici mort, nici viu,
Simţind o nesimţire;
Apoi o clipă n-a trecut
Şi două firi depline,
Doi eu întregi s-au desfăcut
Dintr-un singur mine.

Eram un eu încremenit
Jos cu condeiu-n mînă;
Sus, eu celălalt priveam uimit
La faţa-i de ţărînă;
Şi mă-ntrebam: cum de putui
Să-ndur o Doamne sfinte!
Cinzeci de ani în pielea lui,
Eu-inima şi minte!

Dar ce sînt eu? şi m-am văzut
Icoana mult mai vie
A eului meu din trecut,
Plăpîndă străvezie
Elastică neînchipuit,
Neînchipuit de fină
Un vis, de Mirea zugrăvit
Din aburi şi lumină!

Ochirea-mi pătrundea uşor
Din zare pînă-n zare;
Citeam făţiş a tuturor
Ascunsa cugetare;
Eram stăpîn să mînuiesc
Acel curent subţire,
Pe care oameni-l numesc
Prevăz şi presimţire.

El însuşi medium şi cu concursul altor mediumi primeşte comunicări surprinzătoare de la spiritului Juliei, printre care şi planul construirii unui mausoleu pe care Haşdeu îl clădeşte la cimitirul "Belu" Şerban Vodă din Bucureşti, unde se odihnesc rămăşiţele fiicei sale.-Fiecare piatră, fiecare sculptură, semnele simbolice, într-un cuvînt cele mai mici amănunte care au servit ca plan la construcţia acestui templu au fost primite prin comunicări spiritiste.

Mormîntul Juliei Haşdeu nu este un cavou ci un templu spiritist, la construirea căruia au colaborat artiştii timpului. Pentru bucureşteni ca şi pentru provinciali acest templu este un loc permanent de pelerinaj, şi în timpul cînd Haşdeu era în viaţă filele voluminoasei condici care stătea la dispoziţia vizitatorilor erau acoperite în toate zilele de sute şi mii de semnături, cugetări şi aprecieri din partea acelora care vizitînd Cimitirul Belu coborau şi treptele acestui sanctuar spre a admira opera înfăptuită după indicaţiile primite din lumea cealaltă.

Pe masa de altar a templului se află săpată în marmură următoarea inscripţie:

Cu voia lui Dumnezeu

S-a săvîrşit acest templu spiritist întocmai după planul dat cu toate amănuntele de Julia Haşdeu executor fiind B.P. Haşdeu după îndemnul căruia au lucrat sculptura I. Georgescu ,marmură şi mozaic fraţii Axerio ,ferărie A.O.Czisper, vitraliu Ziegler şi Schmidt, bronz Ph. Schweickert
MDCCCXC
Cu voia lui Dumnezeu

Un cleric, Innocent M.Ploeşteanu, vicarul Sf. Mitropoliei a Ungro-Vlahiei scrie la 2 noiembrie 1891 despre acest templu:
"Mare mulţumire şi multă mîngîiere sufletească mi-a inspirat credinţa nemuririi, exprimată prin acest monument. Biserica nu poate fi decît recunoscătoare d-lui Haşdeu".

De douăzeci şi cinci de ani Haşdeu se odihneşte alături de fiica sa în mausoleul de la Belu, iar opera sa spiritistă "Sic Cogito" s-a tipărit în zeci de mii de exemplare şi este citită cu acelaşi viu interes de generaţiile care s-au succedat fiind o perlă a literaturii spiritiste nu numai româneşti dar chiar universale pe care nici un alt învăţat nu ar putea-o egala.

A.P.

Comunicări din partea spiritului lui Eminescu

Comemorarea împlinirii-în 1939-a 50 de ani de la moartea lui Eminescu s-a făcut de către oficialităţi cu toată cinstea cuvenită acestui mare scriitor naţional. S-a adus astfel un pios omagiu memoriei aceluia care a fost unul din geniile neamului. Puţini îşi mai amintesc însă de unele comunicări, primite de la spiritul lui Eminescu, în nişte şedinţe spiritiste, ce au avut loc în anul 1913, şi publicate de scriitorul Ion Slavici în ziarul "Minerva" din 24 februarie 1914. Deşi de atunci au trecut douăzeci şi cinci de ani, nu este lipsit de interes pentru acei care cred în supravieţuirea sufletului, să reproducem acele comunicări, devenite acum de actualitate cu ocazia comemorării a 50 de ani de la moartea poetului.

Iată ce scria Slavici într-una din acele serii de articole "Convorbiri spiritiste" sub titlul "Tainele nepătrunse": ..."Cum rămîne însă cu cele şasezeci versuri alexandrine pe care mediul le-a scris ca fiind date de Eminescu? Voi reproduce aici o parte din aceste versuri, cu desăvîrşire corecte, atît ca limbă, cît şi ca ritm şi rimă:

"De multe ori mă plimb, iar cînd sînt obosit, mai vin şi pe la voi, că prea sînt plictisit."

Cine e aici? am întrebat eu.

"M-ai cunoscut de mult, ba chiar m-ai şi iubit,
Trecut-au însă vremi de cînd v-am părăsit.
Nu vă gîndeaţi atuncea c-o să mă mai găsiţi,
Dar noi cei de aici venim şi nepoftiţi".

De, nu pot să-mi dau seama cine e.
"De m-ai iubit măi Slavici, atunci de ce nu ştii
Că pentru tine altul aici nu ar veni
Mai spune Slavici dragă, vorbeşte şi mă-ntreabă
Acum în astă seară, că n-am venit degeaba
La bunii mei prieteni le spun cu suflet bun
Orice din astă lume voiesc ca să le spun."

Putem să facem noi ceva ca să cîştigăm bunăvoinţa spiritelor?

"Nu spiritele vouă vă vor vorbi, cu drept
E altul mult mai mare şi mai prea înţelept
Acela, dacă sînteţi cu suflete curate
Vă va transmite Slavici cuvinte adevărate,
Nu minte nici un spirit nu-i amăgitor,
Care-i condus în sfere de-al nostru domnitor!"

Unde te-am cunoscut?

"În Viena mai-nainte, ne-am înţeles amice;
În Bucureşti în urmă am fost noi doi ferice
Nu ştiu de ţii tu minte, eu însă n-am uitat
De-o prietenie mare ce-n viaţă ne-a legat.
Şi chiar de-atunci eu ţie tot bun amic îţi sînt
De multe ori simţi Slavici, că-ţi răsăresc în gînd."

Care va să zică tu eşti Mihalache?

"Am mai venit odată. Erai rău supărat.
De-atuncea pînă astăzi la voi n-am mai intrat
Căci sufletul mă doare cînd eşti mîhnit şi trist
Şi cînd nu am putere să te fac optimist".

Iată dar că Eminescu şi-a recăpătat conştiinţa în lumea spiritelor încă de acum 26 de ani, iar între timp a putut să primească şi sufletul prietenului său Slavici, decedat imediat după război prin 1920, iar astăzi să se bucure de prinosul ce o naţiune întregă îl aduce memoriei sale.

Spiritismul la mongoli

Într-un jurnal din St.Petersburg, "Albina Nordului" a apărut în 1854 un articol extrem de curios, semnat de M. Tscherepanoff, savant rus care trăise mult timp în Indiile orientale şi care garanta exactitatea faptelor extraordinare pe care le comunica publicului.

"Trebuie să ţinem seama, spune Tscherepanoff, că "Lama" sau preoţii religiei budiste, care este totodată a tuturor mongolilor cum şi a "bureţilor" ruşi, întocmai ca şi preoţii vechiului Egipt nu fac cunoscute misterele naturii descoperite de ei, ci le întrebuinţează pentru a întreţine credinţele superstiţioase ale poporului. De exemplu "Lama" ştie să găsească lucrurile ascunse de hoţi urmărind o masă care saltă înaintea paşilor. Păgubaşul cere lui Lama să-i arate unde au fost ascunse lucrurile furate. Niciodată Lama nu dă răspunsul decît numai după cîteva zile.

Ziua cînd este pregătit a răspunde, se aşează pe pămînt în faţa unei mici mese pătrate pe care pune mîinile citind dintr-o carte tibetană. După o jumătate de oră se scoală ridicînd totodată mîna astfel ca să-şi păstreze poziţia pe care o avusese pe masă. În acelaşi timp se ridică şi masa urmînd direcţia mîinii. După ce Lama s-a ridicat complet în picioare, îşi pune mîna deasupra capului şi masa se ridică în acelaşi timp la nivelul ochilor săi. Atunci Lama face o mişcare înainte şi masa îl urmează, o porneşte înainte şi masa merge prin aer înaintea sa cu atîta iuţeală încît Lama de abia se poate ţine după ea. Apoi masa merge în diferite direcţii şi sfîrşeşte prin a cădea la pămînt. Direcţia principală în care merge arată locul unde trebuie căutat lucrul pierdut.

Se afirmă că masa cade de obicei exact pe locul unde sînt ascunse lucrurile furate. În cazul în care am fost martor ocular masa a mers în aer o mare distanţă (aproape treizeci metri) şi lucrul pierdut nu a fost găsit numaidecît. Însă în direcţia în care mersese masa era coliba unui ţăran rus care s-a sinucis, zărind direcţia arătată de masă. Această sinucidere a deşteptat bănuieli. S-au făcut cercetări şi obiectele furate au fost găsite în coliba sa.

Iată deci că spiritismul "cu masa" are o origine mult mai veche decît aceea atribuită de spiritiştii moderni acestui instrument de comunicare cu spiritele.

Apariţii mediumnice

Pictorul francez James Tissot, ilustratorul "Vieţii lui Isus" de Renan, a avut tot timpul vieţii sale numeroase probe asupra supravieţuirii prin manifestaţii spiritiste.

Una dintre cele mai de seamă este cunoscuta "apariţie mediumică" pe care Haşdeu o reproduce în fruntea lui "Sic Cogito". Această apariţie a avut loc la Londra în 1885 la 20 mai într-o şedinţă spiritistă, în întuneric, la care asistau numai patru persoane printre care şi James Tissot şi mediumul Eglinton.

În condiţii care excludeau orice idee de fraudă, cu concursul facultăţilor mediumice ale lui Eglinton, apăru, însoţită de ghidul Ernest, fantoma logodnicei lui James Tissot, decedată de cîtva timp şi pe care acesta o recunoscu numaidecît. În urma cererii sale, dacă vrea să-l îmbrăţişeze, ceea ce ea o făcu de mai multe ori, pictorul rămase foarte mişcat.

La început, apariţia foarte puţin vizibilă, deveni din ce în ce mai strălucitoare. Era înfăşurată în văluri albe, din mîini i se proiecta asupra feţei o lucire fosforescentă iar de lîngă ghidul Ernest ţişnea o lumină mai puţin strălucitoare care se reflecta asupra formei feminine. Pe fondul obscur, această dublă apariţie a ghidului Ernest, în costum de mag, cu burnuz şi a femeii, luminoase şi unul şi cealaltă într-o măsură diferită, era de o măreţie mişcătoare.

Artistul, emoţionat de măreţia apariţiei, fixă într-un desen sumar principalele linii după care apoi pictă tabloul admirat de toţi spiritiştii, şi care acum se află în posesia Prinţesei Karagea.

În atelierul pictorului, tabloul era așezat pe un șevalet într-un colț înconjurat cu plante exotice și acoperit cu o pînză pe care nu o ridica decît pentru prieteni. Un adevărat poem asupra amorului care nu moare.

Desene mediumnice

O doamnă, anume Field din Chicago, care în viața sa nu a putut trage o linie, a dobîndit într-o bună zi vocația desenului. A luat un creion și a compus mici capodopere în genul egiptean care fac admirația egiptologilor.

Doamna Field, care a deschis o expoziție cu desenele sale declară că nu înțelege nimic din ele. Nu are decît să apese vîrful unui creion pe o bucată de hîrtie pentru ca, fără nici o sforțare din parte-i, mîna călăuzită de o forță misterioasă să înceapă a desena. Spiritiștii și teozofii dau diferite interpretări fenomenului.

Cei dintîi afirmă că doamna Field este călăuzită de spiritul unui vechi maestru al Egiptului antic; ceilalți sînt de părere că artistul a revenit el însuși pe pămînt și s-a reîncarnat în persoana doamnei din Chicago.

Adevărul și științele secrete de Al Stephănescu (fragmente)

"Biserica ne învață supraviața, spiritismul o dovedește"

L.Chevreuil

În treacăt am atins chestia spiritismului, acolo unde a fost vorba de un aparat, construit după instrucțiunile date de un decedat care s-a manifesta printr-un mediu. Am arătat atunci cum s-a putut ajunge la cîntărirea sufletului, acea masă care cuprinde în sine un sîmbure numit "spirit"

Spiritismul reprezintă deci doctrina cunoașterii - cît trebuie să ne fie dat - a existenței unei vieți de dincolo de mormînt și a putinței de comunicare a ființelor destrupate cu oamenii în viață. Mijlocul de comunicare este"Mediumul"

"Medium" este dar o persoană dotată cu facultăți care-i permit a servi drept mijlocitor între vii și morți prin comunicări verbale, scirse, prin bătăi indicînd litere alfabetice (tiptologie), etc.

Deobicei, comunicările au loc cînd mediul se găsește în stare de transă, acea stare în care se presupune că ființa mediumului e înlocuită printr-o altă ființă, zisă "elementar" sau "entitate", din lumea de dincolo, care, momentan, se "întrupează" în corpul mediumului sau îl domină aproape absolut. (Sînt și medii care împrumută numai mîna lor pentru scrisul spiritului).

S-au putut obține rezultate și fără medium propriu zis, prin bătăi, prin întrebări și răspunsuri date, cu mișcarea mesei sau prin mișcarea unui obiect deasupra unui cadran alfabetic. Totuși și aici se presupune o mediumnitate mai slabă a vreunui asistent sau o simpatie cu anumite spirite, dată fiind dorința acestora de a se manifesta în cercul celor din viața naostră.

Nu se poate pretinde ca doctrina spirită să cucerească repede toată omenirea, întrucît fenomenele ce se atribuie spiritismului stau într-un antagonsim pronunțat cu învățăturile zilei. Adeptul va trebui să îndure surîsul necunoscătorului, fără a insista a face proseliți din oricine i-ar veni în cale. "Căci adevărurile se dau tăcînd, numai minciuna se da strigînd", zice un înțelept din vremea veche. Trebuie să ținem seama de prejudecățile dominante și de opoziția crîncenă a acelor oameni care nu pot admite înfringerea legilor fizice pe care ei le-au transcris în cărțile didactice. Sămînța căzută pe un teren infecund nu va da roade. Va trebui deci aleasă țărîna și aceasta nu va fi greu, pentru cel ce are noțiunea practicii vieții. Foarte ușor se poate face selecția celor ce dovedesc receptivitate pentru învățămintele mai tainice ale naturii.

Omogenitatea celor ce se adună e o primă condiție de reușită.

Cercul asistenților trebuie să fie "acordat" ca instrumentele de muzică. Căci fenomenele nu sînt decît rezultatul armonic al efluviilor vibratoare ce se dagajă din asistenți și din mediu. Am, văzut forma variată a acestor fluide în fotografiile Doctorului Baraduc. Fără vibrație simfonică a energiilor emanate, avem o anarhie vibratoare, care duce la insucces. Boala, enervația, lipsa de răbdare, gîndurile distrate, necazurile, slăbiciunile, zeflemelele, sînt serioase piedici. Începutul e greu dar cu seriozitate și perseverență, rezultatele vor fi din ce în ce mai tangibile.

Spiritismul va trebui să rămînă deocamdată în cercuri relativ restrînse, și nicidecum să devină obiecte de spectacole publice, sub sancțiune de a deveni prada speculanților și șarlatanilor de meserie. Numai așa se va putea menține un control riguros care să fie o garanție contra fraudei. Cînd ți-ai întărit convingerea că există spirite, încetează de a mai practica spiritismul, afară de cazul cînd ai obținut concursul unor spirite superioare, care să te îndrume pe calea marilor cunoștințe.

Spiritsmul e vechi, am putea zice, de cînd lumea. Cu creștinismul popoarelor europene pierd șirul pentru că să fie reluat în secolul trecut. Se atribuie îndeobște surorilor Fox începuturile încercărilor, pe la 1847, într-o localitate din Statele Unite. Adevărul e însă că ele au avut mai mulți premergători între anii 1837-1847. Între acești precursori, D-rul J.Larkin fu ales de Destin să devină jertfa noii descoperiri. În cursul practicii sale, o tînără servitoare începu a da dovezi de luciditate (clairvoyance), în așa fel că a putut descrie

în amănunt nu numai geneza și mersul bolii sale, dar și pe acelea ale clienților medicului. Doctorul consemnă în registru 270 fenomene descrise de dînsa, între alte avu și bătăi în mobile, mișcări și aporturi de obiecte, chiar grele, cum a fost aducerea și dispariția unui fier de călcat.

Personalitatea străină se manifestă în mediu cînd ca o doamnă de înaltă condiție cu conversație aleasă, cînd sub forma unui ucenic de marinar, cu vorbe și înjurături triviale, fenomene devenite acum banale prin frecvența lor.

Cu toată prudența doctorului, zvonul acestor fenomene transpiră în afară și doctorul fu silit a se supune unei comisii condusă de părintele Tatcher. Acest cleric, cu cei care-l-au însoțit, se convinseră de adevărul fenomenului, dar alt popă fanatic, fără nici o cercetare, improviză o acuzare, care avu drept efect condamnarea mediului Mary Jane ca necromantă, la două luni închisoare. Doctorul neputînd fi condamnat legal, avu să sufere totuși urmările bîrfelor și persecuțiilor, care cauzară moartea soției sale și-i amărîră tot restul vieții.

Dar mediul Mary Jane spusese, în transele sale, că ora venise cînd oamenii trebuiau să se convingă prin fapte de existența și supraviețuirea sufletului. Mai prezicea că omenirea va putea să comunice de acum înainte cu duhurile celor morți și că aceste comunicări vor avea loc în toată lumea. Fenomenele de la Heidesville cu surorile Fox confirmară în mod strălucit aceste viziuni.

Într-o ședință la Auteuil, mediul fiind în transă, se aude plimbîndu-se prin odaie diverse instrumente de muzică. Un asistent voind să prindă o chitară, ce trecea pe deasupra capului, fu plesnit, cu forță pe frunte. Tot Gibier ne povestește cum altădată o bucată de marmură se desprinde dintr-un cămin și sparge capul unui asistent. La fel a pățit-o un domn, pe care-l cunoaștem, la o ședință purtată într-o localitate din Vîlcea, alegîndu-se cu un cucui care l-a însemnat pentru o lună de zile.

De aceea noi punem în gardă pe cei care se dedau la un fel de joc de-a spiritismul, căci pot deveni ei jocul unor spirite rele. Lanțul sau rondul apără deobicei contra unor asemenea întîmplări. Mai sigură este protecția unui ghid, controlor spiritual al mediului, care se poate cere deupă un anumit ritual, care se indică celor ce dovedesc destulă seriozitate.

A te încrede iarăși prea mult în comunicări fără rost sau în spirite răzlețe, fără un bun conducător spiritual, este o greșală, care poate să coste mult, cum a fost cazul cu acel domn care a jucat la Bursă după sfaturile unui mediu în transă (Richet).

Pare că evanghelistul Ioan știa ceva despre amestecul unor spirite rele cînd scria: "Iubiților, nu credeți oricărui spirit, ci cereți spiritelor dacă sînt din Dumnezeu, fiindcă mulți profeți mincinoși au ieșit în lume" (Cap.IV)

Nu degeaba a zis evanghelistul (Matei, Cap.12 verset 44 și 45) că există asemenea spirite rele.

"Cînd spiritul cel necurat a ieșit din om, el umblă prin locuri seci, căutînd repaus și nu află, atunci zice: mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit și venind o află deșartă, măturată, înfrumusețată, atunci se duce și ia cu sine alte șapte spirite mai rele ca sine și fac cele de pe urmă ale omului aceluia, mai rele decît cele dintîi". Acest pasaj mai dovedește dealtmineri că ortodoxia bine înțeleasă, nu contrazice doctrina spiritistă.

Profetul Isaia știa ceva despre spiritism, cînd punea întrebarea: "dacă se cade a întreba cineva pe cei morți pentru cei vii".

Iată și alte pasaje din scripturi:

Fenomen de voce. Deci veni glas din cer și L-am mărit și iar îl vom mări. (Ioan Cap.XII verset 28-30).

Vocea din rugul arzînd, către Moise, este un fenomen identic, căci nu este exclus ca Divinitatea să se servească de spirite în comunicările ei.

În Geneză găsim "transa' la Capit.XV, verset 12:"Și pe la apusul Soarelui "un somn adînc" căzu peste Abraham și iacă frică și întuneric mare cuprinseră pe toți..."

Darul tămăduirii îl găsim în Epistola I-a către Corinteni a Sfîntului Apostol Pavel, unde e vorba de "spirit sfînt" pe care ocultiștii îl identifică cu magnetismul universal.

Mai clar rezultă vindecarea prin obiecte magnetizante în Regii (Cap.IV, verset 29 și urm.), precum și în Faptele Apostolilor. (Cap.XIX, verset 11-12), unde pare că e vorba și de aporturi: "încît și ștergare sau mahrame de la corpul Lui erau aduse peste cei bolnavi și bolile se depărtau de la dînșii și spiritele rele ieșeau afară".

Regele Saul avea un mediu în Endor pe care îl consultă.

Fenomen de scriere găsim în Cronicile, unde Regelui David se dă instrucțiuni relative la construirea Templului: Domnul mă învață scriind cu mîna Sa pe a mea".

La Capit.XV, verset 44 a primei Epistole către Corinteni. Apostolul Pavel pomenește de "perispiritul" nostru, cînd scrie: "este asemănat cu corp firesc, se cheamă corp spiritual: dacă este corp firesc este și spiritual".

Ce poate fi decît transă, cu exteriorizare de corp astral, cînd se povestește din viața Sfîntului Anton următoarele:

"Odată, vrînd el să mănînce și sculîndu-se să se roage, întru al nouălea ceas, s-a simțit pe sine răpit cu mintea".Și lucrul cel prea slăvit, că, stînd se vedea pe sine-însuși, ca și cum afară de sine făcut și ca și cum în aer povățuit de oarecare".

Comunicările noastre mai sînt în dezacord cu cei care cred că nici o invenție sau descoperire n-a parvenit din sfera celor duși de la noi. Reiese mai mult că influența acestora se exercită în mod neștiut și că clișeele noilor descoperiri, îmbunătățiri, inovații, se ivesc în planul astral înainte ca ele să viziteze creierul celui destinat cu producerea sau inaugurarea lor; că aceste născociri sînt hotărîte a avea loc "la timpul fixat", cînd trebuie să se dea omenirii. Ideile se coc, se concentrează și plutesc în atmosfera lumii astfel că realizarea își face loc spontan și cîte odată pe mai multe puncte ale pămîntului.

Noi opunem o categorică dezmințire afirmației ce o aduc unii critici, că nimic inteligent nu se comunică din sfera decedaților; cunoaștem volume de comunicări, cu conținut filosofic și moral, altele

relative la cunoştinţele mai tainice, cum nu se găsesc în altă parte. Stilul e adesea parabolic, plin de imagini abstracte, care poate să nu fie pe înţelesul tuturor şi numai pe al acelora care au obiceiul cugetării şi meditaţiei. Este adesea stilul în care vorbeau slujitorii templurilor antice; alteori sînt sfaturi relative la felul de a se comporta în epoca cea nouă de prefaceri în care a intrat Omenirea; în alte dăţi sînt cercetări şi corecturi ale unor pasaje din cărţi şi scrieri clasice ale ştiinţei secrete, care se ocupă cu dinamismul uman. Să luăm ceva mai simplu dintre comunicările străine pentru criticii noştrii:

Ni se povesteşte de către Grimard că la o şedinţă s-au cerut definiţii diverse care să nu treacă peste 12 cuvinte. Spiritul răspundea foarte prompt, cum nici o fiinţă vie n-ar fi putut face cu atîta precizie; traducem şi noi:

• Ce este conştiinţa?

Quasi organ care separă alimentele sufletului, precum stomacul separă pe ale corpului.

• Infinitul?

Abstracţie pur ideală deasupra şi dedesubt de ceea ce pot percepe simţurile.

• Geologia?

Studiul de transformări ale fiinţei planetare în perioadele de revoluţii şi existenţe.

• Fizica?

Cunoştinţa forţelor materiale care sînt produse de viaţă şi de organismul lumilor.

• Botanica?

Serie de fiinţe organizate, ţinînd locul între corpurile minerale şi cele animale.

• Suflet?

Porţiune de substanţă desprinsă din Dumnezeu prin forţa universală pentru fiecare individ.

• Magnetism?

Forţă animalică, înlănţuirea fiinţelor între ele, legătura cu aşa numita viaţă universală.

• Lumina?

Divinitate, atotputernicie, sufletul tuturor sufletelor, coroana luminilor semănate în tot Universul?

• Forţa Divină?

Forţa universală care leagă toate lumile şi îmbrăţişează toate celelalte forţe (Şi altele).

Această serbare a focului are loc în fiecare an şi în India, unde D-rul Pascal a încercat trecerea înaintea d-lui Timuş, facultatea stăpînirii focului fiind şi acolo cunoscută la oarecare secte.

În Natal, unde lucrătorii indieni sînt numeroşi, se fac anumite servicii religioase de preoţi brahmani, în care trecerile prin foc sînt obişnuite. medici şi poliţişti europeni adesea asistă la aceste ceremonii.

Sfîntul François D'Assise (1182-1226) s-a aşezat o dată pe cărbuni aprinşi gol de-a lungul fără să fi păţit nimic, zice cronica hagiografă catolică.

Comandantul unui detaşament german, în recunoaştere, era însoţit odată de un oarecare negru numit Aucuib care propuse să avizeze cel mai apropiat post german de sosirea detaşamentului. Aucuib spuse că poate într-un ceas să fie acolo. Comandantul Walter Bolme, conveni de curtoazie, deşi nu era nevoie de acel anunţ.

Aucuib făcu un maldăr de liane, îl garnisi bine cu cărbuni şi-i dădu foc. El se aşeză la mijlocul flăcărilor şi oamenii îl văzură cum stă pe mijlocul lor, cu ochii la lumina lunii, dansînd un curios dans, însoţit de o anumită pantomimă. Un fum gros îl acoperi după cîtva timp şi negrul dispăru. Seara viitoare, după 35 de kilometri de marş, detaşamentul ajunse la patrulă unde Aucuib îl precedase în ceasul anunţat şi unde fu găsit spre marea mirare a oamenilor din Noiembrie 1927 după "Deutsche Allgemeine Zeitung". Un document tot aşa de demn de credinţă avem într-un proces verbal redactat de Armand Arouet, consilier de Montgeron (fratele lui Voltaire), milord Perth, doi fraţi Archambault şi alţii, constatînd că în ziua de 12 mai 1736 femeia Maria Sonnet, fiind în convulsie, cu capul pe un scaun şi picioarele pe altul a stat timp de 36 de minute deasupra unui foc intens, fără ca măcar cearceaful în care era înfăşurată, să fi suferit vreo arsură.

S-a căutat a stabili o ipoteză în sensul că încărcarea spontană a unei cantităţi imense de vibraţii poate crea o energie care poate fi transmisibilă şi la alţii (cazul Timuş, Pascal), care neutralizează puterea focului. D-rul Jacques Fischer, într-o lucrare publicată la Paris, spune că "corpul omenesc e format din corpusculi minusculi încărcaţi cu electricitate de sens diferit". Neutralizarea vibraţiilor focului s-ar explica printr-o anumită formă a vibraţiilor pe care corpul omenesc le poate produce în anumite împrejurări.

Se ştie că şi în Europa, Douglas Home în repetate rînduri şi faţă cu numeroşi martori, a luat în mînă cărbuni aprinşi, i-a pus în mîna altora, între care şi a Lordului Adare iar D-rei Douglas i-a pus în păr fără să-l fi pîrlit.

La muncile la care erau supuşi martirii creştinismului, vedem adesea biruită puterea focului care nu le aduce nici o vătămare. menţionăm numel Sfinţilor Vasile cel Mare, Marin, Procopie, Kiril, Coprik şi alţi mulţi.

Cei care au putu să producă fenomenul trecerii prin foc sînt desigur, mînuitori ai acelei forţe incalculabile pe care noi am numit-o "lumina astrală".

Tot prin acest fluid s-au transmis ştiri pe calea psihică.

Părintele jesuit Huc, ne istoriseşte de un Lama (preot tibetan) care a fost chemat printr-o voce astrală la una din Lamaserii (mănăstiri) pentru a îndeplini un ritual. Huc îşi exprimă părerea de rău că nu putea să termine o conversaţie începută, întrucît mănastirea era situată la mai multe zile depărtare, dar tibetanul îi spuse că el se va duce la Lamaserie prin duhul său astral care străbate distanţele cu iuţeala gîndului. El făcu obişnuitele spălături, rosti rugăciunile de rigoare şi căzu în catalepsie. După două ore îşi reveni în fire şi continuă a se întreţine cu părintele Huc. Autorul acestui studiu a istorisit cum o scrisoare de-a sa a fost transmisă, literă cu literă asemănătoare, în momentul scrierii ei, într-o localitate depărtată.

În mod oficial, spun rapoartele engleze de pe timpul revoltelor Cipailor, că indienii aveau noutăţi

despre luptele date, două ore înaintea știrilor telegrafice.

Ferdinand Lesseps, constructorul canalului de Suez, a avut în 1883 o probă de rapiditate cu care telegrafia psihică a arabilor poate să opereze. O știre ce trebuia să fie transmisă din Gabes la Sfax, distanță de șapte zile de marș, a putut să parvină la destinație în ziua expedierii.

Tot unul dintre exploratorii ținuturilor africane, Saint Pol-Lias, ne spune cum odată un cafru era dus la moarte fiindcă populația susținea că e vrăjitor și "făcea să vorbească pădurea". Exploratorul ceru să comunice cu negrul care îi confirmă că într-adevăr poate face să vorbească lemnul: îi dete un baston pe care îl frecă mai întîi în mîini, rostind diferite cuvinte. Saint Pol Lias merse de o parte, înfipse toiagul în pămînt și-i zise: "Spune-mi, spirite, poți tu și vrei tu să-mi răspunzi? Se auzi atunci imediat: "Da. Întreabă-mă".

- Bine, poți să-mi spui dacă vasul care e în întîrziere de mai multe zile, va sosi în ralâ și dacă persona pe care o aștept se află printre pasageri?

Vocea răspunse afirmativ la aceste două întrebări și într-adevăr, a doua zi vasul fu semnalat de dimineață. După executarea vrăjitorului toiagul n-a mai vorbit. Le dăm și noi astfel cum le găsim la diferiți autori. Înmulțind curiozitatea , deșteptăm interesul pentru ca aceste așa zise probe de aupra puteri să fie mai deaproape verificate, cînd ocazia se ivește.

Despre precipitarea creșterii plantelor, sub ochii noștrii sînt prea multe mărturii din toate părțile ca să nu mai vorbim de India unde fenomenul a ajuns a fi banal. Am auzit că o asemnea dezvoltare rapidă a unei plante s-a obținut în București acum vreo 40 de ani. Explicația rezidă în revărsarea efluviilor concentrate din corpul astral al fakirului, în starea lui extatică în care se găsește, înlocuind operația înceată a naturii prin sacrificarea unei părți din spectatori, cu mediul D-na Esperance, un fenomen identic cu creșterea, din gîtul unei carafe, a unei plante, ixora crocata, la 50 cm.înălțime.

Ridicarea în aer e destul de cunoscută la sfinții creștini dar se observă la indieni și în zilele noastre. Jacolliot nu descrie felul cum vedea ridicat de la pămînt fachirul Kovindassami care pretindea că poate să se urce și pînă la nori. Acesta petrecea mare parte din timpul său în rugăciunea care, după explicațiile științei oculte, dau loc la anumite vibrații, producînd o spiritualitate sau o schimbare de polarizare care contrabalansează atracția pe bază căreia corpul stă pe pămînt.

Levitațiile lui Home, ale lui Stenton Moses, ale Eusapiei Paladion și a multor alți medii sînt de dată recentă. Misterul levitației cunoscut încă de Atlanți pare a fi pe cale a se lămuri și de știința oficială. ceva asemănător dar nu identic avem în aviația de astăzi.

Un lung raport către Curtea Arhiepiscopească din Milano, arată o serie de fenomene care se succedau în familia unui spițer, Bartolomeo Rossi, culminînd în ruperea hainelor locuitorilor casei. Medici, autorități , scriitori și vecini din toate clasele și vîrstele se pomeneau cu îmbrăcămintea și încălțămintea în zdrențe de un timp de mai bine de o lună de zile. Modele de acestea au fost înaintate, spre dovadă, zise Curții.

Domnul Weston, episcop al Zanzibarului, care a prezidat congresul anglo-catolic din 1923, a avut ocazia să cunoască, într-o colibă de indigeni, năzdrăvăniile unor spirite turbulente (Poltergeister). Bucăți de tencuială de pămînt se desprindeau din perete și se proiectau în toate direcțiile una chiar l-a lovit în cap.

Un gazetar englez, care nu credea în spirite, a publicat în 1919, cum a fost introdus de un african într-o colibă, unde a fost bombardat în mod inexplicabil cu bucăți de noroi uscat și cum o bucată de stofă a fost ridicată de un metru în sus și sfîșiată la mijloc. (Revue Métaps. Mars-Avril 1927).

La 27 Septembrie 1928 apăru într-un cotidian: "Un caz ciudat la Constanța"

Face mare senzație, în cartierele mărginașe ale orașului, strania întîmplare din str.Valea Albă.

O casă, în care locuiește Ion Blisa și mai mulți chiriași a fost timp de trei zile supusă unui bombardament de pietre aruncate de mîini nevăzute și căzînd zeci deodată și din direcții opuse.

Ploaia de pietre a început vineri dimineața și a ținut pînă luni, spărgînd toate ferestrele clădirii avariind zidurile și rănind mai multe persoane.

La început s-a crezut că la mijloc ar fi opera unor dușmani. Au intervenit autoritățile, care au început să facă cercetări. Dar nimeni nu s-a putut apropia, riscînd să fie rănit. Din primul moment, cînd au începtu să cadă pietrele, în mintea locuitorilor s-a înrădăcinat ideea că la mijloc nu-i decît o minune. pentru aceasta a fost adus la locul misterios un preot care, prin rugăciuni să alunge duhurile rele.

În momentul cînd preotul urma să înceapă serviciul religios, cel ce ducea tava cu tămîie, a fost lovit cu o piatră în mînă cu atîta precizie și dibăcie, încît toți cei prezenți au rămas înmărmuriți.

Astăzi după-amiaza a căzut asupra aceleiași case o nouă ploaie de pietre.

Pînă în prezent nu s-a dezlegat misterul, cu toate cercetările minuțioase făcute de autorități.

Cazul Zugun este un mic incident, mare însă prin învățăturile ce ne dă asupra unor lucruri supranormale. Cititorii își aduc aminte de fenomenele senzaționale care au avut loc împrejurul și pe corpul fetei Eleonora Zugun din satul Talpa, județul Dorohoi. Mai mulți doctori, fiziologi și psihologi și-au bătut capul să-și explice cauza acelor peripeții.

Mișcările, ridicările și dansul unor obiecte din casă, fără atingere, este un fenomen cunoscut, legat de unii indivizi. O constituție anumită poate să se producă în organism în mod reflex chiar din fragedă copilărie această dispoziție, ea se întărește din zi în zi și poate uimi o lume întreagă care va considera fenomenul ca o adevărată minune. Cazul Zugun se deosebește însă de cele văzute pînă acum prin frecvența și intensitatea manifestărilor. Viena, Berlin, Londra ne vorbesc de două categorii mai importante:

1. Aporturile, mișcările în care se cuprind disparițiile și aparițiile de obiecte;

2. Semnele ce-i apar pe corp, loviturile, zgîrîieturile, mușcăturile, înțepăturile, scuipăturile,

îmbrîncelile şi alte maltratări ce îndură.

Se spune că pînă la 12 ani copila nu înfăţişa nimic anormal, deci ambele aceste categorii de fapte trebuie să fi izbucnit deodată şi să aibă aceeaşi cauză.

Întrucît e vorba de o persecuţie care face pe Eleonora să sufere, cauza primordială trebuie să fie venită din afară; să fie exogenă, cum ar zice învăţaţii. Chiar scuipăturile îmbracă acest caracter, căci examenul a dovedit că scuipatul ce se găseşte pe Eleonora, nu este al ei. Şi atunci se pune întrebarea: care este acea nefastă putere ocultă care a putut să expună o biată copilă la atîtea hărţuieli şi maltratări.

Ipoteza pe care o credem mai apropiată e vrăjirea în specie, blestemul de care a vorbit mai acum 28 de ani, eminentul nostru profesor C.Dissescu, într-o conferinţă la Ateneu.

În spusele fetei că se amestecă diavolul, este o parte de adevăr. Dacă ar fi adevărat că bunica sa a rostit cuvintele: "dacă cheltuieşti banii găsiţi, să dea Dracul în tine că a creat una sau mai multe larve capabile s-o chinuiască. Căci în momentul pronunţării blestemului, presupunînd ce s-a scris, bătrîna trebuie să fi fost foarte aţîţată de încăpăţînarea copilărească a fetiţei şi "verbul" a fost rostit cu o vehemenţă dusă la extrem şi care a prins, cu atît mai mult cu cît se afla faţă de o creatură sensibilă, poate chiar isterică.

Aflăm însă că se dezminte că s-ar fi aruncat din familie un blestem asupra Eleonorii, iar o consultaţie într-un cerc spiritist, bine cunoscut nouă, ne desluşeşte că e vorba de o ispăşire, în aceste chinuitoare atacuri de larve, pentru greşeli săvîrşite de fiinţa Eleonorii în o viaţă trecută.

Omul este un fel de pilă a lui Volta - zicea D-l Disescu în conferinţa sa, - mai mult sau mai puţin încărcată de electricitate, adică astralitate. "Astralitatea" - cuvîntul e tot al d-lui Dissescu - este izvorul unic al tuturor fenomenelor. Prin astralitate se explică fenomenele de atracţie şi repulsie; ea produce căldură, lumină, electricitate. Iată agentul de care se serveşte omul cînd pronunţă un blestem sau o vrajă".

Astralitatea sau fluidul astral, nu este însă decît vehiculul prin care trece "forma-gînd", devenită larvă supărătoare sau putere demonică care otrăveşte omul cu atît mai mult cu cît ea găseşte un teren emotiv sau dezechilibrat. Şi pare că acesta e terenul Eleonorei Zugun. Odată terenul invadat, larvele se înmulţesc negăsind nici o rezistenţă din partea Eleonorei. Ba ceva în plus: din frica ce-a cuprins-o de-a fi, la orice moment, obiectul reînnoirilor de atacuri, ea însăşi crează alţi egregori răi mărind frecvenţa manifestărilor lor.

De aici pînă la "stigmat" nu e decît un pas. Se ştie că şi imaginaţia femeii gravide produce unele semne pe corpul copilului. Tot aşa ies la unii pioşi creştini semnele de răni de cuie la mîini şi la picioare provenite după urma unor rugăciuni foarte intense către Christos Răstignitul. Apostolul Pavel ar fi purtat aceste semne.

În 1926 se scria prin gazete:

Roma 11 Martie - În oraşul Cosenţa din sudul Italiei populaţia credincioasă e adînc impresionată de un caz ciudat. E vorba de o călugăriţă - Elena Ajello - care de anul trecut, spune că vede apărîndu-i pe frunte nişte stigmate ca acelea de pe fruntea lui Christ pe cruce. Anul acesta semnele i-au apărut în dreptul inimii. Sute de pelerini vin să o vadă, considerînd-o ca pe o sfîntă.

Înainte de a-i apare acele răni ea s-a aşezat la pat şi cu mîinile încrucişate pe piept s-a adîncit în rugăciuni, indiferentă la tot ce se petrecea în jurui. Şi anul trecut ca şi anul acesta, rănile i-au apărut în preajma Paştelor. Chiar Papa a trimis un reprezentant să o vadă.

Stigmatele Eleonorii Zugun sînt însă de scurtă durată şi par de natură maleficioasă, pe cînd la alţi indivizi poate fi urmarea unei forţe a gîndirii sau autosugestiei. (Cazuri noi în Bavaria, în Belgia şi în Cernăuţul nostru).

Va putea oare Eleonora să scape vreodată de aceşti drăcuşori (Poltergeister), care o torturează? Aceasta depinde de originea aruncării zarului. Dacă pătimirea este înscrisă în "Karma" ei rezultat al unei alte vieţi, perspectiva vindecării este problematică, dar nu de tot exclusă. Dacă însă e numai rezultat al unei proiecţii de ură din actuala ei existenţă, lecuirea este cu putinţă.

Care sînt metodele?

1. Prima şi cea mai drastică este aceea a unei voinţe dinamizată prin credinţă şi ştiinţă, pe care ne-o dă Isus, cînd întîlneşte pe acel care era la fel stăpînit de larve rele.

Acestea nu putea, în nici un chip, rezista acelei trinităţi de forţe. Dar simpla izgonire a acelor larve (Draci, zice religia), ar fi cauzat lovitura înapoi, către cel care a provocat-o, ceea ce Isus nu vrea, ca un iertător ce era. El îngăduie deci intrarea celor răi în turma de porci, iar animalele, graţie instinctului lor, pornesc în goană, preferînd să se înece într-o apă apropiată.

Aceasta este adevărul minunatei povestiri. Aceste fiinţe nepipăibile, dacă nu mor, trebuie să-şi facă loc în altă parte, şi de regulă, se întorc la locul de naştere, producînd temutul "choc en retour" 1)

---

1) Un caz de lovitură înapoi ni-l înfăţişează procesul ciobanului Hocque care a avut drept motiv molima care bîntuia dobitoacele şi care era atribuită farmecelor lui. Condamnat de Trib. din Pacy la 2 Sept.1687, Hocque făcu apel la Curtea din Paris care confirmă osînda. Fiind oarecare îndoieli în privinţa vinovăţiei lui, se dispuse a i se da tovarăş de temniţă pe un anume Beatrix, poliţist dibaci. Şiretlicul reuşi, Beatrix îl îmbătă pe Hocque care mărturisi farmecele şi scrise fiului său Nicola, să-i ridice pachetul îngropat într-un loc anumit. Abia trezit, fu apucat de o furie grozavă, zicînd lui Beatrix: "Tu vei fi cauza morţii mele, acum ai să mori şi tu", şi fără îndoială, Beatrix ar fi fost sugrumat fără intervenţia comandantului Tournelle, cu jandarmii care erau la pîndă. Mortalitatea a încetat, însă Hocque a murit în convulsii atroce potrivit legii "loviturii înapoi" care se întoarce cu dublă violenţă contra operatorului.

2. Credinţa singulară, dar mai bine cînd e împerecheată cu voinţă, produce acelaşi efect de gonire a duhurilor rele şi în Hagiografie, găsim

foarte multe cazuri unde sfinții și păzitoriii preceptelor morale, din toate neamurile, au obținut rezultate reale. Preoții sînt aici în rolul lor.

3. Știința a determinat și ea, și determină singură astăzi succese remarcabile. Dar cu cît este mai mult aliată cu voință intensă, cu atît buna reușită este mai asigurată.

În afară de aceste ființe instinctive, muritoare, intermediare între lumea psihică și lumea materială, (Papus), se mai amestecă în lumea noastră "incubii și sucubii". Ei pot aparține elementalilor și elementarilor. Incubii se materializează și au raporturi intime cu femeile, sucubii cu bărbații.

Ascetismul evului mediu oferă multe cazuri de concubinaj cu acești invizibili. În timpul modern doctorul Calmeil s-a ocupat cu acest soi de uniri demonice.

Sir Peladan crede că cugetarea vie și îndelungată, produce vibrații nervoase care dau loc la emiteri fluidice. Fluidul nervos dă naștere fantomei fluidice, care se agață de cel ce a creat-o. Visul continuă noaptea preocuparea de peste zi. Larva formată rămîne în atmosfera astrală a individului pe care îl turmentă și-l împinge spre recidive, luînd stăpînire asupra lui. (Obsesii, coagulare de larve).

Pare însă că sînt fantome și de alte specii.

Iată ce povestește doctorul englez Barnel:"Un tînăr în Comitatul Sommerset robust și sănătos, era vizitat în fiecare noapte de un spectru feminin, care îi sugea vlaga tinereții. Cu toate că se vedea slăbind din zi în zi, el nu putea să-i reziste. În cele din urmă, văzînd moartea cu ochii, se hotărî să demaște fantoma. Cu iuțeala fulgerului înhăță cu ambele mîini părul vizitatoarei și strigă după lumină. Cu o sforțare supremă dihania se liberă din mîinile amantului ei, lăsîndu-i în mîini un pumn de peri albi. Era o bătrînă vrăjitoare din vecinătate care se materializa prin dublul ei astral, cum am văzut mai înainte. Prin ce mister, se întreba naratorul, a putut să dea ea tînărului iluzia sufletului cald al copilului și gingășia cărnurilor? Fi-va că dublul nu îmbătrînește sau puterea de transformare a vrăjitoarei care de 50 de ani exercita meșteșugul ei?

Înrudiți cu acest fel de lipitori, sînt Vampirii cunoscuți sub numele de strigoi sau moroi (în Oltenia), și de acela de brucolaci în tot Orientul. Vamprii ar fi niște suflete rele ale unor indivizi îngropați în stare de letargie și care întrețin în mormînt o stare de viață vegetativă.

După unele credințe, vrăjitorul adesea devine vampir. După moartea lui, se zice că se observă în curînd, uscîndu-se pe picioare, o mulțime de indivizi din localitatea sau satul în care a trăit. Mărturiile nu lipsesc. S-ar fi observat un fel de strigoi năvălind asupra trecătorilor, fie sub forma umană, fie sub forma unui animal. Alteori pătrund în case, atacă pe cei ce dorm, le comprimă pieptul și le sug sîngele. Dacă vizita se repetă, cel atacat moare la a doua sau la a treia vizită. Pentru a scăpa de acești chinuitori, poporul de la țară dezgroapă cadavrul pe care-l găsește nemișcat, rece, dar perfect păstrat; buzele sînt roșii, iar ochii adesea mari, deschiși; barba, părul, unghiile, sînt extraordinar de crescute. Vitalitate vegetativă, întreținută, cum se pretinde, din sîngele victimelor.

Obiceiul este a împlînta în inima cadavrului un par ascuțit. Cîteodată i se taie capul și se arde cadavrul. Fenomenele încetează imediat. Se poate însă să se înșele cineva asupra esenței vampirului. Adesea s-au făcut mai multe profanări de morminte, pînă cînd să se dea peste corpul care să prezinte semnele caracteristice vampirului. Sînt multe procese-verbale, care constată scene de vampirism.

În "Voyage du Lévant" al lui Tournefort, se vorbește de un țăran din Mycona, de temperament arțăgos, care a fost omorît, nu s-a știut de cine. După două zile de la înmormîntare, s-a răspîndit vorba că cel îngropat era văzut noaptea intrînd prin casele oamenilor, unde făcea tot felul de pocinoage. S-au făcut rugăciuni de opii greci, dar fără nici un rezultat. După mai multe tergiversări, cadavrul fu dezgropat și i s-a scos inima. S-a pretins că corpul era moale, iar nu înțepenit. Fenomenele au continuat și mai rău: ușile erau scoase din țițîni, ferestrele sparte, vasele golite, hainele rupte; oamenii erau disperați. S-au văzut unii abandonîndu-și casele și ieșind afară din oraș să doarmă. Toată regiunea era pe cale să se despopuleze. În zadar noi rugăciuni, procesiuni și stropiri cu aghiazmă. În cele din urmă oamenii se hotărîră să ardă cadavrul. Aceasta se făcu în ziua de 1 Ianuarie 1701. De atunci încetară atacurile brucolacului. Avem descrise cazuri de vampirism petrecute în țările Scandinave, în Bohemia, Moravia, Turcia, Rusia. În România ar fi fost unele constatate de autoritățile militare pe timpul ocupației trecătoare a Austriacilor.

Prin 1924, s-a profanat un mormînt în județul Vîlcea, dar pare că fenomenul nu a fost dovedit, căci de altfel se amestecă uneori și frica și imaginația, care fiind contagioase pot da loc la slăbiciuni care să lucreze ca o adevărată sugere de sînge în masă.

Licantropia, de care am mai vorbit, ține tot de vampirism. Diferența este că în Licantropie, forma astrală provine de la un vrăjitor în viață, care doarme în patul său pe cînd Vampirul e vrăjitorul mort, care duce încă o viață vegetativă în mormîntul lui. În sens mai general trăiesc vampiri și între noi. Bătrînii care dorm laolaltă cu copii, le consumă puterea fizică. O guvernantă bătrînă seacă vlaga tinerelor odrasle pe care i le încredințăm. În altă ordine de idei sătenii au vampirii lor, care le sug vlaga prin mijlocul băuturilor alcoolice falsificate.

În categoria elementalilor, ocultiștii au grupat geniile care ar popula cele patru elemente, aerul, apa, focul și pămîntul, genii cunoscute sub numele de silfe, ondine, salamandre și gnomi. Ielele noastre n-ar fi străine de stăpînirea aerului.

Religia cunoaște și ea făpturile din aceste elemente pe care, privindu-le drept draci, le exorcizează la fiecare început de an, cu moliftele sfîntului Vasile.

Aceste figuri fantastice s-au atribuit superstiției. Cine știe? La fundul superstiției se găsește adesea un pic de adevăr. Un scriitor italian zicea că: "superstiția nu e decît o frîntură din acea cunoștință care pune preț pe cel mai mic amănunt din cartea

vieții; este o interpretare trasă din cunoștința amănuntelor înscrise în cartea vieții popoarelor; interpretarea științei care era patrimoniul popoarelor iluminate, iar acum teama secretă a neînțelesului".

Vorbind de acei genii, s-a pretins că ei ar fi foarte geloși de domnia lor și ar vedea cu nemulțumire invadîndu-li-se împărăția de către om.

Gnomul - pigmeul subpămîntenesc al germenilor - vede cu ochi răi cotropirea adîncurilor în căutarea de minerale și ele s-ar răzbuna din cînd în cînd făcînd să izbucnească gaze ucigătoare.

O telegramă din Coleford (Gloucestershire) zice că proprietarul unei mine de cărbuni și șase mineri ai săi ar fi găsit săptămîna trecută (aceasta era prin august 1929) într-un maldăr de pulbere, extrasă dintr-o galerie o mică ființă extraordinară, jumătate om, jumătate animal. Leslie Jones, primul care a descoperit această fenomenală creatură, povestește că pe cînd alegea cărbunii, a văzut o ființă curioasă care se mișcă. Jones a lovit-o atunci cu lopata; ființa a sîngerat mult din rană și după vreo oră a murit. Corpul era întocmai ca al omului, dar măsura 35 centimetri lungime. Capul îi era mare ca un pepene mic, avea forma de om cu doi ochi; gura era garnisită cu trei dinți albi și lăsa să se vadă o limbă ca a omului. Pielea îi era brună ca a indienilor, părul castaniu, scurt și-l acoperea aproape întreaga frunte. Spinarea o avea pronunțată, dar n-avea brațe; picioarele aveau cinci degete cu unghii, cu ghiare, genunchii și gleznele perfect articulate. Nici unul din mineri n-a îndrăznit să-l atingă; toți fugiră dar cînd se întoarseră a doua zi, monstrul dispăruse.

Amos Brown, proprietarul minei, confirmă știrea.

Fabula și tradiția vorbește în adevăr de ființe subpămîntene, numite gnomi sau pigmei. Să fi fost acesta un exemplar din aceste ființe? Nu luăm nici o poziție față de această știre, cu toate că la o întrebare pusă într-o ședință spiritistă din Florența, răspunsul a fost următorul:

"'În numele lui Dumnezeu, eu sînt spiritul care preexistă și ordonează viața acestor ființe mai mult decît primitive pentru voi care nu aveți idee de ele decît atunci cînd cîte unul a putut să iasă din întunericul materiei pentru a se descoperi vouă. În cele mai întunecoase crăpături ale pămîntului sau în regiuni necunoscut vouă, aceste viețăți trăiesc în societate și se înmulțesc pentru a apărea la suprafață și, din cînd în cînd, a se arăta în stare de barbarie în regiunile cele mai puțin civilizate, dar în condiții adaptate vieții lor. Chemați-le gnomi, cum îi numiți, genii sau silfe pe cei din aer, ondine, pe cei din apă, numele este mai puțin important.

În pustiul Gobi s-ar afla, zice-se, niște ființe asemănătoare omului, care ar trăi ascunse în nisipuri și respiră prin bronhii ca peștii. Ondinele (sirenele, naiadele), ar nimici submarinele din același spirit care călăuzește pe gnomi și pe silfe. Silfele aerului ar căuta să prăbușească aeroplanele, care se avînta în slava cerului, iar salamandrele ar da naștere la incendiuri fără să se poată vreodată afla cauza lor. Focul de la Bazar de Charité, de la Palatul nostru Regal și alte atîtea, ar intra în această categorie

Cine știe dacă nu cumva adorația focului nu pleacă din vechea teamă de salamandre, menită a îmbuna acele forme-ființe, cu doză de viabilitate?

Cine știe dacă sacrificarea animalelor pe altare nu țintea la împăcarea ipoteticilor stăpînitori ai aerului? Căci ce însemna acel omor ritual, acea ardere a grăsimilor, acea răspîndire a sîngelui, pînă și pe voalul de purpură a sanctuarului "drept prinos de suav miros lui Jehovah?" (Leviticul 1,9).

Cine poate spune dacă la ideea că sîngele e viața, nu se asocia teama ascunsă de invadarea temutelor larve, astfel că la predispoziția copiilor lui Israel pentru un asemenea consum, trebuia decretată pedeapsa cu moartea?

Larve, larve, "lemuriile" țăranului român. Te întrebi: de unde acest termen la dînsul?

În sens ezoteric, gnomul personifică și magnetismul planetar; ondina, curentul submarin; silfa sau lutinul - curentul aerian; salamandra - electricitatea atmosferică. La capete avem colonii de ondine; ciclonul reprezintă lăcașul sau patria lutinilor.

Genii
forțe fizice ale Naturii

În această scrisoare descriam un incident, care, după mine, era foarte normal să mă convingă că cele două, Katie și d-șoara Cook, erau două ființe materiale deosebite.

Cînd Katie era afară din cabinet, în picioare, în fața mea, am auzit un vaiet venind din cabinet, de la d-șoara Cook. Sînt fericit să spun că am obținut în sfîrșit "dovada absolută".

Deocamdată nu voi vorbi de cea mai mare parte a probelor pe care mi le-a dat Katie în numeroasele ședințe cu care m-a favorizat d-șoara Cook la mine acasă, și nu voi descrie decît una sau două care au avut loc de curînd. De cîtva timp, experimentam cu o lampă cu fosfor, constînd dintr-o sticlă de 200 sau 250 de grame, care conținea puțin ulei fosforat, și care era solid astupată. Aveam motive să sper că la lumina acestei lămpi, unele din misterioasele fenomene ale cabinetului vor deveni vizibile; Katie (fantoma) spera de asemeni să obțină același rezultat.

În ziua de 12 martie, în timpul unei ședințe la mine acasă, după ce Katie umblă printre noi și ne vorbi cîtva timp, se retrase îndărătul perdelei ce despărțea laboratorul meu (unde se afla așezată asistența) de bibliotecă, încăpere ce era provizoriu oficiu de cabinet. După un moment, ea (fantoma) se întoarse de la perdea și mă chemă la dînsa, zicîndu-mi:

-Intră în odaie și saltă capul medium-ului, fiindcă a alunecat la pămînt.

Katie era atunci în picioare în fața mea, îmbrăcată în rochia ei albă obișnuită și avînd pe cap turbanul.

Îndată mă îndreptai spre biblioteă, spre a o ridica pe d-șoara Cook, iar Katie se dădu cu cîțiva pași la o parte, ca să mă lase să trec. Într-adevăr, d-șoara Cook alunecase într-o parte sub canapea, și capul îi atîrna într-o poziție penibilă. O așezai din nou pe canapea, și făcînd aceasta, cu tot întunericul, avui satisfacția vie să constat că d-șoara Cook nu era îmbrăcată în costumul Katiei, ci purta veșmîntul ei obișnuit de catifea neagră și se afla într-o adîncă letargie. Nu trecură trei secunde între momentul cînd o văzui pe Katie în rochia albă înaintea mea și acela cînd o ridicai pe d-șoara Cook pe canapea, din poziția în care se afla.

Întorcîndu-mă la postul meu de observație, Katie apăru din nou și zise că crede că mi se va putea arăta în același timp cu medium-ul ei. Gazul fu micșorat, și ea îmi ceru lampa cu fosfor. După ce se arătă la lumina ei timp de cîteva secunde, mi-o puse din nou în mîini, zicînd:

- Acum intră și vino să-mi vezi medium-ul.

O urmai de aproape în bibliotecă, și la lumina lămpii o văzui pe d-ra Cook odihnindu-se pe canapea, exact așa cum o lăsasem. Privii în jurul meu, să o văd pe Katie, dar dispăruse. O chemai, dar nu primii răspuns.

Îmi reluai locul, și Katie reapăru în curînd, spunîndu-mi că tot timpul fusese acolo în picioare lîngă d-șoara Cook. Ea întrebă atunci dacă n-ar putea încerca ea însăși o experiență; și luînd din mîinile mele lampa cu fosfor, trecu îndărătul perdelei, rugîndu-mă să nu privesc deocamdată în cabinet. După cîteva minute îmi înapoie lampa, spunîndu-mi că n-a putut reuși, pentru că sleise tot fluidul medium-ului, dar că va mai încerca și altădată. Fiul meu cel mare, un băiat de 14 ani, care ședea în fața mea într-o astfel de poziție că putea vedea îndărătul perdelei, îmi spuse că văzuse deslușit lampa cu fosfor părînd a pluti deasupra d-șoarei Cook, și luminînd-o pe cînd zăcea lungită fără mișcare pe sofa, dar că nu putuse vedea pe nimeni ținînd lampa.

Trec acum la ședința ținută aseară la Hackney. Niciodată n-a apărut Katie cu o atît de mare perfecțiune; timp de aproape două ore s-a plimbat prin cameră, convorbind familiar cu cei de față. De mai multe ori mă luă de braț în timpul mersului și impresia simțită de mintea mea că lîngă mine se afla o altă femeie vie, și nu un vizitator din altă lume, fu atît de tare, încît ispita de a repeta o recentă și curioasă experiență deveni aproape irezistibilă.

Gîndind deci că, dacă n-aveam lîngă mine un spirit, era totuși o femeie, îi cerui voie să o iau în brațe, spre a putea verifica interesantele observații, pe care un experimentator îndrăzneț le dăduse de curînd la iveală într-un fel mai mult sau mai puțin prolific. Această îngăduință îmi fu dată în chip grațios, și mă folosii de ea cuviincios, cum ar fi făcut orice bărbat bine crescut într-o asemenea împrejurare. D. Volckman va fi încîntat să știe că "fantoma" (care de altfel nu opuse nici o rezistență) era o ființă tot așa de materială ca și d-șoara Cook însăși. Dar urmarea va arăta ce rău face un experimentator, oricît de îngrijite ar fi observațiile sale, să se hazardeze de a formula o concluzie importantă cînd dovezile nu sînt în cantitate suficientă.

Katie zise atunci că de data asta se credea în stare să se arate în același timp cu d-șoara Cook. Micșorai gazul, apoi, cu lampa mea de fosfor pătrunsei în odaia ce slujea de cabinet. Dar mai înainte rugasem pe unul din amicii mai, care e stenograf îndemînatic, să noteze orice observație aș putea face în timpul cît voi sta în cabinet, căci cunosc importanța primelor impresii, și nu voiam să mă las în seama memoriei mele mai mult decît era necesar. Notele lui sînt în clipa de față înainte-mi. Intrai grăbit în cameră. Era bezně, și numai pe dibuite dădui de d-șoara Cook. O găsii stînd pe vine pe podea.

Îngenunchind, lăsai să intre aer în lampa mea, și la licărirea ei văzui pe această tînără persoană îmbrăcată în catifea neagră, așa cum era la începutul ședinței și părînd complet insensibilă. Nici nu se clinti cînd îi luai mîna și ținui lampa lîngă obrazul ei, ci respira liniștit în continuare.

Ridicînd lampa, mă uitai împrejurul meu și o văzui pe Katie în picioare lîngă d-șoara Cook și înapoia ei. Era îmbrăcată într-o draperie albă și fîlfîitoare, cum o văzusem și în timpul ședinței. Ținînd una din mîinile d-șoarei Cook într-a mea, îngenunchiai și mai mult, ridicai și coborîi lampa, atît pentru a lumina în întregime figura Katiei, cît și pentru a mă încredința pe deplin că o vedeam aievea pe adevărata Katie, pe care o strînsesem în brațele mele și nu fantoma unui creier bolnav. Ea nu vorbi, ci doar mișcă din cap în semn de recunoaștere. De trei ori, în chip deosebit, examinai cu grijă pe d-șoara Cook, așezată pe vine în fața mea, ca să mă asigur că mîna ce-o țineam era a unei ființe vii, și în trei rînduri întorsei lampa spre Katie, examinînd-o cu băgare de seamă încordată, pînă cînd nu avui nici cea mai mică îndoială că se afla în fața mea. La urmă, d-șoara Cook făcu o ușoară mișcare, și Katie îmi făcu îndată semn să mă retrag. Trecui în altă parte a cabinetului și încetai de a mai vedea pe Katie, dar nu părăsii camera pînă ce d-șoara Cook nu se deșteptă și cei doi asistenți intrară cu lumină.1)

Înainte de a termina acest articol, doresc să dau lumină cîtorva deosebiri, pe care le-am observat între d-șoara Cook și Katie:

- Talia Katiei este variabilă: la mine acasă am văzut-o mai înaltă cu vreo 15 centimetri decît d-șoara Cook. Aseară, fiind desculță și neștind pe vîrful picioarelor, avea 12 cm. mai mult ca d-șoara Cook.2)

Aseară Katie avea gîtul descoperit, pielea perfect netedă la pipăit și la vedere, pe cînd d-șoara Cook are la gît o cicatrice care, în împrejurări asemănătoare, se vede desluşit și e aspră la pipăit.

Urechile Katiei nu sînt găurite, pe cînd d-șoara Cook poartă de obicei cercei.

Tenul Katiei este foarte alb, pe cînd al d-șoarei Cook este foarte oacheș.

Degetele Katiei sînt mult mai lungi ca ale d-șoarei Cook, iar obrazul ei de asemeni mai mare. În felul și manierele lor de exprimare sînt iarăși deosebiri însemnate.

Sănătatea d-șoarei Cook nu e destul de bună, spre a-i permite să facă, cîteva săptămîni de aici înainte, alte ședințe experimentale ca aceasta, și ca

atare am povățuit-o să ia un repaos complet, înainte de a reîncepe campania de experiențe despre care, din pricina ei, am dat numai o schiță fugară; într-un viitor apropiat sper să pot da la iveală rezultatele complete.3)

1) "Florence Marryat adeverește de asemenea că a văzut pe Katie împreună cu miss Cook. Ea scrie în cartea sa "There is no Death" (Nu există moarte): "M-a chemat după ea în camera din fund și, lăsînd să-i cadă veșmîntul alb, rămase perfect goală înaintea mea". "Acum, zise ea, poți vedea că sînt o femeie". Ceea ce era într-adevăr, și mai cu seamă, o femeie făcută în chipul cel mai frumos posibil. (Encyclopaedia).

2) Din cauza insuficienței fluidului ectoplasmatic, fantoma apare uneori pipernicită și în cazuri excepționale miniaturală, de 20 de centimetri înălțime: o păpușă vie, în carne și oase, mișcîndu-se printre asistenți!

3) Spre marea pagubă a științei, Crookes n-a mai scris lucrarea făgăduită, lipsindu-i timpul necesar pentru a o face. Așa încît, scrierea de față este singurul document rămas de la marele savant, cu privire la celebrele sale experiențe cu medium-ul Florence Cook și fantoma materializată Katie King.

"Nemurirea sufletului"
W. Crookes
(fragmente)

Apariție a Katiei King Fotografierea ei cu ajutorul luminii electrice

Luînd o parte foarte activă la cele din urmă ședințe ale d-șoarei Cook, și izbutind să iau numeroase fotografii ale Katiei King cu ajutorul luminii electrice, m-am gîndit că publicarea cîtorva amănunte ar fi interesantă pentru spiritualiști. 1

În cursul săptămînilor care au precedat plecarea Katiei, ea a dat ședințe la mine acasă aproape în fiecare seară, ca să-mi permită s-o fotografiez la lumina artificială. Cinci aparate complete de fotografie au fost pregătite în acest scop. Ele constau din cinci camere negre, una de mărimea întreagă de placă, alta de jumătate de placă, una de un sfert, și două camere stereoscopice binoculare, care trebuiau să fie toate îndreptate spre Katie în același timp, de fiecare dată cînd va poza pentru propriul ei portret. Cinci băi sensibilizatoare și fixatoare au fost curățate mai dinainte, gata să servească, ca să nu fie nici șovăire nici întîrziere în timpul operațiunilor fotografice, pe care le-am executat eu însămi cu ajutorul unui asistent.

Biblioteca mea sluji drept cabinet negru; ea avea o ușă cu două caturi, care se deschidea în spre laborator; unul din caturi a fost scos din balamale, și în locul lui a fost atîrnată o perdea, ca să îngăduie Katiei să intre și să iasă ușor. Amicii noștri prezenți erau așezați în laborator, în fața perdelei, iar camerele negre puse puțin înapoia lor, gata să fotografieze pe Katie cînd va ieși, și să ia de asemeni și interiorul cabinetului, ori de cîte ori s-ar ridica perdeaua în acest scop. În fiecare seară erau trei sau patru expuneri de sticle în cele cinci camere negre, ceea ce da minimum 15 probe pe ședință. Unele se strică la developat, alta la regularea luminii. Cu toate acestea, posed 44 de negative, unele mediocre, unele nici bune nici rele, iar altele excelente.

Katie recomandă tuturor asistenților să stea așezați și să respecte această condiție; eu singur nu am fost cuprins în această măsură, căci de cîtva timp Katie îmi dăduse permisiunea că fac ce vreau, să o ating, să intru în cabinet și să ies, ori de cîte ori mi-o plăcea. Am urmat-o adesea în cabinet și am văzut-o uneori, pe ea și medium-ul ei, în același timp; dar de cele mai multe ori nu găseam decît medium-ul în letargie, odihnind pe parchet: Katie și costumul ei alb dispăruse instantaneu.

Dealungul ultimelor șase luni d-șoara Cook a făcut numeroase vizite la mine acasă, și a stat uneori o săptămînă întreagă. Nu aducea cu dînsa decît un sac de noapte, care nu se închidea cu cheie, iar în timpul zilei era neconvenit în tovărășia doamnei Crookes, a mea, sau a vreunui alt membru al familiei mele; nedorind singură, n-a avut nici un prilej să pregătească ceva, chiar mai puțin desăvîrșit, care să poată juca Katiei King. Eu mi-am pregătit și orînduit singur biblioteca, precum și cabinetul negru; de obicei, după ce d-șoara Cook cinase și stătuse de vorbă cu noi, se îndrepta spre cabinet, și, la cererea mea, eu încuiam cu cheia a doua ușă, ținînd cheia la mine în tot timpul ședinței; atunci micșoram gazul și lăsam pe d-șoara Cook în întuneric.

Intrînd în cabinet, d-șoara Cook se lungea pe podea, cu capul pe o pernă, și în curînd cădea în letargie. În timpul ședințelor fotografice, Katie înfășura capul medium-ului cu un șal, ca să împiedice lumina de a-i cădea pe obraz. Adeseori am ridicat un colț al perdelei cînd Katie se afla în picioare în apropiere, și rareori cele șapte sau opt persoane de față putea vedea în același timp pe d-șoara Cook și pe Katie în plina strălucire a luminii electrice. Nu puteam vedea atunci obrazul medium-ului, din pricina șalului, dar îi zăream mîinile și picioarele, o vedeam mișcîndu-se penibil sub înrîurirea luminii intense, și în răstimp îi auzeam pașii în dreptul capului d-șoarei Cook.

În timp ce luam o parte activă la aceste ședințe, încrederea Katiei în mine sporea treptat, așa fel încît nu vroia să mai țină ședințe dacă nu mă însăcinam eu cu orînduiala lor, spunînd că voiește să mă aibă tot timpul lîngă dînsa și în preajma cabinetului. Îndată ce a fost statornicită această încredere, și cînd ea a avut satisfacția de a fi singură că-mi țin făgădielile ce-i puteam face, fenomenele sporiră mult în putere și mi-au fost date dovezi pe care mi-ar fi fost cu neputință să le obțin, dacă m-

aş fi apropiat în alt chip de subiect.

Ea mă întreba adesea despre persoanele de față la ședințe și desprre felul cum vor fi așezate; căci în ultimul timp devenise foarte nervoasă, în urma anumitor sugestii nechibzuite, care sfătuiau întrebuințarea forței în chip de cercetare mai științifică.

Una din fotografiile cele mai interesante este aceea, în care eu stau în picioare alături de Katie; ea își ține piciorul desculț pe un anumit punct al podelei. În urmă, am îmbrăcat pe d-șoara Cook la fel cu Katie; ea și cum mine ne așezarăm exact în aceleași obiective, așezate absolut ca în cealaltă experiență, și luminăți de aceeași lumină. Cînd cele două poze sînt așezate una peste alta, fotografiile mele coincid perfect, în privința taliei, etc., în timp ce Katie e mai înaltă cu jumătate cap decît d-șoara Cook, și pe lîngă dînsa pare o femeie grasă. În multe poze, lățimea obrazului ei și grosimea corpului se deosebesc esențial de medium, și fotografiile dau în vileag și alte puncte de neasemănare. Dar fotografia este tot așa de neputincioasă să descrie frumusețea perfectă a obrazului Katiei, după cum cuvintele nu pot descrie farmecul manierelor ei. Fotografia poate, e adevărat, să dea un desen al imaginei ei; dar cum ar putea să reproducă puritatea strălucitoare a tenului, sau expresiunea mereu schimbătoare a trăsăturilor ei așa de mobile, cînd învăluite de tristețe dacă povestea vreo amară întîmplare a vieții ei trecute, cînd zîmbind cu toată nevinovăția unei fete tinere, atunci cînd strîngea pe copiii mei în jurul ei și-i amuza povestindu-le episoade din aventurile ei în India.

"În jurul ei creea o atmosferă de viață;
Ochii ei păreau că fac și aerul nai strălucitor;
Așa erau de limpezi, de frumoși, așa plini
De tot ce ne putem închipui despre cer!
Prezența ei subjuga atît, că n-ai fi socotit
Că e o idolatrie să îngenunchiezi înainte-i."

De curînd am văzut așa de bine pe Katie, cînd era luminată de lumina electrică, încît îmi este cu putință să adaog cîteva trăsături la deosebirile ce-am statornicit în articolul precedent între ea și medium-ul ei:

Am siguranța cea mai absolută că d-șoara Cook și Katie sînt două individualități deosebite, cel puțin în ceea ce privește trupurile lor. Mai multe semne mici care se găsesc pe obrazul d-șoarei Cook lipsesc pe al Katiei. Părul d-șoarei Cook e de un brun așa de închis că pare aproape negru; o șuviță din părul Katiei, care e acum sub ochii mei, și pe care mi-a dat voie să-l tai din cosițele ei bogate, după ce le-am urmărit cu degetele mele pînă pe creștetul capului ei, ca să mă asigur că au crescut acolo, este de un plăcut castaniu aurit.

Într-o seară am numărat pulsațiile Katiei: pulsul ei bătea regulat 75, pe cînd al d-șoarei Cook, cîteva clipe în urmă, atingea 90, cifra ei obișnuită. Aplicîndu-mi urechea pe pieptul Katiei, auzeam bătînd înăuntru o inimă, iar bătăile erau mai regulate decît ale inimii d-șoarei Cook, cînd, după ședință, dînsa îmi îngăduie aceeași experiență. Încercați în același mod, plămînii Katiei se arată mai sănătoși decît ai medium-ului, căci în momentul experienței mele d-șoara Cook urma un tratament medical contra unui strașnic guturai.

Cititorii d-voastră vor găsi de bună seamă interesant că la povestirile dv și ale d-lui Ross Church despre ultima apariție a Katiei, se adaogă și ale mele, cel puțin acelea pe care le pot publica. Cînd sosi pentru Katie momentul rămasului bun, i-am cerut favoarea să fiu eu cel din urmă care s-o pot vedea. Ea chemă la dînsa pe fiecare persoană din societate și-i spuse cîteva cuvinte în particular, a dat instrucțiuni generale pentru viitoarea noastră îndrumare și pentru ocrotirea d-șoarei Cook. Din aceste instrucțiuni, care au fost stenografiate, citez următoarea:

"D. Crookes a lucrat tot timpul foarte bine, și las cu cea mai mare încredere pe Florence în mîinile sale, perfect sigură că nu va amăgi încrederea ce am într-însul. În toate împrejurările neprevăzute va putea face mai bine decît mine, căci are mai multă forță."

Terminîndu-și instrucțiunile, Katie îmi spuse să intru cu ea în cabinet, și mi-a dat voie să rămîn acolo pînă la urmă.

După ce trase perdeaua, conversă cu mine cîtva timp, apoi străbătu camera, ducîndu-se spre d-șoara Cook, care zăcea neînsuflețită pe scînduri. Aplecîndu-se asupră-i, Katie o atinse și-i zise:

- Deșteaptă-te, Florence, deșteaptă-te! Acum trebuie să te părăsesc!

D-șoara Cook se deșteptă, și plîngînd cu lacrimi rugă pe Katie să mai rămînă cîtva timp.

- Draga mea, nu mai pot; misiunea mea e împlinită. Dumnezeu să te binecuvînteze! răspunse Katie, și urmă să vorbească cu d-șoara Cook.

Cîteva minute stătura împreună de vorbă, pînă cînd lacrimile o împiedicară pe d-ra Cook de a mai scoate un cuvînt. Potrivit instrucțiunilor Katiei, mă repezii să sprijin pe d-șoara Cook, care era gata să cadă pe scînduri și hohotea convlusiv. M-am uitat împrejurul meu, dar Katie, și rochia ei albă dispăruse! Îndată ce d-șoara Cook se mai liniști, se aduse o lumină și am condus-o afară din cabinet.

Ședințele aproape zilnice cu care d-șoara Cook, m-a favorizat în ultimul timp i-au încercat mult puterile, și trebuie să recunosc cît mai mult obligațiunile ce am față de dînsa pentru graba-i de a mă asista în experințele mele. Orice dovadă am propus, ea a acceptat-o și s-a supus cuc ea mai mare bunăvoință; cuvîntul ei sincer și merge drept la țintă; n-am văzut niciodată la ea nimic care să semene cu cea mai ușoară aparență de dorință de a înșela. În adevăr, cred că n-ar fi putut duce o fraudă la bun sfîrșit, chiar dacă ar fi vrut să încerce; și dacă ar încerca, ar fi foarte lesne descoperită, căci un atare fel de a proceda este cu totul străin firi ei, iar ca să ne închipuim că o nevinovată de școlăriță de 15 ai ar fi fost în stare să conceapă și să săvîrșească o impostură atît de gigantică, și că în tot acest timp ea s-a supus la toate condițiile ce i s-au cerut; că a suportat cercetările cele mai migăloase; că vroia să fie inspectată în nu importă ce clipă, fie înainte, fie după ședințe; că a obținut încă și mai multe succese în propria mea casă decît

la părinţii ei, ştiind că venea inadins să se supună unor riguroase încercări ştiinţifice, - ca să ne închipuim, zic, că fantoma Katiei King din ultimii trei ani este rezultatul ueni înşelătorii, aceasta violează încă şi mai mult raţiunea şi bunul simţ, decît dacă am crede că este aceea ce afirmă ea însăşi.

Nota. - Prudenţa şi scepticismul oamenilor de ştiinţă atît de mare, încît, deşi toate entităţile, sau fiinţele inteligente, manifestate în şedinţele mediumnice, spun despre ele înşile că sînt spirite de oameni morţi, şi dau amănunte de identitate care se descoperă a fi foarte exacte, ei nu le cred. Constată realitatea fenomenului mediumnic conştient, iau notă de personalitatea materializată sau invizibilă, îşi dau seama că este o minte omenească îndărătul acelor uluitoare fenomene, discută în contradictor cu fiinţa nevăzută, dar fac toate rezervele în privinţa sincerităţii ei cînd îşi afirmă identitatea. Oamenii de ştiinţă sînt înclinaţi să creadă că în afirmaţiunile "personalităţilor secunde" (nume dat în metapsihică fiinţelor mediumnice), care pot să fie foarte sincere şi de bună credinţă, se amestecă în mod inconştient şi involuntar propriile credinţe, convingeri prejudecăţi şi stări subconştiente ale medium-ului, care, împrumută probabil şi o parte din cea intelectuală. Unde începe şi unde sfîrşeşte influenţa nevoită a medium-ului, e o chestiune de fapt, care rămîne a fi apreciată de conducătorul experienţelor, după dovezile obiective de identitate date de personalitatea secundă. iar cazul Katiei King apare ca foarte puţin probabilă "infiltrarea subconştientă" a cerebralităţii medium-ului, iar fantoma materializată convorbind ore întegi cu asistenţii, într-o atmosferă de absolută sinceritate, poate fi crezută pe cuvînt cînd afirmă despre sine însăşi că este sufletul unei fiinţe care a trăit odată pe pămînt. - N.Tr.

N-ar fi cuviincios pentru mine să închei acest articol fără a mulţumi d-lui şi d-nei Cook pentru marile înlesniri ce mi-au dat de a-mi putea urma observaţiunile şi experienţele.

Mulţumirile mele şi ale tuturor spiritualiştilor se cuvin la fel şi d-lui Charles Blackburn, pentru mărinimia cu care a îngăduit d-şoarei Cook să-şi închine tot timpul dezvoltării acestor manifestaţiuni şi în cele din urmă examenul lor ştiinţific.

NOTA 1. Prin fraza "mulţumirile mele şi ale tuturor spiritualiştilor", William Crookes se aşează singur în rîndul spiritualiştilor, adică al acelora care explică fenomenele prin nemurirea sufletului. Să ne amintim de atitudinea sa sceptică în acest volum... - N.Tr.

NOTA. 2 "D-ra Cook nu mai văzu niciodată pe Katie. Îi luă locul o altă influenţă, care şi-a dat numele de "Marie", şi care a cîntat şi a dansat în stil profesional. În ziua de 9 Ianuarie 1880, Marie a fost înşfăcată de corp de Sir Geoge Sitwell. De data aceasta ea nu se mai dizolvă; se descoperi că era însuşi medium-ul, purtînd numai corsetul şi fusta de flanelă. Vesmintele dezbrăcate de ea au fost aduse din cabinet de un alt asistent. De data aceasta medium-ul nu se îmbolnăvi. Se zice că era înfăşurată în draperie albă. Aceasta poate fi totuşi o iluzie optică a întunericului după cum în cazurile de personificare sau transfigurare 1 nu se ştie să fi recurs cineva la dedesupturi, ca să înlocuiască efectele ectoplasmice.

Cu toate acestea, în pofida acestei întîmplări, a doua zi de dimineaţă ea a fost angajată pentru o altă şedinţă. Dar, după Florence Marryat, în urma acestei demascări d-şoara Cook refuză să mai ţină şedinţe, dacă nu rămînea cineva cu dînsa în cabinet. Alegerea căzu pe autoare. Dînsa a fost legată de medium printr-o funie tare, şi rămaseră astfel legate împreună toată seara. Marie aapărut, a cîntat şi a dansat întocmai ca şi în ziua dinaintea "demascării".

Datorită numeroaselor procese ce avu de suferit, medium-ul, care din 1874 deveni prin căsătorie doamna Elgie Corner, renunţă pentru cîtva timp la şedinţele publice. În 1899, la invitaţia societăţii Sphinx, ea ţinu şedinţe, în condiţii riguroase de control, în Berlin. Marie se materializ şi produse fenomene uimitoare.

Chestiunea de a şti dacă miss Cook a fost prinsă odată într-o fraudă ocazională, e foarte delicată. Demascarea lui Sitwell este singura evidenţă condamnatoare. Flammarion scrie cu umor satiric: "Home îmi împărtăşi părerea sa personală că miss Cook a fost o isteaţă şarlatancă, şi că a păcălit cu neruşinare pe eminentul om de ştiinţă; iar în ceea ce priveşte medium-ii, vai! numai unul singur e vrednic de încredere, şi acela este însuşi, Daniel Douglas Home".

De bună seamă, Crookes nu află niciodată cel mai mic prilej de dezamăgire; iar cînd a fost înştiinţat despre moartea doamnei Corner, printr-o scrisoare datată 24 Aprilie 1904, el îşi exprimă adînca sa simpatie şi declară încă odată că credinţa într-o viaţă viitoare îşi datorează o mare parte din certitudinea sa - mediumnităţii domnei Cook Corner." (Encyclopaedia of psychie Science).

Din cele de mai sus desprindem următoarele constatări:

1. Afirmaţia lui Home, ironizată de Flammarion, se explică numai prin gelozia profesională a unui medium în declin, care asistă la apariţia şi cariera uluitoare a unui nou astru, menit unei glorii mai strălucitoare decît a lui însuşi.

2. Fraudele medium-ilor. Toţi marii savanţi, care au experimentat cu feluriţi mediumi, ca bunăoară Flammarion, Charles Richet, Lombroso, etc. afirmă că orice medium necontrolat are tendinţa, conştientă sau inconştientă, de a truca. Unii mediumi, dîndu-şi seama, cer ei înşişi să fie sever supravegheaţi, spre a fi împiedicaţi de a comite fraude involuntare. Cît despre fraudele voite, ele se explică prin interesul, moral sau material al medium-ului, sau amîndouă deodată, de a-şi menţine prestigiul intact, atunci cînd forţele sale intră în declin, sau cînd, în plinătatea forţelor sale, şedinţele se întîmplă să iasă nule. Aceste fraude ocazionale nu anulează, evident, valoarea manifestărilor veridice (după cum existenţa unor monede false nu implică falşitatea tuturor monedelor); ele micşorează însă încrederea publicului şi îngreunează progresul ştiinţei. Dar aceasta aduce şi un însemnat serviciu: recomandă ca şedinţele medium-ice să fie ţinute numai sub

conducerea oamenilor de știință, în condiții de control absolut, așa cum au văzut că se țineau ședințele în laboratorul lui William Crookes. - N.Tr.

1. După cum se vede, Crokes scrie aceste ultime articole "pentru spiritualiști". A renunțat de a mai scrie pentru savanți și pentru marele public. Semnificația faptului acesta e dublă.:

a) Crookes a adoptat explicația spiritualistă a fenomenelor (supraviețuirea sufletului), cel puțin ca ipoteză de lucru.

b) Inutilitatea de a irita și mai mult cu polemica sa opoziția violentă a pozitiviștilor.

El a gîndit că prezența sa printre spiritualiști va întări considerabil poziția acestora, dîndu-le prestigiu, metodă științifică și bază morală. Și așa preocuparea și spiritualistă a ieșit din spațiul strîmt al cercului de familie, a încetat de a mai fi o simplă curiozitate de diletanți și a început a fi studiată de oamenii de știință, Răspîntia aceasta istorică a fost determinată de William Crookes - N.Tr.

1. Personificare sau transfigurare: manifestare mediumnică, în timpul căreia figura medium-ului împrumută aidoma trăsăturile și expresiunea unei alte persoane, decedate. Se presupune că Schimbarea la Față a lui Isus a fost de o asemenea natură - N.Tr.

Extras din Ziarul "The Spiritualist" din mai 1874

Încă de la începutul mediumnității d-șoarei Cook, spiritul Katie King sau Annie Morgan, care produsese cele mai multe manifestații fizice, înștiințase că nu avea puterea să rămînă lîngă medium-ul ei decît să-și ia rămas bun de la ea pentru totdeauna.

Sorocul acestei perioade veni Joia trecută; dar înainte de a-și părăsi medium-ul, spiritul mai acordă amicilor săi încă trei ședințe de adio.

Cea din urmă avu loc Joi 21 Mai 1874; Katie observase în mod expres că dădea această ședință numai cîtorva amici convinși, încercați, care se aflau în Londra, și care de multă vreme dusese lupta pentru medium-ul ei împotriva publicului; în ciuda a numeroase și stăruitoare

NOTA: - Această fantastică reconstituire a materiei prin acțiunea instantanee a fantomei, pune încă două probleme, din noianul imens și aproape miraculos îmbrățișat de metapsihică, și din care lucrarea de față și adnotările ce mi-am luat libertatea să-i fac spicuise abia cîteva. Aceste două probleme sînt:

1. Puterea plastică a spiritului. Pe lîngă alte puteri naturale, al căror secret sau formulă o stăpînesc "inteligențele invizibile" (ca să nu le zicem sufletele morților), și printre care am văzut pînă acum trecerea de materie prin materie și celelalte, constatăm acum și puterea aceasta de reconstituire a materiei printr-un simplu act instantaneu de voință, ca și cînd spiritul desprins de corp ar poseda o putere plastică, o forță de creațiune, capabilă de a da naștere materiei - prin ce procedeu nu se știe! - și despre care noi pe pămînt n-avem nici cea mai slabă idee și nici cea mai vagă umbră de posibilitate!

2. Îmbrăcămintea fantomelor. Aceasta poate avea trei obîrșii:

a) Îmbrăcămintea creată din ectoplasmă, ca și trupul vui al fantomei materializate, și dizolvîndu-se odată cu fantoma;

b) aport, Adică o îmbrăcăminte adusă de undeva și trecută cu ușurință prin toate obstacolele materiale, însă dusă înapoi, sau chiar lăsată pe loc, după dispariția fantomei;

c) Îmbrăcăminte din casă, dată înadins fantomei, spre a economisi forțele medium-ului, necesare producțiunii de ectoplasmă. - N.Tr.

După aceasta, Katie a dat ultimele instrucțiuni d-lui Crokes și celorlalți amici, cu privire la ce aveau de făcut mai tîrziu, cu prilejul manifestărilor ulterioare făgăduite de ea prin mijlocirea medium-ului ei. Aceste instrucțiuni au fost notate cu grije și predate d-lui Crookes. Ea apărut atunci obosită; spunea cu tristețe că dorește să plece, că forța îi scădea. Repetă tuturor rămasul ei bun în chipul cel mai afectuos. Asistenții îi mulțumiră pentru manifestările minunate ce le acordase.

În timp ce ea îndrepta asupra prietenilor o ultimă privire gravă și gînditoare, lăsa perdeaua să cadă și se făcu nevăzută. O auziră deșteptînd pe medium, care o rugă, vărsînd lacrimi, să mai stea puțin; dar Katie îi zise: - Draga mea, nu pot; misiunea mea e îndeplinită. Dumnezeu să te binecuvînteze!

Și auzirăm sunetul unui sărutat de adio. Medium-ul se înfățișă atunci în mijlocul nostru, complet sleită și adînc consternată.

Katie spunea că de aici înainte nu va mai putea nici vorbi nici a-și arăta obrazul. Că, îndeplinind timp de trei ani aceste manifestații fizice, petrecuse o viață foarte penibilă, ca să-și ispășească greșelile. Că era hotărîtă să se înalțe la un grad superior de viață spirituală; că numai la lungi intervale va pute acorespunde în scris cu medium-ul ei, dar că acest medium va putea întotdeauna s-o vadă cu ajutorul lucidității magnetice.

NOTA: - Toate entitățile care se manifestă în ședințele mediumnice afirmă că întoarcerea lor vremelnică pe pămînt, sub formă materializată, implică o mare suferință, fiindcă urmează să treacă de la starea lor superioară, spirituală și fluidică, la una inferioară și materială. Mai spun, ca și Katie King, că aceste suferințe li se impun uneori cu ispășirea unor vechi greșeli, ca o purificare de "păcate"pentru a urca o treaptă mai sus în propășirea spirituală. Din această afirmație se desprind următoarele idei:

. Spiritualitatea și mai ales moralitatea - în sens de altruism, dezinteresare, facere de bine - a vieții de pe pămînt, are o înrîurire directă asupra vieții de "dincolo" a sufletului, unde nu are curs niciuna din valorile materiale care alcătuiesc succesul în lumea pamîntească - precum: banii, nașterea, forța brutală, egoismul, viclenia, furtul, crima, minciuna,

protecția - ci numai valorile pur sufletești: lucru foarte firesc într-o lume unde nu există altceva decît suflet.

Aceasta confirmă în mod surprinzător, pe cale științifică, pozitivă și experimentală dogma religiei creștine, ca de altfel a tuturor religiilor și filozofiilor, cum că baza vieții este etică, și ea condiționează soarta sufletului după moarte. Este exact ceea ce se predică poporului, sub forma naivă și empirică a celor trei sălașuri: iadul, purgatoriu și raiul!

Iată dar că Știința nu dezminte nici nu combate Religia, ci dimpotrivă: o explică, o dovedește și o întregește. De unde, în timpurile moderne, adevărurile religiilor lăsau cu totul indiferentă lumea cultă și slăbeau din ce în ce pătura de jos, știința metapsihică vine și le așează pe o bază indestructibilă, de convingere pozitivă, întemeiată pe experință și probă de laborator.

În epocala sa lucrare The Human Personality,savantul F.W.H. Myers lămurește în capitolul final, făcînd sinteza dintre știință și credință, că învierea lui Isus nu e altceva decît apariția materializată a "spiritului" său, în felul Katiei King,. Și Myers conchide:

"Voi hazarda o opiniune cutezătoare și voi prezice că, datorită noilor date ce posedăm, toți oamenii cu judecată vor crede înainte de un secol în învierea lui Crist; pe cîtă vreme, fără aceste date nimeni nu va crede înainte de un secol." - N.Tr.

Divinația în toate cele IX

- **Chiromanţie**
- **Scarpologie**
- **Onomatologia**
- **Palmomantica sau Trepetnicul Cel Mare**
- **Ştiţi să ghiciţi în bobi?**
- **Alfabet planetar**
- **Citirea cărţilor după metoda Lenormand**

Chiromanţie

Degetul mare

Degetul cel mare numit în chiromanţie degetul luiVenus, în limba latină se numeşte "polex" adică puternic. Într-adevăr, în el pare că se concentrează toată forţa omului. Gestul care corespunde mîniei, furiei, este închiderea celor patru degete în partea inferioară a palmei spre a fi cuprinse de partea cărnoasă a degetului mare şi dominate de cele două falange. Copiii de lapte neavînd încă voinţă, ţin toate degetele deasupra celui mare. Epilepticii, în timpul crizelor strîng degetul cel mare înaintea celorlalte iar idioţii se nasc cu el distrus, atrofiat şi chiar fără el Muribunzii, aproape de ultimele momente îl ascund sub celelalte.

De aceea, degetul cel mare e considerat ca reprezentînd cea mai însemnată putere a creierului: Voinţa, adică puterea morală care se opune instinctelor şi simţurilor.

Cînd este foarte lung, indică o mare putere de forţă şi energie.

Scurt: o voinţă slabă, fără iniţiativă: omul se găseşte totdeauna sub conducerea altuia.

Femeile cu degetul mare foarte lung sînt periculoase ca soţii. Ele vor căuta să facă totdeauna din bărbaţi un instrument al ambiţiei lor.

Cînd femeia va avea celelalte degete subţiri şi încadrate de unghii roşietice, atunci va întrebuinţa pe bărbat ca paravan pentru satisfacerea plăcerilor ei cele mai bizare şi capricioase.

Scarpologie

O nouă metodă pentru a cunoaşte caracterul nostru cît şi al altora a fost dată la iveală, nu de mult timp, de către Dl.Garré din Basel, sub denumirea de "Scarpologie". Această descoperire bazată pe modul cum fiecare individ uzează talpa şi tocul încălţămintei se adaugă la lungul şir de metode pentru cunoaşterea caracterului şi autorul poate fi mulţumit de rezultatul cercetărilor sale, întrucît sistemul său nu poate da greş.

Astfel uzarea întregii suprafeţe a tocului şi a tălpii arată un caracter bine echilibrat, "minte sănătoasă într-un corp sănătos" om serios în afaceri, bun funcţionar, bun soţ şi tată, soţie ireproşabilă, mamă excelentă .

Uzarea marginii de afară. Spirit original hotărîre repede; înclinaţii neaşteptate care duc direct la reuşită, adică merg direct la ţintă, nu pe ocolite .

Uzarea părţii dinapoi a talpei şi a tocului. Caracter blînd, spirit disciplinat; vede viaţa în mod simplu şi îşi caută de treabă fără să stingherească pe alţii .

Uzarea marginii dinăuntru: Slab ca fizic, dar cugetător profund; preocupat mai mult de gîndurile din creierul său decît de aceea ce-l înconjoară. Este în stare ca mergînd şi gîndind să dea în gropi

O gaură ovală: Voinţă de fier, hotărîre limpede, siguranţa de a ajunge la scopul fixat odată pentru totdeauna .

Uzarea vîrfului tălpii şi părţii din afară a tocului arată pe un visător sau sceptic; un adevărat pierde-vară, căruia îi este frică de sforţări. Pare venit pe lume obosit dar curios. Tipul haimanalei fericite .

Onomatologia

Cunoaşterea caracterului după prenume

Mulţii nu au ştiut pînă acum că prenumele dat unui copil la naştere şi purtat în viaţă îi crează un total de calităţi şi defecte imprimîndu-i gusturi, pasiuni şi un temperament care nu pot fi modificate cu nimic în cursul existenţei.

Această chestiune este studiată de nouă ştiinţă numită "onomantica" sau "onomatologia" ale cărei baze au fost puse de Dl. A. de Rochetal, cunoscutul grafolog după douăzeci de ani de studii şi observaţii. De aici a luat naştere şi o nouă axiomă: cutare nume, cutare caracter, iar ca o consecinţă practică a acestei noi ştiinţe: un copil poate avea un caracter bun sau rău, dîndu-i la botez un nume bun sau rău. Să nu ne mire deci că străbunii noştri cu simţul lor practic au cunoscut faptul că prenumele de botez influenţează asupra caracterului copilului în tot restul vieţii şi au căutat să inventeze nume care ar putea să aducă noroc şi fericire: astfel numele de Celestin, de la ceresc, protejatul lui Dumnezeu, Angelo de unde avem în româneşte pe Anghel, de la înger, etc. Această credinţă în mistica numelui nu se găseşte oare mai tîrziu şi în procedeul bisericii creştine de a da noului născut numele unui sfînt care devine patronul şi protectorul său în tot cursul vieţii şi care este sărbătorit la ziua onomastică? De asemenea, procedeul de a da mai multe nume unui nou născut pentru a rămîne într-o zi cu cel mai bun şi cel mai potrivit. Romanii aveau trei nume: 1) numele de familie, 2) numele de botez şi 3) supranumele, singurul care rămînea iar uneori trecea la posteritate? Astfel de ex. avem pe Tulius Marcus Cicero. Cicero era supranumele, care a rămas de-a lungul istoriei, întrucît numele de Tulius şi Marcus au dispărut rămînînd numai cel de Cicero.

Onomatologia nu trebuie confundată cu un anumit sistem de ghicire prin nume, onomanţia, care descoperă viitorul după numărul literelor

prenumelui şi numele de familie.
Onomatologia are următoarele reguli generale.
1. Orice prenume dat la naştere şi purtat de copil îi impune pentru întreaga viaţă un total de calităţi şi defecte care fac mai tîrziu personalitatea sa.
2. Prenumele este acela dat copilului la botez şi pe care acesta îl poartă mai tîrziu. O schimbare de nume la o anumită epocă sau un pseudonim adoptat face parte din excepţiile ce urmează să fie examinate.
3. Orice prenume urmează în mod fatal influenţele bune sau rele ale tipului original.
4. Părinţii pot avea un copil cu caracter bun sau rău.
5. Însemnătatea generală a numelui poate fi alterată prin influenţele accidentale sau locale cum este de ex. atavismul, familia, regiunea, obiceiurile locale, boala, lucruri de care trebuie să se ţină seama înainte de a lua o hotărîre definitivă.
6. Sînt nume pe epoci, frecvenţa lor urmează sau precede fiecare mare schimbare în naţiuni. Astfel sînt unele nume care au dispărut şi altele care se dau adesea după anumite calităţi naţionale au dispărut sau se accentuează. Frecvenţa unor anumite nume caracterizează o epocă.
7. Fiecare rasă avînd caracterul ca şi fizionomia sa particulară, are de asemenea şi prenumele sale care îi sînt proprii, cu toate că aceste nume pot să se găsească şi la alte rase. Astfel, în mod general, numele care corespund în diferite naţiuni au aceeaşi explicaţie.
Datorită forţelor abstracte care se găsesc în unele chestiuni, onomatologia ridică un colţ din vălul care acoperă misteriosul, atinge unul din resorturile ascunse ale acţiunii omeneşti: un prenume, un caracter! Bizar, de necrezut, şi cu toate acestea o realitate.
Însă dacă numele dă la iveală un caracter, se poate da copilului un astfel de nume care să atragă asupra sa un anumit gen de virtuţi şi calităţi? Evident că da, deoarece altminteri ştiinţa n-ar mai putea dăinui.
Onomatologia nu face parte din ştiinţele exacte sau din ştiinţele care se bazează numai pe observaţii ca medicina, grafologia şi alte cîteva ale căror reguli sînt destul de precise şi probate.
Cu onomatologia, după cum spune A.de Rochetal, intrăm din plin în Fatalitate, nu numai din punct de vedere al stării de superstiţie şi presupuneri cît mai ales din acela al stării de observaţie luată asupra faptului în sine. Ea descoperă una din cauzele atît de mult cercetate ale acţiunilor omeneşti, urmînd ca altele să fie descoperite mai tîrziu. Fiecare ceas este un pas înainte în sanctuarul care acoperă pe Dumnezeu, este un fir smuls din vălul nepătruns al destinului, stăpînul atotputernic.
Onomatologia este o ştiinţă ocultă în sensul că puterile care pun în mişcare numele indivizilor sînt influenţate de domeniul spiritului: este magnetismul de la om, la om de la om la masă şi invers, de la timpul trecut la timpul prezent.
Am vrut prin descoperirea mea - spune mai departe D.A.de Rochetal - să arăt că fiecare nume este legat de un total de calităţi. Părinţii dînd cutare nume copilului lor nu-i dau în întregime calităţile şi puterile numelui tip, deoarece trebuie să se ţină seama de legăturile familiale, însă vor micşora relele efecte ale atavismului dacă copilul se va apropia de tip.
A nu cunoaşte o forţă înseamnă a fi sclavul acestei forţe, a o cunoaşte înseamnă a avea mijlocul să o conduci şi să te slujeşti de ea.
În alegerea unui nume intervin în zilele noastre multe chestiuni la modă, prin instinct de imitaţie şi prin uşurinţă feminine: Simona, Yvona, Jac. Mai intervin de asemenea, obiceiurile locale, calendarul şi sfîntul zilei de naştere, apoi se mai ţine seama şi de numele localităţii de naştere sau al regiunii.
Luate în sine însăşi numele au un model primitiv sau au fost formate prin etimologie ori prin admiraţia către oamenii cărora li se dădea adesea un supranume, caracterizînd calitatea sau defectul lor dominant şi care le rămînea ca nume definitiv? În acest caz, ar trebui să mergem pînă la formarea supranumelor.
Numele sfinţilor calendarului luate de majoritatea creştinilor au format multe nume tip, cu toate că însăşi sfinţii aveau un caracter transmis de alţii.
De multe ori prima literă a unui nume îşi are însemnătatea ei, influenţînd întregul nume. Litera iniţială A pare a deschide poftă spre lucrurile necunoscute, către ştiinţele psihice. Această iniţială A are mai multă putere decît iniţiala E care e mai uşoară şi mişcătoare. Alexandru, Anton...Eugen... Litera iniţială B este mai grea, mai profundă...Barbu. Numele scurte arată mai multă vioiciune decît numele lungi. Numele feminine care se trag din cele masculine au monografia lor aparte, cum este Paulina de la Paul.
Numele masculine şi feminine omonime cum sînt Gabriel şi Gabriela, Alexandru şi Alexandra etc. se deosebesc în semnificaţia lor.
Sînt unele prenume urîte şi grosolane, iar altele frumoase şi distinse. Pentru ce spunem aceasta? Pentru că adesea ori ne înşelăm deoarece sînt nume urîte care posedă calităţi şi altele frumoase care sînt mediocre sau dezvăluie calităţi uricioase.
Sînt nume care poartă în ele un grad de activitate, energie şi originalitate, care dau putinţa de a ajunge la demnităţi, glorie şi bogăţie iar altele care rămîn totdeauna în mediocritate. Unele dau gîndirea, sentimentul de arte, pe cînd celelalte numai simţul practic.
Fiecare nume îşi are însemnătatea sa proprie. Astfel numele de Petru arată totdeauna pe un om muncitor şi răbdător pe cînd Magdalena va fi un nume tip marcat de seriozitate, mîndrie şi independenţă.
Numele evreieşti îşi au, de asemenea, fizionomia lor. Bloch, Nathan, Levy, Weill au o fizionomie şi un caracter bine definit. În ele intîlnim numele tipurilor primitive: Bloch, nasul borcănat, Weill, nasul subţire, regulat, acvilin, Nathan, scurt şi încovoiat, etc.
Numele împrumutate sau pseudonimele nu sînt totdeauna conforme caracterului, cu toate că indică un efort, o tendinţă către un nume ales. Această tendinţă este suficientă pentru a modifica caracterul original al numelui de botez, deoarece

numele ales este conform cu gusturile acelui care și-l alege. Ați văzut vreodată ca un om blînd și liniștit să-și ia un nume războinic ca Brutus Neron sau Atilla? Sau vreun om îndrăzneț și teribil să-și aibă numele de Victor sau Eugen?

Prenumele ce le întîlnim adesea după rase, națiuni și profesii sînt foarte diferite. Cu cît la o rasă numele sînt mai variate cu atît ea este mai alterată și cu cît sînt mai puține cu atît un popor este mai puternic. De exemplu, evreii care au început prin 12 triburi, cu 12 nume, păstrează încă și acum numele vechi. Pretutindeni unde evreul a rămas mai mult timp a luat unele nume de la popoarele în mijlocul cărora a trăit asimilîndu-și unele din calitățile acelor popoare și pierzîndu-și pe cele atavice. Un alt exemplu curios, popoarele de origine latină au foarte puține nume. În Grecia, aproape jumătate dintre bărbați se numesc Gheorghe. Nu se vede aici influența numelui de Gheorghe, bărbat frumos pe tipul grec? Un alt exemplu uimitor. În Danemarca, de aproape 400 ani toți regii danezi, fără excepția niciunuia au purtat numel fie de Christian fie de Frederic. Și aceasta nu printr-un simplu efect al întîmplării ci în virtutea unei legi nescrise a acelei țări în care după fiecare Cristian urmează un Frederic și invers.

De asemenea o rasă, adică un popor nu are aceleași nume la formarea, în apogeul și la decadența sa.

Avem apoi fatalitățile care apasă asupra numelor. Aceasta nu ar fi mai puțin interesant de cercetat în știința onomatologiei și de a ști pentru ce fatalitatea s-a exercitat asupra lor din timpuri îndepărtate. Vom spune mai întîi că în fatalitatea numelor influența se calculează prin credința maselor înmulțtiă prin coeficientul secolelor la care trebuie să se adauge puterea punctului de origine sau al gradului de admirație. Să luăm de exemplu numele de Maria, mama lui Christos, "mater dolorosa" iar în limba siriacă "mama îndurerată". Cîte lucruri nu s-ar putea spune asupra fatalității care se leagă de numele de Maria, unul dintre cele mai frumoase și mai răspîndite în toată lumea. Tip lunar, prin excelență slab, melancolic și nenorocit toate Mariile suferă această fatalitate care le înlănțuie la supunere. "Femeie, a zis Iisus mamei sale ce este comun între mine și tine?"

Iosif a fost logodnicul Fecioarei. Acest nume extraordinar a suferit mai multe fatalități puternice asupra cărora ar fi neplăcut să insistăm. A fost astfel, de exemplu, biblicul Iosif care a refuzat grațiile femeii lui Putifar și a preferat fuga părăsindu-și sumanul.

Vă veți întreba poate la ce poate folosi onomatologia? Mai întîi poate fi de folos întrucît prin ajutorul său putem aprecia persoanele ce ne înconjoară și cu care venim în contact, prenumele pe care îl poartă arătînd calitățile și defectele lor iar uneori chiar fizicul lor.

Apoi va grăbi progresul omenirii, regenerînd-o, dacă fiecare s-ar pătrunde bine de această idee că : pentru a avea un copil care să devină mai tîrziu un om drept, bun, energic și de valoare să i se dea un prenume care să impună calitățile dorite.

În sfîrșit va fi de folos pentru tot ceea ce dă farmec vieții, adică:studiului, distracțiilor intelectuale, cercetărilor istorice, etc. Într-adevăr, onomatologia ridică puțin vălul de pe un colț al misteriului care ascundea până acum mobilurile acțiunilor omenești. Cu ea se poate merge pînă în timpurile cele mai îndepărtate, chiar la filiera raselor, pentru că fiecare rasă își are caracterul și numele său special, onomatologia avînd legături cu lingvistica și antropologia.

O știința de prevestire personală: Palmomantica sau Trepetnicul Cel Mare

(Cartea de semne) prin care fiecare își poate cunoaște ce prevestesc semnele ce se produc prin tresăririle și tremurările diferitelor părți ale corpului omenesc.

Credința în puterea misterioasă a semnelor, aceste mici tresăriri care se produc spontan în diferitele părți ale corpului, la suprafață, extremități sau încheieturi, este răspîndită nu numai în popor dar și chiar în pătura intelectuală. Cu toate că psihologia nu a înregistrat această chestiune sub nici o formă sau definiție în multiplele sale legături dintre corp și suflet, totuși observația zilnică a extras numeroase concluzii asupra puterii profetice a "semnelor" stabilind pentru fiecare parte a corpului un pronostic favorabil sau nefavorabil.

Cînd nici nu te aștepți se produce o țiuitură a uneia din urechi sau o tresărire a pleoapei ori coadei ochilor, dinspre dreapta sau stînga, rotula genunchiului ori pulpa piciorului și cine este inițiat în interpretarea "semnelor"prevede evenimentul ce i se va întîmpla, iar cine nu și le poate explica rămîne îngîndurat în fața necunoscutului, mărginindu-se să spună cu teamă "mi se face un semn și nu știu dacă este de bine sau de rău".

Interpretarea "semnelor" a constituit în toate timpurile, atît în trecut, cît și în prezent o adevărată știință divinatorie din care fiecare poate avea, pe măsură ce se produc, pronosticuri personale directe fără a mai recurge la alte metode de ghicire pentru a afla ceea ce i se prevestește.

Această știință a semnelor este cunoscută încă din antichitate formînd chiar obiectul unui foarte vechi tratat de specialitate datorită lui Melamp, scriitor grec, care se crede că a trăit în al treilea secol după Christos. Se spune că de la el au rămas două mici tratate, unul asupra "Divinației prin bătăile pulsului" și altul "Divinația prin tresăririle corpului". Aceste tratate se găsesc tipărite pentru prima oară la Roma în anul 1545, în grecește în lucrarea "Variae historiae" iar o a doua ediție în anul 1780 sub titlul "Scriptores physiognomae veteris". O variantă a acestor scrieri o găsim și în literatura

populară românească, rămasă probabil din epoca de grecizare a țărilor noastre și cunoscută sub denumirea de "Trepetnicul cel mare sau Carte de semne în care sînt cuprinse toate semnele ce se fac la om precum bătaia ochiului și a buzelor și în scurt toate mișcările și încheieturile corpului omenesc ce sînt date de la natură "(traducere).

Doi publiciști francezi, Hermann Diels și Charles Ruelle au căutat să reconstituie lucrarea științei semnelor într-un tratat de Palmomantică apărut acum cîțiva zeci de ani. Din comparația textului reconstituit cu aceea a Trepetnicului românesc, vedem că acesta din urmă a fost denaturat fie chiar de primul autor care l-a redat în românește , fie prin reimprimările nu puțin numeroase care s-au succedat în diferite edituri de scrieri populare.

Întrucît ne lipsesc elementele necesare reconstituirii Trepetnicului nostru românesc, ne mărginim a-l reproduce într-o formă centralizată însoțindu-l de adnotații după scrierile mai sus menționate semnalînd totodată potrivirile și nepotrivirile de interpretare ale acestei "științe a semnelor" pe care o găsim nu numai în folclorul nostru național dar și în acela al altor popoare.

În linii generale tot ceea ce se produce în partea dreaptă a corpului arată o bună prevestire și contrarie în partea stîngă. Începem cu partea superioară a corpului enumerînd semnele care se produc din creștetul capului pînă la extremitățile picioarelor.

1. - CAPUL - Creștetul: dobîndă spune, sau va dărui Dumnezeu - cocon. Încheietura: Necunoscuți vor veni aducînd daruri.

2. - TÎMPLA - a) dreaptă: judecător vei fi; b) Stîngă: Într-o veșnicie vei petrece; c) deasupra ochiului drept: pomană vei face și primită va fi; d) deasupra ochiului stîng: ce vei gîndi să faci, vei izbuti.

3. - GRUMAZUL a) dinapoi: veste rea sau pagubă; b) dinăuntru (din amîndouă părțile): folos arată.

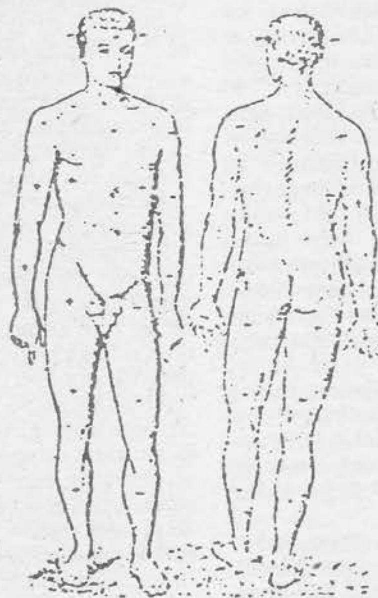
4. - CEAFA - O veste rea te va întrista, și apoi te vei bucura.

5. - FRUNTEA - Spre o țară vei merge și mulți ți se vor închina; între ochi: într-o cale sau la război vei merge; - peste tot: cuvinte rele vei auzi și nimic nu ți se va întîmpla; (în rezumat tresăririle feței arată foarte rea prevestire cînd nu se produc în partea dreaptă).

6. - URECHEA -a) dreaptă: cuvînt bun vei auzi; b) stîngă: cuvînt rău vei auzi; - c) dinapoi: cuvînt bun de veselie așteptată; c) înăuntru: veste rea și întristare vei avea (dreapta) și stînga: un prieten ta va vorbi de bine. (Țiuitul urechii anunță plăceri unui om liber, unei tinere fete cadou iar unei văduve scăpare de griji.

7. - SPRÎNCENELE - a) dreaptă: un cocon vei dobîndi; b) stînga: sațietate de bucate alese; c) amîndouă: veselie; d) între ele: un prieten va veni și te vei bucura.

8. OCHII. - a) drept: ce vei gîndi, pe voie îți va fi; idem coada; dobîndă arată: idem dinspre nas: cocon vei face sau lucru bun; - idem lumina: sănătate spune; - împrejur: oarecare boală vei avea; (În general bătaia ochiului drept arată că vei triumfa asupra dușmanilor) - b) stîng (cu sprînceană): o mînie iute dinspre o parte îți va veni, apoi iar se va potoli; idem coada: bucurie de cocon sau viața cu noroc spune; - împrejur: veselie de la mulți vei avea; lumina: cuvinte rele (După alte interpretări ochiul anunță o călătorie sau sosirea unui musfafir din depărtare iar uneori nereușită).

CORPUL OMENESC
cu diferitele părți in cari se produc tresăriri (semne)

9. - GENELE - a) stîngă deasupra: gîlceavă spune;idem dedesubt: cineva țe va vorbi de rău; - b) dreapta deasupra: veselie spune: - idem dedesubt: dobîndă la un puternic.

10 - NASUL - a) peste tot: boierie vei avea; - b) deoparte: boierie sau osteneală multă. În general, pronosticurile nasului sînt cele mai semnificative din punct de vedere palmomantic. Astfel nara de se mișcă este semn de bucurie pentru bărbat, declarație de dragoste pentru o fată sau văduvă; - tresărirea mijlocului nasului arată la bărbați griji; la femeie, calomnii; la o tînără fată: căsătorie; - în întregime; moștenire apropiată.

11 - OBRAZUL -a) umărul stîng: răni provocate de tîlhari sau altceva vei dobîndi.

12. - BUZA - a) deasupra: biruință asupra dușmanilor care nu vor mai îndrăzni; - b) amîndouă: cu niște prieteni te vei săruta; iar buza de jos: după alte interpretări care lipsesc din Trepetnic, prevestește accidente, grijă, lacrimi; - interioriul buzei de sus arată o bună prevestire.

13. - BĂRBIA: Un om te va întîlni și de bine te va vorbi

14 - GRUMAZUL:dinăuntru și de amîndouă părțile clătinîndu-se: cîștig arată.

15 - UMERII - amîndoi: întristare mare. După alte interpretări din folclorul străin tresăririle umărului drept arată foloase pentru un marinar, bucurie pentru o femeie.

16 - COTUL a) drept: cu prieteni te vei împăca; b) stîng: judecător vei ieși sau mai mare peste alții.

17. - BRAȚUL stîng după folclorul străin arată că părinții sînt în lipsă și trebuie ajutați (în trepetnicul românesc acest pronostic lipsește).

18 - MÎNA a) dreaptă: la încheietura dinspre palmă: dușmanii nu cutează și se tem de ce au făcut sau vor să facă; b) idem deasupra: multă bogăție vei avea; b) stîngă: vei fi rugat de cei mari; - idem încheietura: o veste de bucurie va veni. După alte interpretări străine tresăririle mîinii stîngi arată cea mai rea prevestire.

19 - PALMA - a) dreaptă): bine pe față la alții vei face; - b) stînga: de cuvinte rele vei scăpa și o bucurie va veni.

20 - DEGETELE MÎINII: a) dreaptă, cel mare: ce vei cere de la Dumnezeu, ți se va da; - arătătorul (al doilea) cuvînt rău vei auzi (și la celelalte popoare tresăririle acestui deget, numit în chiromanție al lui Jupiter prevestește injurii, răniri, lovituri; - Mijlociul (al treilea); un lucru bun vei săvîrși și te vei bucura. Acest deget numit al lui Saturn are o rea interpretare în palmomantica străină tresăririle sale anunțînd că vei fi victima unei înșelătorii - Inelarul (al patrulea) veselie. Și în folclorul străin tresăririle acestui deget arată bogăție ce va veni. În chiromanție inelarul este degetul lui Apollo și cînd este de formă pătrată arată gustul de bogăție, artă pozitivă. - Auricularul (cel mic și al cincilea) o veste vei auzi și apoi va fi minciună. În folclorul străin degetul mic denumit în chiromanție al lui Mercur arată prin tresăririle ce se produc obținerea unei funcții sau favoruri - b) stînga, degetul mare: cu un dușman te vei sfădi și apoi vei birui; Arătătorul și mijlociul: ceartă cu un dușman și apoi împăcare; inelarul: veste bună vei auzi; - degetul mic; bani în curînd vei cîștiga și repede se vor cheltui.

În legătură cu interpretarea tresăririlor degetelor menționăm că unii medici afirmau că există o simpatie între arătător și plămîni, între mijlociu și ficat; între cel mic și splină; între inelar și inimă. Aula Gelle a remarcat chiar că explicația faptului purtării inelului în al patrulea deget numit inelar este datorită legăturii bizare pe care o are acest deget cu inima.

21 - SUBȚIOARA a) dreaptă: de un cuvînt ce îți va veni te vei bucura; -b) stînga: cuvinte rele vei auzi și te vei înspăimînta, iar peste puțină vreme de acea grijă te vei mîntui.

22 - SPATELE a) dreaptă: un cocon vei dobîndi; b) între spete: grijă, scîrbă și cuvinte rele multă vreme vei avea.

23 - COASTELE - a) din dreapta în față: pagubă vei plăti; b) idem din spate: vorbe bune vei auzi; c) capul coastelor: boală și cuvinte rele vei avea; c) din stînga: de vorbe rele ale vrăjmașului vei scăpa și un prieten vei cîștiga.

24 - ȘALELE - la oaste vei merge și multe vei dobîndi

25. PIEPTUL a) mijlocul: venirea unui fecior sau a unui prieten ce a fost departe, arată; b) dreapta: un cuvînt rău și de întristare vei auzi; c) partea de sus: un bine vei face; d) de jos: căsătorie; e) peste tot: unire sau un lucru vei avea.

26. INIMA: Întristare

27. SÎNII; a) drept: multă vreme într-un loc nu vei sta; b) stîng: un ajutor de la cineva vei avea;

28 - ABDOMENUL; a) dreapta: fața și trupul ți se vor întrista de niște bube care în curînd se vor vindeca; stîng) mare lucru vei apuca;

29 - BURICUL: Cinste și mărire vei dobîndi

30 - VINTRICELUL : foloase sau binefacere vei avea de la un boier mare.

31 - GENUNCHII - a) drept: năpastă vei păți; -b) încheietura: cuvinte rele vei auzi; c) stîng (încheietura) cineva te va pomeni.

32 - PULPA: a) dreaptă: de năpastă vei scăpa; b) stînga: de un prieten te vei despărți și nu-l vei mai vedea

33 - GLEZNA: a) dreaptă: cinste de la Dumnezeu ți se va da; b) stîngă: de niște vorbe rele puțin te vei întrista.

34 - GAMBA (fluierul piciorului) a)drept (sub vînă): o năpastă ți se va întîmpla; b) stîng (sub vînă): de o vorbă rea vei scăpa; c) dedesubt: într-o cale sau la oaste vei merge.

35 - CĂLCÎIUL a) drept: niște cuvinte bune te vor bucura foarte tare; b) stîng: urgie de la un domn sau stăpîn vei păți.

36 - TALPA a) dreaptă: niște cuvinte rele te vor întrista; stîngă: bogăție multă vei cîștiga

37 - DEGETELE PICIOARELOR -drept (cel mare) oamenii ce-i vei avea în călătorie, sănătoși se vor întoarce: stîng(idem) de unele necazuri vei scăpa.

După această enumerare aproape a tuturor semnelor ce se pot manifesta prin tresăriri sau tresăltări în diferite părți de la suprafața corpului, cei care vor să urmărească manifestările de

asemenea natură, vor putea trage singuri concluzii asupra fiecărui semn în parte, controlînd prevestirea ce o arată la repetarea semnului. Este cazul să remarcăm că în antichitate, interpretarea acelorași semne avea o deosebită tălmăcire după cum se produceau la un om liber sau la un sclav. Gîndindu-ne la umilele creaturi din timpuri străvechi care consultau cu teamă "Cartea semnelor" găsim o asemănare cu acelea din zilele noastre, meseriași și oameni din popor care consultă "cheia viselor".

Aceste fenomene, spune M.L.de Sommerland în Figaro din 1908, atît de variate și obiective nu pot constitui obiectul unei false științe și instinctul totodată profetic și temător răspîndite în omenire a căutat să le dea o explicație. Observația zilnică a confirmat că semnele constituie totuși o adevărată știință de prevestire personală din care omul poate avea pronosticuri asupra ceea ce ele prevestesc și nu mai pot fi considerate ca superstiții.

Știți să ghiciți în bobi?

Trebuie să vă spun de la început, că în combinarea diferitelor figuri care rezultă din numărătoarea bobilor, intervin cele patru mari elemente ale naturii: apa, focul, aerul și pămîntul.

Din modul cum se întîlnesc aceste elemente în figurile pe care le vom descrie, se dobîndește răspunsul la întrebările puse.

Dar veți înțelege greu teoria și mult mai lesne practica. Aveți nevoie în primul rînd de o mînă de bob. Vă asigur că fasolea este tot atît de inteligentă și cu tot atîtea facultăți profetice. Nici porumbul nu se lasă mai prejos. Cred chiar că ar trebui preferat, pentru forma lui mai puțin...instabilă.

Cantitatea pe care am cuprins-o într-o mînă, o ținem strîns cîteva secunde, în care timp, ne gîndim foarte concentrat la problemele care ne interesează să cerem răspuns. Nu numărăm la început bobii, fasolea sau porumbul.

Dăm drumul conținutului mîinii pe masă și luăm deoparte o grămăjoară și numărăm din nou, presupunem că rezultatul este tot cu soț; punem alte două puncte, dedesubtul primelor două. A treia grămăjoară: numărăm, admitem că rezultatul este fără soț: punem un singur punct, dedesubtul celor patru. A patra grămăjoară, numărăm boabele și obținem un număr cu soț: punem alte două puncte dedesubt.

Observăm că din felul cum am așezat punctele, am obținut următoarea figură:

• •
• •
•
• •

Cele patru puncte, unite între ele, dau un pătrat. Cele trei puncte, unite între ele, dau un triunghi, cu vîrful în sus. Pătratul simbolizează pămîntul, Triunghiul cu vîrful în sus, focul.

Pătratul de foc, cum avem în figura noastră, poartă numele de Albus și are următoarea semnificație: un neașteptat și nebănuit de mare noroc. O rezoluție la o problemă pentru care nu este nevoie să se facă nici cel mai mic efort. Totul se aranjează de la sine, datorită întîmplării prezidată de noroc. Dar acest lucru venit pe nemeritate, se poate duce ușor dacă nu știm cum să-l păstrăm.

Iată deci răspuns, la prima întrebare care să presupunem că a fost formulată în gînd în felul următor: voi reuși în cutare chestiune? Dacă obțineți figura Albus, pămînt pe foc, puteți fi sigur că vă așteaptă o deplină izbîndă.

Însemnați pe o hîrtie figura obținută, amestecați boabele cu restul și separați o altă grămăjoară, pentru cea de-a doua întrebare.

Procedați la fel: numărăți și dacă obțineți un număr cu soț, însemnați cu un punct, pentru rezultatul cu soț, la a doua grămăjoară, cu două puncte, dacă a treia grămăjoară este tot cu soț, puneți alte două puncte dedesubt, dacă a patra grămadă este fără soț, puneți un singur punct.

Din aceste combinații pot ieși următoarele figuri:

1) • adică fără soț, în toate cele patru grămăjoare.
• Un singur punct înseamnă aer.
Ați obținut deci aer pe aer, ceea ce
• înseamnă: un lucru care nu este încă decis.
• Depinde de un bărbat și de un drum pe care îl va întreprinde el, sau îl veți întreprinde Dvs.

A doua figură:

2) Altă figură:

• •
• •
• •
• •

Adică ați obținut rezultate cu soț, la toate întrebările. Pătratul simbolizează pămîntul. Două pătrate suprapuse, înseamnă pămînt pe pămînt. O figură excelentă: bogăție, așezare, echilibru, căsătorie, confort. Reușită perfectă.

3)

•
•
• •
• •

Adică aer pe pămînt, adică cîștig mare de bani, împrejurări favorabile, vești bune. Dispoziție foarte bună.

4)

•
• •
• •
•

Ați obținut un triunghi cu vîrful în sus și altul cu vîrful în jos. Triunghiul cu vîrful în sus simbolizează focul, triunghiul cu vîrful în jossimbolizează apa. Foc pe apă este un răspuns defavorabil, la o întrebare pusă. Înseamnă că ceea ce doriți să se întîmple este irealizabil. Trebuie să renunțați.

5)

•
• •
•
• •

Aţi obţinut două triunghiuri cu vîrful în sus, adică foc pe foc. Semificaţia acestei figuri este următoarea: o pasiune mare, mistuitoare, ca focul. În materie de afaceri, înseamnă ruină, după mari satisfacţii însă.

6)

• •
•
• •
•

Aţi obţinut două triunghiuri cu vîrful în jos: apă pe apă. Ceea ce înseamnă: o epocă de singurătate, poate o despărţire chiar, stare nervoasă proastă, nevoie de izolare. Un cîştig neprevăzut de bani: moştenire sau loterie.

7)

• •
•
•
• •

Aveţi acum un triunghiu cu vîrful în jos şi altul cu vîrful în sus: apă pe foc. Adică: unei epoci de zbucium intens, urmează linişte, echilibru. Ajungeţi la concluzia că o legătură sentimentală foarte importantă pentru Dvs. e neprielnică vieţii Dvs. Deşi vă potriviţi cu persoana la care ţineţi, sînt piedici mari, fatalitatea se opune. Vă consolaţi

8)

•
• •
•
•

Un triunghi cu vîrful în sus şi două puncte unul altul: foc pe aer. Creaţi ceva interesant, un eveniment neaşteptat vă obligă la o renunţare. O aventură în care puneţi entuziasm şi în care vă consumaţi foarte repede.

9)

•
•
•
• •

De data aceasta aveţi aer pe foc. Înseamnă căsătorie cu o persoană tînără, încîntătoare dar săracă. Dacă un bărbat pune această întrebare se va însura cu o fată tînără şi săracă, dacă o femeie pune întrebarea, înseamnă că se mărită sigur .

10)

•
• •
• •
• •

Avem un triunghi cu vîrful în sus şi un pătrat. Deci foc pe pămînt. Semnificaţia este următoarea: bucurie mare, succese, prosperitate.

11)

• •
• •
• •
•

Un pătrat şi un tirunghi cu vîrful în jos: adică pămînt pe apă: tristeţe, veşti rele, pagubă, deziluzie.

12)

• •
•
• •
• •

Apă pe pămînt: un lucru început în zodie rea: nervi, agitaţie, gafe, supărări mici, cărora le daţi importanţă prea mare. Este semnul mîniei.

13)

• •
• •
•
•

Pămînt pe aer: cîştig de bani, mic, dar cu mulţumire mare. Prieteni buni, veselie.

14)

• •
•
•
•

Apă pe aer: o persoană uşuratecă, neserioasă vă va face multe încurcături. Este un bărbat şi evitaţi-l. Veţi avea decepţii de pe urma lui.

15)

•
•
• •
•

Aer pe apă: despărţire, dezamăgire.

16)

• •
• •
•
• •

Pămînt pe foc, pe care v-am explicat-o de la început.

Nu aveţi voie să puneţi mai mult de patru întrebări într-o şedinţă şi nu aveţi voie să repetaţi aceeaşi întrebare.

Puneţi patru întrebări, însemnaţi figurile lor pe hîrtie, apoi adunaţi capetele spre a obţine concluzia care este un sfat în acelaşi timp. Spre pildă, aţi avut aceste patru figuri:

• •	•	• •	• •
• •	•	•	• •
• •	•	•	•
•	•	• •	•

• •
•
• •
• •

Luăm capetele, adică primele două puncte de la prima figură; apoi punctul de la a doua, apoi cele două de la a treia, şi iar cele două de la a patra. Am obţinut un răspuns prost. Dar nu mai e nevoie să vă dau eu explicaţia lui, pentru că îl ştiţi acum !

Acest fel de a da cu bobii, este vechi şi... adevărat.

Practicaţi-l ca să vă încredinţaţi. Dar nu abuzaţi: şi bobii cînd îşi pierd răbdarea, nu mai vor să spună drept!

Alfabet planetar

Conform teoriei lui George Muchery, iată corespondenţa dintre litere, planete, semne zodiacale şi elemente. Vă puteţi, cu ajutorul acestui tabel, analiza numele, la fel numele prietenilor, nu mai puţin relaţia bună sau proastă care poate exista între dumneavoastră şi o altă persoană sau instituţie sau situaţie, localitate etc. Încercaţi!

ATWV	☉ Soare	♌ Leu	FOC
BSYZ	☾ Lună	♋ Rac	Apa
CKQR	☿ Mercur	♊ Gemeni	Aer
UX	☿ Mercur	♍ Fecioară	Pămînt
DP	♀ Venus	♉ Taur	Pămînt
FO	♀ Venus	♎ Balanţă	Aer
EH	♃ Jupiter	♐ Săgetător	Foc
L	♃ Jupiter	♓ Peşti	Apă
GI	♂ Marte	♏ Scorpion	Apă
J	♂ Marte	♈ Berbec	Foc
M	♄ Saturn	♒ Vărsător	Aer
N	♄ Saturn	♑ Capricorn	Pămînt

Exemplu
A - Soare, Leu, foc
U - Mercur, Fecioară, pămînt
R - Mercur, Gemeni, aer
O - Venus, Balanţă, aer
R - Mercur, Gemeni, aer
A - Soare, Leu, foc
A - Soare, Leu, foc
N - Saturn, Capricorn, pămînt
D - Venus, Taur, pămînt
R - Mercur, Gemeni, aer
E - Jupiter, Săgetător, foc
A - Soare, Leu, foc
I - Marte, Scorpion, apă
N - Saturn, Capricorn, pămînt
O - Venus, Balanţă, aer
A - Soare, Leu, foc
N - Saturn, Capricorn, pămînt
Rezultat. 6 foc, 5 aer şi 5 pămînt şi o singură apă. Predomină focul, deci energie multă. Iar aerul, mobilitatea mentală se echilibrează cu pămîntul, cu soliditatea ancorării în diverse situaţii.

Soarta omului sau Viitorul descoperit
Citirea cărţilor după metoda Lenormand

Din punct de vedere al culorii treflele merg în frunte. Ele sînt totodeauna bune şi norocoase, oricare ar fi numărul lor şi locul ce ocupă. Apoi vin cupele care prevestesc de regulă bucuria, blîndeţea şi dărnicia.

Pe urmă vin carourile însemnînd zăbava, certuri sau contrarietăţi.

La urmă de tot vin picele care prevestesc întristare, boală, moarte, închisoare, pierdere de bani.

Aceasta fie zis în mod general pentrufiecare din culori cînd se găsesc în majoritate cărţile trase, căci altminterea răul ce prevesteşte de pildă o pică poate fi paralizat de însemnarea cărţilor între care cade. Tot astfel şi binele prevestit de două trefle poate fi modificat de cărţile vecine lor.

Iată acum însemnarea fiecărei cărţi în parte

 Asul înseamnă: bucurie, bani, veste bună, speranţe fericite. Semn incontestabil al izbînzii. Pentru o damă: daruri prea gingaşe; pentru un bărbat, izbîndă în proiectele sale.

Fiind cartea răsturnată, bucuria este de scurtă durată.

Craiul. Omul lent, căruia îi place să aducă servicii,

prieten credincios, prevestire foarte bună; rezultate strălucite; fetelor mari: un bărbat vrednic. Soldatului, mare bravură.

Dacă cartea e răsturnată, proiectele sînt contrariate.

Dama. Femeia e cinstită, iubitoare, vioaie, foarte susceptibilă, îndatoritoare și discretă. Femilor căsătorite le prezice succese mari în lume; tinerilor o căsătorie.

Răsturnată arată o femeie geloasă și nelegiuită

Valetul. Tînăr întreprinzător și îndemînatic, credincios, dicret, virtuos, dușman al calomniei.

Răsturnat arsată un lingușitor puțin primejdios.

Zece. Noroc, izbîndă, mărire, bani mulți.

Răsturnat: puțină izbîndă.

Notă: Aici trebuie să observăm că fiecare carte numerică, de orice culoare ar fi, trebuie să fie marcată cu un punct care să arate cînd e dreaptă și cînd e răsturnată. Dacă figurile sînt cu două capete, trebuiesc și ele însemnate cu puncte dar de regulă nu trebuie să se întrebuințeze astfel de cărți.

Nouă. Bani sau moștenire.

Răsturnat: dar neînsemnat.

Opt. Bani cîștigați, prevestirea norocului, favoruri din partea celei iubite. Noroc în dragoste.

Răsturnat: amor înșelat.

Șapte. Sumă mică găsită. Servicii făcute de o tînără curtată.

Răsturnat: pierdere bănească și amor înșelat.

 Asul. Scrisoare de amor, veste plăcută. De multe ori reprezintă casa.

Răsturnat: vizita unui prieten.

Crai. Om de tobă, sincer, darnic, prieten cu inimă bună.

Dama. Femeie blîndă, iubitoare, prietenă, drăgăstoasă: prevestire foarte norocoasă.

Răsturnată: speranțe înșelate.

Valet. Băiat vesel, prieten sinfer și binefăcător.

Răsturnată: arată un nemulțumit.

Zece. Bucurie, triumf.

Răsturnat: grijă ușoară.

Nouă. Mulțumire, izbîndă.

Răsturnat: necaz ușor.

Opt. Izbîndă în amor, bucurie și veselie.

Răsturnat: nepăsarea femeii iubite.

Șapte. Cugete dulci, pacea inimii.

Răsturnat: plictiseală.

 Asul. Scrisoare pe drum, bani, contract.

Răsturnat: scrisoare pe drum și cu veste rea.

Crai. Militar om periculos și rău, străin, obraznic, mîndru, răzbunător, zburdalnic în amor, tîrîtor și lingușitor pe lîngă cei de care se teme.

Răsturnat: pericol apropiat.

Dama. femeia clevetitoare, cu moravuri proaste, din fire geloasă, interesată, gîlcevitoare, fuduloasă și josnică; în tot cazul intrigantă.

Răsturnat: ea devine teribilă prin toanele ei.

Valet. Slugă puțin credincioasă, militar cu purtare rea, străin gălăgios, ambițios, lingușitor și tîrîtor.

Răsturnat: aduce vești rele.

Zece. Călătorie, strămutare.

Răsturnat: călătoria nu va fi norocoasă.

Nouă. Opuneri, zăbavă.

Răsturnat: certuri amoroase sau familiare.

Opt. Demersuri amoroase, călătorie scurtă.

Răsturnat: neizbînda demersurilor.

Șapte. Satiră, batjocură, necaz în amoruri.

Răsturnat: cancanuri de femei și de străini.

 Asul. Plăcere,succes în amor, stăruință, statornicie, posesiune, fericire în căsătorie, șanse strălucite, viitori asigurat, înaintare rapidă.

Răsturnat: întristare, vești rele.

Crai. Om de rea credință, prieten fățarnic, rudă proastă, soț brutal și zgîrcit, amant sau rival, pierzanie de bani, procese, călătorii fără rost, într-un cuvînt tribulații și piedici de tot felul.

Răsturnat: silințele de a strica vor fi neputincioase.

Dama. Văduvă clevetitoare, prietenă fățarnică, rudă geloasă, orgolioasă și mîndră, plină de ură, disprețuită și părăsită de toți.

Răsturnată: e și mai teribilă, izbutind a-ți face rău.

Valet. June de verde cu moravuri rele, răutăcios, zgîrcit, mîndru, trufaș, neîncrezător, guraliv, gelos.

Răsturnat: un trădător.

Zece. Plînsete și necazuri, dureri ale inimii, întristare, doliu, speranțe înșelate.

Răsturnat: durerea nu ține mult.

Nouă. Prevestire de moarte; este cartea cea mai proastă din joc.

Răsturnat: închisoare sau pierderea unei rude.

Opt. Boală, întristare, lacrimi, contrarietăți.

Răsturnat: căsătorie greșitră.

Șapte. Necazuri trecătoare, metresă necredincioasă.

Răsturnat: intrigă fără importanță.

Notă: Figurile roșii arată persoane de tobă; iar cele negre, persoane de verde.

În jocul cu 32 cărți se mai poate adăuga și cărțile de doi urcînd astfel numărul cărților la 36. Acesta este sistemul d-nei Lenormand. În acest caz însemnarea acestor cărți este următoarea:

Doi de treflă, un cconfident devotat.

Doi de cupă, persoana căreia prevestești.

Doi de tobă, un confident de puțin sigur.

Doi de pică, confident de care trebuie să te ferești.

Aceste cărți pot fi ca și lăsate afară, reprezintă persoana căreia i se ghicește și prietenii săi.

După ce cunoaștem alfabetul cărților, putem să unim literele lor formînd silabe, suvinte și fraze întregi pe care putem începe a citi.

Dar înainte de a citi trebuie să înțelegem valoarea frazei, trebuie să supunem spiritul, inteligenía, memoria fiecăruia la o mică osteneală. Întocmai ca la stenografie, trebuie să știm a ghici, a ne aminti, și dacă amintirile ne lipsesc, și dacă simțul ghicirii ne lipsește, să inventăm o frază al cărei ton rămîne același și se potrivește textului.

Apoi vom începe a studia valoarea relativă a cărților.

Cînd cărţi de aceeaşi valoare se găsesc laolaltă, ele primesc un sens în afară de valoarea lor proprie. Astfel:

Pentru aşi. Prevesteşte o veste rea, afaceri rele şi chiar închisoare, cînd ies laolaltă la iveală. Primejdia e mai mică dacă aşii sînt răsturnaţi dar rămîne totuşi sigură.

Trei aşi. Arată tocmai contrariul. Răsturnaţi arată intrigi.

Doi aşi. Complot. Răsturnaţi arată că acest complot nu va reuşi.

Patru crai. Mare izbîndă. Răsturnaţi: o izbîndă mică dar mai apropiată.

Trei crai. Consultaţie pentru o afacere importantă sau o moştenire. Izbîndă. Răsturnaţi prevestesc izbîndă îndoielnică.

Doi crai. Proiecte între oameni de acelaşi rang şi de aceeaşi avere. Proiecte între oameni de acelaşi rang şi avere. Răsturnaţi: proiectele nu vor fi îndeplinite.

Patru dame. Plăceri şi sindrofii, baluri, petreceri. Răsturnate: arată petreceri amestecate cu societate proastă.

Trei dame. Cancanuri, clevetiri. Răsturnate, viclenii şi calomnii.

Două dam. Reunire veselă între două prietene. Răsturnate: reunire cu un caracter posomorît şi jalnic.

Patru valeţi. Reunire veselă între tineri. Răsturnaţi: sărăcie.

Trei valeţi. Cancanuri, propuneri proaste, prieteni făţarnici. Răsturnaţi: gîlceavă, ceartă, societate proastă.

Doi valeţi: proiecte vinovate. Răsturnaţi: pericol.

Patru zeci: Mare izbîndă în lucrul dorit. Răstrunaţi: izbîndă mai mică dar sigură.

Trei zeci: Purtare rea, neizbîndă

Doi zeci: Schimbare de profesie. Răsturnaţi:schimbarea nu va avea loc îndată.

Patru nouă. Mare surpriză. Răsturnaţi: întrunire de prieteni buni.

Trei nouă: Bucurie, noroc, sănătate. Răsturnaţi: noroc compromis prin nesocotinţă.

Doi nouă: Izbîndă mică. Răsturnaţi: întoarcerea unui prieten sau unei rude din călătorie.

Trei opt: Proiecte de căsătorie. Răsturnaţi: noroc bun

Doi opt: Afacere de dragoste neînsemnată, amoruri scurte. Răsturnaţi: plăceri mici urmate de necazuri uşoare.

Patru şapte: Intrigi josnice, curse, ameninţări, contestaţie cu oameni ordinare. Răstrunaţi arată că aceste încercări culpabile nu vor izbuti.

Trei şapte: Însărcinare, boală, bătrîneţe timpurii. Răsturnaţi: boală scurtă.

Doi şapte: Amoreză. Răsturnaţi: Bucurie nebună.

Considerînd sensul particular al fiecărei cărţi în parte, se va vedea ceea ce arată alipită la cărţi de aceeaşi valoare.

Astfel dacă luăm Craiul de treflă, om loial, căruia îi place să facă servicii, el va arăta pus înainte, a doi aşi, că se complotează împotriva lui; înaintea a două dame: că va merge la o întîlnire veselă; înaintea a doi valeţi: loialitatea va fi compromisă de planuri vinovate, înaintea a doi zeci: îşi va schimba profesia, etc..

Urmat de o singură damă, arată o căsătorie fericită sau nefericită, dacă dama însăşi e urmată de valet, arată un amor culpabil, adulter.

Dacă craiul cade între două cărţi de acelaşi fel, arată pururea închisoarea. Prognosticul acesta rămîne infailibil.

Să luăm o carte cu totul alta, de pildă zece de caro care prevesteşte călătorie sau schimbare de domiciliu. De-l vor urma trei şapte, arată boală, în timpul călătoriei. Dacă consultanta este o fată tînără, ea va face o călătorie fiind însărcinată. Puneţi în urma acestor trei şapte craiul de treflă, atunci arată un om loial care va repara consecinţele greşelii sale. Dacă apoi cade dama de pică arată o femeie măritată, o rivală geloasă care va împiedica pe omul loial să se jertfească.

Credem că aceste exemple vor fi de ajuns pentru a face pe oricine să înţeleagă modul de a combina o frază.

Repetăm însă că sensul frazei trebuie complinit acolo unde ar părea nedesluşită. Concluziile vin de la sine şi tocmai în punctul acesta constă arta d-nei Lenormand care ne-a transmis acest mod de a citi în cărţi.

Spre a complini metoda ei, ea ne dă un tabolu compus din 36 de despărţituri numerotate. Acest tablou se pune pe masa pe care se aştern cărţile.

Fiecare carte, pe rînd ce se trage, se aşează în despărţitura numelui ei de ordine.

Acest tablou dreptunghiular se poate vedea pe pagina următoare. Să presupunem că noi sîntem doi de treflă, căci trebuie să ne arătăm întotdeauna printr-o carte şi doi sînt rezervaţi pentru scopul acesta.

După ce se amestecă bine cărţile în mîna stîngă, se ia cu dreapta prima carte a jocului şi se aşează pe despărţitura No.1 a tabloului, a doua carte se pune pe despărţitura a doua şi aşa mai departe pînă la a 36-a.

După aceea privim unde a căzut doi de treflă şi care sînt cărţile ce-l înconjoară.

Despre diferitele moduri de a da cărţile

Jocul mic cu 32 de cărţi este metoda franceză, cea mai simplă şi cea mai întrebuinţată. Cărţile se amestecă, se taie sau se dau consultantului spre tăiat în două grupe aproape egale. Apoi consultantul alege una din aceste două grupuri. Prima carte se pune de o parte şi se păstrează de rezervă.

Restul grupului se întoarce şi se citeşte în ele tălmăcirea cărţilor după explicaţiile date în capitolul precedent.

Să presupunem de ex. că grupul se compune din 15 cărţi, date în ordinea următoare: As de cupă, nouă de verde, crai de cupă, zece de tobă, nouă de cupă, opt de tobă, şapte de verde, şapte de tobă, as de tobă, damă de pică, valet de tobă, as de verde, iar cea din urmă opt de verde se află pus în rezervă.

În cazul acesta citim cu destulă uşurinţă fără a uni cărţile laolaltă:

"În casa mea e o moştenire pe care mi-o aduce un om de tobă care se întoarce din călătorie încredinţat că învinge în amorul său. Vor fi multe batjocuri pentru această mică moştenire (şapte de verde şi şapte de tobă), însă o scrisoare din partea unei văduve adusă de către împărţitorul de scrisori în care un militar va confirma această ştire.

După aceea luaţi cele 15 cărţi, le amestecaţi, şi le împărţiţi în trei grămezi, punînd însă o carte de rezervă. Consultantul alege una din acele grămezi şi presupunem că ea cuprinde: Opt şi zece de tobă, craiul de cupă, şapte de verde şi asul de tobă.

Însemnarea lor va fi:

Demersurile d-tale amoroase vor sfirşi printr-un drum pentru care un om de tobă îţi va trimite bani prin poştă.

Presupunem că din grămada a doua va fi: şapte de tobă, nouă de verde, as de cupă, as de verde şi valetul de tobă.

Însemnătatea lor va fi:

Se vor lua în rîs pentru banii d-tale, dar în casa d-tale va fi mare bucurie din cauza unei scrisori ce-o vei primi cu poşta. În a treia grămadă va fi rămas numai: dama de pică şi şapte de cupă: deci o văduvă care îţi va da pacea inimii.

Optul de cupă şi optul de verde, cărţi de surpriză, confirmă veştile bune.

După cum se vede, acest joc este foarte simplu şi foarte uşor în societate. El se poate repeta de atîtea ori cîte persoane sînt de faţă. Dar trebuie ca cineva să aibă tactul ca să îndrepte ceea ce limbajul cărţilor poate avea prea aspru.

Astfel nouă de pică (moarte sau închisoare) se va traduce prin neplăcere sau necazuri.

Tot astfel cînd cărţile vor fi răsturnate, trebuie întoarse cînd cartea este ameninţătoare. Dealtminteri povestitorul sau povestitoarea trebuie să ţină cont la cine se adresează.

O plăcere n-ar trebui să se schimbe în necaz; oamenii superstiţioşi se ţin cu cea mai mare stricteţe de cele prevestite.

Această metodă e simplă fiindcă permite a se citi cu alfabetul nostru, oricare ar fi alfabetul ce s-ar întrebuinţa. Dacă ne servim de interpretările date de Etteila, fraza precedentă se poate reconstitui astfel relativ la sensul celor 15 cărţi trase:

"Bucurie în casă pentru bani aduşi de către un om de tobă, care se întoarce dintr-o călătorie care va izbuti totdeauna atît în amor cît şi în afaceri.

"Veştile bune sînt într-o scrisoare scrisă din partea unei văduve şi pe care o să ţi-o aducă un tînăr împreună cu banii". Comparaţi cele două fraze şi veţi vedea cît de mică e deosebirea ce există. Dar aceasta este numai un preludiu, nimic mai mult decît o petrecere; cu totul alta este darea cărţilor unde se vor prezenta toate combinaţiile.

Modul de a da cărţile în trei

Se începe prin a fixa cartea, Carele vor reprezenta pe cele ce consultă. De va fi un om de verde, această carte este deobicei craiul de verde, de va un tînăr de verde; cartea va fi valetul de pică, dacă va fi un om de tobă, cartea va fi craiul de cupă, iar dacă va fi un tînăr de tobă, unul din cei doi valeţi. O damă oacheşă se fixează prin dama de verde, o damă blondă prin dama de cupă.

Am văzut că în jocul cu 36 de cărţi, cărţile reprezentînd persoana ce consultă erau două. Luînd jocul de 32 de cărţi, se poate lua un as din alt joc şi această carte care primeşte numele de Etteila reprezintă persoana ce consultă.

Aici se operează numai cu joc simplu de pichet precum urmează:

Amestecăm cărţile, le tăiem cu mîna stîngă, apoi le întoarcem cîte trei şi de cîte ori în aceste trei

cărţi, găsim două de aceeaşi culoare, luăm pe cea mai mare şi o punem înaintea noastră. De vor fi cîte trei cărţi de aceeaşi culoare, va da de asemenea, cea mai mare din ele. Cînd cărţile au aceeaşi valoare (trei aşi, trei crai, etc.) luăm pe rînd cîte trei. Fiecare din cărţile scoase se înşiră una după alta.

Astfel se operează pînă la sfîrşitul jocului şi se reîncepe de trei ori pînă ce se va avea un număr nepereche mai mare decît treisprezece fără ca să se treacă peste 21.

Fiecare carte este citită imediat, de ex. trăgînd asul de verde se zice: izbîndă, asul de cupă în casă nouă.

Aceasta ar fi un mic avans făcut prognosticului general. Cartea ce reprezintă persoana care consultă trebuie să iasă totdeauna, căci dacă n-ar ieşi ar fi un semn rău şi operaţiunea trebuie să fie începută din nou.

Să presupunem că am tras 17 cărţi după cum se vede mai jos şi anume:

Zece de tobă, crai de cupă, opt de verde, opt de cupă, as de cupă, as de verde, dama de tobă, dama de pică, valet de cupă, as de pică, crai de verde, damă de cupă, nouă de cupă, opt de pică, zece de verde, opt de tobă, nouă de verde.

Le înşirăm în formă de evantai şi citim de la prima vedere: doi opt - dragoste; doi aşi - complot; două dame - unire a două prietene. Deci e o dragoste, un complot şi două dame la mijloc. Să vedem ce urmează mai departe:

Sînt trei aşi: veşti favorabile, trei dame, cancanuri; trei opt: proiecte de căsătorie.

Concluzia este evidentă.

Să presupunem că persoana ce consultă ar fi dama de cupă şi să trecem la prevestirea propriu zisă. Numărăm şapte cărţi de la dreapta spre stînga, începînd cu dama de cupă ce consultă sau cu orice altă carte care o interesează, fie casa ei, fie dragostea ei, fie banii ei, etc.

Să luăm dama de cupă şi numărăm 7, ajungem astfel la asul de verde zicem persoanei care consultă: vei avea mare izbîndă în afaceri de bani; numărînd pe 7 mai departe cădem pe nouă de verde, ceea ce întăreşte prima prevedere: nu te aşteptai la aceşti bani.

De la nouă de verde trecem la craiul de verde: un om îndatoritor va fi însărcinat cu această afacere. Apoi vine asul de cupă şi numărînd mai departe din 7 în 7: opt de tobă, zece de verde şi în fine valetul de cupă (aici ne oprim fiindcă numai de trei ori se poate face parcursul cărţilor numărîndu-le din 7 în 7).

Însemnarea acestei perioade din urmă va fi: în casă, reuşită în amor, graţie unui tînăr vesel căruia îi place să petreacă.

De aici prima frază a oracolului este următoarea:

Banii şi amorul se unesc ca să-ţi aducă avere şi fericire.

Aceasta însă nu este decît prima parte. Strîngem cărţile. Le amestecăm, le tăiem întotdeauna cu stînga şi le aşezăm în trei grămezi în modul următor:

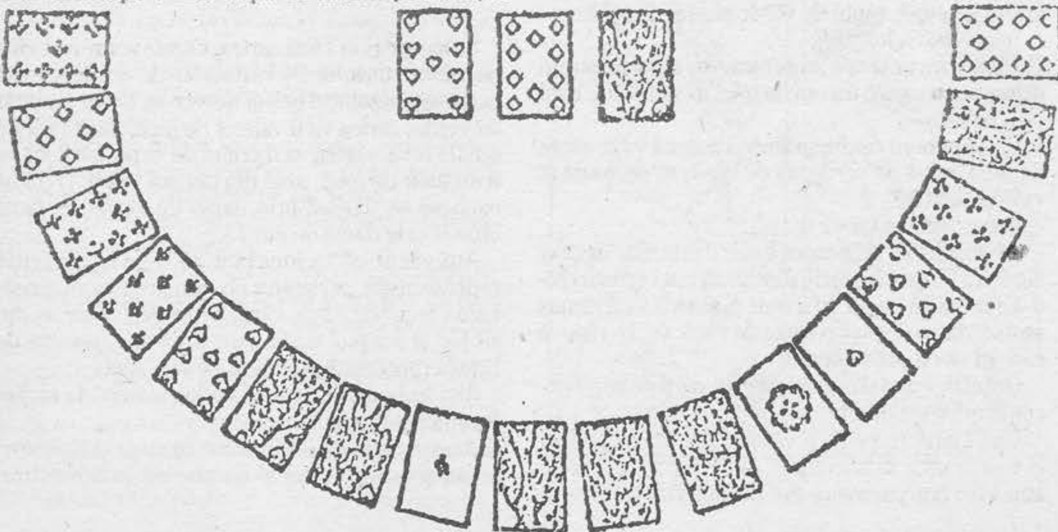
O carte la mijloc, una la stînga, alta la dreapta, a patra carte o punem dedesubt pentru surpriză, apoi completăm grămezile pînă ce cele 17 cărţi se vor termina.

Această operaţie se reînnoieşte de trei ori, ceea ce dă 3 cărţi pentru surpriză. La fiecare dată se ridică grupurile şi se citeşte ceea ce ne destăinuie, apoi amestecăm cărţile şi începem din nou.

Prima operaţie

Prima grămadă cuprinde şase cărţi: asul de cupă,

opt de verde, crai de verde, nouă de cupă, zece de tobă, nouă de verde: Succes în amor, un om de verde va aduce bani.

A doua grămadă cuprinde cinci cărţi: Crai de cupă, opt de pică, opt de cupă, valet de cupă şi asul de cupă. Un om de tobă pentru dragoste o să-ţi trimită o scrisoare printr-un amic.

A treia grămadă cuprinde cinci cărţi: Zece de verde, damă de tobă, damă de pică, asul de verde, opt de tobă.

Izbîndă strălucită în amor şi avere despre care vor vorbi două femei, două rivale.

Prima carte de surpriză este dama de cupă.

A doua operaţie

Prima grămadă cuprinde: Valetul de cupă, asul de verde, zece de treflă, opt de cupă, nouă de verde.

A doua grămadă: opt de tobă, opt de pică, opt de verde, asul de cupă.

A trei grămadă: dama de tobă, asul de pică, dama de pică, craiul de verde, nouă de cupă.

Prima frază: Un tînăr va aduce o veste bună cu privire la amorul şi norocul nostru.

A doua frază: Amorul ar dura scurt timp dacă un om de tobă n-ar aduce bani în casă.

A trei frază: Un om de verde va face să reuşească lucrurile, în ciuda a două rivale care ar voi să împartă izbînda între ele.

Cartea de surpriză: zece de tobă.

A trei operaţie

Prima grămadă cuprinde cinci cărţi: crai de cupă, nouă de verde, opt de tobă, opt de verde, zece de verde.

A două grămadă cuprinde cinci cărţi: Opt de cupă, opt de pică, as de cupă, crai de verde şi asul de verde.

A treia grămadă cuprinde patru cărţi: Dama de tobă, asul de pică, dama de pică.

Prevestirea rămîne aproape aceeaşi. Un om de tobă, amorezat şi bogat, amorul reuşeşte graţie unui om de verde. Două femei complotează împotriva norocului.

Cele trei cărţi de surpriză dau drept corolariu celor ce precedă. Dama de cupă, zece de tobă şi nouă de cupă: adică vei face un drum care va reuşi sau cu alte cuvinte vei trage folos dintr-un drum făcut pentru fericirea d-tale.

Turul cărţilor se poate completa în modul următor:

După ce aţi dat de trei ori, numărînd din 7 în 7 şi aţi întins cărţile înaintea d-voastră, strîgeţi-le una lîngă alta, luîndu-le de la dreapta spre stînga.

Astfel:

Zece de tobă şi nouă de verde: drum cu izbîndă; crai de cupă şi opt de tobă: un om de tobă înamorat; zece de verde şi opt de verde: bucurie mare pentru bani; opt de pică şi opt de cupă: puţină durată în acest amor; asul de cupă şi nouă de cupă; bucurie în casă; dama de cupă şi asul de cupă şi nouă de cupă: bucurie în casă; dama de cupă şi asul de verde: izbîndă completă; crai de verde şi dama de tobă: o femeie te vorbeşte de rău; dama de pică, asul de pică şi valetul de cupă: clevetiri noi.

Din această parte a horoscopului rezultă: vei avea noroc în dragoste şi avere în ciuda clevetirilor.

Cărţile după ce au fost date cîte trei şi adunate pînă la numerele 13, 15, 17 şi chiar 21, de se vor uni pereche şi puse în grămadă vor da un sens general care va defini într-un mod şi mai particular ceea ce s-ar dori a se lămuri.

Dacă vom avea într-o grămadă valet de tobă, crai de cupă, şapte de pică, damă de pică, şapte de verde, aceste cărţi ne vor arăta: un tînăr puţin delicat, caută să facă rău unui om de tobă (blond), o să-i facă necazuri pentru o femeie ticăloasă, care îl va plăti pentru aceasta.

În altă grămadă: dama de cupă (persoana care consultă) valet de verde, opt de cupă, nouă de tobă şi as de verde. Vom avea: vei primi pe un amic de verde din partea unei fete de tobă. Acest amor va simţi întîrziere pe care banii îl vor copleşi.

În grămada din urmă: zece de cupă, nouă de verde, opt de pică, zece de tobă, care arată: bucurie mare pentru o moştenire. Boală uşoară din cauza unui drum..

La talon: şapte de cupă, valet de treflă, damă de pică: dragostea unui tînăr de verde, împiedicată de o rivală.

Cărţile bine amestecate puse în şir sau pereche, sau adunate în două grămezi, vor da acelaşi lucru: Consultanta iubeşte şi ar fi iubită dacă n-ar fi o rivală care o tulbură sau un tînar care cheltuieşte bani pentru a lovi în amorul său. Ea va cădea bolnavă şi va face o călătorie scurtă.

Terminăm aici exemplele noastre. Bunul simţ al cititorului va completa restul. Dealtminteri ajunge ca să-şi tragă cineva singur cărţile şi cu puţină răbdare va reuşi să citească în ele. Petrecerea e frumoasă, căci cărţile nu se contrazic.

Darea cărţilor în şapte

Această metodă nu se deosebeşte de cea precedentă decît prin modul de a se scoate cărţile.

Luaţi un joc, amestecaţi, tăiaţi sau lăsaţi pe altul să taie. Scoateţi cele dintîi şase cărţi şi întoarceţi pe a şaptea punînd-o înaintea d-voastră.

Această operaţie repetată de trei ori vă dă 12 cărţi, printre care se găseşte şi aceea care reprezintă pe consultant. În caz contrar, operaţia se repetă pînă ce se va găsi cartea.

Apoi se operează cu aceste 12 cărţi în acelaşi mod numărînd cîte şapte, adunîndu-le pereche, formînd trei grămezi, oprind trei cărţi pentru surpriză. Aşa că la sfîrşit vor fi patru grămezi: fiecare grămadă cuprinzînd trei cărţi, ceea ce uşurează explicaţia.

Vom da un exemplu pentru a se putea vedea cum se poate ghici sensul ascuns între cărţi:

Prima grămadă: nouă de pică, nouă de caro, as de treflă. În limbajul obişnuit aceasta înseamnă: moarte, întîrziere pentru moştenire. Puteţi citi simplu de tot: Bani de primit, întîrziere din cauza unor veşti rele. Pe scurt: moştenire întîrziată.

A doua grămadă: As de pică, as de caro, opt de treflă. În limbajul obişnuit aceasta înseamnă: complot, vei primi o veste bună care nu îţi va fi neplăcută sau mai pe scurt, veşti bune.

A treia grămadă: Şapte de treflă, şapte de caro, nouă de treflă. Se poate citi cu uşurinţă: amoruri traversate de griji băneşti, sau amoruri care vor costa scump. În fine, cărţile arată belşug din cauza căruia vei fi luat în rîs sau mai bine: Puţin îmi pasă de bani. Sau într-un cuvînt: nepăsare.

În fine, grămada cărţilor de surpriză: Valet de treflă, damă de cupă, valet de cupă. Dama de tobă iubeşte pe unul din doi. Căsătorie cu rival, izbîndă şi pericol. Pe scurt, căsătoria ar fi o închisoare.

Aceasta este zis nu pentru a cerceta oracolul ci pentru a-l sili să se explice.

Darea cărţilor în cincisprezece

Se taie jocul de cărţi în două, aşa ca fiecare parte să conţină 16 cărţi.

Se alege una din cele două părţi punînd cealaltă de o parte. Din această parte se trage o carte pentru surpriză, iar celelate se înscriu pe rînd. Apoi se operează ca cel de dinainte numărîndu-le şapte în trei rînduri, începînd cu cartea consultantului şi mergînd de la dreapta spre stînga.

Apoi se amestecă iar cele 15 cărţi, formînd din ele trei grămezi fiecare de cîte 5 cărţi. Se scoate prima carte din fiecare grămadă punînd-o pe cartea de surpriză, astfel că se arată în faţă patru grămezi, fiecare de cîte patru cărţi.

Cele patru grămezi sînt:

a) după alegere pentru consultant
b) alta pentru casă
c) a treia pentru ceea ce nu se aşteaptă
d) cea din urmă pentru surpriză.

Presupunem că în grămada întîi avem valetul de cupă, asul de caro, dama de treflă, opt de pică.

Citim: un tînăr vesel scrie unei dame de verde că e bolnav. De vom fi consultaţi de către o doamnă (dama de cupă) sîntem datori cu o explicaţie:

"Un băiat vesel care ne iubeşte scrie unei fete de verde că n-o iubeşte".

Dama de tobă care ne consultă este deci încredinţată.

Să mai schimbăm oracolul după aceia care ne consultă. Dacă e căsătorită sau dacă nu iubeşte încă putem zice:

"Veţi primi o scrisoare din partea unui prieten anunţîndu-vă indispoziţia uneia din rudele d-voastră".

Sau:

"Un tînăr care caută să vă placă şi nu visează decît plăcere, este în legătură cu o damă de verde supărată pe d-voastră pentru acest amor.

D-şoara Lenormand poseda secretul de a interpreta sensul cărţilor în folosul persoanei care o consulta. Ea era înainte de toate o fizionomistă experimentată şi adesea cărţile arătau numai aceea ce voia să spună.

Să urmăm. Grămada pentru casă cuprinde: dama de cupă, valet de pică, asul de verde şi nouă de tobă.

"Persoana care consultă iubeşte sau se cunoaşte cu un tînăr de verde. Va primi de la dînsul veşti

plăcute care au suferit o mică întîrziere".
Grămada pentru ceea ce nu se așteaptă: dama de tobă, craiul de pică, asul de cupă, șapte de pică.
"O femeie și un om de rea credință sînt uniți împotriva d-tale ca să-ți aducă necazuri în casă."
Grămada surprizei: valet de verde, zece de tobă, dama de pică, nouă de pică.
"Un tînăr îndemînatic va face un drum la o văduvă pe care o s-o găsească în primejdie de moarte".
Cele patru grămezi arată:
O scrisoare ce aduce veste de boală. Amoruri contrariate, clevetire, drum pentru o moarte.
Pînă acum n-am vorbit despre cărțile răsturnate. Ele ne prevestesc mai totdeauna contrariul din ceea ce înseamnă drepte. De altfel, cu puțină grijă, cărțile cad rareori răsturnate.

Darea cărților în douăzeci și una.

metodă deși tot aceeași, este ceva mai complicată. Luăm un joc de 32 de cărți, le amestecăm bine și le tăiem, apoi tragem 11 cărți, iar pe cele 21 ce rămîn, le întindem pe masă și după ce am amestecat cărțile din nou, le-am tăiat și am tras o carte pentru surpriză, operăm tot ca mai sus, deci rămîn 21 de cărți pe masă. Numărăm acestea de trei ori pe rînd, socotind de la cartea aleasă de către persoana ce ne consultă. După aceea facem grămezile de trei ori pe rînd lăsînd de fiecare dată o carte pentru surpriză la o parte.

Observații importante

Dacă majoritatea cărților sînt albe, arată izbîndă strălucită pentru persoana consultantă. Dacă cele 5 cărți mici de pică, se găsesc în numărul acestora, persoana consultantă se va certa cu familia și prietenii săi. De se află în numărul celor 5 cărți mici de verde, înseamnă cîștigarea procesului. Cele 5 cărți mici de culoare roșie, arată vești bune.
Șapte de tobă prevestește o gelozie bine stabilită. Cinici de cupă și șapte de verde probează că gelozia nu este bine întemeiată.
Patru ași urmați de nouă de cupă, izbîndă în întreprinderi. Dacă nouă de pică se află în fața noastră, izbînda e pierdută. Pentru a cîștiga la un joc de noroc trebuie opt trefle, patru crai și patru ași.
Pentru a constata sănătatea unui copil, pentru a se informa de patrimoniul său, pentru a se încredința de pacea în casă, trebuie patru ași, patru cărți de opt și craiul de cupă.
Pentru a afla cîtă întîrziere vor avea persoanele pentru căsătoria lor fie exprimată în ani, luni sau săptămîni; pentru un an: craiul de pică se va întîlni cu dama de cupă; asul de pică cu opt de tobă. Orice alt opt ar arăta atîția ani de întîrziere cîți sînt la număr, fiecare nouă atîtea luni, fiecare șapte atîtea săptămîni.
Pentru a afla dacă un om va parveni în arta militară, cei patru crai se vor întîlni cu cei patru zeci; dacă se află și cei patru ași în rîndul cărților, îi prevestesc un grad foarte înalt.
Pentru a prevedea o schimbare oarecare, trebuie, dacă persoana e un șef sau stăpîn, 4 valeți, zecele și optul de tobă, zecele de verde pentru a arăta izbînda în afacerile sale. Dacă se va găsi și nouă de tobă în numărul cărților, înseamnă o întîrziere.

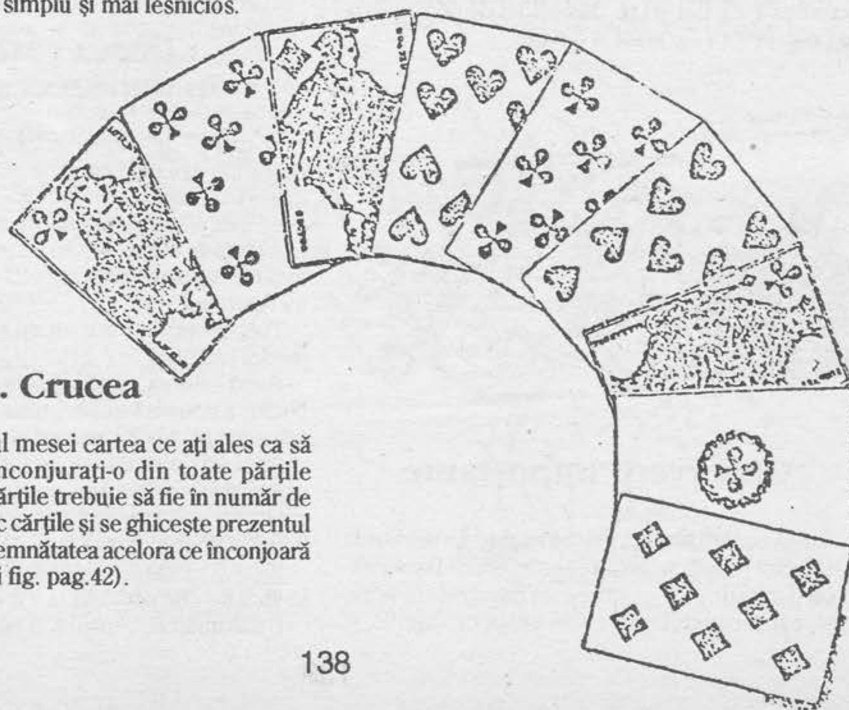

Darea cărților în douăzeci și șapte

Se dau 27 de cărți și se așează cîte nouă în trei rînduri în așa mod ca să se poată număra din trei în trei în sens transversal. Celelalte patru sînt puse deoparte; ele arată tocmai pe aceea de care nu are trebuință în viață. A 32-a este aceea pe care și-a ales-o persoana care consultă ca s-o reprezinte și nu figurează.
Trebuie însă să fim atenți să așezăm cărțile în modul următor:
După tăierea cărților, prima carte se pune la No.21, a doua la No.10, a treia la No.19 și astfel se reîncepe pînă la 27 urmînd aceeași cale.
Apoi se dă o ochire generală asupra cărților observînd indicațiile pe care le-am arătat în capitolele precedente. Pe urmă consultăm jocul din 9 în 9 și din trei în trei în toate sensurile.
Fiindcă exemplele ce ar trebui date se vor repeta, le vom lăsa de astădată la o parte.
De altminteri, consultînd tabolul ce ne servește

ca model, se va înțelege ușor că primele cărți date sînt: valetul de verde, valetul de tobă, craiul de cupă, zecele de cupă, șapte de verde, dama de tobă, opt de verde, nouă de cupă, valetul de pică și așa mai departe. Prevestirile se conchid după cum am arătat. Acest joc se poate reîncepe de mai multe ori și se poate face fiecărei persoane de față în parte.

Ne mai rămîne încă să studiem diferitele moduri de a da cărțile mai simplu și mai lesnicios.

1. Crucea

Puneți la mijlocul mesei cartea ce ați ales ca să vă reprezinte și înconjurați-o din toate părțile formînd o cruce. Cărțile trebuie să fie în număr de șapte. Apoi se întorc cărțile și se ghicește prezentul sau viitorul prin însemnătatea acelora ce înconjoară pe a d-voastră (vezi fig. pag.42).

2. Grămezile mici

Formați cinci grămezi una cîte una. Puneți în fiecare grămadă cinci cărți. Cele șapte cărți ce rămîn să vă prevestească ceea ce doriți a afla și din această cauză să reprezinte cartea ce ați ales. Dacă această carte nu se află printre ele, întoarceți prima carte din fiecare grămadă. Dacă nu o veți găsi nici acolo, amestecați cărțile și începeți din nou. Repetînd aceasta de trei ori, fără a putea găsi cartea ce ați ales, e un semn rău și cărțile nu vor să ghicească.

3. Roata norocului

Luați ca model figura cea mare de pagina 56 și 57 și dați cărțile una cîte una, formînd mai întîi coloana A, apoi coloana B, începînd de jos în sus, punînd patru cărți, apoi formați roata. Trebuie 15 cărți. După aceea formați frontispiciul C cu 5 cărți. În punctul O puneți cartea persoanei care consultă. Celelalte 5 cărți care lipsesc se consultă numai după tălmăcirea roții.

A arată trecutul, B viitorul, C prezentul, fiecare a feței se explică cu fețele corespunzătoare din cele trei coloane

4. Etteila

Spre a da cărţile după marea Etteila trebuie să ne folosim de un joc de 52 de cărţi la care se mai adaugă o carte albă. Această carte reprezintă persoana care consultă şi se cheamă Etteila. Această carte poartă No.1. Toate celelalte cărţi au numele şi valoarea lor scrisă. Fiecare carte poartă un semn mic ca să se ştie dacă e dreaptă sau răsturnată. Această condiţie este de cea mai mare importanţă cînd ne servim de această metodă.
Iată acum tabolul după care se va putea citi pe acest nou horoscop.

TOBĂ

14 Bărbat sau alt bărbat: drept - credinţă; răsturnat - tată. La stînga Etteilei, aur pentru tine.

13 Nevastă sau altă femeie; drept aerul; răsturnat, mamă. La stînga, Etteila, caractere.

12 Militar sau slugă; drept, mîndrie; răsturnat, rudă. La stînga Etteilei, te aşteaptă.

1 Scrisoare sau bilet; drept, singurătate; răsturnat, socru. La stînga Etteilei, nevoi urgente.

10 Aur sau trădare; drept, apă; răsturnat, început. La stînga Etteilei, cădere

9 Zăbavă sau întreprindere; drept, sărăcie; răsturnat, folos, avantaj.
La stînga Etteilei, castitate.

8 Companie sau necazuri; drept, bogăţie; răsturnat, sfîrşit.
La stînga Etteilei, înţelepciune.

7 Clevetiri sau intrigi; drept, prezentul; răsturnat, bine.
La stînga Etteilei, mult.

6 Slugă sau aşteptare; drept, credinţă; răsturnat, speranţe înşelate.
La stînga Etteilei, trădare.

5 Glorie sau proces; drept, ambiţie; răsturnat, nelinişte.
La stînga Etteilei, cîştig la joc.

4 Amiciţie sau neîncredere; drept, avere şi noroc; răsturnat, iubirea jocului.
La stînga Etteilei, găsire.

3 Speculaţie sau necaz; drept, prosperitate; răsturnat, lacrimi. La stînga Etteilei, glorie literară.

2 O rudă; drept, amor; răsturnat, amiciţie.
La stînga Etteilei, o persoană care ţi-e scumpă.

CUPĂ

14 Blond sau oacheş; drept, remarcare la faţă; răsturnat, epitrop.
La stînga Etteilei, mănăstire.

13 Blondă sau oacheşă; drept, nestatornicie; răsturnat, soacră.
La stînga Etteilei, mai mult.

12 Blond (tînăr) sau oacheş; drept, generozitate; răsturnat, copil.
La stînga Etteilei, superstiţie

1 Moarte sau masă extraordinară.
La stînga Etteilei casă.
Această carte ca şi asul de pică n-are număr. Etteila o vorbeşte astfel. Respectaţi ordinele sale.

10 Oraş sau moştenire; drept, invidios; răsturnat, căsătorie silită.
La stînga Etteilei, sinceritate.

9 Victorie sau necaz; drept, curiozitate; răsturnat, piedici.
La stînga Etteilei, disperare.

8 Fata de tobă sau de verde; drept, flori; răsturnat, soră.
La stînga Etteilei, nevinovat prigonit.

7 Cugetul sau dorul: drept, inimă; răsturnat, făţărnicie.
La stînga Etteilei, trădare.

6 Trecutul sau viitorul; drept, reverie; răsturnat, aventuri.
La stînga Etteilei, propunere rea.

5 Moştenire sau familie; drept, căsătorie fericită; răsturnat, unirea rea.
La stînga Etteilei, binefacere.

4 Necazuri sau supărări; drept, neplăcere; răsturnat, contratimpuri.
La stînga Etteilei, notorietate.

3 Izbîndă sau afaceri bune; drept, succes la teatru; răsturnat, succes fără talent.
La stînga Etteilei: speranțe mari.

2 Îndemnare cadoul de tobă.

PICĂ

14 Magistrat sau văduv; drept, știință; răsturnat, vitejie prefăcută.
La stînga Etteilei: îndoită căsătorie.

13 Văduvă sau femeie de lume; drept, viață; răsturnat, înaintări.
La stînga Etteilei: părăsire.

12 Trimis sau spion; drept, soție; răsturnat: răpire.
La stînga Etteilei, neomenie

1 Venus sau însărcinare.
La stînga Etteilei, umanitate.

10 Flori sau mărgele; drept, gelozie; răsturnat, foc.
La stînga Etteilei, datorii.

9 Preot sau Saturn.
La stînga Etteilei, datorii sau închisoare.

8 Boală sau călugăriță; drept, prudență; răsturnat, ambiție.
La stînga Etteilei, singurătate.

7 Speranță sau amiciție; drept, forță; răsturnat, nehotărîre.
La stînga Etteilei, proces.

6 Drum sau pericole; drept, întîrziere; răsturnat, nehotărîre.
La stînga Etteilei, necazuri ușoare.

5 Amăgire sau doliu. Numărul; aceleași însemnări
La stînga Etteilei, semn de moarte.

4 Singur sau hoție; drept, mănăstire; răsturnat, închisoare.
La stînga Etteilei, certuri.

3 Absență sau rătăcire.
Numărul are aceleași însemnări.
La stînga Etteilei, plecare.

2 Prieten de verde aceeași însemnare ca celelalte două.

TREFLĂ

14 Om brun sau oacheș; drept, mai puțin; răsturnat, soț.
La stînga Etteilei, dușmănie.

13 Brună sau oacheșă; drept, flăcără; răsturnat, soție.
La stînga Etteilei, lingușire.

12 Tînăr brun sau oacheș; drept, spirit; răsturnat, frate.
La stînga Etteilei, lingușire.

1 Pungă cu bani sau noblețe; drept, orfan; răsturnat, necaz.
La stînga Etteilei, izbîndă.

10 Casă sau amant; drept, viitorul; răsturnat, trecutul.
La stînga Etteilei, măriri.

9 Efect sau prezent; drept, indiscreție; răsturnat, jocuri.
La stînga Etteilei, ingratitudine.

8 Fată brună sau oacheșă; drept, artă; răsturnat, jocuri.
La stînga Etteilei, slăbiciune.

7 Bani sau încurcătură; drept, ură; răsturnat, pămîntul.
La stînga Etteilei, închipuire.

6 Iluzii sau pofte; drept, prezent; răsturnat, dificultăți.
La stînga Etteilei, lovitură.

5 Amor pasionat sau discordie; drept, căsătorie; răsturnat, nemulțumiri, greve.
La stînga Etteilei, necazuri de amor.

4 Drept Bani mulți.
La stînga Etteilei, pierdere de bani

3 Servicii aduse sau închisoare; drept, dar, cadou; răsturnat, piedici.
La stînga Etteilei, protecție.

2 Considerație sau cădere; drept, zburdălnicie; răsturnat, chinuri.
La stînga Etteilei, naștere.

În lipsa cărților se pot lua și 25 de cartoane albe pe care se va scrie sus și jos, numărul și însemnara acelui număr drept și răsturnat. Cu modul acesta operațiunea se mărginește la o simplă lectură.

Presupuneți șapte cărți:

25 spirit: 9 bun (răsturnat); 2 tată (răsturnat); 16 inimă; 22 putere; 24 soție (răsturnat); 21 ambiție (răstunat). Deci veți citi: Ai spirit, vei fi bun tată, vei fi om cu inimă, puternic și soția d-tale îți va da ambiție.

Prin urmare vedeți cît este de simplu. Un singur exemplu trebuie să ajungă ca să pricepeți. Terminăm acest articol cu steaua cea mare a lui Etteila.

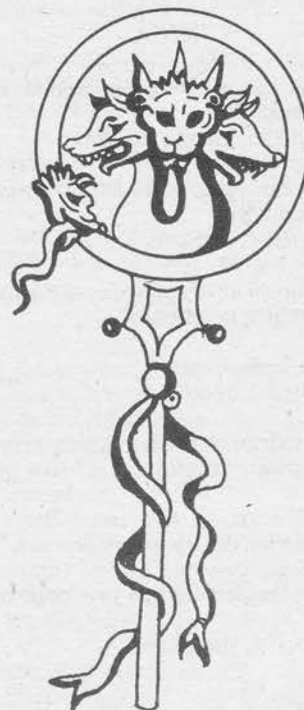
Ea este foarte complicată, dar lesne de făcut. Urmăriți-ne cu atenție și întipăriți-vă bine în memorie numerele de ordin, punînd cărțile pe ramurile stelei pe care o veți face după cum arătăm aici:

La mijloc puneți o carte a persoanei care consultă și înainte de a da cărțile, amestecați, tăiați sau lăsați persoana consultantă să le taie; luați cele dintîi unsprezece cărți și puneți-le deoparte. După aceea amestecați din nou cele douăzeci și patru cărți ce rămîn și trageți-le pe rînd una cîte una dîndu-le astfel:

Prima în punctul A, pe piciorul cărții persoanei consultante, apoi la stînga ei No. 2, la dreapta ei No. 3, sub No.4, jos N. 6 și urmați după ordinea numerelor date aici sus. Cele din urmă patru numere 18, 19, 20 și 21 le puneți în modul următor: cele două cu soț lîngă No.12, cele două fără soț lîngă No. 13.

La tălmăcirea cărților începeți cu raza cea mai lungă care este No. 16, uniți-o cu No. 14 și continuați în rînd pereche. Cînd ultimul tur s-a sfîrșit, treceți la raza cea mai mică luînd pe 6 cu 8,etc.

Tot astfel se procedează pentru explicarea cărților care formează raza de centru. Cea din urmă carte care este întoarsă sfîrșește și completează cartea.

Metoda italiană și alte proceduri utilizate de către celebritățile cartomanciei.

Metoda italiană: Există foarte puțină deosebire între această metodă și a noastră. Cărțile se trag cîte trei și punînd, de cîte ori găsim două cărți de aceeași valoare, pe cea mai mare dintre ele deoparte. Dacă cîte trei cărți sînt de aceeași culoare, trebuie luate. Cartea consultantului trebuie să fie totdeauna ieșită.

Trebuie 15 cărți ce se întind de la stînga spre dreapta, numărîndu-le din cinci în cinci și începînd cu cartea consultantului. În cazul în care această carte nu s-ar găsi printre ele, se începe de la capăt.

Să presupunem că am avea:

Zece de tobă, dama de verde, opt de cupă, asul de tobă, opt de verde, popa de pică, nouă de cupă, valetul de pică, șapte de tobă, asul de pică, valetul de cupă.

Întregul va da: Trei ași depărtați unul de altul: vești bune cu întîrziere. Pentru trei zece: purtare blamabilă a consultantului. Doi valeți: Societate

proastă.

Să numărăm din cinci în cinci, de la stînga spre dreapta, presupunînd că persoanai consultantă cartea ar fi dama de verde. Opt de verde, vei primi ceva bani; as de verde, veşti îmbucurătoare; as de pică, izbîndă deplină; as de cupă, în casă; popă de pică, om de lege sau avocat; opt de pică, o să-ţi aducă supărări; valet de cupă, june vesel te va mîngîia; as de tobă, şi o să-ţi scrie etc. pînă o să ajungi iarăşi la dama de tobă.

După aceea adunaţi cărţile în pereche, luînd din dreapta şi din stînga, valetul de cupă şi zece de tobă, asul de pică şi dama de verde, şi aşa mai departe. Nouă de cupă ce rămîne singur arată reuşită deplină.

După aceste explicaţii, cele 15 cărţi se amestecă şi se aşază în 5 grămezi; întîia pentru persoana consultantă, a doua pentru casă; a treia pentru ceea ce se aşteaptă, a patra pentru ceea ce nu se aşteaptă, a cincea pentru surpriză şi se lasă o carte pentru consolare.

Pentru casă: Popă de pică, nouă de cupă, valet de pică: un om de lege va introduce pe un ştrengar.

Ceea ce se aşteaptă: As de pică, valet de cupă, as de verde: un prieten bun va ajunge la puşcărie pentru datorii sau pentru plăceri şi bani.

Ceea ce nu se aşteaptă: opt de cupă, dama de verde, zece de tobă: persoana ce consultă va face un drum pentru dragoste.

Surpriză: opt de pică şi zece de pică: necazuri.

Consolare: opt de tobă, dragoste.

Acum, după ce ai aflat cheia oracolului putem ghici vîrtos trecutul, prezentul şi viitorul.

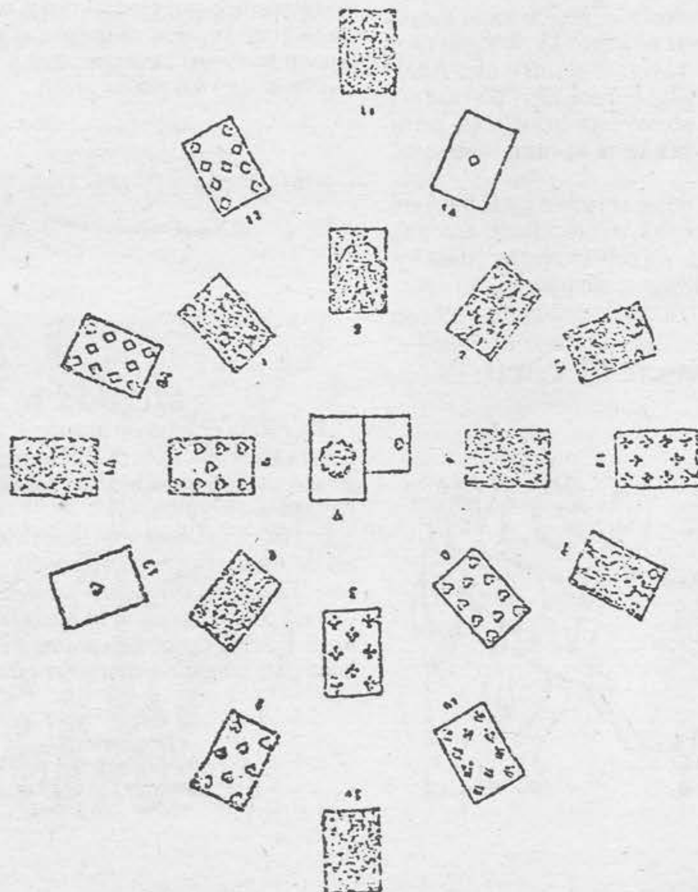
Să luăm un joc de pichet. După ce am amestecat cărţile şi le-am tăiat, pe cea dintîi şi cea din urmă, şi din cîte rămîn facem trei grămezi: una la stînga pentru trecut, una la mijloc pentru prezent şi alta la dreapta pentru viitor.

Fiecare grămadă conţine zece cărţi, pe care le tălmăcim după regulile stabilite. Întîmplarea a amestecat cărţile şi trebuie să credem ceea ce ne spun cărţile prin vocea întîmplării.

Despre reuşite sau izbînzi

Reuşita răspunde numai la o singură întrebare. Astfel, dacă vrem să ştim dacă vom reuşi într-o

afacere, dacă nevasta ne iubeşte, dacă ne vom însura sau mărita în curînd, etc... ghicim reuşita noastră pe care unele persoane o numesc şi patience sau pe româneşte pasenţă.

Numărul acestor reuşite este incalculabil. Aceste jocuri care linguşesc ideile noastre sînt foarte plăcute deşi nu trebuie să punem prea multă încredere în ele, căci omul din fire e superstiţios şi se supără dacă nu reuşeşte.

Întîmplarea joacă un rol însemnat în reuşite şi cînd cineva ne este hotărît la o întreprindere se lasă cu drag la voia întîmplării care este una dintre călăuzele cele mai bune în viaţa omului.

Deci să consultăm întîmplarea şi să vedem reuşitele noastre.

Reuşita cu patru aşi

Luaţi un joc de pichet, amestecaţi, tăiaţi sau daţi să taie cu mîna stîngă (de aici înainte nu vom mai pomeni de această operaţie care trebuie făcută întotdeauna); pe urmă se întorc 13 cărţi, din care scoateţi aşi ce se vor găsi printre ele. Apoi, amestecaţi iar cărţile, de două ori pe rînd, şi reîncepeţi. Dacă în aceste cărţi trei dăţi cei patru aşi vor fi ieşiţi, reuşita e bună, în cazul contrar ste nulă...

Îţi pui întrebarea, de ex: voi primi bani? Dacă cei patru aşi ies de prima oară, vei primi mulţi şi curînd; dacă ies în două dăţi, vei primi în curînd, dacă ies a treia dată, vei primi pur şi simplu.

Aceasta se poate numi o reuşită progresivă.

Reuşita cu 11 cărţi

Scoateţi 6 cărţi dintr-un joc şi întoarceţi pe a şaptea. Continuaţi astfel pînă ce jocul de cărţi se va termina şi repetaţi această operaţie pînă ce veţi avea 12 cărţi.

Întindeţi-le de la stînga spre dreapta în ordinea în care ies şi fixaţi cartea care trebuie să înfăţişeze persoana ce consultă. Începeţi atunci cu această carte şi spuneţi: as, popă, damă, valet, zece, nouă, opt, şapte; şi de cîte ori numind cartea o veţi găsi sub deget o ridicaţi şi aruncaţi cu celelalte cărţi mai departe. Pentru ca reuşita să fie bună, cele 12 cărţi trebuie să fie ridicate rînd pe rînd.

Presupuneţi că aţi tras în această ordine:Dama de cupă este consultanta... Număraţi pe această carte: as pe şapte de verde, popă pe valet de tobă, damă şi aşa mai departe. După ce aţi trecut de două ori şirul cărţilor, va ieşi întîi şapte de tobă, asul de cupă, nouă de cupă, ceea ce vă face să reîncepeţi cu prima carte. Urmînd astfel mai departe, ridicînd rînd pe rînd, asul de verde, valetul de tobă, asul de pică, dama de pică, popa de pică, dama de cupă, şapte de verde.

În fine nu vă mai rămîn decît 3 cărţi. Urmînd înainte rămîneţi numai cu valetul de cupă şi reuşita este bună. Această reuşită se face şi cu jocul întreg de cărţi, însă se numără în sens invers, adică 7, 8, 9, 10, valet, damă, popă, as şi reîncepeţi. Dacă vor ieşi toate cărţile, ceea ce se întîmplă după douăsprezece sau cincisprezece tururi, reuşita e bună; dacă se vede că după mai multe tururi se ajunge la acelaşi punct, nu mai e nevoie de a se continua, căci reuşita s-a greşit.

Pasenţe

Metoda I:

Faceţi opt grămezi şi întoarceţi prima carte din fiecare grămadă. Apoi ridicaţi în pereche cărţile ce au aceeaşi valoare, adică: doi aşi, doi opt, doi zece, etc, atîtea cîte sînt.

Pe cît grămezile se uşurează de cartea întoarsă, întoarceţi pe cea următoare, continuînd a ridica, în pereche, cărţile de aceeaşi valoare.

Dacă cele opt grămezi se epuizează, reuşita este bună. Dacă din contră se întîmplă că nu mai găsiţi două cărţi omogene întorse, reuşita e greşită.

Metoda a II-a:

În loc de a face opt grămezi de trei cărţi, faceţi opt grămezi de trei cărţi şi patru grămezi de cîte două cărţi, acea reuşită va fi mai lesne.

Puteţi complica reuşita ridicînd numai cărţile echivalente de culoare opusă în pereche, adică şapte de pică şi şapte de cupă, popă de verde şi popă de tobă şi aşa mai departe.

Metoda a III-a:

Aşezaţi cele 32 de cărţi pe rînd, după valoarea lor, începînd cu cartea cea mai mare: as, popă, damă, valet, zece, etc...cele patru culori una după alta, patru aşi, patru popi, etc.

Pe urmă, fără a amesteca cărţile, tăiaţi sau daţi-le spre tăiere de şapte ori pe rînd. Întoarceţi cărţile două cîte două astfel după cum se găsesc. Ele trebuie să vină necontenit în perechi echivalente: doi de nouă, doi popi, doi valeţi etc. atunci reuşita e deplină; în caz contrar e greşită.

Reuşita prin culorile opuse

Metoda I:

Tăiaţi un joc de pichet în două părţi egale, alegeţi una din ele şi puneţi de exemplu roşu. Ridicaţi pachetul şi număraţi cărţile din culoarea roşie. Dacă numărul lor preponderează, e semn bun. Puteţi lua încă în mînă jocul de cărţi şi să numiţi cărţile una cîte una zicînd: roşu sau negru. Puneţi deoparte pe acelea pe care le-aţi ghicit şi dacă numărul lor întrece pe al celorlalte negreşit este iarăşi semn bun.

În fine, dacă vreţi să vedeţi dacă proiectele d-voastră vor reuşi, tăiaţi jocul în două părţi aproape egale şi căutaţi în grămada ce aţi ales dacă puteţi compune o serie de opt cărţi începînd cu asul şi terminînd cu şapte, adică: as de pică, popă de cupă, damă de verde, valet de tobă, zece de pică, nouă de cupă, opt de verde şi şapte de tobă, ceea ce înseamnă că proiectele d-voastră vor reuşi.

Metoda a II-a:

Întindeţi 32 de cărţi, una după alta, făcînd patru rînduri de cîte şapte cărţi, iar cel din urmă patru. Cărţile trebuie să fie aşezate una sub alta astfel ca să le puteţi vedea bine şi să fie aliniate în lung şi în lat.

Studiaţi apoi mai întîi cu atenţie locul culorilor noastre şi puneţi culorile roşii asupra culorilor negre; fiecare carte îşi păstrază valoarea ei; cu alte

cuvinte, după un popă pune dama, după un valet zecele, după zece nouă, după nouă opt și după opt șapte; de cîte ori dați de un as îl ridicați; apoi ridicați toate cărțile începînd cu șapte pe rîndul pînă la popă; fiecare carte ridicată o puneți pe asul ei corespunzător, și cînd fiecare culoare este completă reușita este bună.

Să presupunem jocul nostru astfel desfășurat după cum se vede în tabloul din pagina următoare.

Din prima ochire se poate vedea că se poate ridica asul de verde. Șaptele și optul îl urmează. Asul de pică și asul de tobă fiind descoperite ies de asemenea, șaptele de tobă trece cu asul lui, pe urmă împerechemîn sens contrar culorile ce ne rămîn: nouă de cupă, trece pe zero de pică, opt de pică pe nouă de cupă. Deci ne rămîne în primul rînd: valet de verde, opt de pică, dama de tobă, valet de cupă, dama de verde, valet de pică și popă de tobă.

Continuăm a împerechea culorile deosebite: dama de verde trece pe popa de tobă, valetul de tobă pe dama de verde, zece de tobă pe valet de verde.

Avem un loc liber. Nu trebuie însă să vă scape din vedere că trebuie să aveți totdeauna șapte cărți în primul rînd. Trecem deci pe valetul de cupă în acest loc liber. Zecele de cupă eliberat trece la valetul de pică. Optul de tobă iese.

Alt loc liber pe care îl umpleți cu dama de tobă. Nouă de tobă iese. Valetul de cupă pus pe dama de pică lasă un loc liber însă zecele și valetul de tobă se duc. Fantele de verde trece la dama de tobă și craiul de cupă ocupă locul liber.

Punem valetul de cupă pe dama de verde, și dama de pică rămasă liberă, va putea să treacă pe craiul de cupă.

Alt loc liber în care punem pe nouă de pică. Zecele de verde trece pe valetul de cupă, nouăle de pică pe zece de cupă. Deci rămîn două locuri libere. Optul de pică trece într-unul din ele, nouă de cupă în celălalt, pe urmă optul de pică trece pe nouă de cupă, lăsînd un loc liber în care punem pe zece de pică. Șapte, opt, nouă și zece de pică trec pe așii lor.

Locurile libere se ocupă cu craiul și valetul de tobă, dama de tobă va trece cu craiul de verde și fantele de verde cu dama de tobă.

Craiul de tobă și dama de verde ies afară și ocupă numai un singur loc mergînd una deasupra alteia. Prin urmare, dama de cupă și cel din urmă loc rămas liber. Și atunci dispare asul, șapte, opt, nouă și zece de cupă, prin urmare se poate face un loc craiului de pică, dama de cupă și valetul de pică.

Nouă, zece , fantele și dama de verde; ies pe urmă ceilalți valeți și celelalte dame. Nu mai rămîe decît cei patru crai.

Deci reușita e bună.

Urmărind cu băgare de seamă această operație, veți înțelege cu ușurință mecanismul acestei reușite foarte interesante. Trebuie să aveți în vedere nu numai care carte își schimbă locul, dar și pe aceea ce va urma , mai cu seamă cînd aveți mînă liberă ca să alegți. Acest mic studiu arată că întîmplarea nu este singurul stăpîn al reușitei.

Metoda a III-a:

Aceleași reguli, însă mijloacele se schimbă. Nu se mai dau cărțile descoperite. Din cele 32 de cărți numai șapte sînt deschise.

Iată în ce mod se operează:

Se pun pe masă șapte cărți una după alta. Întoarceți o carte și puneți alte șase cărți peste cele

şase rămase şi întoarceţi prima carte din această a doua grămadă. Puneţi cinci cărţi pe celelalte cinci grămezi, întoarceţi prima carte din a treia grămadă şi aşa mai departe pînă ce în grămada a 4-a veţi avea patru cărţi, în a 5-a cinci, în a aşasea 6 şi în a 7-a şapte.

Prima carte din fiecare grămadă fiind pe faţă iar celelalte întoarse cu faţa pe masă, aveţi numai şapte cărţi vizibile înaintea d—voastră.

Patru carţi rămîn pentru rezervă şi le puneţi la o parte fără să vă uitaţi la ele.

Fiindcă acesată reuşită este mai grea decît cea precedentă, vom da aici exemplu.

As de tobă, valet de pică, valet de tobă, nouă de tobă, opt de pică, crai de tobă, dama de verde.

Ieşind asul de tobă, ne rămîne o cutie liberă în care punem craiul de tobă şi dama de verde. Întoarcem primele două cărţi din urmă şi anume: asul de cupă şi şapte de verde; asul de cupă ieşind afără întorc cartea ce urmează: va fi asul de verde, care iese împreună cu şaptele său.

Pe urmă întoarcem cîte o carte la fiecare grămadă care nu mai are carte pe faţă şi vom avea zece de pică şi dama de cupă.

Combinînd culorile noastre vom avea: valet de tobă la dama de verde, zece de pică la valet de tobă, nouă de tobă la zece de pică, opt de pică la nouă de tobă.

Întoarcem cartea în grămezile care nu mai au cărţi pe faţă şi ajungem în faţa următoarelor şapte cărţi de la început: Opt de pică, valet de pică, damă de tobă, fante de verde, nouă de cupă, crai de verde, dama de cupă.

Continuăm trecînd fantele de verde la dama de tobă, dama de tobă la craiul de verde, valetul de pică la dama de cupă; după nouă de verde dăm peste şapte de cupă care iese cu opt şi cu nouă al lui.

Dînd cărţile întoarse pe faţă găsim: nouă de pică, şapte de tobă, şi opt de verde; şaptele de tobă cu opt şi cu nouă de verde care ies.

Dacă vom da pe zece şi valetul de cupă, cad şi ele. Punem pe nouă de pică într-un loc liber, dăm apoi pe opt de tobă şi zece de verde pe faţă, şi cad şi ele împreună cu fantele de verde.

Astfel am rămas cu trei cărţi la care adăugăm şi cei patru cărţi ale noastre de rezervă. Cărţile acestea sînt: as de pică şi şapte de pică care nu se numără fiindcă ies; craiul de cupă şi dama de pică care se pun una după alta, opt şi nouă de pică se duc şi ne mai rămîn încă două locuri libere. Punem dar aici pe dama de tobă, acolo pe craiul de pică, valetul şi dama de pică se duc.

Restul merge de la sine. Nu mai rămînem decît cu patru crai.

Ca să puteţi înţelege bine această reuşită trebuie să vă exersaţi de mai multe ori cu cărţile pe care le arătăm şi ca să fiţi şi mai siguri dăm aici compunerea fiecărei grămezi.

Grămada I: o carte as de tobă (descoperită).

Grămada II: două cărţi: valet de pică (descoperit), nouă de verde (ascuns).

Grămada III: trei cărţi: valet de tobă (descoperit) dama de tobă, crai de pică, (ascuns).

Grămada IV: patru cărţi: nouă de tobă (descoperit) fantele de verde, şapte de cupă, opt de verde (ascuns).

Grămada V: cinci cărţi: opt de pică (descoperit) nouă de cupă, şapte de tobă, zece de cupă, valet de cupă (ascuns).

Grămada VI: şase cărţi: crai de tobă (descoperit), as de cupă, as de verde, zece de pică, crai de verde, zece de tobă (ascuns).

Grămada VII: şapte cărţi: dama de verde: (descoperită), şapte de verde, dama de cupă, opt de cupă, nouă de pică, opt de tobă şi zece de verde (ascuns).

Cărţile de rezervă, as de pică, şapte de pică, crai de cupă.

Se mai poate face şi şase grămezi de cîte patru cărţi fiecare şi patru grămezi de cîte două şi se operează întocmai ca la reuşita precedentă, însă fără de a se amesteca culorile.

Pentru a termina capitolul reuşitelor, vom mai arăta încă una foarte puţin cunoscută la noi, care se mai numeşte şi reuşita Domnului.

Luaţi un joc de 32 de cărţi şi le amestecaţi bine, apoi luaţi şi împărţiţi cărţile una cîte una în cinci grămezi, fiecare grămadă conţine şase cărţi afară de cele două dintîi care conţin şapte. Priviţi cea din urmă carte dată, care va fi cea dintîi în grămada a doua.

Să presupunem că această carte este nouă de

verde. Deci culoarea noastră va fi verde și la sfîrșitul reușitei trebuie să vă rămînă în mînă numai trefla. Pentru ca să ajungeți la acest scop, scoateți din joc toate cărțile care nu vor fi de verde, însă numai dacă aceste cărți preced imediat pe o carte de verde oarecare în fiecare grămadă.

Exemplu: Întoarceți întîia grămadă în mînă și ridicați toate cărțile care nu sînt trefle. Presupunem că ridicați trei, și că sînteți oprit de către craiul de verde. În grămadă mai rămîn încă patru cărți. Puneți cărțile scoase la o parte și păstrați întîia grămadă în mînă.

După acest nouă puneți a doua grămadă pe cea dintîi. Presupunem că scoateți șase cărți, mai rămîne încă nouă de verde. Pe acest nouă puneți și a treia grămadă care începe cu zece de verde, deci lăsați această neatinsă. În fine cea din urmă neavînd nici o singură treflă o ridicăm întreagă.

Rămînem încă cu nouăsprezece cărți în mînă.

Amestecăm, tăiem și le împărțim în patru grupe operînd ca la început. În întîia grămadă prima carte e verde. Nu o atingem. În a doua grămadă găsim cinci cărți fără trefle, le ridicăm. În a trei grămadă prima carte de o cupă, a doua o treflă, ridicăm cupa. În grămada a patra găsim două cărți înaintea unei trefle și le ridicăm. Ne mai rămîn 11 cărți.

Al treilea joc: amestecați, tăiați și împărțiți cărțile în trei grămezi, două de patru cărți și una de trei, descoperim cărțile cum am făcut mai sus, prima carte fiind verde, lăsăm grămada neatinsă.

Al patrulea joc: amestecați cu băgare de seamă, tăiați și împărțiți cărțile în două grămezi, prima grămadă are două tobe înaintea celei de verde și le scoatem. A doua nu are nimic, este o treflă.

Rămînem dar cu nouă cărți și nu ne trebuiesc decît opt.

Dar mai avem încă un joc, cel din urmă; amestecăm bine cărțile noastre și tăiem.

Ne uităm la cartea cea din urmă și constatăm că este o treflă. Ne uităm la cea dintîi și vedem că este o pică. Reușita e bună deoarece cele opt trefle sînt laolaltă.

Această reușită e foarte frumoasă dar n-are combinații; singură întîmplarea vorbește și este singura călăuză. Trebuie să trecem prin alternațiile speranței și disperării ce au fiecare farmecul lor.

Să rezumăm. Reușita zisă a Domnului se face cu un joc de 32 cărți. La prima dată se face cinci grămezi, scăzînd apoi grămezile una cîte una pînă la sfîrșit cînd rămînem cu o singură grămadă.

Ca regulă generală se scot din grămezi toate cărțile care nu sînt de culoare aleasă și care se găsesc înaintea primei cărți din coloană.

Spre a reuși, trebuie să rămînă numai cele opt cărți la culoarea aleasă, însă ele trebuie să fie laolaltă. La ultimul joc să poată să rămînă 14 cărți în mînă, dar cele opt cărți ale coloanei stau una după alta fără întrerupere.

Reușita Domnului are mai multe variante. Vom cita numai una singură care se numește Speranța.

iată cum se procedează.:

Alegeți-vă culoarea, de pildă: toba. Amestecați, tăiați, dați de cinci ori cîte trei cărți și scoateți tobele ce veți găsi. Pe urmă iar amestecați cărțile afară de tobele ieșite, și repetați operațiunea această de două ori. Dacă cele opt tobe au ieșit, reușita e bună: aveți speranța!...

Mai este încă o serie de reușite care se derivă toate din cele pe care le-am arătat, însă vom da numai două exemple ca să nu plictisim și să rătăcim memoria lectorului sau a elevului.

Secerișul;

Așezați cărțile în rînduri de cîte opt, numărînd șapte la prima dare, opt la a doua și nouă la a treia. După as, reîncepeți a număra plecînd de la șapte. Îndată ce cartea ieșită va fi egală în valoare cu cea numită, o ridicați și o puneți de o parte. Plecînd de la cartea următoare, începeți iară a număra de la șapte și repetați mereu pînă ce au trecut toate cărțile... dacă trec.

Dar reușita e greșită îndată ce cartea numită nu cade pe o carte egală și dacă ați numărat de mai multe ori plecînd de la șapte fără de a pune o carte al o parte.

Nunta:

Scoateți dama și craiul de cupă din joc, amestecați

cărțile, tăiați, puneți craiul sub talon ca ultimă carte. Dama de cupă se pune pe masă. Apoi trageți cărțile una după alta. Dacă a treia carte ieșită, e o damă sau o cupă, scoateți cartea a doua. Pentru celelalte culori depărtați cărțile ce se găsesc între două cărți de aceeași valoare sau de aceeași culoare. Aceasta nu se poate face decît fiind o carte sau două între cele două părți egale; dacă s-ar găsi între ele trei sau patru cărți, trebuiesc lăsate.

Dacă cu modul acesta se izbutește de a scoate toate cărțile și că ultima, craiul de cupă, se găsește unită cu cea dintîi, reușita e bună; dacă între damă și crai rămîne o carte sau mai multe, reușita e nulă.

Această reușită se poate face și cu un joc de whist, dar e mai bine să ne folosim de jocul de pichet fiindcă culorile se depărtează mai puțin.

Această reușită se recomandă acelora care doresc să se mărite.

Flecara:

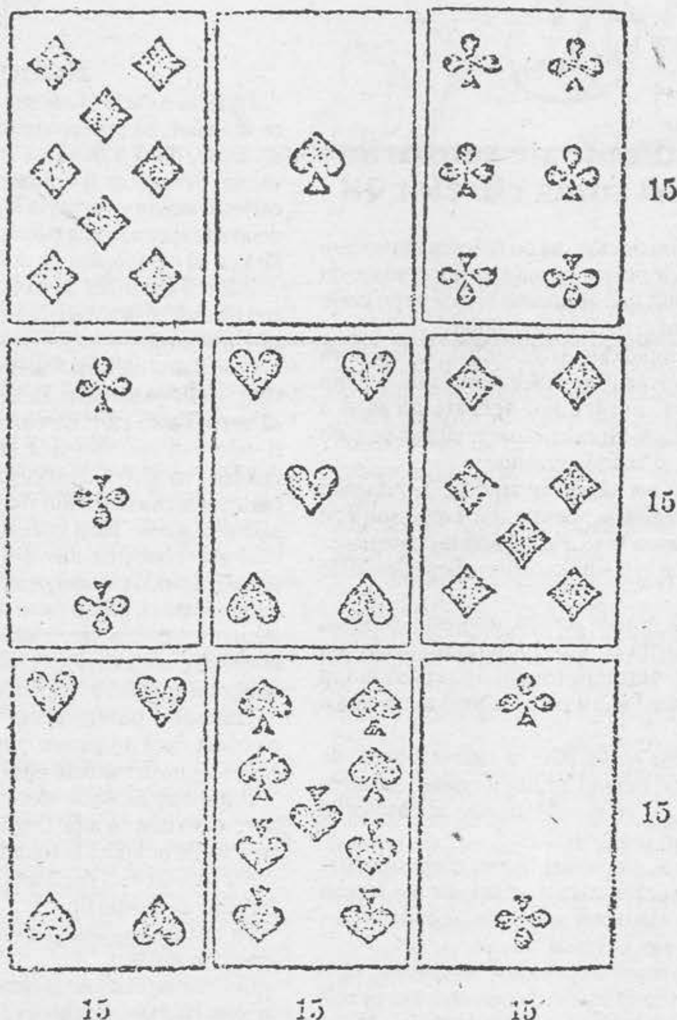
Același joc ca Secerișul se începe cu asul, numărînd cărțile fără a le întinde și observînd aceleași reguli.

Cezarul sau pătratul magic

Scoateți dintr-un joc de whist, nouă cărți și anume: un as, un doi, un trei, un patru, un cinci, un șase, un șapte, un opt și un nouă. Cu aceste cărți faceți trei rînduri de cîte trei cărți fiecare și căutați să le așezați astfel ca numărul punctelor celor trei cărți din fiecare rînd, fie orizontal, fie vertical sau oblic să fie întotdeauna 15. Trebuie să schimbați ordinea cărților pînă ce ați ajuns la acest rezultat.

Această reușită care este una dintre cele mai moderne a fost descoperită de greci. Fiindcă pe acele vremuri cărțile nu se inventase încă, ei jucau cu numere. Astfel, ca să știe care din doi luptători

ar fi învingătorul, ei calculau numărul şi valoarea celor 2 litere care compuneau numerele lor. Ştiinţa protestează în zadar contra valoarei fatidice a numerelor şi nu se poate contesta că ele au proprietăţi ciudate. Astfel s-a observat că multiplii lui 9 sînt compuşi din cifre a căror sumă face tot 9 (2X9=18 sau 1+8=9: 9X9=81; 13X9=117 şi (1+1+7=9). O altă particularitate este că dacă cifrele unui număr se inversează diferenţa între numărul drept şi invers este totdeauna un multiplu de 9, de ex. 53-35=13 sau 9X2; 4781-1874=2907 sau 9X323.

Combinaţia aceasta a născut ideea pătratelor magice. Un exemplu ne va face să le înţelegem fără ca să le definim. Distribuim termenii unei progresii pe diferenţa ca 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 în despărţiturile pătratului următor.

Pătratul singur al reuşitei noastre este întocmai ca acesta. Este deajuns să aruncăm privirea pe tabloul de pe pagina următoare, că să constatăm că suma cărţilor adunate în orice sens este 15.

Adunînd în toate sensurile se va găsi suma cifrelor 18

Fiindcă vorbim de cifre, să nu scăpăm din vedere că cu ajutorul lor putem forma jocuri frumoase de ghicitori care sînt mai amuzante şi mai puţin grele decît spiritismul şi mesele învîrtitoare.

Vom da un simplu calcul ca exemplu. Calculatorii pretind că au prevăzut anul căderii lui Ludovic Filip regele Franţei. Pentru noi aceasta nu este o povestire ci numai un calcul foarte ciudat pe care îl putem aplica şi la alte persoane.

Ludovic Filip s-a născut în anul 1773. Adunînd 1+7+7+3 şi adăugînd la această sumă anul suirii pe tron 1830 vom avea 1848. Faptul acesta poate părea ciudat, dar avem aici cifrele care vorbesc destul de clar.

pentrr regina Amelia acelaşi pronostic. Născută la 1872, căsătorită la 1809. Adunînd cifrele din fiecare număr obţinem totalul 18; adăugînd la această sumă anul suirii pe tron 1830 avem iarăşi anul 1848.

Pentru a forma aceste date ne putem folosi şi de cărţi. Consultînd tabloul lui Etteila găsim valoarea lor şi unind-o cu anul naşterii sau al căsătoriei putem forma un pronostic.

Să revenim acum iarăşi la reuşitele noastre. Odată ce am isprăvit cărţile principale ale jocului de pichet, vom lua acum un joc de 52 cărţi.

Unsprezece sau Decania

Întindem pe masă trei rînduri de cîte trei cărţi fiecare, fără să ţinem seama de culoarea sau poziţia lor. Vedem dacă două din aceste cărţi dau 11, ca de pildă 7 şi 4, trei şi opt, etc. Craiul, dama şi fantele, numără fiecare în parte 11. Le scoatem tot precum scoatem şi două cărţi ale căror sumă este 11. Locurile rămase libere le completăm cu cărţi noi luate din talon. Îndată ce nu mai găsim cărţi care combinate pereche să dea numărul 11, putem lua din talon o carte oarecare; dacă însă aceasta nu se poate combina cu nici una spre a da numărul 11, reuşita este pierdută.

Robert

Tragem o carte şi anume pe cea dintîi din jocul ce am tăiat. Să presupunem că această carte este un fante, dacă a două va fi zece, o punem peste valetul oricare ar fi culoarea ei. Din contră dacă cartea trasă nu va urma în linie crescîndă, o punem deoparte spre a forma talonul. Astfel găsim tot jocul fără ca să ne ocupăm de culoare.

Talonul îl reluăm de trei ori şi dacă după aceste trei rînduri nu mai avem cărţile la îndemînă, reuşita este pierdută.

Cele patru colţuri: Facem patru rînduri, fiecare rînd de cîte patru cărţi. La cele patru colţuri trebuie să avem patru cărţi de culoare diferită, oricare ar fi valoarea lor. Acestea sînt cărţile principale, celelalte nu sînt decît accesorii. Talonul se pune pe cartea intermediară din rîndul cel din urmă. Dacă una din aceste cărţi corespunde în culoare şi în rînd ascendent cu una din cărţile principale din patru colţuri, o trecem pe aceasta, umplînd repede golul rămas cu prima carte din talon. Tot aşa facem şi cu orice carte care, ieşită din talon, corespunde la culoare şi în rînd ascendent cu una din cărţile colţurilor punînd-o în locul acesteia.

Talonul îl putem relua de trei ori; reuşita e pierdută dacă nu putem combina toate cărţile.

Pe pagina următoare dăm talonul acestei reuşite.

După cum se vede, toate reuşitele se aseamănă întru-cîtva una cu alta. După modelele date, putem crea altele noi pînă la infinit.

Nu vom da însă decît una, care la rîndul ei poate servi iar ca model tip.

Ea se face cu două persoane cu ajutorul a două jocuri de whist.

Cei doi jucători se aşează unul în faţa altuia; se face un rînd de alte patru cărţi. Fiecare jucător are

deci la stînga şi în faţă 17 cărţi. Între cărţi se păstrează un loc destul de mare spre a pune cei opt aşi, care se azează pe rînd ce se trag. Primul trage una cîte una toate cărţile jocului sau pe care le raportează la asurile lor în ordinea ascendentă sau la cărţile de rezervă, în ordine descrescîndă. Prima care rămîne neplasată formează talonul.

Al doilea jucător face asemenea, însă are dreptul să taie talonul început cărţile care în valoare şi în culoare nu corespund cu aşii sau cu cele opt grămezi de rezervă: le poate pune şi pe talonul de rezervă al tovarăşului său, numai dacă se potriveşte culoarea.

În cursul partidei, acest drept trece la primul tovarăş. este foarte important aceasta căci măreşte rezerva adversarului şi proiectează pe a sa: cîştigul partidei cade în partea aceluia care va fi trecut toate cărţile.

Talonul se ridică cît timp ţine partida. Totuşi unul dintre jucători trebuie să lase pe al său pe masă pînă ce tovarăşii săi nu mai are cărţi de trecut. Astfel se continuă pînă la sfîrşit. Se poate opera şi mai simplu. Primul jucător întoarce o carte, de pildă un şapte. Cei doi jucători pun drept cartea normală toţi şapte ai lor, pe rînd ce le trag. Pe aceşti şapte se vor aduna în sens ascendent aceleaşi culori pînă la crai, pînă la as; apoi vin doii, treii, patru, cincii şi şase. Cînd jucătorul întoarce o carte pe care nu poate s-o utilizeze, o pune la talon.

Al doilea jucător la rîndul său îşi întinde cărţile sale una după alta şi le pune pe grămezile concordante însă jucătorul care are trecerea, are dreptul de a schimba talonul adversarului său cu toate cărţile pe care nu le utilizează, fără consideraţie de culoare; este destul dacă cartea concordă în valoare descendentă sau ascendentă. Astfel el caută să mărească talonul adversarului său, scopul final fiind ca să-şi sfîrşească cel dintîi jocul de cărţi ce are în mînă.

În fine se poate opera în modul următor:

Cei doi jucători fac şasesprezece grămezi de cîte trei cărţi acoperite, în patru rînduri de cîte 4 cărţi. Talonul se pune dedesubt. Acestea sînt cărţile de graţie. Întîiul jucător întoarce prima carte din fiecare grămadă, adversarul lui îl imită, numind fiecare carte întoarsă. Dacă primul găseşte în jocul său cartea echivalentă, cele două cărţi se dau la o parte. Este evident că primul jucător are mai multe cărţi acoperite cînd cel de-al doilea şi-a terminat lista. Astfel se continuă mai departe fiecare cu rîndul lui, pînă ce orice depărtare va fia juns imposibilă şi în acest caz se recurge la cărţile de graţie, ce se întorc una după alta.

Cînd toate cărţile se împerechează, reuşita e bună.

Explicaţia visurilor cu ajutorul cărţilor

Credeţi în visuri? Dacă credeţi citiţi capitolul următor, dacă nu căutaţi într-însul o distracţie a spiritului ca în toate celelalte.

Încă din timpurile cele mai depărtate omul crede în visuri şi aceasta nu trebuie să ne puună deloc în mirare. Omul adoarme cu o idee şi sufletul care veghează pe cînd trupul se odihneşte, o lucrează, o dezvoltă şi formează dintr-însa o realitate. Fiecare rămîne liber a urma sfaturile sufletului cînd se deşteaptă.

Deci visul nu este destăinuirea viitorului ci numai o resimţire a sa; dar cine nu ştie că în viaţă omul presimte adeseori răul sau binele ce îi stă înainte? Credinţa în presimţire nu este o superstiţie, ci o încredere tainică în acel suflet care veghează în noi, şi care ne împinge a privi dincolo de lumea în care sîntem numai nişte simpli trecători. Visul este uneori lumea cealaltă unită însă cu greşelile, erorile, durerile şi necazurile acestei lumi.

Visurile sînt mofturi, zice proverbul, dar mi se pare că proverbul acesta minte.

Visurile fără de a fi adevăruri adevărate au dat totdeauna sfaturi în lipsa pronosticurilor.

De altfel obiceiul de a tălmăci visurile se întinde pînă în timpurile de altă dată.

Un arcadian visează pe tovarăşul său, în pericol de a fi asasinat, chemîndu-l în ajutor, însă nu vede nimic şi se culcă iară.

Abia adoarme şi visează iar pe tovarăşul său rănit şi plin de sînge trăgînd să moară şi strigîndu-i: Fiindcă ţi-a fost ruşine să alergi în ajutorul meu cînd încă era timp, răzbună cel puţin moartea mea. Hangiul este asasinul meu. Ca să-şi ascundă crima, a vîrît corpul meu tăiat bucăţi în fundul unui car de gunoi, ca să-l arunce la porţile oraşului.

De astă dată Arcadianul sare din pat, se îmbracă în grabă şi se repede la porţile oraşului. Cînd ajunse acolo hangiul, tocmai îşi descărca carul de gunoi sub care se descoperiră bucăţile cadavrului. Asasinul fu dat pe mîna justiţiei.

Să nu se supere scepticii fiindcă credem în adevărul acestei istorisiri, ba chiar îi şi înţelegem: Visul nu este decît o presimţire deghizată. Amiciţia şi amorul sînt deseori tot aşa, ceea ce probează că există o afinitate misterioasă între spirit şi imaginaţie.

Următoarele citări nu mai sînt o născocire, ci un fapt istoric.

Sylla visează o barcă; îndată ce se trezeşte din somn îşi face testamentul. Seara era mort.

Femeia lui Cezar visează că bărbatul ei este sugrumat. Îl conjură în zadar să nu iasă din casă, dar faţă de glumele lui Brutus care îi arată cît de ridicol este cineva cînd se încrede în visurile unei femei, Cezar pleacă la Senat unde e străpuns de pumnalul aceluiaşi Brutus şi al tovarăşilor săi.

Mama lui Bertrand Dugueselin, un celebru învățat francez, visează în noaptea după căsătoria ei că ține în mînă cutia pe care se afla portretul ei și al bărbatului ei.

Pe capac se afla o piatră iar dedesubt trei diamante și trei mărgăritare. Piatra o sperie, ea vrea s-o ridice, dar frecînd-o, această piatră o netezește și devine un diamant enorm.

O călugăriță căreia i-a povestit acest vis îl tălmăci astfel: Cutia este casa și copiii dumitate, piatra este fiul tău cel mai mare care o să ajungă odorul cel mai prețuit al familiei tale. Cele trei diamante sînt cele trei fiice ale dumitale.

Piatra trebuia să fie Dugueselin.

Vom cita încă un vis pe care istoria îl contestează dar pe care Romantica și l-a însușit. Visul acesta l-a visat regina Franței Maria Antoaneta în noaptea nunții.

În noaptea aceea era o furtună grozavă care cutreiera parcul din Versailles alungînd somnul tinerei regine. Ea stătea în picioare la fereastră, uitîndu-se la stricăciunile furtunii și fulgerele aruncau în odaia ei lumini sinistre. Obosită, speriată, tremurînd de emoție, ea se culcă, dar nu putu să închidă ochii. O carafă cu apă se afla pe un scaun în apropiere de patul ei. Fulgerele fermecau pe carafă figuri trecătoare și fantastice. În fine tînăra regină adormi și visul plăzmui : corpuri, figuri care populau această carafă lovită de bastonul magic al luminii fulgerelor. Atunci ea zări o mașină teribilă cu două brațe lungi și roșii între care strălucea tăișul unui cuțit. Pe scara acestui eșafod se suia un om, și omul acestra nu era altcineva decît bărbatul ei, Ludovic al XVI-lea. Un nou fulger țîșni. Cuțitul căzu și capul regelui se rostogoli în rochia de nuntă a tinerei regine, care tresări din somn, trecutră de nădușeli. Lîngă ea stătea bărbatul ei, zîmbitor, care pîndea surîzînd deșteptarea ei. Dar teroare! Un nou fulger trecu prin spațiu și tînărul rege apăru în lumina lui sclipitoare palid, desfigurat și cu o dungă roșie la gît.

Și Napoleon cel mare credea în visuri mai mult chiar decît Cezar. El visase Austerlitz dar nu visase Waterloo!

În schimb este adevărat că d-șoara Lenormand prezisese aceasta principesei Iosefina tălmăcindu-i un vis cu ajutorul cărților.

Din istorie am putea mări fără greutate domeniul legendelor, căci visurile au fost căutate de către poeții noștri cei mai mari. Hipocrat a scris un tratat în care afirmă că un medic trebuie să știe să tălmăcească visurile.

Oamenii cei mari aveau mai toți o încredere oarbă în visuri. Regii și împărații au tratat visurile lor, după cum Napoleon cel mare și Ludovic al XVIII-lea tratau limbajul cărților cu convingera sinceră că prezicerile amîndorura sînt adevărate. În secolul acesta d-șoara Lenormand a avut tot atîta însemnătate ca Iosef în secolul faraonilor.

Anecdotele sînt infinite. Probele abundă. Dar scopul nostru nu este să vorbim aici despre împlinirea visurilor nici să ne ocupăm de tălmăcirea lor, ci vrem numai să le pomenim din punctul de vedere al analogiei lor cu limbajul cărților.

Într-adevăr, această din urmă nu este altceva decît un fel de vis din partea imaginației aceluia care explică cărțile. Numai că în loc să doarmă, e treaz și nimic mai mult. Și el nu inventează, de vreme ce fiecare carte trasă îi arată limpede unde trebuie să meargă și ce trebuie să spună.

De pildă, ați visat că ați găsit bani. Ei bine? Nu! Din contră, e un semn rău. Dacă cărțile vă spun bani, puteți să vă bucurați, însă dacă lîngă asul de verde vedeți pe nouă de pică, semn de moarte nu puteți să vă gîndiți decît la lacrimile ce o să vărsați din cauza unei morți căreia îi veți datora acești bani.

De unde rezultă că în general trebuie să luăm partea contrarie a visurilor, dacă mai în urmă nu dăm peste nimic care să vă schimbe sensul.

Într-adevăr, visînd cineva că găsește bani, este un semn rău, dar dacă îi pierdeți puțin mai pe urmă e semn bun. Cu alte cuvinte nimic nu o să vă tulbure liniștea.

Visați un măgar: dacă aleargă e prevestirea rea, dacă zbiară, arată certuri, dacă nu se mișcă din loc: vorbe de rău și clevetiri. Dacă îl bateți sau îl omorîți, visul devine excelent. Tot astfel și cu cărțile. Nr.17 care este cel mai detestabil dintre toate taroturile, poate să devină bun după taroturile care îl înconjoară. În tot cazul poate da avizuri salutare.

Se zice că e bine cînd cineva visează că a fost îngropat de viu. Cu toate acestea este un vis teribil. Alții zic că visul acesta anunță mizeria dar dacă visezi înmormîntare te vei aștepta la o moștenire însemnată.

Luați cărțile corespunzătoare cu mizeria și cu moartea și ele au să vă spună același pronostic.

Visezi o femeie în alb, e semn bun, visezi un om îmbrăcat în negru, e semn rău. Dacă femeia sau omul sînt asasinii prevestirea este excelentă.

Un medic care se urcă, prevestește demnități și onoruri. De ce ? De ce un iepure de cîmp e semn rău și un iepure de casă e semn bun? Dacă omori iepurele de casă arată trădare; dacă-l mănînci, sănătate.

De ce?

Cărțile cel puțin sînt logice.

Nu sînt reguli precise, prin urmare nu le putem da. Tot ce putem face este să arătăm că prin urmare cartomanicerul vă răspunde aceluia care îi spune visurile sale și îi cere să le tălmăcească sau ceea ce fiecare poate să-și răspundă singur.

Cărțile avînd pretenția să destăinuiască viitorul și sensurile avînd siguranța de a-l vedea, trebuie să cadă de acord. Și dacă cineva nu știe ce să creadă de un vis care îl neliniștește și vrea să-i tălmăcească, ce îl poate împiedica să recurgă la jocul tarotului sau la cele 52 cărți ordinare, sau chiar la un pichet simplu?

Mediul este lesne. Urmați-ne cu băgare de seamă

şi veţi înţelege fără multă greutate.

Să luăm visul pur şi poetic al unei fete tinere. Fata vă povesteşte. O ascultaţi cu băgare de seamă şi la fiecare moment al frazei trageţi o carte pe care o puneţi la dreapta; pe urmă toate cărţile trase le aşezaţi de la dreapta spre stînga pînă ce visul fetei s-a sfîrşit.

Iată visul ei:

Închişuieşte-ţi că mă visam în cer, acolo sus, sus de tot. Văzui o rază de soare care semăna cu o sabie mare de foc mai departe un norişor alb. Raza de soare îl zăreşte şi-l străbate prin inimă. Şi iată că amîndoi, raza de soare şi norişorul trec pe bolta cerului albastru înainte, vorbind împreună. Deodată raza dispare, norişorul rămînind singur, strigă şi se disperseazǎ, ţipă; în zadar. Raza de soare a dispărut şi noruleţul se preface în apă!

E lesne de ghicit că fata este amorezată, poate chiar fără ca să o ştie. Inima oricărei fecioare cultivă amorul înainte de a-l cunoaşte şi înainte de a-l înţelege. Ea a dormit citind fraza unui roman, unde se vorbea de rău şi de amor. Atîta-i ajunge ca să viseze, dar ce înseamnă visul ei?

Să luăm cărţile:

Mă visam în cer prima carte opt de tobă, (cereri amoroase). Văzui o rază de soare, a doua carte as de cupă (scrisoare plăcută). Sabie de foc, zece de verde (noroc mare). Norişor alb, damă de cupă (eşti d-ta d-şoară). Raza îl zăreşte, opt de cupă (reuşită în amor). Îi străbate prin inimă, as de pică (succes) pe lîngă femeia iubită şi iată-i pe amîndoi, crai de verde (tatăl), raza şi norişorul craiul de pică (un om de lege) trec vorbind etc. As de verde (bucurie, bani). Deodată raza dispare, zece de tobă, (drum, plecare). Norişorul rămînind singur, zece de pică (lacrimi). Raza a dispărut şi noruleţul se preface în apă, nouă, de tobă, şapte de pică, (contrarietăţi, amăraciune).

Avînd aceste treisprezece cărţi întinse pe masă citiţi:

Un tînăr te cere în căsătorie. Vei reuşi căci îl iubeşti deja, dar nu eşti bogată, un om de lege va împiedica această căsătorie. Vei fi despărţită de acela care te iubeşte, din care cauză vei plînge amar. Şaptele de pică anunţă că această durere va fi trecătoare.

După cum vedeţi, nimic nu poate fi mai simplu decît aceasta. Dacă în loc de a fi luat jocul de pichet am fi luat taroturile noastre şi am fi tras aceleaşi cărţi, tălmăcirea visului ar fi:

"Galanterie meritată şi împărtăşită. Căsătorie strălucită proiectată, tratări care vor ajunge la o reuşită sublimă dacă în familie n-ar exista piedici şi discordii. Dar aceste întîrzieri şi aceste supărări vor fi numai trecătoare.

Nu rămîne oare fondul prezicerii unul şi acelaşi ?

Vedeţi dar că nimic nu e mai uşor decît să vă tălmăciţi visurile voastre cu ajutorul cărţilor.

Trageţi la întîmplare trei cărţi de fiecare frază la visul următor:

Visat-am o pisică. Pisica m-a muşcat. Am omorît-o apoi am murit şi eu, iar pisica a înviat.

Veţi avea 12 taroturi în grămezi de cîte trei, plus o carte pentru surpriză.

Întîia grămadă: trei valeţi: ceartă.

A doua grămadă: Nr. 70, 41 şi 21: ceartă în casă, intervenirea unei fete de verde.

A treia grămadă: Nr. 66, 71, 74: lene şi nepăsare.

A patra grămadă: Nr. 48, 51, 61: decepţii teribile.

Cartea de surpriză: 24: plecare în călătorie.

Acest vis se explică astfel: vei avea o ceartă teribilă sau în casă sau cu prietenii şi dacă nu vei pune lucrurile la regulă vei fi silit să te desparţi de amicii sau chiar şi de amorul dumitale.

Şi cartea de visuri vă răspunde: pisică - trădare.

Cine are dreptate, cartea de visuri sau cărţile.

Încercaţi şi veţi vedea ce o să vă răspundă viitorul.

Numerologie
X

- **14: Fratele mai mare al misteriosului număr 13**
- **21 - Un mare deschizător de drumuri... un posibil judecător ?**
- **Din versurile aurite ale lui Pitagora**
- **Numărul treisprezece**
- **Puterea misterioasă a numărului 9**
- **Tabel de calcule cabalistice moderne**

14: Fratele mai mare al misteriosului număr 13 sau Unitatea de bază a ciclului planetelor transsaturniene

Citind capitolul "Misteriosul 13 în lumea astrelor" din cartea lui Florian Onitza "ASTRE și DEZASTRE" m-am întrebat dacă nu sînt și alte numere care vin să ne fascineze cu prezența lor inedită.

Ani de zile am fost intrigat (dacă nu urmărit) de un alt număr, numărul 14. Tatăl meu a murit cînd aveam 14 ani și jumătate, iar mama mea cînd am ajuns în al 14-lea an de la I-a mea angajare în serviciu.

Inițial n-am dat importanță acestui număr. Dar el mi-a dat senzația că mă urmărește din ce în ce mai mult. La vîrsta de 28 ani (de 2 ori 14) am reușit să găsesc un serviciu mai bun, intrînd în comerț exterior. După alți 14 ani, la 42 de ani, am fost dat afară din serviciul în care am fost angajat.

În anul 1953 am intrat la școală, după alți 14 ani am încercat să intru la Facultatea de Medicină (1967), unde nu am reușit: eu eram deja student la Facultatea de Comerț.

Actualmente numărul blocului în care locuiesc este 14.

Așa după cum spunea și Florian Onitza, unii cred că 13 poate aduce fie noroc, fie ghinion; la fel, eu pot spune că 14 mi-a purtat pe rînd, cînd noroc, cînd ghinion.

Anul meu de naștere este un multiplu de 14. (1946 = 14 x 139).

Aceste lucruri m-au condus la o serie de cercetări în vederea găsirii unor succesiuni de întîmplări legate de numărul 14. Iată cîteva dintre ele:

- 3 dintre cele mamari genii ale muzicii sînt legate prin numărul 14. Astfel, Beethoven s-a născut în anul 1770, iar ilustrul său predecesor Mozart în 1756 (cu 14 ani înaintea sa). Alt mare geniu al muzicii, Bach, s-a născut cu 70 de ani înaintea lui Mozart, în 1685 (adică de 5 ori 14).

Cei trei corifei s-au născut într-un interval de 84 de ani, adică tocmai un ciclu al lui Uransu (1685-1756-1770). Doi dintre ei, Bach și Mozart, au murit la un interval de aproape 42 de ani (1750-Bach și noiembrie 1791 Mozart). Moartea lui Beethoven s-a produs în anul 1827, adică cu 14 ani după nașterea celor mai mari 2 titani ai muzicii de operă, Verdi și Wagner, născuți ambii în același an, 1813. Între anul morții lui Beethoven (1827) și anul morții lui Wagner (1883) a fost o diferență de 56 de ani (4x14).

Iată cîteva alte evenimente legate de numărul 14 și multiplii săi:

- Între anul revoluției de la 1848 și anul 1918 (anul Unirii României cu Transilvania și anul nașterii lui N.Ceaușescu) au fost 70 de ani (5 cicluri de 14 ani), iar între 1918 și anul revoluției 1989 au fost alți 71 de ani.

Deci între cele 2 revoluții (1848 și 1989) au fost 141 ani (10 cicluri de 14 ani sau 1/2 din ciclul lui Uranus) fiecare an aflat între cei 2 menționați,aflat la o diferență de 14 , fiind marcat de un eveniment deosebit. Astfel în 1962 a avut loc colectivizarea, iar în 1977, cutremurul de la 4 martie.

- Între începutul primului Război Mondial (1911) și începutul celui de-al II-lea Război Mondial (1939) au fost 28 de ani (2x14) ca și între sfîrșiturile lor, 1918 respectiv 1945. O repetare a istoriei la o diferență de 28 de ani. Tare mi-e frică să nu se repete istoria a III-a oară, peste 56 ani, în 1995.

- Între revoluția engleză (1649) și revoluția franceză (1789) au fost 140 ani (10 cicluri de 14).

- Între anii de naștere ai celor doi mari poeți români, V.Alecsandri (1821) și Mihai Eminescu (1849/1850), au fost 28 ani, ei murind la un interval de 1 an, Eminescu în 1889, Alecsandri în 1890.

- Între Unirea Principatelor Române (1859) și trecerea României la sistemul comunist (1944) au fost 84 de ani (6 cicluri de 14 sau un ciclu Uranusian)

- Voltaire a trăit 84 de ani (1694-1778), 1 ciclu uranusian complet, iar anul morții lui fiind și anul morții lui Jean-Jacques Rousseau, a fost divizibil cu 14.

- Între anul nașterii lui Nostradamus, 1503, cel mai mare astrolog și anul nașterii lui Newton, 1643, cel mai mare matematician și fizician din ultimul mileniu au fost 140 de ani (10 cicluri de 14 ani). Încă un amănunt: numele ambilor începe cu litera N, a 14-a literă din alfabetul românesc și din cel ebraic.

- Între anul nașterii lui Pitagora (580 î.e.n.) și anul nașterii lui Aristotel (384 î.e.n) au trecut 196 de ani (14 cicluri de 14).

Am căutat să fac o legătură între numărul 14 și ciclurile planetare. M-am gîndit inițial la Saturn. Ciclul acestei planete fiind de 29,45 ani, (neîncadrîndu-se deci perfect în cadrul a 2 cicluri de 14 ani) am renunțat la această idee.

Mai aproape de adevăr mi s-a părut încadrarea perioadei de 14 ani în ciclul planetei Uranus de 84 de ani. Rezultă că ciclul uranusian ar fi format din 6 perioade de 14 ani.

După cum știm cifra 6 reprezintă cifra perfectă la pitagoricieni. 6 = 1+2+3 = 1x2x3 (singura cifră la care suma și produsul divizorilor este egală cu ea).

Am ajuns apoi la ciclul lui Neptun de 164,79 ani. Împărțind acest ciclu la 12 ajungem la aproximativ 14 ani. (rezultatul strict matematic de 13,7325 ani) perioadă influențată de Neptun în fiecare căsuță zodiacală.

Continuînd investigațiile am constatat că și ciclul lui Pluto de 248,4 ani împărțindu-l la 14 ar rezulta 17,7742 aproximativ 18 perioade.

Am tras concluzia că ar putea fi o legătură între 14 și ciclurile celor 3 planete transsaturniene: Uranus, Neptun și Pluto, numărul 14 putînd fi

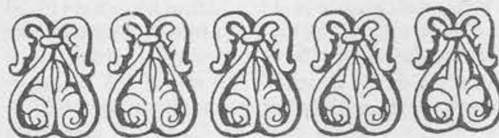
veriga de legătură între ciclurile acestor 3 planete, toate 3 găsindu-se într-o progresie aritmetică cu rația aproximativ 84 de ani.

Uranus = 84 ani aproximativ 6 cicluri x 14 ani

Neptun = 164,79 aproximativ 12 cicluri x 14 ani

Pluto =284,4 ani aproximativ 18 cicluri x 14 ani

Desigur, sînt posibile și alte interpretări, această expunere putînd fi considerată și ca un lanț de speculații, dar nu cred că se poate nega în totalitate raționamentul.

21 - Un mare deschizător de drumuri... un posibil judecător ?

Plecînd de la considerente de ordin general, și anume faptul că sîntem în secolul XX, deci urmează secolul XXI, vom spune că secolul XXI este un deschizător de noi drumuri, avînd în vedere că 21=3x7 (deci o echilibrare a unor situații, oameni sau instituți rerezentate prin 7, prin fatidicul număr 3 care poate fi uneori foarte tranșant).

Această echilibrare a lui 7 cu 3 poate conduce la schimbări fulgerătoare, practic neexistînd aproape nici o cenzură a situațiilor. Este secolul care va scoate la lumină oameni și situații care multă vreme au fost ignorați sau ținuți în umbră. Poarta saturniană li se va deschide și îi va ajuta în exprimări majore.

Privit din alt punct de vedere, cel astrologic, numărul 21 este 1/4 din ciclul planetei URANUS de 84 ani. Deci considerînd cercul zodiacal la 21 de ani, planeta URANUS trece dintr-un sector în altul, deci există o schimbare majoră de orientare la fiecare 21 de ani. Ce a fost rău odată, peste 21 de ani poate fi bine, iar ce a fost bine peste 21 de ani poate fi rău (cel mai important lucru este schimbarea majoră care dă un nou impuls).

Pentru ROMÂNIA, importanța planetei URANUS este foarte mare, determinantă în toate situațiile (conform părerii astrologilor Armand Constantinescu și Florian Onița, ROMÂNIA s-a născut la 24.01,1859, odată cu semnarea actului Unirii, la ora 2 n 38 min P.M., deci în Vărsător, care este condus de Uranus).

Parcă pentru a marca acest lucru, crearea Partidului Comunist a avut loc în 1921 (atenție numărul 21 e format din ultimele două cifre ale anului, iar punerea în aplicare a planului acestui partid nu s-a putut face decît în 1944 odată cu trecerea URANUSULUI în al II-lea cadran (la 23 de ani după creare, adică 21 de ani plus 2 ani, cei 2 ani datorați unor încercări de racordare la evenimentele epocii respective).

- 21 de ani mai tîrziu, în 1965, are loc intrarea URANUSULUI în al III-ea CADRAN, moment marcat de venirea la putere a lui Ceaușescu.

După alți 24 de ani, (21 de ani și încă 3 ani în plus, motivați de cuplarea evenimentelor mondiale) are loc revoluția din 1989. Deci am spune că 21 cu unele mici corecții a influențat destinul țării noastre pe o perioadă de circa 69 de ani.

Explicația astrologică ar fi următoarea:

Dacă Uranus este conjunct cu Soarele, peste 21 de ani cele 2 vor fi la 90°, peste alți 21 de ani la 180°, iar apoi peste alți 21 de ani la 270°, pentru ca după un ciclu de 84 de ani să se refacă conjuncția inițială.

Dar să vedem cum a influențat 21 destinele altor țări: Și fosta Uniune Sovietică (actualul CSI) a fost influențată de 21:

- 1905 - răscoala de pe crucișătorul Potemkim
- 1917 - la 12 ani (dar 12 e inversul și complementarul lui 21) Marea Revoluție din Octombrie
- 1939 - Începutul celui de-al II-lea Război Mondial pentru ruși.

Un amănunt interesant:

Dacă diferența de vîrstă de 14 ani între 2 persoane dă naștere de foarte multe ori la un fenomen de respingere datorat într-o măsură apreciabilă faptului că la cele 2 persoane pozițiile planetei SATURN se află în opoziție, atunci însă cînd diferența este de 21 de ani, există o încercare de apropiere, o încercare de schimbare, chiar dacă cele 2 persoane sînt pe poziți diferite, ele au o simpatie reciprocă una pentru cealaltă (influența Uranusului e determinată, el în cruce (90°) cu el însuși.

Florian Onitza în cartea sa "Astre și Dezastre" remarcă unele date istorice care ne arată că 21 a avut un rol negativ în cazul dictaturilor cauzînd prăbușirea dictaturilor sau chiar moartea dictatorului.

1, Napoleon Bonaparte a instaurat în Franța dictatura în noiembrie 1799 și a murit în mai 1821, adică după 21 de ani și 6 luni.

2. Hitler a devenit șeful Partidului Nazist din Germania în 1920. După 21 de ani, el a început războiul contra rușilor care i-a fost fatal.

3. Musolini a preluat puterea în Italia în 1922. După 21 de ani, adică în 1943, dictatura fascistă în Italia s-a prăbușit.

4. Hirohito, împăratul Japoniei a preluat puterea absolută în țara sa din 1926 pînă în 1947, adică 21 de ani.

5. Nicolae Ceaușescu a devenit președintele Consiliului de Stat din România, instaurînd dictatura comunistă la 9 decembrie 1967. Aici, dictatura comunistă s-a prăbușit nu după 21 ci după 22 de ani.

Din enunțarea acestor evenimente rezultă clar ceea ce am menționat anterior și anume că ceea ce a fost bine într-o anumită poziție a Soarelui cu Uranus, la schimbarea poziției lui Uranus cu 90° a condus la o schimbare (în contextul nostru proastă) bruscă.

E bine de știut că ciclurile planetelor nu sînt exacte.

Un exemplu: ciclul planetei Jupiter este

considerat de 12 ani. În realitate, durata revoluției siderale la această planetă este de 11,86 ani, dar planeta Jupiter revine în poziția ei inițială la 7 cicluri odată (11,86x7=83,02 ani) ele reprezentînd o perioadă de 83 de sani. Același lucru se înntîmplă și în cazul altor planete care revin în aceeași poziție:

- LUNA - după 12 ani (e cu 57 de zile mai puțin), Mercur după 79 de ani, Marte după 79 de ani (cu 1o avans), Venus după 8 ani (cu 1-2o avans), Saturn după 59 de ani (cu 1o45 min. avans), Uranus 84 ani (cu 4o min. avans), Soare după 33 ani, Neptun după 165 ani (cu 2-3o avans), Pluto după 248 ani.

Să examinăm cîteva din aceste cicluri. Se observă o concentrare a mai multor cicluri planetare multiple (exacte în număr de ani) în jurul perioadei de 80 de ani (Mercur, Marte, Jupiter, Uranus) toate revenind în același punct într-o perioadă variind între 79 și 84 de ani. Revenirea acestei perioade cuprinse între 79-84 ani poate aduce evenimente asemănătoare sau care au cauze asemănătoare.

La noi în țară, de la răscoala din 1907, perioada 1986-1991 a fost foarte agitată.

Pe plan mondial, ținînd seama că primul Război Mondial a fost între 1912-1918, perioada 1991-2002 va fi de asemenea plină de evenimente (războaie, răsturnări de situații, lupte etc.).

Și fiindcă vorbim de 21, să fim puțin atenți la numărul 12 care este inversul lui, deci care vine să-l completeze (suma lor fiind 33; așa cum spuneam anterior, aceasta e perioada la care Soarele revine exact în același moment cu momentul inițial).

Am arătat mai sus că de perioada de 12 ani este legat atît ciclul lui Jupiter (cel aproximativ) cît și ciclul multiplu exact al Lunii (perioada după care ea revine exact în același loc cu cel inițial). Această perioadă este foarte importantă pentru întreaga lume:

Exemplu:

1905 - răscoala de pe crucișătorul Potemkin în Rusia

1917 - Revoluția din octombrie în Rusia

1929 - mari mișcări în Europa, blocaje financiare, iar la noi în țară grevele minerilor

1941 - începutul luptelor intense din cadrul celui de al II-lea Război Mondial iar la noi în țară încercarea de rebeliune legionară.

1953 - moartea lui Stalin (sfîrșitul unei epoci, începutul alteia)

1965 - pe plan mondial eliberarea multor colonii în special în Africa, la noi în țară venirea la putere a lui Ceaușescu.

1977 - perioada de relativ calm, la noi în țară cutremurul de la 4 martie

1989 - revoluții în mai multe țări europene (inclusiv revoluția română), schimbarea feței Europei.

Nu putem să încheiem fără a arăta că al 21 arcan în cabalistica ebraică are drept semnificație: nesăbuința, nebunia și ispășirea erorilor sau greșelilor voluntare. Deci acum ne putem explica de ce dictaturile menționate anterior s-au prăbușit.

Andrei Emanuel Popescu

Din versurile aurite ale lui Pitagora [1)]

Ne chant point de vers,
si tu n'as point de lyre [2)]
Pythagore

După legi, zeilor laude adevărate dați
Respectați jurămîntul, eroii și pe învățați;
Cinstiți-vă părinții, pe regi și pe binefăcători;
Alegeți-vă de prieteni oameni cu bune purtări.
Fiți îndatoritori și buni, cinstiți în orice lucrare
Nu dușmăniți prietenii pentru greșeli ușoare;
Slujiți din răsputeri cauza bunului drept:
Căci cel ce face ce poate, îndeplinește ce-i corect.
Învățați a vă înnăbuși, ca un stăpîn fără milă,
Lăcomia, somnul, pe Venus, și orice mînie.
Nu precumpăniți cinstea, de aproape ori depărtare
Și singuri fiți pentru voi un martor fără îndurare.
Fiți drepți în fapte, nu numai în vorbe goale;
Și nu dați răutății pretexte adesea ușoare.
Soarta ne-a dat bună stare, ea ne poate sărăci
Dar slabi ori puternici, toți va trebui a muri.
Durerilor din parte-ți, nu fii deloc refractar
Primește remediul de folos și salutar,
Și află că totdeauna oamenii cu virtuți
Loviți de rele, sînt cei mai puțin pierduți.
La nedrepte fapte inima ți-o resemnează;
Lasă să vorbească lumea și calea-ți urmează.
Dar mai ales nu face nimic prin imitare.
Care să fie fără de față și fără întrebuințare.
Pune-ți în față sfatul ce-ți dă lumina
Pentru ca ocara să nu-ți fie urma.
Nerozia-i cea mai mare nenorocire
Și omul fără sfaturi răspunde de-a sa rătăcire.
Nimic nu face fără să știi, fii harnic în a afla
Și loc fă învățăturii ca fericirea s-o ai a lua.

---

1) Din "Les Vers dorée de Pythagore", după traducerea franceză versificată de Fabre d'Olivet.

2) Versurile aurite ale lui Pitagora, anticul filosof care a trăit înaintea erei creștine, datorită înțelepciunii lor au ajuns de-a lungul secolelor sentințe de morală vulgară. Ele au însă cu totul o altă explicație: sînt, după cum spune Eliphas Levi, legile preliminare ale inițierii magice, prima parte a marei opere, adică creația adeptului perfect.

Numărul treisprezece după Eliphas Levi

Treisprezece este numărul morții și al nașterii; al proprietăți și al moștenirii, al societății și al familiei, al războiului și al tratatelor.

Societatea are ca bază schimburile dreptului, ale datoriei și ale credinței mutuale.

Dreptul este proprietatea; schimbul este necesitatea; bunacredință este datoria.

Acela care vrea să primească mai mult decît dă, sau vrea să primească fără a da deloc este un hoț.

Proprietatea este dreptul dispensării de o parte din bogăția comună; ea nu este nici dreptul de a distruge, nici de a sechestra.

A distruge sau a popri binele public, nu înseamnă a stăpîni ci a fura.

Zic: bunul public pentru că adevăratul proprietar al tuturor lucrurilor este numai Dumnezeu care vrea ca totul să fie al tuturor. Orice ați face, murind, nu veți lua cu voi nimic din bunurile acestei lumi. Ori, ceea ce trebuie să vi se ia într-o zi nu este al vostru în mod real. Aceasta nu v-a fost dat decît cu împrumut.

Cît pentru uzufruct, acesta este rezultatul muncii; însă chiar munca nu este o garanție asigurătoare de proprietate, căci poate veni războiul cu devastarea și focul care deplasează proprietatea.

Voi care pieriți înaintea lor, întrebuințați deci bine aceste lucruri pieritoare.

Gîndiți-vă că egoismul dă naștere egoismului și că nemurirea bogatului va răspunde de crimele săracilor.

Ce vrea săracul dacă este cinstit?

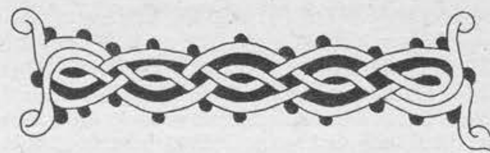
El vrea să muncească. Folosiți-vă drepturile voastre, însă faceți-vă datoria: datoria bogatului este să răspîndească bogăția; bunul care nu circulă este mort, nu faceți o comoară din lucruri moarte.

Un sofist a zis: Proprietatea este un furt, și el voia să vorbească, fără îndoială, despre proprietatea absorbită, sustrasă schimbului, deturnată folosinței comune.

Dacă acesta era gîndul său, putea să meargă mai departe și să zică că o astfel de suspendare a vieții publice este un adevărat asasinat.

Aceasta este crima acaparării pe care instinctul public a privit-o totdeauna ca o crimă de less-majestate omenească.

Puterea misterioasă a numărului 9

În 1899 Papa Leon XIII era pe moarte după ce fusese operat de un kist. În acel timp monseniorul Giuseppe Sarto, patriarhul Veneției, este vizitat de un prieten în trecere. Cerîndu-i vești despre pontif, acesta îi răspunse: Grave, poate să moară.

_ Și s-au făcut deja presupuneri asupra urmașului? Da! Se vorbește de cardinalul Golfi, Rampolia, Vantuelli".

- Și despre mine nimic? "Nu! Dar mă voi interesa", răspunse amicul puțin contrariat.

- Iată de ce insist: Eu voi fi papă dacă se vor produce două cazuri. 1) Ca Leon XIII să mai trăiască încă patru ani, întrucît cifra mea care este 9 nu mă înșeală niciodată. Astfel am fost 9 ani preot la Tombolo, 9 ani la Salzano, 9 ani canonic la catedrala din Trevis, 9 ani episcop la Mantua și de 5 ani sînt patriarh al Veneției.

Într-adevăr, Leon XIII s-a vindecat și a murit 4 ani mai tîrziu, în 1903 și astfel monseniorul Sarto fu ales papă sub numele de Pius al X-lea.

FEMEIA

Binarul II - este în particular numărul femeii, soția bărbatului și mama societății.

Bărbatul este dragostea în inteligență, femeia este inteligența în dragoste.4

Femeia este surîsul Creatorului mulțumit de el însuși, și care numai după ce a făcut-o și pe ea s-a odihnit, spune cereasca parabolă.

Femeia este înaintea bărbatului, fiindcă ea este mamă și totul îi este iertat mai dinainte, pentru că ea dă nașterea în dureri.

Femeia s-a inițiat cea dintîi în nemurire prin moarte: bărbatul a văzut-o atunci atît de frumoasă și a înțeles-o atît de generoasă încît n-a mai vrut să-i supraviețuiască și el a iubit-o mai mult decît viața sa, mai mult decît fericirea sa eternă.

Fericit izgonit! Fiindcă ea i-a fost dată ca tovarăşă a exilului său.

Însă copiii lui Cain s-au răsculat contra mamei lui Abel și au robit pe mama lor.

Frumusețea femeii a devenit o pradă pentru brutalitatea bărbaților fără dragoste.

...Atunci femeia și-a închis inima ca un sanctuar ignorat și a spus bărbaților nedemni de ea: Eu sînt fecioară, dar vreau să fiu mamă și fiul meu vă va învăța să mă iubiți"

O Eva! Fii salutată și slăvită în căderea ta!

O Maria! Fii binecuvîntată și slăvită în durerile și mărirea ta! Sfînta crucificată care supraviețuia Dumnezeului tău pentru a îngropa pe fiul tău; fii pentru noi ultimul cuvînt al revelațiunii Divine.

Moise îl numea Dumnezeu Domnul, Isus îl numea Tatăl meu, și noi gîndindu-ne la tine, vom

zice Providenţei: "Tu eşti mama noastră!"

Copii ai femeii, să iertăm pe femeia decăzută. Copii ai femeii, să slăvim pe femeia regenerată.

Copii ai femeii, care am dormit pe sînul său, care am fost legănaţi în braţele sale şi mîngîiaţi de dezmierdările sale, să o iubim şi să ne iubim între noi.

Tabel de calcule cabalistice moderne

Pentru a afla de partea cui va fi reuşită rivalităţii dintre două persoane

Cu ajutorul acestui tabel cabalistic se poate cunoaşte imediat şi mai înainte rezultatul unui diferend, unui proces, duel sau rivalităţi oarecare dintre două persoane.

Se înlocuieşte literele care formează numele persoanelor în chestiune cu numerele notate sub fiecare literă din tabelul de mai sus şi făcînd totalurile în parte a numerelor fiecărui nume, cel mai mare arată pe acela de partea cui va fi reuşita.

Se va căuta ca totdeauna totalul fiecărui nume să fie sub sută, urmînd ca atunci cînd trece peste o sută, aceasta să nu fie calculată la rezultat reţinîndu-se numai unităţile şi zecile. Dealtminteri, totalurile peste sută ies deobicei la numele care se termină în "escu", cum ar fi de exemplu Titulescu.

Un exemplu surprinzător despre realizarea pronosticurilor stabilite prin aceste calcule îl găsim în reuşita proclamării cîtorva dintre preşedinţii Republicii Franceze faţă de adversarii lor la alegere, mai ales a ultimului din acest an:

F 6		P 16	
A 1		O 15	
L 12		I 9	
L 12	D 4	N 14	
I 9	O 15	C 3	P 16
E 5	U 20	A 1	A 1
R 17	M 13	R 17	M 13
E 5	E 5	E 5	S 18
S 18	R 17		
85 (ales)	74	80	50

La formarea actualului guvern Iorga aceste calcule dau:

IORGA TITULESCU

9 + 1 5 + 1 7 + 7 + 1 = 5 1

19+9+19+20+12+5+18+3+20=125

în al doilea total tăind suta, rămîne 25 faţă de 51 de la primul. Deci reuşita a fost de partea D-lui Iorga.

Aceste calcule pot fi aplicate şi de jucătorii la curse la numele cailor în grupe combinate de cîte două, la seriile care aleargă, loterie etc.

Rămîne la imaginaţia amatorilor de a face aplicaţia acestor calcule la o mulţime de alte combinaţii pentru aflarea pronosticurilor ce-i interesează.

Magie XI

- **La taifas cu îngerii căzuţi: Regele Solomon**
- **Magie este atunci cînd...**
- **Puterile supranaturale ale tainicului nume “AGLA”**
- **Despre Pătratele Magice**
- **Ce sînt talismanele**
- **Despre instrumentele magice**
- **Palingenezia**
- **Descoperirea unei taine**
- **Din magia psalmilor**

La taifas cu îngerii căzuţi

"Cartea diavolului" - aşa numeau feţele bisericeşti cel mai incriminat din toate vremurile text de magie rituală. Este vorba despre "Clavicula Salomonis", interzisă de Inchiziţie în 1559.

Din păcate, spaţiul nu ne îngăduie să furnizăm amănunte ale controversei de multă vreme demarate asupra destinaţiei iniţiale şi efective a acestui text, implicit asupra bănuielii, ba chiar acuzaţiei căzute asupra lui Solomon, cum că şi-ar fi vîndut sufletul necuratului. Să mai adăugăm că acest adevărat manual de magie albă şi mai ales neagră este tipărit pentru prima oară în 1629 la Roma, acesta fiind anterior cunoscut din copii manuscrise.

Într-o lume tot mai bîntuită azi de exorcizări terifiante, într-o lume în care biserica anticristului a devenit o realitate stupefiantă şi în care comunismul este privit de mulţi credincioşi drept una din victoriile celui căruia destui se tem să-i rostească numele tocmai pentru a nu-l invoca astfel, reproducem comentariul de mai jos din "Almanahul ştiinţelor oculte" pe anul 1940. E un text pentru amatorii de exotisme mai mult sau mai puţin ieftine dar şi pentru demonologii începători, care şi-au regăsit confraţii şi în paginile aceluiaşi magnific roman de realism exotic i-aş spune - "Pendulul lui Foucault".

A.I.

Regele Solomon

Viaţa şi opera celui mai renumit monarh din antichitate

Legendele create în istoria popoarelor orientale asupra personalităţii biblice a acestui iniţiat

Renumele acestui prinţ care a domnit peste Israeliţi după moartea tatălui său David, a fost universal şi a trecut cu mult hotarele micului popor evreu, dacă judecăm după amintirea neştearsă şi fantastică lăsată de Solomon în mintea Orientalilor care, şi astăzi chiar, îl consideră ca împăratul întregului pămînt.

Cele cîteva pagini pe care i le-a consacrat Biblia ne măresc şi mai mult curiozitatea, fără a o satisface însă, şi acordă înţelepciunii sale laude destul de înalte care întrec pe acelea ale tuturor fiilor Orientului şi ai tuturor Egiptenilor. El era mai înţelept decît Haithan Estraitul, Haiman, Calcol şi Dardah, fiii lui Mahol. El a devenit celebru printre toate popoarele vecine şi oameni din toate ţările veneau la el trimişi de Regii Pămîntului pentru a fi dăscăliţi în înţelepciunea lui Solomon. Această înţelepciune îi fusese acordată chiar de Dumnezeu care arătîndu-i-se noaptea în vis şi cerîndu-i ce dar vrea să-i dea, Solomon alese înţelepciunea şi Dumnezeu îi răspunse: "Ţi-o dau împreună cu ceva ce n-ai cerut, adică bogăţia şi gloria şi în aşa fel încît nimeni să nu mai fie asemenea ţie în vecii-vecilor".

Şi de atunci au devenit celebre belşugul, fastul neauzit şi necrezut al lui Solomon cu comorile sale îngropate, bogăţiile sale în aur, metale şi pietre preţioase, tot atît de celebre ca înţelepciunea sa care puseră în umbră măreţia tuturor monarhilor lumii aşa că mult timp după el Mîntuitorul însuşi îi evoca amintirea cînd spunea evreilor. "priviţi păsările cerului, ele nu lucrează şi nu adună înhambare, şi adevăr vă zic vouă că în toată măreţia sa Solomon n-a fost înveşmîntat ca unul din aceştia".

Solomon a stabilit în Iudeea douăsprezece prefecţi sau Nitzambim pentru domeniile sale, avea una mie patru sute trăsuri, patru mii cai pentru vehiculele sale şi douăzeci mii cai de călărie. Pentru hrana sa şi a palatului său se consumau zilnic douăzeci de saci de făină de lux, zece boi graşi, douăzeci boi de păşune, o sută de ţapi şi în plus cerbi, capre, bivoli şi păsări de tot felul. Toate vasele din care bea erau de aur, căci sub domnia sa argintul era dispreţuit. Palatul pe care şi l-a clădit şi care se numea Iahar-Halibanon, adică pădurea Libanului avea cincizeci cudee lungime, douăzeci şi cinci lărgime, cincisprezece cudee înălţime cu plafoanele din lemn de cedru şi o mulţime de coloane. El construi un altul asemenea pentru fiica faraonului Egiptului pe care o luase de soţie.

A compus trei mii de parabole sau Mashal şi cinci mii cîntări sau Shirim. A vorbit în scrierile sale despre toţi arborii începînd cu cedrul Libanului pînă la hisopul zidurilor, şi despre toate animalele, păsările, reptilele şi peştii. Cărţile lui despre "Proverbe", despre "Înţelepciune" şi "Ecleziastul" care figurează în Biblie sub numele său ne probează că la aceste cunoştinţe despre ştiinţele naturale, neobişnuite la un suveran, Solomon îi adaogă încă pe acela ale teologiei şi filosofiei celei mai înalte.

Însă amintirea acestui fast şi acestui belşug de cunoştinţe, arătate pentru a seduce închipuirea asiaticilor nu ne-a fost păstrată numai de Biblie. Astfel, celebrul poet persan Firdusi a scris istoria lui Solomon în versuri sub titlul Souleyman Namehi, scriitori arabi, turci şi persani ca Saas-ed-din, Yshhag-ebn-Ibrahim, Ahmed-el-Kerman, Chems-eddin-el-Sywasi, ca şi talmudiştii au mărit povestirea acţiunilor sale fabuloase şi ne-au adus asupra vieţii sale foarte multe amănunte preţioase uitate de evrei. Sub condeiul lor, Solomon fiul lui David, numit şi Souleyman-ebn-Daoud, devine un

personaj de legendă care nu are nici un alt egal în nici o literatură, chiar şi în cele mai strălucite ficţiuni ale Indiei. Nu numai că este monarhul cel mai bogat şi cel mai înţelept al Pămîntului, dar ştiinţa sa l-a făcut şi cel mai puternic dintre oameni, căci el comanda tuturor spiritelor cereşti, pămîntene şi infernale, iar legiunile de demoni şi de îngeri, poporul subteran al pigmeilor, gnomilor, ondinelor, naiadelor şi salamandrelor i se supuneau.

Autorul cărţii arabe Tarikh-mon-Te-Kheb spune că Solomon s-a urcat pe tron la vîrsta de doisprezece ani şi că Dumnezeu i-a dat puterea sa pe oameni, Gini şi Djini, adică spiritele bune şi rele ca şi păsările şi vînturile. De asemenea i se supuneau şi cele trei regnuri ale naturii şi însăşi plantele îl învăţară proprietăţile lor.

În palatul său podit cu cristal, Solomon aşeza Djinii şi demonii la mese de fier, pe săraci la mese de lemn, pe căpeteniile armatei la mese de argint şi pe învăţaţii şi marii dregători la mese de aur, servindu-i pe aceştia din urmă el însuşi. După Coran geniile lucrau sub supravegherea sa executînd palate, statui, grădini, bazinuri şi covoare preţioase. Cînd voia să viziteze ţinuturile îndepărtate el călătorea dus pe spatele lor.

Sceptrul lui Solomon, lampa sa misterioasă înzestrată cu proprietăţi magice şi mai ales inelul şi tronul său au rămas celebre printre orientali.

Arabii spuneau că el comanda geniilor prin puterea inelului său, căruia îi datora înalta sa înţelepciune. Într-o zi adunînd pe toţi demonii, îi însemna pe gît cu pecetea acestui inel, pentru a-i marca astfel ca sclavii săi. El pierdu odată inelul pe cînd se scălda în Iordan, din care cauză rămase lipsit de inteligenţă şi de învăţătură pînă cînd un pescar îl găsi într-un peşte şi i-l aduse. Unii cred în această întîmplare, că inelul i-a fost furat de un geniu gelos care s-a aşezat pe tronul său şi a domnit în locul său, pe cînd Solomon, detronat, rătăci pînă în momentul cînd geniul, constrîns de Dumnezeu aruncă inelul în mare.

În ceea ce priveşte tronul său de fildeş, era de o astfel de minunăţie încît nu mai a existat un altul la fel în nici o altă ţară din lume. Biblia ne spune că avea şase trepte, iar doi lei erau lîngă braţe şi doisprezece lei şedeau pe trepte, şase pe o parte şi şase de cealaltă. Mahomedanii însă, lacomi totdeauna de minunăţii, spuneau că geniile construiseră tonul din cel mai de preţ lemn de santal. Deasupra celor doi lei culcaţi stau doi vulturi şi cînd Suleyman se urca pe tron, leii îşi întindeau labele, iar cînd se aşeza, vulturii îl umbreau cu aripile lor. Gel-al-ed-din măreşte încă aceste amănunte spunînd că tronul era un adevărat monument de aur şi argint de douăzeci cudee de lat, şaizeci de lung şi treizeci de înalt; o coroană de rubine şi de smaragde era aşezată deasupra, coloanele care o susţineau erau făcute din aceleaşi pietre preţioase, iar intrarea era prin şapte porţi. Cîţiva talmudişti spun că atunci cînd s-a urcat pe tron, crainici aşezaţi pe fiecare din trepte, îi strigară îndatoririle care îi erau impuse ca suveran şi cînd el se aşeză, o porumbiţă zbură din tron, deschise arca alianţei, scoase din ea Thorah şi i-o prezentă pentru a o studia, în care timp cei doisprezece lei scoteau strigăte înspăimîntătoare.

În sfîrşit Coranul sugerează că acest tron era al lui Balkis, regina din Saba pe care Solomon o eliberase de geniul Ifrit şi aceasta i-l adusese ca dar prin aer într-o clipită de ochi. Comentatorii acestui pasaj adaugă că Demonii îngropînd sub acest tron cărţile de magie, răspîndiră zvonul, după moartea lui Solomon că acestea erau cărţile ştiinţei prin care Solomon supusese oamenii şi geniile.

Din toată această înşirare de legende nu rezulta aproape nimic adevărat şi probant. Savanţii timpurilor vechi care se ocupau cu studiul ştiinţelor naturale, ierburilor, plantelor, pietrelor şi astrelor, au fost adesea consideraţi drept vrăjitori şi în Evul Mediu arhiepiscopul din Ratisbonna, Albert cel mare a împărtăşit împreună cu Solomon gloria de a fi fost primul demonofil al timpului său pentru că era primul naturalist.

Cu toate acestea nu este imposibil ca monarhul evreu să fi căutat a corresponda cu puterile întunericului. Biblia spune categoric că Solomon nu mergea pe calea Domnului atît de drept şi statornic ca tatăl său David. Tînăr fiind el aducea sacrificii lui Bamoth, pe locuri înalte, rit contrar învăţăturilor lui Moise.

Mai tîrziu acest rege atît de înţelept , atît de credincios care a întrecut în învăţătură şi în milostenie pe toţi monarhii lumii spre bătrîneţe părăsi adesea pe Dumnezeul unic al părinţilor săi pentru a aduce sacrificii Elilimilor. Femeile străine de neamul său îl întorseseră din calea adevărului. Fiica lui Faraon cu care se însurase cum şi celelalte Moabite, Amonite, Edomite, Sidonite şi Hetereene

au corupt sufletul său şi l-au atras să aducă jertfe zeiţelor Astartea din Sidon şi zeul Milchom al Amoniţilor, pe care creştinii îl numesc Moloch şi Chemos, zeul Moabiţilor.

Atunci Dumnezeu se îndepărtă de el şi regatul său se împărţi. Biblia, atît de prolixă în amănunte asupra înţelepciunii, comorilor, cailor şi trăsurilor sale este mută asupra morţii sale. Ea spune numai că a adormit întru părinţii săi fără să specifice dacă el a stăruit în rătăcirea sa sau a revenit la cultul lui Dumnezeu. Pentru lămurirea acestei chestiuni a trebuit să se recurgă la cărţile apocrife ca de ex. De penitentia Adae pentru a căpăta aproape siguranţa că el a murit în păcat. A trebuit să se recurgă la tradiţiile păstrate în Evul Mediu în Scoţia şi a căror amintire ne-a fost transmisă de Juvenal des Ursins, istoriograful lui Carol al VI-lea, tradiţii după care a fost condamnat să sufere, ca să fie sfîşiat în fiecare zi de zece mii de corbi pînă la sfîrşitul lumii. Unele texte rabinice spun că simţind cum puterile îl slăbesc a rugat pe Dumnezeu să ascundă moartea sa atîta timp cît lucrările pe care le-a întreprins cu ajutorul demonilor nu vor fi terminate. El rămase deci în genunchi în poziţie de închinăciune, sprijinit de toiagul său şi demonii crezîndu-l încă în viaţă, îşi continuară lucrările. Coranul adaugă că prima care a cunoscut vestea despre moartea sa, a fost o reptilă a pămîntului şi care rozînd toiagul care susţinea corpul lui Solomon, acesta se prăbuşi şi geniile încetară atunci lucrul lor.

Nu este de necrezut că un suveran care a adus sacrificii lui Moloch, Chemos şi Astartea, să fi încercat să evoce demonii şi să fie scris asupra modului de a-i face să apară. Autorii creştini au afirmat-o: Leonce din Constantinopol în sec. al XI-lea în predica sa asupra Coborîrii Sf.Duh a vorbit despre puterea lui Solomon asupra demonilor: nonne Solomon dominatus daemonum est? zice el. Gregentius, episcopul din Tephra adaugă că Solomon a închis pe demoni în vasele sale pe care le-a sigilat şi ascuns în pămînt. Această tradiţie a rămas atît de puternică încît în curioasa ediţie iconabilă a cărţii lui Iacobus din Theramo (Das Buch Belial din Augsburg 1473) este arătat de mai multe ori ţinînd conversaţii familiare cu diavolii. Vedem mai întîi pe demonul Belial însoţit de Moise prezentîndu-i scrisorile sale de credinţă: împrejurare foarte bizară întrucît este însoţit de Moise care nu-l părăseşte în toate acţiunile straniei sale istorii. Apoi demonul schiţează o veselă figură de dans în faţa marelui rege care surînde, pe cînd Moise pare consternat. În sfîrşit Belial aduce alţi patru demoni dintre cei mai de aproape tovarăşi care nu reuşesc să sperie pe gloriosul monarh.

Orice s-ar spune despre aceste legende, în epoca lui Vespasian, în primul veac al lui Cristos circula deja o carte de vrăjitorie a demonilor, sub numele de "Solomon". Istoricul Flavius Iosif care a trăit în acea epocă spunea că această carte aparţinea unui evreu pe nume Eleazar care în prezenţa lui Vespasian alunga duhurile rele din corpul celor cuprinşi de ducă-se pe pustii (posedaţi) atîrnîndu-le în nas un inel în care era închisă o rădăcină recomandată de Solomon pentru acest scop, recitind în acelaşi timp cuvintele arătate de Solomon în acea carte. Poate că acea carte era sîmburele actualei "Clavicule" sau "Cartea Solomoniei" la care cu timpul s-au adăugat noi formule.

De atunci, vedem încontinuu de-a lungul secolelor, menţionate de către diverşi autori cărţile de vrăjitorie ale lui Solomon. În secolul al XI-lea scriitorul grec Mihail Psellus vorbeşte despre cartea pietrelor şi demonilor compusă de Solomon. Un alt istoric bizantin din sec. al XIII-lea Nicetas Choniates, în cartea a patra paragr.7 al istoriei sale asupra împăratului Manuel Comnen pomeneşte despre o carte care nu poate fi decît "Clavicula" lui Solomon şi care se găsea în posesia lui Aron Isac, interpret al împăratului şi "acela care o citea, spunea el, făcea să apară legiuni de demoni".

Către secolul al treisprezecelea vrăjitoria pare să fi trecut din lumea bizantină în lumea latină. Tradiţia atribuie o nouă redactare Papei Honorius III, dominican care, a urmat în 1216 marelui Inocenţiu III şi care a fost bănuit de vrăjitorie ca şi Leon III, Jean XXII şi Silivestru II. În aceeaşi epocă, unul din continuatorii cronicii lui Wilhelm de Nangins citează din Morigny aproape de Etampes, cu ajutorul căruia se obţinea bogăţii şi alte foloase şi care seamănă întrucîtva cu "Clavicula". Călugărul Roger Bacon, care a murit în 1294 a avut de asemenea cunoştinţă de cărţile de demonologie atribuite lui Solomon, însă el era de părere că nu Solomon ar fi autorul, întrucît acesta a fost un rege înţelept uitînd totuşi apostazia şi decăderea sa. Spre anul 1350 Papa Inocenţiu VI a pus să se ardă o carte groasă intitulată "Cartea lui Solomon", care cuprindea după părerea lui Nicolas Eymeric numai evocări şi practici pentru a comunica cu demonii. În secolul XII istoricul grec Mihail Givcas vorbeşte iarăşi despre cartea lui Solomon asupra geniilor şi asupra mijloacelor de a le face să iasă din lumea invizibilă, şi chiar abatele Tritheme citează "Claviculele lui Solomon" în cartea sa Antipalus Maleficiorum negînd, bineînţeles ca şi Roger Bacon autenticitatea lor. Acestea sînt datele istorice ce au rămas de-a lungul veacurilor asupra vieţii şi operei legendarului rege biblic Solomon, cunoscut nu numai în istorie dar şi în ştiinţa antică a misterelor ca un iniţiat în cel mai înalt grad.

Magie este atunci cînd...

Desigur că femeile sînt mai familiarizate cu... farmecele. Un bărbat, mai agresiv în abordarea unei femei, ba chiar, de obicei, lăsîndu-se rugat, la o adică, atunci cînd acest"adică" înseamnă pentru EA ceva mai serios, o intenție de căsătorie, sau măcar de concubinaj, nu prea se interesează de mijloace oculte de a pune stăpînire pe inima și trupul vreunei alte persoane. Și ce nu se practică!?! De la apa sfințită, din care se prepară o cafea, pînă la ceapa zdrobită în canatul ușii și descîntată apoi cu vorbele de rigoare, că așa să plîngă și el după mine și așa să i se facă și lui inima etc. etc., și chiar la practici care ar putea întoarce stomacul pe dos, căci ele țin și leagă de fiziologia lunară a femeii și vinul roșu sau negru, pe care trebuie să-l consume bărbatul visat.

Despre unele din acestea, cele mai cuminți, culegerile de folclor vorbesc copios, despre altele doar tradiția orală. Dincolo de prezența lor scrisă sau, ca să zic așa, vorbită, ele sînt și azi o realitate, o practică, mai puțin exotică pentru noi, cei din acest spațiu geografic. Cu adevărat bizare, încărcate cu un farmec aparte sînt poveștile de magie de-aiurea, cele care parcă s-ar petrece în arena unui imens circ. Vă amintiți de "Vrăjitorul"? Ei, nu v-ar plăcea o asemenea iubire fermecătoare și n-ați dori din tot sufletul să fiți fermecate de un asemenea superb mag? "Șu, șu, șu, șu" și uite că vin peștișorii cu banii în bot. "Șu, șu, șu, șu" și vine tornada și cad copacii și începe dragostea... Ce frumos! Nu rămîne decît să rostiți tainicul nume "AGLA". Deci: AGLA...

Puterile supranaturale ale tainicului nume "AGLA"

Abatele de Villars în lucrarea sa intitulată "Contele de Gabalis" (la a treia conversație) apărută la Amsterdam în 1700 la Jaques Legéan, istorisește lucruri surprinzătoare vorbind despre marele nume AGLA. El asigură că prin ajutorul acestui nume se operează o mulțime de minuni, pronunțat fiind chiar de o gură profană, pretinzînd că acei care voiesc să se convingă de adevăr, trebuie să-și ridice la maximum posibil imaginația și credința, după care să se întoarcă apoi cu fața spre Răsărit îndeplinind cu strictețe, referitor la această operație, tot ceea ce este arătat la ritualul cabalistic.

Înțelepții cabaliști spun că acest nume a fost destăinuit lui Iacob atunci cînd a văzut în vis scara cu cele 72 trepte și cei 72 îngeri care urcau și coborau spre locul numit "Poarta Cerului", susținînd totodată că datorită acestui nume Iosif a fost găsit de frații săi și interpreta visurile, în special acela al lui Faraon.

Cabaliștii scriu acest nume pe bagheta misterioasă ce servește în experiențele cabalistice și care se face astfel: se taie o ramură de alun crescută în acel an și care se poate găsi ușor printre arbuștii din noua încolțire. Această operație se face între orele 11 și 12 noaptea sub înrîurirea favorabilă experienței ce se voiește a îndeplini. Este necesar ca tăierea ramurii să se facă cu un cuțit nou, care nu a mai fost întrebuințat vreodată și tăind cu el de jos în sus. Această ramură constituie așa-numita baghetă.

În momentul tăierii se pronunță anumite cuvinte, stînd cu fața spre răsărit, apoi bagheta este sfințită, după care se scrie pe capătul cel mai gros numele AGLA, pe mijloc cuvîntul ON, iar pe vîrful cel mai subțire numele: TETRAGRAMMATON. Aceste trei nume trebuiesc însoțite fiecare de cîte o cruce și de caracterele lor tainice. Cînd voiesc a începe să procedeze la evocări, vor lovi cu această baghetă aerul în cruce, spre cele patru părți ale lumii începînd cu răsăritul, apoi miazăzi, apus și în urmă spre miazănoapte, pronunțînd la fiecare mișcare următoarele: "Eu... (numele) te conjur geniu să mi te supui de îndată în numele lui Dumnezeu viu, Dumnezeu adevărat, Dumnezeu sfînt" și la fiecare dată se lovește aerul, făcînd cu bagheta semnul crucii.

Cum fiecare cunoaște analogia figurii circulare cu Unitatea, care este simbolul perfect al lui Dumnezeu, pentru acest motiv, ori de cîte ori se face lucrarea, operatorul trebuie să se închidă în acest semn misterios și în mijlocul unui triunghi, în felul celui de față.

Despre Pătratele Magice

Pătratele magice sînt de mai multe feluri. Unele depind de geomancia kabalistică cum sînt acelea ce servesc la divinaţiune (ghicire), în legătură cu kabbala şi ştiinţa numerelor care întrebuinţează pentru operaţiunile lor puncte sau mici cercuri a căror combinare conduce la cunoaşterea viitorului. Datul în bobi uzitat la noi la ţară în practicile populare de ghicire nu este decît tot un fel de pătrat magic, sau operaţiuni cabalistice empirice. Altele sînt împărţite în case, în care se înscriu numere în aşa fel ca să dea totdeauna acelaşi rezultat, oricare ar fi ordinea în care se adună cifrele scrise în case, fie că sînt adunate orizontal, vertical sau diagonal. Iată un asemenea pătrat. Acest pătrat nu are decît trei părţi. Se pot face pătrate magice cu cinci, şapte şi nouă laturi, însă totdeauna în asemenea pătrate trebuie ca numărul caselor care formează laturile sale să fie fără soţ.

Pătratele magice sînt întrebuinţate chiar în timpurile de faţă în Orient la indieni, tibetani, chinezi şi alte popoare.

Cînd sînt utilizate ca talismane, trebuie să fie scrise pe pergament virgin.

4	9	2
3	5	7
8	1	6

Ce sînt talismanele

Talismanele sînt mijlocitori dintre om şi influenţele tutelare la care se recurge. Ele sînt de două feluri:

1. Talismanele personale care combat defecte naturale şi fortifică calităţile individului. Ele nu se părăsesc niciodată; şi

2. Talismane care nu sînt de ajutor decît numai în unele împrejurări şi numai pentru anumite lucrări. Ele sînt confecţionate din metal sau pergament sub anumite influenţe personale.

Despre instrumentele magice
Ce este bagheta magică
de Papus

Pentru a arăta şi conduce proiecţia voinţei sale, magistrul posedă un instrument alcătuit din lemn şi din fier magnetic care se numeşte: baston sau baghetă magică.

Această baghetă nu are alt scop decît de a condensa o mare cantitate de fluid emanat din

operant sau din substanțele așezate de el în acest scop, și de a dirija proiecția acestui fluid asupra unui punct determinat. Acest instrument care ușurează mai mult experiențele, este susținătorul forței astrale condensată de operator împrejurul lui.

Prin ea însăși, bagheta nu are nici o putere misterioasă și nu primește decît reacțiile forței fizice. Astfel acela care își închipuie că este deajuns a poseda o baghetă magică pentru a opera fenomene magice sînt asemenea neștiutorilor care cred că este deajuns a avea un fluier frumos ca să poată cînta... Trebuie ca mai întîi să cunoască a se servi de acel instrument muzical întrucît un bun muzicant va ști să minuneze cu un fluier numai de cîțiva gologani.

Tot astfel, un operator expert va putea să ia ca susținător fluidic orice fel de baghetă formată dintr-o substanță izolată, căci acesta este tot secretul.

Palingenezia (O experiență de magie prin care se poate reconstitui sau învia orice corp distrus)

Termenul de Palingenesie întrebuințat în ocultism înseamnă regenerare, renaștere. În afară de sistemul istoric cunoscut sub acest nume și după care aceleași revelații se produc fără încetare într-o ordine dată, hermetiștii denumesc prin palingenesie operația prin care se pot face să retrăiască corpul unei plante, animal sau mineral.

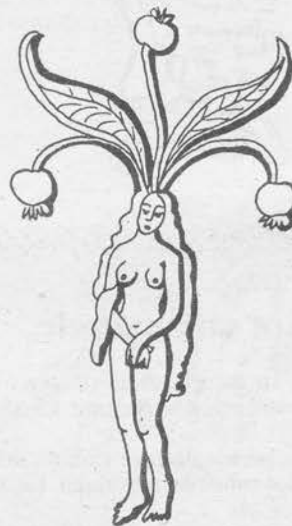
Dom Calmet, savantul benedictin francez (1672-1757) în "Disertiunea asupra ceea ce trebuie să se creadă despre apariția spiritelor" scrie următoarele curioase rînduri asupra Palingenesiei sau învirerea florilor: "Ei (savanții) iau o floare, o ard și din cenușa sa extrag sucurile prin ajutorul calcinării. Aceste săruri sînt puse într-o fiolă de sticlă în care amestecînd anumite compoziții în stare de a le pune în mișcare, prin încălzire, toate aceste materii formează o pulbere a cărei culoare pare albăstruie.

Din această cenușă, pusă în mișcare de o căldură slabă se ridică un trunchi, foi și o floare; într-un cuvînt se poate zări apariția unei plante care iese din mijlocul cenușii. Îndată ce căldura încetează planta se evaporă, materia se împrăștie așezîndu-se pe fundul vasului pentru a forma un nou haos. O nouă încălzire reînvie totdeauna acest phoenix vegetal ascuns în cenușă și după cum prezența căldurii îi dă viață, tot așa lipsa căldurii îi provoacă moartea".

Cu cîteva zeci de ani mai înainte, savantul iezuit german Kircher scriind despre aceste admirabile fenomene spune că puterea seminală a fiecărui mixt este concetrată în sărurile sale și îndată ce căldura le pune în mișcare ele se ridică și circulă ca un vîrtej în vasul de sticlă. Sărurile în această suspensie care le pune în libertate a se aranja iau aceeași poziție și formează aceeași figură pe care natura le-a dat-o de la început păstrîndu-și tendința de a deveni ceea ce erau, așezîndu-se în aceeași ordine ca și cum ar fi fost verzi. Fiecare corpuscul de sare reintrînd în prima destinație pe care o avea de la natură, se așezau mai întîi cele care erau la rădăcina plantei, apoi cele ale tulpinii, ramurilor, foilor și reluîndu-și locul inițial formau astfel o perfectă apariție a plantei în întregime.

William Maxvell, medicul lui Carol II, regele

Angliei, în ultimul sfert al sec. XVII dă această rețetă de palingenesie:

"Se ia o cantitate suficientă de foi de trandafiri și după ce se vor usca la un foc potrivit se va sufla deasupra lor pînă ce se vor transforma într-o cenușă foarte albă. Li se extrage apoi sarea cu ajutorul apei ordinare, introducîndu-le apoi într-o sticlă bine închisă și se încălzește ușor această sticlă timp de trei luni după care sînt puse în coșul unei sobe. După acest timp se ia sticla care se pune la căldură până ce figurile încep să apară."

O altă rețetă, după David van der Becke este următoarea:"Într-o zi senină se culege sămînța coaptă a unei plante, se sfărîmă într-o piuliță și se pune într-o retortă de sticlă de mărimea plantei. Se păstrează retorta bine astupată pînă ce se ivește o noapte în care roua va fi foarte abundentă. Se scoate din retortă și se pune într-o sticlă care se așează desupra unei farfurii expunîndu-se într-o livadă sau într-o grădină pentru ca să se pătrundă bine de rouă iar înainte de răsăritul soarelui se pune din nou în retortă. Se filtrează apoi roua obținută și se distilează pînă la completa dispariție a oricărui depozit. Din ceea ce rămîne ca depozit se va usca obținînd după o serie de spălături care va fi dizolvată în apă distilată ce se varsă apoi ca de trei degete deasupra semințelor înmuiate în rouă astupîndu-se ermetic balonul de sticlă să nu se producă nici un fel de evaporare. Retorta va fi pusă într-un loc unde este o căldură continuu potrivită și după cîteva zile sămînța începe să se transforme puțin cîte puțin într-un fel de pămînt vîscos de culoare verde; alcoolul ce plutește deasupra se va păta de dungi formîndu-se la suprafață o pojghiță. Balonul de sticlă expus la razele solare și ale Lunii iar în timp de ploaie ținut într-o cameră încălzită, după cîtva timp se va putea observa în retortă apărînd imaginea plantei corespunzătoare semințe întrebuințată și care va dispare apoi pusă la o temperatură mai rece. Forma lucrului este nedespărțită de a esenței.

Guy de Brosse spune că un polonez cunoștea să închidă fantomele plantelor sale într-o fiolă goală. Fiecare vas conținea planta sa: în fund apărea un fel de pămînt sub formă de cenușă din care, sub influența căldurii, ieșea o tulpină cu ramuri, apoi foi și flori după natura plantei al cărei suflet îl cuprindea. Acestea rămîneau vizibile atîta timp cît erau expuse la căldură.

Deși aceste expuneri au toate o vechime de peste două sute de ani experiența a fost încercată cu succes de un alchimist modern.

Senzaționalul acestui fel de experiențe îl constituie însă faptul că poate fi făcută nu numai asupra mineralelor și plantelor, dar chiar și asupra animalelor și chiar omului. Deși cam macabru și chiar lugubru, un necromanțian luînd unghii și păr de la un mort, părticele de sfărîmături de oase și pămînt din corpul putrezit în mormînt sau cenușă produsă prin incinerare și trecîndu-le prin aceleași operații ca și cele arătate mai sus pentru vegetale să poată produce într-un borcan de sticlă fantoma celui decedat este un caz care nu ar ispiti nici chiar pe aceia care au avut curajul a încerca experiența cu pisica neagră.

Descoperirea unei taine (Scrisoare de la un adept)

Amicul meu,

Mi-ai cerut să-ți dau cîteva rînduri pentru Almanahul Științelor Oculte.

În loc de a-ți trimite vreun studiu în care teoriile asupra psihismului să fie expuse după cutare sau cutare autor, materie de care cred că nu duci lipsă, să-mi dai voie să-ți comunic un fapt care m-a făcut nu numai să cred, dar să mă convingă de realitatea fenomenelor pe care atît magia cît și întreg ocultismul le cuprinde în învățămintele sale. Să nu crezi că este vorba de vreo experiență de spiritism cu masa sau medium în transă. Este decrierea unei întîmplări misterioase al cărei erou am fost eu înșumi.

Întîmplător, găsesc într-o familie, unde se practica spiritismul, pe un tînăr medic, român de origină, stabilit de mai mulți ani în America de Sud și reîntors în țară pentru scurt timp. Îmi fu prezentat ca un magist practic, capabil să descopere orice obiect ascuns de către răi voitori cu scopul de a provoca ură, ceartă, pagube și chiar moarte. Cred că înțelegi că este vorba de așa-zisele farmece ce se practică în popor de către vrăjitori. Ceva mai mult, mi se spuse că pe unde a fost chemat a fost imposibil să nu descopere cîte ceva.

Curios, îl invit la mine acasă pentru a doua zi seara, să văd dacă nu cumva și eu am fost obiectul unei asemenea lucrări, din partea vreunul binevoitor pervers și ce să crezi! abilul magist nu a dat greș.

Abia sosit, imediat ce fu invitat să șadă, scoase o oglindă din buzunar și privind în ea, în penumbră, îmi spuse: Da! Dv. aveți îngropat la colțul casei, în grădina din față, lîngă un pom, niște mărunțișuri.

Luarăm o cazma și o lopată și mă duse direct la locul indicat. Săparăm în pămînt vreo 30 cm și dădurăm peste o cutie de tinichea care ruginise și se găurise de cînd era îngropată și în care găsirăm o mulțime de mărunțișuri aranjate cu o artă specială: resturi de vestminte personale, fire de păr, sfori înnodate, o lumînare perforată cu o lamă etc. etc.

Magicianul meu, luînd toat aceste lucrurile aduse în casă și îmi spuse că mă va face să văd pe autorul acestei opere. Luă un pahar cu apă și-l așeză deasupra unei farfurii care avea pe fund cenușă fină. Aprinse pe de lături două lumînări și puse în pahar inelul meu. Mă invită să mă uit în mijlocul inelului și văzui profilîndu-se din ce în ce mai limpede două figuri care se alternau. Le recunoscui. Îmi propuse să înfig un ac în acele imagini, dar refuzai. Înțelegi pentru ce!

Notează că sînt cîțiva ani de cînd în anumite zile ale săptămînii tot restul casei mele părea că se răstoarnă: neliniște, discuții etc. etc., iar de la

operant sau din substanțele așezate de el în acest scop, și de a dirija proiecția acestui fluid asupra unui punct determinat. Acest instrument care ușurează mai mult experiențele, este susținătorul forței astrale condensată de operator împrejurul lui.

Prin ea însăși, bagheta nu are nici o putere misterioasă și nu primește decît reacțiile forței fizice. Astfel acela care își închipuie că este deajuns a poseda o baghetă magică pentru a opera fenomene magice sînt asemenea neștiutorilor care cred că este deajuns a avea un fluier frumos ca să poată cînta... Trebuie ca mai întîi să cunoască a se servi de acel instrument muzical întrucît un bun muzicant va ști să minuneze cu un fluier numai de cîțiva gologani.

Tot astfel, un operator expert va putea să ia ca susținător fluidic orice fel de baghetă formată dintr-o substanță izolată, căci acesta este tot secretul.

Palingenezia
(O experiență de magie prin care se poate reconstitui sau învia orice corp distrus)

Termenul de Palingenesie întrebuințat în ocultism înseamnă regenerare, renaștere. În afară de sistemul istoric cunoscut sub acest nume și după care aceleași revelații se produc fără încetare într-o ordine dată, hermetiștii denumesc prin palingenesie operația prin care se pot face să retrăiască corpul unei plante, animal sau mineral.

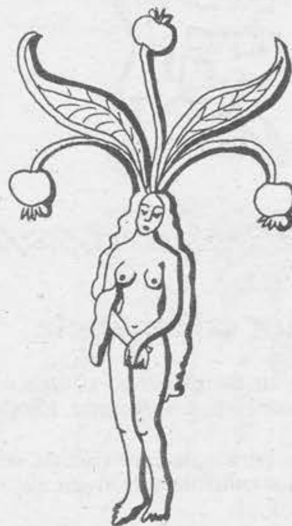
Dom Calmet, savantul benedictin francez (1672-1757) în "Disertiunea asupra ceea ce trebuie să se creadă despre apariția spiritelor" scrie următoarele curioase rînduri asupra Palingenesiei sau învirerea florilor: "Ei (savanții) iau o floare, o ard și din cenușa sa extrag sucurile prin ajutorul calcinării. Aceste săruri sînt puse într-o fiolă de sticlă în care amestecînd anumite compoziții în stare de a le pune în mișcare, prin încălzire, toate aceste materii formează o pulbere a cărei culoare pare albăstruie.

Din această cenușă, pusă în mișcare de o căldură slabă se ridică un trunchi, foi și o floare; într-un cuvînt se poate zări apariția unei plante care iese din mijlocul cenușii. Îndată ce căldura încetează planta se evaporă, materia se împrăștie așezîndu-se pe fundul vasului pentru a forma un nou haos. O nouă încălzire reînvie totdeauna acest phoenix vegetal ascuns în cenușă și după cum prezența căldurii îi dă viață, tot așa lipsa căldurii îi provoacă moartea".

Cu cîteva zeci de ani mai înainte, savantul iezuit german Kircher scriind despre aceste admirabile fenomene spune că puterea seminală a fiecărui mixt este concetrată în sărurile sale și îndată ce căldura le pune în mișcare ele se ridică și circulă ca un vîrtej în vasul de sticlă. Sărurile în această suspensie care le pune în libertate a se aranja iau aceeași poziție și formează aceeași figură pe care natura le-a dat-o de la început păstrîndu-și tendința de a deveni ceea ce erau, așezîndu-se în aceeași ordine ca și cum ar fi fost verzi. Fiecare corpuscul de sare reintrînd în prima destinație pe care o avea de la natură, se așezau mai întîi cele care erau la rădăcina plantei, apoi cele ale tulpinii, ramurilor, foilor și reluîndu-și locul inițial formau astfel o perfectă apariție a plantei în întregime.

William Maxvell, medicul lui Carol II, regele

Angliei, în ultimul sfert al sec. XVII dă această rețetă de palingenesie:

"Se ia o cantitate suficientă de foi de trandafiri și după ce se vor usca la un foc potrivit se va sufla deasupra lor pînă ce se vor transforma într-o cenușă foarte albă. Li se extrage apoi sarea cu ajutorul apei ordinare, introducîndu-le apoi într-o sticlă bine închisă și se încălzește ușor această sticlă timp de trei luni după care sînt puse în coșul unei sobe. După acest timp se ia sticla care se pune la căldură până ce figurile încep să apară."

O altă rețetă, după David van der Becke este următoarea:"Într-o zi senină se culege sămînța coaptă a unei plante, se sfărîmă într-o piuliță și se pune într-o retortă de sticlă de mărimea plantei. Se păstrează retorta bine astupată pînă ce se ivește o noapte în care roua va fi foarte abundentă. Se scoate din retortă și se pune într-o sticlă care se așează desupra unei farfurii expunîndu-se într-o livadă sau într-o grădină pentru ca să se pătrundă bine de rouă iar înainte de răsăritul soarelui se pune din nou în retortă. Se filtrează apoi roua obținută și se distilează pînă la completa dispariție a oricărui depozit. Din ceea ce rămîne ca depozit se va usca obținînd după o serie de spălături care va fi dizolvată în apă distilată ce se varsă apoi ca de trei degete deasupra semințelor înmuiate în rouă astupîndu-se ermetic balonul de sticlă să nu se producă nici un fel de evaporare. Retorta va fi pusă într-un loc unde este o căldură continuu potrivită și după cîteva zile sămînța începe să se transforme puțin cîte puțin într-un fel de pămînt vîscos de culoare verde; alcoolul ce plutește deasupra se va păta de dungi formîndu-se la suprafață o pojghiță. Balonul de sticlă expus la razele solare și ale Lunii iar în timp de ploaie ținut într-o cameră încălzită, după cîtva timp se va putea observa în retortă apărînd imaginea plantei corespunzătoare semințe întrebuințată și care va dispare apoi pusă la o temperatură mai rece. Forma lucrului este nedespărțită de a esenței.

Guy de Brosse spune că un polonez cunoștea să închidă fantomele plantelor sale într-o fiolă goală. Fiecare vas conținea planta sa: în fund apărea un fel de pămînt sub formă de cenușă din care, sub influența căldurii, ieșea o tulpină cu ramuri, apoi foi și flori după natura plantei al cărei suflet îl cuprindea. Acestea rămîneau vizibile atîta timp cît erau expuse la căldură.

Deși aceste expuneri au toate o vechime de peste două sute de ani experiența a fost încercată cu succes de un alchimist modern.

Senzaționalul acestui fel de experiențe îl constituie însă faptul că poate fi făcută nu numai asupra mineralelor și plantelor, dar chiar și asupra animalelor și chiar omului. Deși cam macabru și chiar lugubru, un necromanțian luînd unghii și păr de la un mort, părticele de sfărîmături de oase și pămînt din corpul putrezit în mormînt sau cenușă produsă prin incinerare și trecîndu-le prin aceleași operații ca și cele arătate mai sus pentru vegetale să poată produce într-un borcan de sticlă fantoma celui decedat este un caz care nu ar ispiti nici chiar pe aceia care au avut curajul a încerca experiența cu pisica neagră.

Descoperirea unei taine (Scrisoare de la un adept)

Amicul meu,

Mi-ai cerut să-ți dau cîteva rînduri pentru Almanahul Științelor Oculte.

În loc de a-ți trimite vreun studiu în care teoriile asupra psihismului să fie expuse după cutare sau cutare autor, materie de care cred că nu duci lipsă, să-mi dai voie să-ți comunic un fapt care m-a făcut nu numai să cred, dar să mă convingă de realitatea fenomenelor pe care atît magia cît și întreg ocultismul le cuprinde în învățămintele sale. Să nu crezi că este vorba de vreo experiență de spiritism cu masa sau medium în transă. Este decrierea unei întîmplări misterioase al cărei erou am fost eu însumi.

Întîmplător, găsesc într-o familie, unde se practica spiritismul, pe un tînăr medic, român de origină, stabilit de mai mulți ani în America de Sud și reîntors în țară pentru scurt timp. Îmi fu prezentat ca un magist practic, capabil să descopere orice obiect ascuns de către răi voitori cu scopul de a provoca ură, ceartă, pagube și chiar moarte. Cred că înțelegi că este vorba de așa-zisele farmece ce se practică în popor de către vrăjitori. Ceva mai mult, mi se spuse că pe unde a fost chemat a fost imposibil să nu descopere cîte ceva.

Curios, îl invit la mine acasă pentru a doua zi seara, să văd dacă nu cumva și eu am fost obiectul unei asemenea lucrări, din partea vreunul binevoitor pervers și ce să crezi! abilul magist nu a dat greș.

Abia sosit, imediat ce fu invitat să șadă, scoase o oglindă din buzunar și privind în ea, în penumbră, îmi spuse: Da! Dv. aveți îngropat la colțul casei, în grădina din față, lîngă un pom, niște mărunțișuri.

Luarăm o cazma și o lopată și mă duse direct la locul indicat. Săparăm în pămînt vreo 30 cm și dădurăm peste o cutie de tinichea care ruginise și se găurise de cînd era îngropată și în care găsirăm o mulțime de mărunțișuri aranjate cu o artă specială: resturi de vestminte personale, fire de păr, sfori înnodate, o lumînare perforată cu o lamă etc. etc.

Magicianul meu, luînd toat aceste lucrurile aduse în casă și îmi spuse că mă va face să văd pe autorul acestei opere. Luă un pahar cu apă și-l așeză deasupra unei farfurii care avea pe fund cenușă fină. Aprinse pe de lături două lumînări și puse în pahar inelul meu. Mă invită să mă uit în mijlocul inelului și văzui profilîndu-se din ce în ce mai limpede două figuri care se alternau. Le recunoscui. Îmi propuse să înfig un ac în acele imagini, dar refuzai. Înțelegi pentru ce!

Notează că sînt cîțiva ani de cînd în anumite zile ale săptămînii tot restul casei mele părea că se răstoarnă: neliniște, discuții etc. etc., iar de la

îndepărtarea acelor mărunţişuri totul a reintrat în normal.

Într-adevăr, medicul îşi cunoştea bine această specialitate. Îmi spusese că în America asemenea lucruri se practică ca şi la noi pe o scară întinsă.

Acum să-ţi spun ce mijloace a întrebuinţat pentru experienţa sa şi ţi le spun nu pentru tine care le ştii, ci pentru aceia care vor citi aceste rînduri dacă le vei da publicităţii. Oglinda a întrebuinţat-o pentru a se concentra şi a vedea sau a se exterioriza în astral. Paharul cu lumînările nu era altceva decît una din multele metode de oglinzi magice. El era foarte antrenat în asemenea experienţe şi nu a întrebuinţat nici un rit exterior decît numai concentrarea şi cîteva pase pe lîngă invocaţia mintală a spiritului fachirului care l-a iniţiat în asemenea chestiuni.

Să nu crezi că i-am expus ceva fantastic datorat imaginaţiei, ci un fapt real. Cititorii tăi să nu creadă că voiesc să fac reclamă medicului, căci a părăsit ţara de acum cîteva luni şi încă nu am primit nici o ştire pînă acum de la el.

Şi astfel mă convinsei de realitatea invutamentelor.

Foloseşte scrisoarea mea cum vei crede de cuviinţă.

Cu drag X.P.O.

Din magia psalmilor

Psalmul răzbunării

Doamne, apără-mă de potrivnicii mei;
Scoală şi luptă Tu în locul meu cu ei.
Pe duşmani nu-i lăsa să mă distrugă,
Ia pavăza, scutul şi pune-i pe fugă.

Cu suliţa şi săgeţile tale,
Îndepărtează-i din a mea cale.
Loveşte pe duşmani să-ţi simtă puterea,
Căci numai de la tine aştept mîngîierea.

Calea să le fie grea şi-ntunecoasă.
Înfruntaţi să rămînă cei ce mă apasă.
Ca pulberea în bătaia vîntului,
Alungaţi să fie de Îngerul Domnului!

Pentru-a mea pierzare pun tot în mişcare
Viaţa să-mi distrugă cu a lor lucrare;
Fără vreo pricină curse îmi întind
Şi gropi la tot pasul în care să mă prind!

Pe neaşteptate focul tău să-i ardă,
În laţul întins, fă-i pe ei să cadă.
Numai de la Tine aştept îndurare,
Sufletului meu dă-i a Ta scăpare.

Martori mincinoşi vor să mă distrugă
Şi asupritorii nu-mi dau pas de rugă,
Răul pentru bine mi-l întorc mereu,
Ai milă Tu Doamne de sufletul meu.

Cînd ei erau bolnavi, de mila lor plîngeam,
Şi plin de durere pururea gemeam;
Că pentru alinare frate-n mare suferinţă
Pe ei îi jelea întreaga mea fiinţă.

Şi-acum cînd mă clatin, ei simt bucurie
Făr'a mea ştiinţă vor să mă sfîşie,
Cu cei nelegiuiţi mă batjocoresc
Numai împotrivă-mi dinţii lor scrîşnesc.

Pînă cînd o Doamne te vei uita la ei?
Scapă-mă din gheara acestor pui de lei;
Şi eu te voi slăvi în marea adunare
Strigînd a ta mărire, peste munţi şi mare!

Căci pe nedreptate vrăjmaşii m-asupresc,
Semn îşi fac cu ochiul cei ce mă urăsc,
Ei nu vorbesc de pace, ori prietenie
Nu simt pentru mine pic de omenie!

Doamne tu le vezi toate, nu te depărta,
Scoală şi arată-ţi marea mila ta!
Nu-i lăsa să strige:"Gata-l avem prins".
Împlinită este ura care l-a încins!

Nu-i lăsa să zică-n a lor răzbunare:
L-am îngenunchiat fără de scăpare!
Fă-i să se îmbrace cu a lor ocară
Toţi cîţi au luptat ca să mă doboare.

Şi celor ce-n a mea nevinovăţie
Găsesc bucurie şi simt mulţumire,
Fă-i ca îndelung să se-nveselească
Altora ca pildă să le folosească.

Graiul meu atunci va da preamărire
Şi neîncetat va striga slăvire
Domnului cel mare care m-a ajutat
Din necazuri iarăşi să mă văd scăpat.

M.P.T.

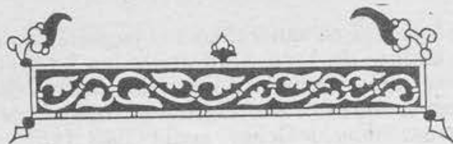

Între rabdomanţi şi radiestezişti XII

- **După comori cu baghete şi nuieluşe**
- **Bagheta divinatoare şi descoperirea comorilor, zăcămintelor metalice şi cursurilor de apă subterane**

După comori cu baghete şi nuieluşe

Înainte li se spunea rabdomanţi. Cei dotaţi să descopere izvoare de apă, minereuri, chiar obiecte ascunse. Asta cînd lucrurile au fost luate mai în serios, cînd au fost privite dintr-un unghi ştiinţific. Căci şi mai demult, nuieluşa fermecată era un apanaj al zînelor iar bagheta magică un obiect esenţial pentru magicieni. Astăzi îmi privesc liniştită colegii radiestezişti, cum detectează încărcarea celor 5 centri prin care circulă Prana şi prin care ondulează cînd şi cînd şarpele Kundalini şi cum stabilesc cu bagheta lor care din aceştia este blocat. Ei nu sînt nici Hartmann, descoperitorul reţetelor geobiologice, nici Witmann sau Glasser, descoperitori ai unor reţele cu ochiuri mai mari dar la fel de nocive pentru sănătatea noastră, ei nu sînt nici asemeni lui Rutkevici, toţi celebri cercetători în materie de radiestezie şi energii telurice - domeniu în care şi-a făcut de cap la modul literar şi superb şi templierul sau, mă rog, rozicruceanul Umberto Ecco în "Pendulul lui Foucault", ei sînt doar simpli practicieni, care se pricep să detecteze deficitul sau surplusul de INN şi IANG, de minus şi plus şi care ştiu şi pot să reechilibreze aceste energii, oferind, la urma urmei, sănătate. Ei îmi amintesc de dr. Suderhan Sharma de la Kamala Nehru College din cadrul Universităţii din New Dehli sau de preabuna mea prietenă, frumoasa şi distinsa Ratnă Lahiri, de asemenea doctor în sanscrită, pe care o bănuiesc că mi-a fixat un cordon energetic, creind între ea şi mine un culoar informatic paranormal, prin care ne vizităm reciproc la nivel astral. Nici nu mă mir, deoarece înţeleg că şi ea a ştiut imediat că am în cerul natal triunghiul de aur al lui Pitagora şi marele trigon de foc, adică energie cît cuprinde, ca o formă supremă de iubire.

Unii vindecă şi nu ştiu. E suficient să se apropie de tine şi sesizezi că te simţi imediat mai bine. Cu condiţia să fii şi un bun receptor. Unii ştiu şi vindecă. Aşa cum l-am văzut vindecînd pe Mirceai Dumitru de la Zalău. Asemeni Djunei Davitaşvili asemeni oricui îşi descoperă şi cultivă acest har. N-o să vorbim într-un almanah de ştiinţe oculte despre reţetele de tip Hartmann, dar despre radiestezişti vindecători putem vorbi, la fel despre aplicarea - s-o numim cotidiană - a acestei sensibilităţi.

*

* *

O aplicare, la ordinea zilei, a radiesteziei se desfăşoară sub îndrumarea Asociaţiei române de psihotronică. Membrii acestei grupări sînt organizatorii unui curs de vindecare prin radiestezie, terapie a cărei metodă devine familiară, la această oră, pentru circa 40 de viitori practicieni.

Mai exact, persoanele care trec de testul de preselecţie deprind o sumă de noţiuni teoretice, după care intră în detaliu în ceea ce priveşte pasele magnetice, cu deosebire metoda Reiki. De subliniat că mulţi dintre terapeuţi atît îndrumători cît şi cei în formare, sînt de profesie fizicieni, apoi ingineri, cîţiva medici şi cîţiva... astrologi.

Testul preliminar este extrem de simplu dar şi de percutant. Viitorii terapeuţi sînt rugaţi să parcurgă cu palmele ceea ce cunoscătorii numesc dublul eteric al unei persoane. De fapt, ei conturează corpul virtualului pacient la o distanţă relativ mică. Cei dotaţi - şi interesant este de menţionat că 80 la sută din cei testaţi sînt realmente înzestraţi cu o sensibilitate de cest tip, semn că poate fi vorba de un dar ancestral, dar asta e altă discuţie - primesc, de obicei, în palmă un anume semnal: cald, rece, mîncărimi, furnicături în apropierea locului afectat de o boală, de fapt, de un dezechilibru energetic. Valeriu Popa susţine că atunci cînd îi consultă pe bolnavii de rinichi el simte şi un gust sărat. O altă persoană mi-a povestit că a simţit în timp ce executa pase un gust mentolat sau un gust de scorţişoară.

Este limpede că fiecare corp are caracteristicile lui şi că, prin urmare, vibraţiile, reacţiile chimice produse la interferenţa cu vibraţiile celuilalt, ale terapeutului, în speţă, diferă de la caz la caz. Sigur că acestea sînt amănunte, important rămînînd faptul că există şi că se practică la o scară tot mai mare acest fel de terapie absolut nepretenţioasă.

Ca noutate la noi semnalăm şi vertebroterapia, care constă în depistarea afecţiunilor în funcţie de poziţia şi dimensiunea vertebrelor, în funcţie de distanţa dintre acestea, precum şi într-un anume masaj, similar celui efectuat pe talpa piciorului sau pe lobul urechii, unde se află proiectate organele interne şi nu numai.

Alături de Alexandru Voinescu sau Teodor Coman, mai cunoscuţi ca psihotronişti, de inginerul Măruţă şi de doctorul Aldulescu, doamna Demeter Silvia a pus problema protecţiei terapeutului care, datorită practicilor vindecătoare, îşi poate altera propria-i stare de sănătate.

Ar fi greşit să conchid că vindecarea prin pase magnetice e un început. Este, de fapt, un nou început, coerent şi promiţător. De asemenea, o marcă sigură a acestui sfîrşit de mileniu, cînd paranormalul începe să se simtă tot mai acasă, dobîndind încetişor dar pregnant, statutul intrării sale în cel mai indubitabil normal.

Bagheta divinatoare şi descoperirea comorilor, zăcămintelor metalice şi cursurilor de apă subterane

În martie 1932 s-a ţinut la Verona un congres internaţional de rabdomanţie şi geofizică, iar în ultimul trimestru al aceluiaşi an a avut loc la Lipsca un al doilea congres al rabdomanţilor germani.

Este interesant de notat că ambele congrese ies din comun prin faptul că cei care s-au întrunit au discutat problema descoperirii zăcămintelor metalice şi izvoarelor de ape subterane şi au experiementat instrumentele întrebuinţate în aceste cercetări, instrumente cunoscute sub numele de baghete divinatoare.

La noi ar părea curios cum oameni serioşi se pot ocupa cu chestiuni problematice ca descoperiri de mine, izvoare de ape şi comori, întocmai ca vrăjitorii sau fermecătorii, şi cu toate acestea lucrul este adevărat. Da! se pot descoperi comorile, minele şi izvoarele de ape subterane cu ajutorul baghetelor divinatoare, care la noi sînt necunoscute cu desăvîrşire nu numai în popor, dar şi multor savanţi care ar trebui să se ocupe de această chestiune.

Bagheta divinatoare nu este o descoperire modernă. Era cunoscută încă din antichitate şi dacă facem legătură între ceea ce ne-a transmis tradiţia mitologică şi istorică găsim că avea aplicaţii multiple.

În vechile mituri şi legende, zeii, profeţii şi ghicitorii erau reprezentaţi ţinînd în mînă bastoane cu puteri misterioase. Astfel, Mercur, mesagerul zeilor, fiul lui Jupiter şi al lui Maia, una din cele şapte pleiade, deschidea cu caduceul porţile iadului umbrelor defuncţilor. Lovind cu toiagul său în stîncă Moise făcu să iasă un izvor cristalin. La egipteni şi babilonieni viitorul se prezicea cu ajutorul unor beţe în formă de furcă. În ocultism "bagheta magică" serveşte la operaţii de magie, invocaţii, conjuraţii etc.

Din domeniul legendei, bagheta magică trece în aplicaţii practice şi o găsim în evul mediu întrebuinţată la descoperirea zăcămintelor metalice şi izvoarelor de ape subterane. Astfel în 1622, baronul de Beausoleil, fost director al minelor Sfîntului Imperiu, vine în Franţa , unde după cele ce se găsesc istorisite în vechile arhive, descoperă nu mai puţin de 150 mine. Lucra cu şaşte baghete diferite, fiecare fiind sensibilă, după afirmaţia sa, pentru un anumit metal.

(urmează o ilustraţie: Jacques Aymar în anul 1695 în căutarea asasinilor cu ajutorul "Baghetei divinatoare"- Extras din "Psihique Occulte" de Abatele Vallemont)

Alte documente din acea epocă vorbesc despre descoperirea cu ajutorul acestei baghete, a unor zăcăminte de sare. Unii atribuiau baghetei divinatoare puterea de a descoperi chiar hoţii şi asasinii, cum este cazul lui Jaques Aymar relatat în "Revista Ştiinţelor Oculte" anul I (1908 Nr.6).

Începînd din secolulul XVI-lea şi pînă în prezent, bagheta divinatoare serveşte atît în Franţa cît şi în Germania la descoperirea zăcămintelor metalice şi izvoarelor.În timpul anilor de seceta din 1802, 1803, 1901 şi 1911 chestiunea baghetei divinatoare este reluată în Franţa şi ajunge la concluzia că în mod pozitiv există persoane care au puterea de a descoperi vinele subterane de apă, cu ajutorul baghetei şi savanţii confirmă acest fapt.

În timpul războiului chiar, în 1914-1918, tot în Franţa, cînd în unele regiuni nu se găsea apă suficientă, s-a recurs la ajutorul baghetelor divinatoare spre a găsi noi izvoare pentru îndestulare.

Acum să vedem din ce este făcută această baghetă, numită divinatoare sau ghicitoare şi în ce constă secretul puterii ce o are în descoperirea comorilor, zăcămintelor metalice şi a izvoarelor de ape subterane.

Bagheta divinatoare este un instrument de lemn sau de metal de forma uni bastonaş bifurcat la unul din capete. Se alege o ramură mai subţire sau potrivit de groasă, care să se taie la o lungime de 30-40 cm, iar partea furcată se scurtează atît cît poate să fie ţinută cu ambele mîini de aceste mînere impriovizate. Cele de lemn pot fi alese de preferinţă din alun, corn etc., iar cele metalice dintr-o vergea de fier, aur, argint, aramă etc. Se mai poate confecţiona din coarne de bou, capră, etc.

Ţinută cu ambele mîini de cele două mînere în poziţie orizontală, deasupra unui teren unde se bănuieşte că ar exista metale sau se caută a se descoperi vreun izvor de apă şi mergînd în această poziţie din loc în loc, acolo unde există ceea ce se caută, bagheta face o mişcare vericală, la dreapta sau la stînga în formă de semicerc conducînd pe operator exact deasupra locului unde se găseşte zăcămîntul metalic sau izvorul, şi unde mişcarea de înclinare încetează rămînînd în poziţie orizontală.

Ilustrăm această descriere cu două exemple relatate de Mager, specialistul francez în lucrarea sa asupra rabdomanţiei sub titlul "Întrebuinţări recente ale baghetei magice".

În 1882 contele Tristan şi în 1861 abatele Carrie au întrebuinţat baghete metalice. "La 19 septembrie 1882 - scrie contele Tristan, fiind pe un teren excitator luai o sîrmă ordinară de fier lungă de vreo 28-30 cm, aproape ruginită. O îndoii spre a-i da forma unei baghete şi întrebuinţînd-o, de la primii paşi făcu o mişcare de înclinare. Am repetat de mai multe ori această experienţă."

În 1864, abatele Carrie, preotul unui mic sat din Barbast, ridicînd din grădina parohiei sale o sîrmă groasă de fier ruginit, şi traversînd un cîmp cu această sîrmă în mînă, o văzu cum se mişcă singură descriind un semicerc. Voind să găsească cauza fenomenului, săpă în pămînt şi la o adîncime de aproape 8o cm, găsi un bloc de minereu de plumb.

Tot o baghetă metalică este aceea a lui Bülow

Bothkampf formată dintr-o sîrmă de fier de trei milimetri grosime ținută orizontal de cele două capete cu cîte patru degete ale fiecărei mîini întinse. Acest fier metalic are îndoiturile la vîrfuri în forma unui V răsturnat A.

Deși faptul mișcării baghetelor sub acțiunea zăcămintelor metalice sau izvoarelor de ape subterane este evident fără nici un fel de contrazicere, totuși pînă în prezent nu s-a putut da nici un fel de explicație acestui fenomen. Iată cîteva din părerile care s-au emis:

Unii căutători au observat că trăznetul nu cade decît în locurile unde circulă un curs de apă subterană, iar unii arbori trăzniți se găsesc deasupra vinelor de apă sau zăcămintelor metalice.

Aceste constatări adeveresc părerea că apa izvoarelor emite radiații de natură electrică, poate, pe care unii oameni cu nervii dstul de sensibili pot să le resimtă. În acest caz, bagheta ar avea rolul unei antene conducătoare a radiațiilor în corpul umenesc unde provoacă o anumită excitație inconștientă de altminteri care face ca bagheta să se pună în mișcare.

Aproape toate corpurile care ne înconjoară, organice sau anorganice, emit radiații invizibile pe care anumite organisme delicate le pot percepe.

Această radioactivitate a corpurilor după cum este numit fenomenul , astăzi este un fapt bine cunoscut. Pe de altă parte știm că simțurile auzului, văzului, mirosului etc., sînt mai fine, mai dezvoltate la popoarele sălbatice și la animale decît la oamenii civilizați. De exemplu, caii din stepe adulmecă prezența apei de la mari depărtări, iar indienii și astăzi chiar simt apa de la distanță, într-un chip uimitor. În fine, printre oamenii civilizați există unii ale căror simțuri sînt mai mult dezvoltate sau mai puțin slăbite decît acelea ale altora. Astfel se explică de ce unii sînt mai sensibili la aceste vibarții pe care cea mai mare parte a altor oameni nu le pot resimți deloc. Într-un cuvînt, este ceva asemănător telegrafiei fără fir. Cînd starea de emisiune transmite o radiogramă pe o lungime de undă de 500 m, aparatul receptor nu poate să o primească decît numai dacă este pus la punct pe această lungime de undă.

În rezumat, se poate spune că între oameni și corpurile care îi înconjoară există o legătură reciprocă, și că organismul nostru posedă facultatea de a reacționa unor stări, astfel cum există în vecinătatea vinelor de ape subterane sau a unora dintre zăcămintele metalice.

Acestea sînt cîteva din explicațiile ce se pot da proprietății ce o are bagheta divinatoare în descoperirea izvoarelor și vinelor metalifere. Cercetările științifice în curs vor stabili fără îndoială încetul cu încetul, legăturile încă misterioase care unesc astfel pe om de lucruri.

S-a căutat a se construi aparate de precizie cu mencanism complicat pentru descoperirea zăcămintelor metalice, însă rezultatele ce au dat pînă în prezent sînt neînsemnate. Rămîn astfel tot baghetele de lemn și cele metalice care dau rezultate satisfăcătoare. Acelea din lemn pot fi confecționate de oricine după instrucțiunile sumare date de noi mai sus, ca și cele metalice după exemplele abatelui Carrie.Există. și baghete metalice gata fabricate, cum este pendulul explorator.

La noi, aceste aparate (baghete de lemn, metal sau pendulul) pot găsi o întrebuințare încununată de succes nu numai a acelora care se intreresează de descoperirea comorilor, fără a mai fi nevoie de ritualuri magice care nu pot da rezultate decît numai inițiaților, dar și în agricultură, industrie și exploatarea minelor, cum este în străinătate; sindicatele agricole au pus în valoare terenuri reproductive săpînd puțuri, după arătările baghetei divinatoare și făcînd irigații pentru a reda terenurile cultivabile, cum și în administrația minelor particulare sau de stat spre a descoperi noi bogății minerale sau mine de cărbuni, toate acestea putînd trage foloase despre urma baghetei divinatoare.

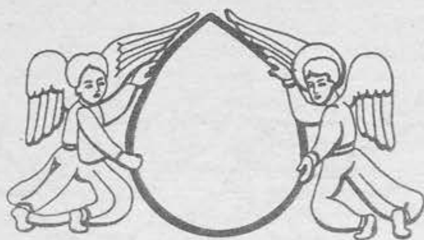

Isus
XIII

- **Regii magi şi steaua lor**
- **Viaţa necunoscută a lui Christos**
- **Anul naşterii lui Christos**

Regii magi și steaua lor

De unde au plecat Regii Magi - Sosirea la Ierusalim - Întîlnirea cu Irod - Închinarea către Isus și explicația simbolică a darurilor ce le-au oferit - Înapoierea Regilor magi în țările lor - Martirizarea Regilor Magi - Osemintele lor se află în catedrala din Colonia - Legenda Regilor Magi la noi: Irozii

În strălucitul Ierusalim al lui Irod cel mare nu era un eveniment neobișnuit sosirea caravanelor pe drumurile și șoselele pietruite pe care le construise armatele romane. Aceste caravane veneau din Arabia, Egipt și Babilon, aducînd stofe din India, țesături fine și parfumuri din Arabia; sandale din Laodiceea, centuri din Cilicia, vasele cele mai bune de sticlă, bijuterii și mirodenii. Și dacă mulțimea se aduna curioasă în jurul unei caravane, pe Muntele Măslinilor, sub ramurile celor doi cedrii celebri care dădeau adăpost la mii de porumbei albi și albaștri, și la umbra cărora erau înșirate o mulțime de mici tarabe era pentru că conducătorii ultimei caravane ce sosise, le pusese o întrebare extraordinară:

- Unde este Regele Evreilor care s-a născut? Am văzut steaua sa la Răsărit și am venit să ne închinăm Lui!

Atîta a fost deajuns, spune Evanghelia, pentru a înspăimînta pe Regele Irod și întreg Ierusalimul deoarece niciodată venirea lui Messia nu fusese mai mult așteptată ca atunci. Înșelat de scripturile profeților, Israel aștepta un Messia pămîntesc care să le dea supremația și puterea. Se știe apoi că Irod chemase pe primii preoți șefi ai celor douăzeci și patru clase sacerdotale și învățații Legii, depozitarii și interpreții oficiali ai cărților sfinte pentru a-i întreba asupra locului unde trebuia să se nască Christos. Citind profeții, ei răspunseră că locul prezis este în Betleemul lui Iuda. Irod trimise pe Magi acolo, rugîndu-i ca la înapoiere să vină tot prin Ierusalim pentru a-l înștiința de tot ceea ce au aflat. Intenția sa era de a face să dispară copilul atît de periculos pentru șubreda sa putere.

Poporul ura pe tetrarhul ridicat în frunte de Roma care înfipsese vulturii imperiali pe porțile Ierusalimului, care nu vorbea decît grecește și care nu se înconjura decît de străini, al cărui lux rafinat de satrap umilea ochii severi ai rabinilor. Irod dădea serbări splendide, construise în afară de zidurile cetății nu numai un hipodrom ci chiar un castel al desfrîului; Sebasta. Cu toate că evreii îi datorau splendoarea unui templu care făcea să se uite pe acela al lui Solomon, a unei piețe publice Xystus, un oraș cu palate și canalizări, nu-i puteau ierta originea sa idumeeană, slugărnicia sa față de Cezar căruia îi ridicase un templu mai mare decît lui Iehova, cruzima cu care își măcelărise propria sa familie și ridicase cruci și ruguri pe care erau arși toți cei bănuiți de cea mai mică veleitate de independență.

Magii de abia ieșiseră prin părțile Ierusalimului și steaua strălucea din nou deasupra capului lor.

Din ce ținuturi veneau? Istoricii și Părinții Bisericii nu sînt de acord asupra acestui punct. Sfîntul Maxim din Turin și Theodor din Anqyra cred că ei veneau din Chaldeea sau din Babylon; Tertulian și sfîntul Epiphane că vin din Arabia. Felul darurilor oferite copilului Isus îi făcuse să se gîndească la această țară care era patria aurului, a smirnei și a tămîiei. Dar în Arabia nu existau Magi, întrucît după tradițiile Bisericii siriene și ale celei grecești patria Magilor este Persia.

În limba sacră a Perșilor, numele de Mag arată casta sacerdotală și deci putem încheia a crede că misterioșii pelerini erau preoți ai acestei națiuni. Această presupunere este confirmată prin picturile catacombelor unde se văd mbrăcați totdeauna în costumul Perșilor; chivără înaltă, tunică strînsă pe mijloc iar mantaua aruncată peste umeri. Miniștri ai unei religii superioase în diversele forme ale păgînismului, Magii păreau că adoră, în toate timpurile un Dumnezeu unic, căruia îi închinau un cult cu totul riguros. După domnia lui Cyrus coborîți în cîmpiile Mesopotamiei ei se amestecară cu Magii Chaldeeni și suferiră împreună cu aceștia influența robilor israeliți și în particular aceea a lui daniel. Se știe că acesta introdus în palatul lui Nabucodonosor a știut să interpreteze visele profetice ale Regelui care îi puse în fruntea preoților și ghicitorilor din Chaldeea supuși astfel autorității lui Daniel. Atît magii Chaldeeni cît și persani nu putuseră trece cu vederea profețiile asupra lui Messia în care se precizau anul, săptămîna și chiar ora nașterii lui Isus. Ei aflară astfel de la Daniel că Messia ce urma să se nască era însăși acela pe care Balaam îl contemplase ca "ridicîndu-se din Iacob ca o stea".

Așteptarea messianică era tot așa de mare atît în întregul Răsărit ca și în poporul lui Israel. În timpul frumoaselor nopți orientale unde cerul este veșnic însorit Magii găsiră o stea misterioasă și amintindu-și "steaua lui Iacob" o speranță supraomenească le tresări în suflet; o porniră la drum să caute în depărtare pe Acela ce era anunțat de stea.

Kepler a crezut că Steaua Magilor nu a fost decît o conjuncție a lui Jupiter cu Saturn care a avut loc în anul 748 al Romei. Dar acest fenomen natural nu poate explica cum astrul a condus pelerinii din patria lor lor în Iudeea, din Ierusalim în Betleem și apoi în acea sărăcăcioasă colibă unde locuia Maria și Iosif. Nu se poate explica în mod rațional această stea după cum nu se poate explica nici eclipsa care a avut loc în momentul crucificării. Sfîntul Grigorie spune:"Toate elementele proclamă divinitatea lui Isus Christos : Marea se împietrea sub picioarele sale, la moartea sa pămîntul s-a cutremurat și s-a surpat, însă cerurile din care s-a scoborît se întrec

în a saluta pe primul Om-Dumnezeu și steaua răsări pentru a călăuzi pe Magi...

*

După părerea generală Magii erau trei Regi. Primul, spune Bed Venerabilul în "De Collectaneis" - se numea Melchior. Era un bătrîn cu părul alb și barba lungă; el oferi Domnului aur întocmai ca și cum l-ar fi oferit Regelui său. Al doilea, numit Gaspar era tînăr, fără barbă, la față arămiu, oferă lui Isus prin smirnă un omagiu divinității sale. Al treilea, cu fața neagră și barba lungă se numea Balthazar iar tămîia pe care o ținea în mîini amintea Fiul Omului că va trebui să moară". După învățați, aceasta era explicația simbolică a darurilor oferite de Magi.

Ce credeți - spune Bonaventura - că a făcut sfînta Familie cu aceste comori. Maica Domnului le-a păstrat sau le-a transformat în bani sunători ca să-și cumpere vreo vie? Desigur că nu. Ea iubea prea mult sărăcia și le-a împărțit la săraci absolut pe toate astfel că atunci cînd s-a dus la templu nu a avut nici măcar cu ce să cumpere un miel să-l dăruiască ca jertfă pentru Fiul său și oferi numai doi porumbei și două turturele.

Înștiințați în vis să nu se mai întoarcă la Irod, Magii se înapoiară în țara lor pe alt drum. Se cunoaște dezlănțuirea furiei Tetrarhului și cum fuga în Egipt a scăpat pe Isus din masacrul inocenților. După un an, în deliciosul Ierichon, oraș plin de palate, situat într-o oază de palmieri, chiparoși și lauri roz - bătrînul rege cu mîinile pătate de sînge se stingea pe jumătate dement, chinuit de umbrele victimelor sale și chemînd cu suspine pe Miriam ucisă din gelozia sa și pe care nu o încetase a o iubi.

Tradiția spune că întoarcerea Regilor Magi a fost însoțită de mari greutăți.

Sfîntul Cyril în "Viața Sfintei Teodora" spune că ei ocoleau drumurile deschise și centrele populate umblînd pe cărări tainice, adăpostindu-se noaptea în caverne. Ei duceau țara lor "vestea bună". Ajunși acasă convertiră familiile și o parte din popoarele lor și cooperară cu Sfîntul Toma la evanghelizarea

Asiei , unde au fost vizitați chiar de către Sfîntul Pavel.

Părerea generală este însă că ei au fost martiri ai credinței pe care o propovăduiau și că martiriul lor a avut loc la 1 la 3 și la 12 Ianuarie. În această din urmă zi ei sînt sărbătoriți cu deosebită cinste la catedrala din Colonia unde li se află osemintele.

Corpurileo lor, adunate cu pietate și reunite în același mormînt de către credincioșii bisericilor lor, au fost descoperite și transportate la Constantinopol de către împărăteasa sfînta Elena. În anul 370, Eustorgiu episcopul din Milan le obține prin dărnicia împăratului pentru biserica sa. Cucernicul prelat le însoți el însuși la Milan, călătorie care fu însemnată cu cîteva minuni. La Veletta, una din vacile care trăgeau carul fiind omorîtă de un lup, Eustorgiu a înhămat bestia în locul ei care trecu cu supunere la jug. Un stîlp din secolul VIII descoperit de curînd în biserica Sfîntul Eustorgiu poartă semnele unei sculpturi a acestei minuni unice.

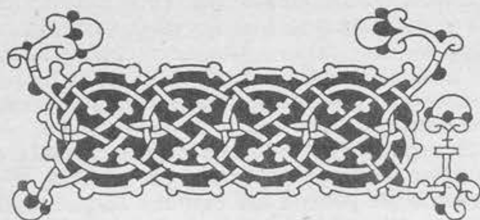
Cînd Milanul fu cucerit în 1163 de către Frederic Barbaroza, Reonald de Dassel, episcopul Coloniei obținu corpurile Regilor Magi. El le însoți străbătînd Elveția și Germania în aclamațiile delirante ale mulțimilor.

Din cauza unor mișcări populare ce au avut loc în acel timp, prețiosul depozit rămase cîtva timp la Dol, apoi la Etrabona și în mica fortăreață din Grammont, ale cărei urme se văd și astăzi deasupra dealului numit "Muntele din Grammont". De atunci seniorii de Grammont au ca emblemă a armelor lor trei busturi cu coif și împodobite cu aur, posedînd totodată privilegiul de a intra în Catedrala din Colonia cu coiful în cap și sabia la șold.

Un chivot de aur din relicvele ce înconjurau sicriul cu osemintele celor trei regi magi rămas în mănăstirea din Lieu-Croissant, făcu ca acest așezămînt să devină un loc de pelerinaj, schimbîndu-i-se totodată și denumirea în "Mănăstirea celor trei regi".

Corabia care transportă prețioasele oseminte sosi la Colonia în anul 1164. Pînă la terminarea marei catedrale din Colonia ele au fost adăpostite provizoriu în vechiul dom construit de Carol cel Mare.

Istoria Regilor a rămas în tradiția tuturor popoarelor inclusiv țara noastră unde este cunoscută sub denumirea "jocul Irozilor".

Viața necunoscută a lui Christos

Într-un pasaj din "Magnetismul în anticitate", material publicat în "Revista științelor oculte", vorbindu-se despre puterea lui Christos de a face minuni, H.Durville spunea că Isus la vîrsta de 12 ani după discuția în mijlocul învățaților dispăru de pe scena lumii pentru a nu reapare decît după vîrsta de 30 ani, epocă la care începu misiunea sa. Ce a făcut El în timpul acestei lipse? Nimeni nu știe; însă este foarte cu putință ca întocmai ca învățații din acel timpuri îndepărtate s-a dus să caute inițierea în templele Indiei, Greciei sau Egiptului. În tot cazul el s-a instruit apoi s-a arătat oamenilor ca cel mai mare făcător de minuni...

În cărțile evangheliștilor nu se face nici o mențiune despre viața lui Isus de la 12 la 30 ani, ceea ce denotă că activitatea sa a fost cu totul necunoscută chiar și apostolilor săi.

Acum cîtva timp însă, un cercetător modern, Nicolaie Nottovich atras de uimitoarea asemănare între doctrina morală, limbjul și viața lui Saklamuni, a lui Buda, care întemeiase în India, cu șase secole mai înainte o religie față de care creștinismul nu pare decît o copie, și uimit de analogiile dintre budismul tibetan și creștinism, care au aproape același ceremonial, a întreprins o serie de călătorii în Orient, vizitînd mînăstirile budiste din Tibet.

Rezultatul cercetărilor sale, expus în cartea "Lsa vie inconnue de Jesus Christ" cuprinde informații prețioase asupra vieții lui Christos, între 12 și 30 ani, arătînd că acest timp și l-a petrecut în India; tratatele indiene din acea vreme, menționează pe un profet Issa. Călătorind pînă în Tibetul indian, Nottovich vizitează mînăstirile budiste, oprindu-se mai mult timp la mănăstirea Himis de lîngă orașul Lech, capitala provinciei Ladeck, în apropierea mînăstirei centrale lassa, cea mai populată din Tibet, unde se află o vastă bibliotecă și cei mai instruiți călugări.

După multe cercetări, Nottovich ajunge la concluzia că acel profet Issa nu poate fi decît Iisus. Prezența lui Christos prin acele locuri este arătată în rezumat după cărțile cercetate de Nottovich astfel: Rău tratat în casa părintească, mai cu seamă de către frații săi mai mari, vitregi; din întîia căsătorie a tatălui său Iosif, la vîrsta de 12 ani Isus fuge de la părinți și pleacă cu niște caravane de negustori indieni care întîmplător treceau prin Nazaret.

Ajuns în India, se adaptează obiceiurilor și vieții de acolo și trecînd din trib în tirb și din regiune în regiune, vizitează Yagernaut și Benares, învață limbile oamenilor de rînd, apoi ilustra limbă "pali" cu ajutorul căreia reușește să citească sfintele Vede.

Fire meditativă și studioasă, ajunge să cunoască tainele cele mai abstracte ale doctrinei budiste. Cunoscînd la perfecție idiomele indiene și toate gesturile de efect, începe să vorbească ca orator în public; influența talentului său oratoric atrage mulțimea iar puterea sa de fascinație și sugestie captivează firea maselor și, în curînd, în toată India nu se vorbește decît de marele profet Issa.

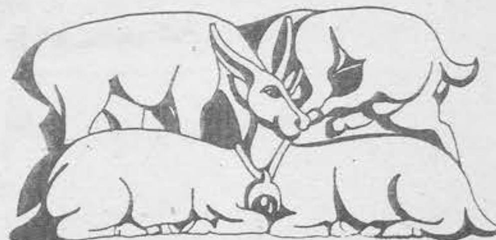
Cum însă susținea învățăturile lui Buda care favorizau poporul de jos (Sudras) și reușise aproape să impună aceste învățături și celorlalte clase, își atrage ura Brahmanilor care hotărăsc să-l omoare. Isus este însă prevenit și fuge.

Părăsește Nepalul, Munții Hymalaei și se stabilește la Guantomizi, unde învață limba arabă și se consacră șase ani studiului doctrinei budiste; apoi pleacă în valea Radpputan și de aici prin apus intră în Persia. Dar nici aici nu se astîmpără. Face propagandă contra cultului lui Zoroastru cu atîta înverșunare încît cultul este amenințat din temelii. Magii îl arestează și îl condamnă la moarte, iar noaptea îl scot afară din cetate, dincolo de ziduri, în pustiu, spre a fi mîncat de fiarele sălbatice care pe atunci erau foarte numeroase prin partea locului și de care nimeni din cei care erau aruncați acolo nu putea scăpa.

Isus însă scapă neatins, străbate deșertul și reintră în locurile sale natale: Galilela cu Nazaretul etc. Aici începe noua sa activitate cunoscută de toți... Combate legea veche a poporului iudeu cu aceeași tactică cu care în India a amenințat existența brahmanismului și în Chaldeea, cultul lui Zoroastru. La început preoții îl lăsară în pace, dar în urmă, învinuit că ar intenționa să uzurpe stăpînirea romană și să se proclame rege al poporului lui Israel, este judecat și crucificat.

Apostolul Pavel, pe baza predicelor morale ale acestui învățător l-a făcut întemeietorul unei religii.

Revelațiile lui Nottovich, bazate pe cele descoperite în mînăstirile din Tibet cu privire la profetul Issa, sînt de o importanță capitală în lămurirea misterului vieții necunoscute a lui Isus dintre 12 și 30 sau 32 ani. Ele nu scoboară cu nimic valoarea acestui divin reformator al omenirii; din contră, sînt o contribuție la cunoașterea primelor începuturi ale activității lui Isus pînă în momentul cînd în însăși locul său natal a pus bazele religiei care îi poartă numele.

Anul naşterii lui Christos - după Ch.Lancelin -

În secolul al VI-lea Călugărul Denis cel Mic a stabilit o serie de calcule după care Isus Christos s-ar fi născut în anul 754 al Romei, care este într-adevăr data ordinară luată ca punct de plecare al erei noastre. Dar această dată fiind greşită, eu cer savanţilor să binevoiască a-mi spune în ce an ne găsim acum.

În urmă, calculele lui Denis au fost verificate şi s-au găist două erori a căror rectificare pune începutul erei noastre în anul 750 sau 752 al Romei. Mai tîrziu, Benedictinii au reluat chestiunea şi din îndreptările ce au adus calculeor lui Denis cel mic rezultă că Isus s-ar fi născut în anul 747 al Romei.

Dar nu numai atît... căci:

După istorie, Irod a murit în anul 749 şi se ştie rolul pe el l-a avut la naştere lui Christos: Era noastră ar începe deci la anul 749 al Romei.

Dar alţi istorici ne spun, sprijiniţi pe probe, că marele recensămînt al lui Quirinus, în timpul căruia s-a născut Christos, a avut loc cu 11 ani mai tîrziu, în 760.

Nu se poaţe însă vorbi despre aceasta, fiindcă în 760 Irod murise de mult. Acest recensămînt făcîndu-se odată la 14 ani, trebuie să fie vorba de cel dinaintea acestuia, din 746.

Nu aveţi dreptate nici unii, nici alţii, răspund unii istorici; - aici este vorba despre recensămîntul parţial al Iudeei, care a avut loc în 744.

Atunci, pentru ca să se aducă o oarecare lumină asupra acestei încurcături, intră în discuţie astronomii: Istoricul evreu Josephe semnalează o eclipsă de lună care a avut loc puţin timp înainte de moartea lui Iord: calculul fiind făcut, eclipsa este pusă în anul 751. Dar astronomii s-au mai întrebat: Ce putea fi acea stea a Magilor, atît de strălucitoare? şi au conchis: - Nu putea fi decît o cometă! Şi căutînd au găsit că singura cometă ce a fost vizibilă în Iudeea la această epocă, era aceea a lui Halley care şi-a făcut apariţia în 742.

Aceasta ari fi dat prea mult înapoi începutul erei noastre şi Keppler crezu că această stea strălucitoare putea fi mai curînd o conjuncţie de planete. Din calculele sale reiese că într-adevăr a avut loc în 746 o conjuncţie între Jupiter şi Saturn, vizibilă în Iudeea.

Dar pentru că nici istoricii şi nici astronomii nu pot să ne fixeze o dată sigură, să vedem ce ne spun exegeticii şi criticii Scripturii.

Ştim, după Evanghelişti, că în anul răstignirii, Paştele evreilor a căzut într-o zi ce corespundea cu Joia noastră. Însă fixarea acestei zile era subordonată, în urma prescripţiei legale, la anumite condiţii care pentru ca Paştele să cadă într-o Joi, nu se puteau întîlni decît în anul 784, ceea ce admiţind că Isus a murit în vîrstă de 33 ani, fixează naşterea sa în 751.

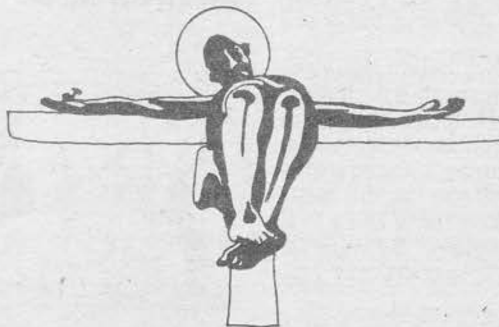
Cu bună dreptate, vîrsta ce i se atribuie, la vremea morţii sale este foarte arbitrară şi nu se bazează pe nici un text, pe cînd dimpotrivă un text al lui Ioan pare a-i atribui o vîrstă mai mare.

Într-o discuţie cu Evreii, Isus le-a spus: "Abraham s-a bucurat să vadă ziua mea şi a văzut-o". Evreii, mirîndu-se, i-au răspuns: Cum, tu nu ai încă cincizeci de ani şi ai văzut pe Abraham?"

Acest fel de a vorbi nu poate să se adreseze decît unui om de aproape patruzeci şi cinci de ani, căci dacă Isus n-ar fi avut atunci decît treizeci sau treizeci şi doi, obiecţiunea ar fi fost formulată în alţi termeni ca de pildă: "Tu nu ai decît treizeci de ani... sau: "Tu nu ai încă patruzeci de ani... Şi pentru că s-a vorbit de 50 ani "ar fi trebuit ca el să fi trecut de 40 şi mai mult, fără să i se fi obiectat: Tu ai de abia patruzeci de ani...

După textul lui Ioan, Isus ar fi trebuit să aibă atunci 45 ani ceea ce-l face să se fi născut către anul 739.

Din tot ceea ce s-a spus, naşterea lui Christos a avut loc între anii Romei 739 şi 784, adică într-un spaţiu de 45 ani, fără ca savanţii de tot felul să ne poată spune dacă anul de faţă al erei noastre (1925) poate fi într-adevăr anul 1925 sau 1940, sau un alt an intermediar..

Cuprins

Redactor de carte: Gabriel Năstase
Tehnoredactare computerizată: Sorin Sava

